

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 129 ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Γ'

3 ΜΕΓΑΛΑ ΘΕΜΑΤΑ
72 ΣΕΛΙΔΕΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 129 ΔΡΑΧ. 5
14-20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1958

Εκδόσεις: ΕΛΚΗΝ Έλενη Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ηλιδόπουλος
Διευθυνσεις: Κων. Κ. Ψυχας (Μονής Πετράκη αρ. 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (Αλδου Μανουτίου 18 Αθήναι)

Γραφεία:
Συντάξεως, Ιωκράτους 57, Αθήναι, Τηλεφ. 57-081
Εκδόσεως, Βουλιαγμένης 352, Αθήναι, Τηλεφ. 90-821
Συνδρομολογία:
Εσωτερικού, εξάμηνός δραχ. 130. Ετήσια δραχ. 260.
Εξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. Ετήσια δολλάρ. 14.

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννοήσεως—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. Απαγορεύεται ή αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δέν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις. ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ΕΛΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

Επιλογή

Πολύ όρατο, αλλά πτωχό σε φωτογραφίες το άρθρο σου για τη Νάξο. (Σημ. Έδημοσιεύθη στο τεύχος υπ' αριθ. 117). Ο κ. Γερμανός είχε δώσει πάνω από 100. Γιατί τόσο φτώχεια; Τέτοιου είδους άρθρα θέλουν πολλές φωτογραφίες και ιδίως για ένα τόσο πλούσιο θέμα όπως το κάστρο της Νάξου.

ΦΡ. ΜΑΡΚΟΠΟΛΙ
Νάξος

Τ.Γ. Στο 127ον τεύχος σας, στη σελίδα 26 και υπό τον τίτλον «12 κριτά 3 βραβεία», στην φωτογραφία που είναι ή επιτροπή, γράφετε: Στις 14 Μαρτίου, στο σπίτι της κ. Ουρανίας... και στο τέλος γράφετε: ...Μιχαήλ Στασιόπουλος και Άλκης Θυδός, που είναι και το μόνο γυναικείο μέλος της ομάδος.

Ποιο λάθος έχει γίνει; Και άναμεσα στα δνόματα τα προηγούμενα δέν αναφέρετε κανένα γυναικείο όνομα.

Η ίδια

Τό δτι τραβήχτηκαν 100 και παραπάνω φωτογραφίες, δέν σημαίνει δέδωια δτι έπρεπε να δημοσιευθούν όλες. Πάντοτε διαλέγομε μεταξυ πλήθους φωτογραφιών για να ξεχωρίσωμε τις καλύτερες—άπό δημοσιογραφική άποψη, σε συνδυασμό με την αισθητική πλευρά. Μεσολαβούν και χίλιοι άλλοι δυο παράγοντες, τεχνικοί, που λιγοστεύουν ακόμη περισσότερο τον κύκλο της επιλογής.

Όσο για την άπορία σας ποιο είναι τό γυναικείο μέλος των 12, απλούστατα πρόκειται για τήν κ. Άλκη Θυδός, που είναι τό γνωστότατο ψευδώνυμο της κ. Ουρανίας.

Τό γλωσσικό

Ξέρω δτι παλιότερα είχε άπασχολήσει τή στήλη σας αυτή ή επανειλημμένα τό γλωσσικό πρόβλημα. Παρ' όλ' αυτά επανέρχομαι, Γιατί χρησιμοποιείτε δυο γλώσσες, τήν άστυρη καθαρεύουσα (όπως π.χ. στα άρθρα του κ. Παπα-

κωνσταντίνου, του κ. Δαφνή και άλλων συνεργατών σας) και τήν μικτή δημοτική στην υπόλοιπη ύλη του περιοδικού; Δέν νομίζετε δτι ή διγλωσσία αυτή είναι κακή;

Ι. ΤΑΚΗΣ, Αθήναι.

♦ Πρώτον δέν χρησιμοποιούμε (έμεϊς) τή γλώσσα στην όποια μάς γράφουν οι συνεργάτες μας ένυπογράφως. (Και που άποσδήποτε δέν είναι άστυρη καθαρεύουσα, άλλ' άπλή). Ασφαλώς δέν έχομε τό δικαίωμα να τους τήν αλλάξωμε. Τό όπόλοιπο περιοδικό γράφεται πράγματι στην καθομιλουμένη δημοτική, τήν γλώσσα δηλαδή που μπορεί να μην όποτάσσεται στους κανόνες (δν όπάρχουν...) της λογοτεχνικής καθαής δημοτικής, αλλά που είναι όποσδήποτε άνεκτη από τους καλλιεργημένους συγχρόνους ανθρώπους. Τό φαινόμενο της διγλωσσίας, που παρατηρείται και στις σημερινές έφημερίδες, είναι δέδωια κακό (με γνωστές τις ιστορικές εξηγήσεις του), άλλ' όποσδήποτε τείνει να μετασφύσσει τώρα που τό γλωσσικό ζήτημα έπανε να ξάπτη πάθη και φανατισμούς—ίσως άκριδώς επειδή γίνεται μία λαγική, μικτή χρήση των δυο γλωσσικών τύπων, συχνά άνάλογα με τό θέμα που διαπραγματεύεται ό συγγραφέας.

Παραλείψεις

Στα ένδιαφέροντα άρθρα που δημοσιεύετε εκάστοτε για τα διαπλανητικά ταξίδια και τήν κατάκτηση του διαστήματος, διαπίστωσα δτι περιορίζεσθε μόνον στις τεχνικές επιτεύξεις και στο ένδεχόμενο της καταστροφής του πλανήτη μας από τις έξωφωρικές δυνάμεις που κατέκτησε ό άνθρωπος. Τό θέμα, όμως,—στην περίπτωση που ή ανθρώπινη θά έπιζήσσει—παρουσιάζει και μίαν άλλη πλευρά, ήθικής φύσεως, τήν όποια θά έπρεπε να τονίσετε. Για να μη μακρηγορώ, σας έσωκλείω αύτούσια τήν μετάφρασή μου ένός σχετικού άρθριδιου που δημοσιεύθηκε τελευταία σε έγκριτο άμερικανικό περιοδικό. Συγχωρήσατε τις μεταφραστικές μου άδελξιότητες και εάν σας ένδιαφέρει τό δημοσιεύετε:

ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

Τι θά συμβή στο χριστιανισμό άν κάποια μέρα ένας ταξιδιώ-

Tide

Πλένει υαδαρώτερα από υάδε τί!

Η Έλληνίδα Νοικοκυρά ξέρει καλά ότι μπορεί να βασισδ ή στο TIDE για τήν καθαρώτερη μπουγάδα. Γιατί τό TIDE κάνει τα άσπρόρουχα λευκότερα, τα χρωματιστά λαμπερώτερα.

Βάλτε μπουγάδα με TIDE και δά διαπιστώσετε μόνη σας, ότι τό TIDE κάνει τήν καλύτερη μπουγάδα. Γιατί ό άφρός του περνώντας μέσα από τό ρούχο διαλύει κάθε ξένη ούσία (σκόνη, βρωμιά κλπ.) και τήν παρσύρει βγαίνοντας.

Προσέξτε αυτό τό κοριτσάκι. Φοράει πεντακάδαρο φουστανάκι. Η Μητέρα του είναι περήφανη και εύχαριστημένη γιατί τώρα ξέρει πως ή μπουγάδα με TIDE είναι ή καθαρώτερη και ή πιο οικονομική. Η Έλληνίδα Νοικοκυρά γνωρίζει σίγουρα πως τό

TIDE

ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΤΙ

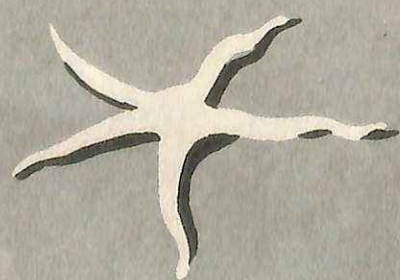
άκτη ΑΣΤΗΡ
ΓΛΥΦΑΔΑ

Τό άρτιώτερο
τό πολυτελέστερο
τό άνετώτερο
τουριστικό συγκρότημα
ξενοδοχειακών έξυπηρετήσεων
εις όλην τήν Ελλάδα.

Έκατό περίπτερα πολυτελείας
μέ ένα δωμάτιον δύο κλινών
πλήρες λουτρόν
θεράντα
τηλέφωνο
καί πρό παντός δέρμανσιν

Ο καλύτερος τόπος ξεκούρασματος
τόν χειμώνα.
Έστιατόρια
Κέντρα διασκεδάσεως
Dancing
Αθλοπαιδιαι ξηράς
καί θαλάσσης.

ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ
ΓΛΥΦΑΔΑ

Οι σημειώσεις του Κ. ΟΣΚΑΡ

Μερικές ακόμα ενδιαφέρουσες πληροφορίες από τον κόσμο της όθνης...

- Ο κόσμος κάποτε ήταν πολύ μεγάλος...
- Ο κόσμος σήμερα έγινε πολύ μικρός...
- Για να τον γυρίσει ολόκληρο έπρεπε να σπαταλήσει τουλάχιστον ογδόντα ημέρες κι αυτό με λαχάνισμα και χωρίς να σου τύχουν μπροστά πολλά εμπόδια. Σήμερα γίνονται προσπάθειες να φτάσει ο άνθρωπος σε λίγες ώρες, έστω σε λίγες μέρες στη σελήνη...
- Ο κόσμος έγινε πολύ μικρός. Οι απόστασεις έγιναν κουρέλια, εξευτελίστηκαν, δεν τις υπολογίζεις πια κανείς. Ο κόσμος όμως δεν έχασε την ομορφιά του, ούτε τη γοητεία του. Μπορεί να γίνει μικρός, είναι όμως πάντα άραιο, κ' ένα ταξίδι στα πιο άραιο μέρη του έχει πάντα ενδιαφέρον και πάντα θα σπρώχνει σ' αυτό τα όνειρά μας...
- Ένας άνθρωπος — ο Ντάρλ Ζάννακ — αποφάσισε ένα τέτιο ταξίδι. Φέρτασε σ' ένα βαπόρι, σ' ένα αεροπλάνο, σε διάφορα πολυτέλη μέσα συγκοινωνίας, ένα μικρότερο από κινηματογραφικές διασημότητες, κι άρχισε ένα «Ταξίδι πολυτελείας». Φέρτασε μαζί κ' ένα πλωτήριο κινηματογραφικό συνεργείο, με ογκώδεις σινεμασκοπικές μηχανές λήψεως, πήρε μαζί και τα ωραιότερα κινηματογραφικά χρώματα κ' έβαψε το πολυτέλες αυτό ταξίδι με τις αποχρώσεις της γοητείας και της εντυπώσεως...
- Κ' έμεινε...
- Έμεις που κάθε πρωί στοιβαζόμαστε στο τρόλεϋ Πατησίων-Όμοιοι-ας, που κάθε Κυριακή θεωρούμε μεγάλη υπόθεση ένα περίπατο, με το άμαξι του τυχερού φίλου που έχει 1 Χ., μέχρι τη Χαλκίδα, που κάθε άνοιξη σχεδιάζουμε ένα τουριστικό ταξίδι στην Εύρωπη — και που ο κάθε Οκτώβριος μας βρίσκει με απραγματοποίητο το άραίο σχέδιο... — έμεις θα εξακολουθήσουμε να πιστεύουμε ότι ο κόσμος είναι ακόμα πολύ μεγάλος...
- Ωστόσο, όταν του χρόνου τον Οκτώβριο, όταν με το καλό έρθει, και μας καλέσουν οι κινηματογράφοι για να δούμε μία ταινία που θα ονομάζεται «Ταξίδι πολυτελείας», ως μη παραλείψουμε να τρέξουμε να το δούμε... Θα είναι μία θαυμάσια ταινία, που για να πραγματοποιηθεί, χρειάστηκε να τρέξουν ο κ. Ντάρλ Ζάννακ και το κινηματογραφικό συνεργείο σ' όλα τα άραιο μέρη του κόσμου για να μας προσφέρουν το δίαιτο όνειρο των μεγάλων αποστάσεων...
- Αν, κάπου στο κεφάλι μας, έχουμε ακόμα αποθηκευμένη λίγη όνειρο-πόλο διάθεση, θα ξεχάσουμε που βρισκόμαστε και θα ταξιδεύουμε κ' έμεις μαζί, λαθροεπιβάτες στο πολυτέλες αυτό ταξίδι...
- Θα παρακαλέσουμε και την ταξιδέτρια, όταν θα φέρη δίπλα μας τον καθυστερημένο θατή, να μην κάνει πολύ φασαρία, ν' ανάψει πολύ διακριτικά το φανασάκι της, να μη μας ενοχλήσει από το άραίο ταξίδι.
- Κι αν θύει λιγάκι σκληρό το ζήτημα από το άραίο ταξίδι πολυτελείας του όνειρου, την πικρή γέυση θα μας την γλυκάνει ένα φρέσκο κουλούρι της δροσικής από το καλάθι του πισιτικού που θα έπιμνενά μας το πουλήσει στην είσοδο του κινηματογράφου...
- Ας δούμε τώρα κάτι άλλο...
- Κάτι που θα μας μεταφέρει στην εφιαλτική ατμόσφαιρα της μεταπολεμικής Γερμανίας, σ' ένα Βερολίνο τρυπημένο σαν τυρί γραβιέρα από τους άσταμάτητους βομβαρδισμούς...
- Άλλους μήνες μετά το τέλος του πολέμου...
- Οι άνθρωποι ξεπροβάλλοντας μέσα από τα έρειπια έμοιαζαν με τα ποντίκια που βγαίνουν δόλτα στην κουζίνα μόλις κατάλαβαν ότι κοιμήθηκε για λίγο ή γάτα.
- Για ένα πιάτο φαί, για δυο τσιγάρα, ήταν πρόθυμοι να κάνουν κάθε είδους παραχώρηση... Κι ο έρωτας... κι ο έρωτας κατέβασε την τιμή του ως τα πιο εξευτελιστικά νομμερα, μέχρι την τιμή των δυο τσιγάρων...
- Υπάρχει μία ταινία και μία Φρούλάν... Την ταινία την γυρίζει ο Χέιρυ Κόστερ — ένας από τους πιο έμπειρους σκηνοθέτες του κινηματογράφου — την Φρούλάν την ερμηνεύει η Ντάνα Γουίντερ, και τά... δυο τσιγάρα τα προσφέρει ο Μέλ Φερέρ!
- Κ' έμεις, βασανισμένοι κυνηγοί των εντυπωσιακών τίτλων, δεν κουρασθήκαμε πολύ για να τα είδουμε όλα αυτά σε μία ενότητα: «Φρούλάν... Έρωτας για δυο τσιγάρα!».
- Μ' αυτό τον τίτλο θα παίχξη μία πολύ ενδιαφέρουσα σινεμασκοπική ταινία, τον προσέχη χειμώνα. Οι πληροφορίες που έρχονται απ' έξω μας λένε ότι πρόκειται για ένα θαυμάσιο φιλμ, πολύ ανώτερο από την εφέυρα της αμαρτίας. Κι ακόμα ότι θα συγκινήσει ιδιαίτερα δυνάμεις αγαπούν τις λεπτεπίλετες αισθηματικές ιστορίες...
- Η Ντάνα Γουίντερ (στο ρόλο μιάς βασανισμένης Γερμανιδούλας που γνωρίζεται μ' ένα Αμερικανό αξιωματικό — τον Μέλ Φερέρ — για να γράψω μαζί του μία από τις πιο δυνατές ιστορίες αγάπης που έχει δώσει ο κινηματογράφος) είναι περίφημη. Σας την υπειθυμίζουμε: Η Ντάνα Γουίντερ ήταν η έκτακτη πρωταγωνίστρια της «έως ημέρας».
- Προβλέψεις:
- Η «επιτήρηση», που θα συνοδεύσουμε στον κινηματογράφο για να δει την «Φρούλάν», θα μας δώσει εντελώς καθώς θα βλέπουμε την ταινία. Θα συγκρατηθεί όσο μπορεί για να μη διαλύσουν τα δάκρυα το ριμέλ που θα τονώνη τη γραμμή των ματιών της. Στο τέλος δεν θα μπορέσει και, θγαίνοντας από τον κινηματογράφο, θα μας ρωτήσει: — Μ' αγαπάς κ' έσύ τόσο πολύ;
- Αν δεν ρωτήσει θα σημαίνει ότι είναι πολύ βέβαιη. Η αυτοπεποίθηση είναι ο τροφός της αγάπης...
- Όσο για τον μικρό με τα κουλούρια θα έπιμνενά πάντα ότι είναι «παλ ζεστό και φρέσκο» τα προϊόντα του. Μπορεί να του πής «όχι»;
- Συμπλήρωμα για το πρόγραμμα του Πάσχα: Μετά τον δελία, τα κόκκινα αυγά (ευχή μας, να τους σπάσετε όλους), το κρασί και τα λοιπά βαρυστομαχικά εδέσματα, μία ταινία: «Μονομαχία στον Ατλαντικό», στο «Ρέξ». Ένα κ' ένα για μία καλή χώνευση...

Ο Χίμπερ Ουάιτ

Και δια το πιστόν της αντιγραφής, που δεν είναι... αντιγραφή: Γιώργος Κ. Λαζαρίδης

(Ανακοίνωση)

ΣΥΝΤΑΓΗ Μανταρίνι Σουφλέ

του αρχιμαγειρού Κ. ΠΑΠΙΔΑ

Βράζουμε σε νερό-πολύ καλά τα φλούδια από 5 μανταρίνια, τα κρυώνουμε και καθορίζουμε το εσωτερικό έως ότου μείνει μόνο το κίτρινο. Το κοβουμε φιλά κομματάκια, προσδετομε 50 δρμ. νερό, 25 δρμ. ζάχαρι, λίγες ζωμό λεμονιού, τα βράζουμε έως ό-το γίνουν κομποστο δεμένη και α-κολούθως τα αφήνουμε να κρυώσουν. Βάζουμε σε μία κατσαρόλα 75 δρμ. γάλα κρύο και 35 δρμ. αλεύρι, τ' ανακατεύουμε και αφού πόρουν μερικές βράσεις το βγαζουμε από την φωτιά και τ' ανακατεύουμε μέχρι να κρυώσουν. Προσδετο-με τους κρόκους 7 αυγών, το φλου-δια των μανταρινιών, τ' ασπράδια των αυγών μαρεγκα και τ' ανακα-τεύουμε. Τα ρίπουμε σε δοκιμασμέ-νη φόρμα και τ' αφήνουμε σε μέτριο φούρνο 20—25 λεπτά. Ένα καλό γλύκισμα συμπληρώνει το φαγητό. Όπως κάθε φαγητό γί-νεται πιο εύχρηστο όταν συνοδεύ-εται με μύρρα. Πίνετε τακτικά την εξαιρετική μύρρα Φιζ. Σας κάνει καλό.

Καλλυντικά

Ό,τι βρίσκετε παντού κι' ό,τι πουθενά άλλο

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ ΟΜΟΝΟΙΑ

*Αποκλειστικότητα: Μία περι-φημη κολώνια ή Αθηνία. Δύο λε-πτότατα Άρώματα, τα Alerie και Caresse. Και πολλά άλλα έκλεκτα είδη.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

της του διαστήματος βγή από το διαστημόπλοιο, σεργιανίση στη ούράνια πόρτα και τέλος πηή το τσάι του με κάποιον πραιννογένη κάτοικο του διαστήματος; Στόν «Χριστιανικό Κήρυκα», ο Σ. Λού-ις, γράφει ότι το ένδεζόμενο αυ-τό θα θέσει σε δοκιμασία ένα από τα χριστιανικά δόγματα, τη μοναδικότητα του ανθρώπου. «Αν μάθουμε ότι είμεθα μία από εξα-τομύμια φινέες, σκορπισμένες σε εκατομμύρια πλανήτες, πως εί-ναι δυνατόν να πιστέψουμε, χω-ρίς αυτό να σημαίνει παράλογη άλαστονεία, ότι μόνο έμεις δεχθή-καμε την ιδιαίτερη είνονια του Θεού;» διερωτάται ο Σ. Λούις, ο οποίος άρχισε ν' αναπτύσσει τη θεολογία του διαστήματος πολ-ύ πριν έκτοξευθή ο «έξερευνητής». «Αν ο άνθρωπος δεν είναι μονα-δικός, τότε τί σημαίνει ή εναν-θρώπιση του Χριστού και ή λύ-τρωση του ανθρώπου με τη βοή-θειά Του; Ο Σ. Λούις απαντά σ' αυτό το ερώτημα, ότι ή λύτρω-ση είναι δυνατή και με άλλα μέ-σα εκτός «της γεννήσεως της Βηθλεέμ, της Σταυρώσεως στο Γολγοθά, και του κενού τάφου... Σε κάθε άρώστια ή σε κάθε άσθενή, ο Μεγάλος Ιατρός έ-φαρμόζει διαφορετικά φάρμα-κα». Άλλωστε, είναι δυνατόν οι κόσμοι του διαστήματος να μην έχουν άμαρτήση, όποτε δεν θα χρειάζονται λύτρωση. Και τί θα γίνει, συνεχίζει ο συγγραφέας, αν ο ταξιδιώτης του διαστήματος συναντήσει μία άμαρτήση που δεν έχει άμαρτήση; «Σίγουρα στην άρχή θα άρχισαμε να τους κοροϊδεύαμε και να εκμεταλλευ-ώμεθα την άβωότητά τους. Άν μπορούσαμε, θα διαπράτταμε έναν-τίον τους όλα τα έγκλήματα που διαπράττουμε έναντίον ανθρωπί-νων πλασμάτων. Είναι πιθανόν Ιεραπόστολοι από τη Γη να προσ-παθήσουν να εφραμόσουν σε πλά-σματα που δεν έχουν άναγκη Σωτηρίας, τη Σωτηρία που ώρισε ο Θεός μόνο γιά τον άνθρωπο. Πρόπει τότε ν' αντιταχθούμε, κα-ταλήγει ο Σ. Λούις, σ' αυτόν τον θεολογικό ιμπεριαλισμό. Εκείνοι που είναι ή μπορούν να γίνουν Τέκνα Του, είναι άδελφοί μας έστω και αν έχουν δοξακα ή προσοκίδες... Ο,τι έχει σημα-σία είναι ή πνευματική συγγέ-νεια».

Ε. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ 'Αθήναι

Δημοσιεύουμε την ενδιαφέρουσα μετá-φραση που μας στείλατε, έπανορθώνον-τας έτσι μία παράληψή μας. Συγκρίναμε τη μετάφρασή σας με το πρωτότυπο, το όποιο περιέχεται στο περιοδικό «TIME», τεύχος 81 Μαρτίου. Δεν έχει καμιά ά-δεξιότητα. Διορθώσαμε μόνο δυο φρά-σεις.

Και άλλες

• Η έγχρωμη φωτογραφία του έξαφύλ-λου του προηγουμένου τεύχους μας —μία σπηή από τη Μονή Βατοπεδίου του 'Α-γίου Όρους— άφείλετο στον συνεργάτη μας κ. Φιλ. Μπούνα, άως επίσης και ολόκληρο το φωτορεπορτάζ που συνώδε-το σχετικό άρθρο του κ. Κωστή Μπασιτά. Έπίσης στον συνεργάτη μας φωτορε-πόρτερ κ. Κ. Χατζηκωνσταντίνου άφεί-λοντο τα τρία στιγμιό-τυπα από την δεξίωση του κ. 'Απ. Δοξιάδη που έδομιοσεύθησαν στο ύπ' άριθ. 127 τεύχος μας.

Seamaster, your guarantee of high precision under all climates

Ο Όλυμπιακός Σταυρός

Μόνον έργοστάσιον ώρολο-γιών, εις το όποτον άπενεμήθη ή τιμητική αυτή διάκρισις, το 'Ωμέγα χρησιμοποιείται επί πε-ρισσότερον από 25 έτη δια την χρονομετρησιν των 'Ολυμπια-κών Αγώνων. Σήμερον ή 'Ωμέ-γα έχει την άμέριστον έμπι-στοσύνην της παγκοσμίου ά-θλητικής κοινότητος και όποτε διεκδικούνται 'Ολυμπιακές έπι-δόσεις και μετάλλια χρησιμοποι-είται δια τον υπολογισμόν του χρόνου εις δέκατα και εκατο-στά του δευτερολέπτου.

Μηχανικοί που εργάζονται μέσα εις την άποπνικτικήν ζέστην της Σαχάρας έπιτότητες που έξερευνούν τις παγωμένες έρημίες της άρκτικής, όυτες που έρευνούν τα δολα βάθη της θαλάσσης, είναι οι άντρωποι που δά έχετε όταν φοράτε ένα Seamaster, το αυτόματον ώρολόγιον ύψηλης άκρίβειας της 'Ωμέγα. Το ώρολόγιον που δεν φοβάται τα στοιχεία της φύσεως. Η μηχανή του αυτόματου Seamaster προ-στατεύεται από τριπλήν σφράγιση. Τα στοιχεία της φύσεως δεν μπορούν να την άθίσουν. Η ζέ-στη των τροπικών την άφίνει ψυχρήν. Το κρύο της άρκτικής την άφίνει ανεπιφύλακτον. Με άκρι-βείαν και σταθερότητα οι κύττοι του Seamaster μετρούν τα πιο σημαντικά δευτερόλεπτα της ζωής σας. Όταν φοράτε ένα Seamaster συμμετέχετε εις την Ιστορίαν μιάς από τις μεγαλύτερες έπι-τυχίες της σύγχρονης τεχνικής εις τον τομέα της κατασκευής ώρολόγιων. Η Ιστορία ήρχισε κατά τον 2ον Παγκόσμιον

Πόλεμον, όταν άντεδη εις την 'Ωμέγα να κα-τασκευάση το ώρολόγιον, το όποτον δά μπο-ρούσαν να φορούν με έμπιστοσύνην, εις τις μά-χες, οι Βρετάνοι στρατιώτες, ναύτες και πιλό-τοι. Βελτιωμένον και ένισχυμένον δια την χρή-σιν του άθλητισμού, το ώρολόγιον αυτό μετε-τράπη εις το μεταπολεμικόν Seamaster. Συνε-χώς τελειοποιούμενον το Seamaster είναι σή-μερον, άνά την ύψηλιον, το δημοφιλέστερον ώρολόγιον δια τους άθλητάς. Το χώρισμα που προστατεύει την μηχανήν του Seamaster από το νερό, την πίεσιν και την συμπίκνωσιν εις βάθος 200 ποδών, διακρίσθη-κε ακόμα μέσα εις το κέλυφος ύποβρυχίων έν κα-ταδύσει και μέσα εις τα ντεπόζιτα βενζίνης άερωθουμένων αεροπλάνων. Η άντοχή και ή άκρίβεια της 'Ωμέγα κά-νουν το Seamaster ένα όργανον χρονομετρή-σεως που δύναται να μοιρασθί μαζί σας όλην την προσπάθειαν και την θερμην των μεγάλων περιπετειών.

OMEGA Seamaster

Το ώρολόγιον που έμαθε ο κόσμος να έμπιστεύεται! Κάποτε πρέπει να το άποκτήσετε και σεις!

Μαλλιά λαμπερά
και
ώραία..

..θάχετε πάντα όταν
χρησιμοποιείτε το
περίφημο Σαμπουάν
με αύγο GLEMO

Λούσιμο εύχρηστο
Τόνωση των μαλλιών

- Σκληρά μαλλιά μαλακώνουν
- Λεπτά μαλλιά δυναμώνουν
- Θαμπά μαλλιά γίνονται
γυαλιστερά

Κάθε λούσιμο με GLEMO δίνει υγεία στα μαλλιά σας
και τα δυναμώνει. Γιατί αυτό το εξαιρετικό Σαμπουάν
με αύγο περιέχει λεκιθίνη και γολοστερίνη, δύο συστα-
τικά που χρειάζεται απαραίτητως η τρίχα για να είναι
πάντα υγιής και ώραία.

Επί πλέον προσφέρετε στα μαλλιά σας άρωμα φρεσκά-
δα και λαμπερή γυαλάδα

Το GLEMO διατίθεται σε φιάλας και σωληνάκια

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΚΡΙΩΤΗ - ΝΙΚΗΣ 9 - ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ. 25-739

Νά η πούδρα σας

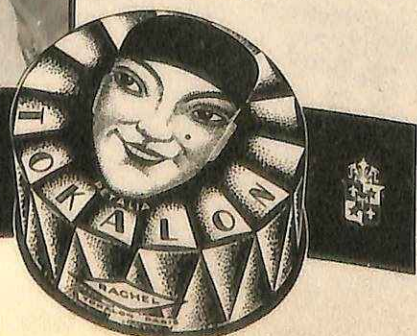
Σας κάνει να
φαίνεσθε πολύ
πιο ώμορφη!

Η Μούς ντέ Κρέμ είναι η πιο
πολύτιμη ανάκαμψης που έχει
στο πεδίο των καλλυντικών
και όταν επιτύχουν την ένσω-
μάτωσή μέσα στην πούδρα, τα
αποτελέσματα είναι καταπλη-
κτικά. Πουδράρεσθε μόνο
μία φορά την ημέρα και διατη-
ρείσθε θαυμάσια πουδραρισμέ-
νη έως το βράδυ, έστω και αν
δγίκατε στον αέρα, στον ήλιο
ή στη βροχή. Πάει πια η μύτες
και τα πρόσωπα που γυαλίζουν
Η πούδρα ΤΟΚΑΛΟΝ αποτελεί
ένα σώμα με την επιδερμίδα
σας.

Μόνο η Πούδρα ΤΟΚΑΛΟΝ
περιέχει Μούς - ντέ Κρέμ, αυ-
τό το θαυμάσιο συστατικό.
Δοκιμάσετέ την άμεσα σή-
μερα και θα δείτε όλα τα βλέμ-
ματα των ανδρών καρφωμένα
επάνω σας, γεμάτα θαυμασμό
και υποσχέσεις.

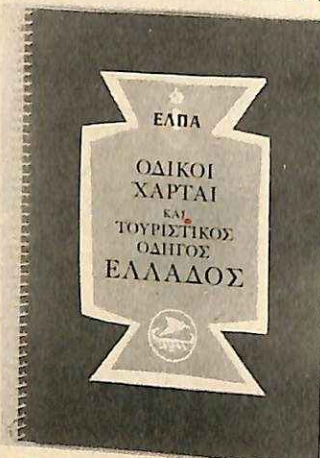
Tokalon
PETALIA

Από τα βιβλία

...που μας έστειλαν

«ΟΔΙΚΟΙ ΧΑΡΤΑΙ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ».
(Μάρτιος 1958), Σελ. 42. Η Έλληνική Λέσχη Αυτοκινήτου και Περιη-
γήσεων (Ε.Λ.Π.Α.), εξέδωσε σ' ένα εξαιρετικά καλαίσθητο, πρωτότυπο
και πρό παντός εύχρηστο τόμο, τους «Οδικούς χάρτες και τον τουριστι-
κό οδηγό της Ελλάδος». Με μίαν αξιοθαύμαστη τυπογραφική επιμέλεια,
σε χαρτί εκλεκτό, ο οδικός χάρτης της
Ελλάδος, έγχρωμος, ακριβής και παρα-
στατικός, κατανέμεται σε 42 φύλλα, κα-
τά περιοχές. Κάθε φύλλο περιέχει όλα τα
στοιχεία —μαζύ με μία σύντομη, πυκνή
είσαγωγή— που χρειάζεται ο περιηγητής
για να είναι κατατοπισμένος και να γνω-
ρίσει ακόμη και την ιστορική σημασία
των μνημείων που συναντά. Η διδολο-
γία του πολυτίμου αυτού οδηγού (τα
φύλλα του είναι διάτρητα και ενώνονται
με πλαστική σπείρα) κάνει τον τόμο εξαι-
ρετικά εύχρηστο. Τέτοιες εκδόσεις, άσφα-
λώς, τιμούν εκείνους που είχαν την πρω-
τοβουλία και την επιμέλειά τους και ά-
ποτελούν μίαν ανεκτίμητη συμβολή στην
ανάπτυξη του εσωτερικού τουρισμού.

Ο οδηγός αυτός θα πρέπει να μετα-
φρασθή στην αγγλική γλώσσα. Θα εξυ-
πηρετήση έτσι τις ανάγκες των ξένων του-
ριστών, εξυπηρετώντας παράλληλα τον τόπο μας που καταβάλλει μία με-
γάλη προσπάθεια στον τομέα αυτόν.

Και μία λεπτομέρεια. Οι χιλιόμετρικές αποστάσεις στους ώριους
χάρτες της έκδοσης, δίνονται με πρωτότυπο τρόπο, χωρίς να υπερβαί-
νουν τον αναγνώστη, ενώ σημειώνονται με κάθε λεπτομέρεια ακόμη και
οι ύψομετρικές διαφορές.

«ΚΥΚΛΟΣ», ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΔΑΝΙΗΛ (ΠΟΙΗΜΑΤΑ), ΑΘΗΝΑΙ 1957.
Σελ. 21. Στα δεκαπέντε ποιήματα που αποτελούν αυτή τη συλλογή, ο
Γιώργος Δανιήλ δίνει με απλό τρόπο και πετυχημένη τεχνική όλη την αίσθη-
ση της χαράς και της αισιοδοξίας που κρύβεται μέσα στις τόσες αντιξω-
τητες της ζωής.

«ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ», ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ ΣΩΚΡ. ΣΟΛΟΜΩΝΙΔΗ, ΑΘΗΝΑΙ
1957. Σελ. 252. Στο βιβλίο αυτό, όπου περιγράφεται τόσο ζωντανά η ζωή
των Ελλήνων στη Σμύρνη μέχρι τη μέρα της καταστροφής, βρίσκουμε όλα
κληρο το όνειρο των ανθρώπων που ζουν με την ελπίδα να γυρίσουν πάλι μία
μέρα στην πατρίδα που αγάπησαν και που θύβελαν να ξαναβρούν όπως
την γνώρισαν και την έζησαν στα παλιά εκείνα χρόνια. Ο κ. Χρήστος Σο-
λωμώνιδης με το γλαφυρό του γράψιμο μας δίνει όλη την γραφικότητα και
την όμορφιά της και μαζί του ανάμεσα στις σελίδες του βιβλίου του γνω-
ρίζουμε τις συνοικίες, τους δρόμους, τους περιπάτους, τις λέσχες, τις εξο-
χές της και βλέπουμε ανάγλυφους τους διάφορους τύπους που ζωντανεύουν
την κοινωνία της και τους ανθρώπους που γλύνθησαν τις Αποκρήνες της, χά-
ρεψαν στους περίφημους χορούς της, ασχολήθηκαν με τις τέχνες και τα
γράμματα, προσπάθησαν τέλος με κάθε τρόπο να την κάνουν να ξεχωρίσει
σαν κομμάτι μιάς Ελλάδας μέσα στην καθυστερημένη Ανατολή.

«ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΙΚΕΛΙΑ» ΥΠΟ Ι. ΚΥΚΚΩΤΗ ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
«Ζήνων» Λονδίνου. Σελ. 150.

Το οδοιπορικό αυτό περιλαμβάνει τις εντυπώσεις του συγγραφέως από
ένα ταξίδι στο ιστορικό αυτό νησί με την πλούσια ελληνική παράδοση
και τους άμετρητους αρχαιολογικούς θησαυρούς. Παλέριο, Μόντε Πελε-
γρίνο, Μόντε Ρεάλε, Ακράγας, Συρακούσαι, Κατάνη, Ταορμίνια, — σε
λίγα κείμενα και καλοτυπωμένες φωτογραφίες— συνθέτουν ένα σύνολο που
έχει την σφραγίδα της αγάπης και όλη την όμορφιά της «Ιζολα Μπέλλου».

«ΠΑΤΜΟΣ» ΤΗΣ ΑΝΝΑΣ ΜΑΡΑΒΑ — ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ, (ΜΕ 200
φωτογραφίες εκτός κειμένου). Έκδοση Γαλλικού Ίνστιτούτου Αθηνών.
Αθήναι 1957. Σελ. 200.

«Είμαι πραγματικά ενθουσιασμένος απ' αυτό το θαυμάσιο βιβλίο για
την Πάτμο. Δεν χορταίνω να το ξεφυλλίζω και να το θαυμάζω. Παρ' όλη
την αναγκαία συντομία της εκθέσεως και τον εκλαϊκευτικό χαρακτήρα
της συλλογής στην οποία ανήκει, το βιβλίο αποτελεί σημαντική συμβολή
στην ιστορία και την τέχνη της Βυζαντινής και με υποβλητική σαφήνεια
και ντοκουμέντα φωτίζει μίαν από τις πιο μοναδικές εκφράσεις της θρη-
σκευτικής και μοναστικής ζωής της Πάτμου».

Αυτά γράφει στην συγγραφέα ο καθηγητής κ. Μπρούνο Λαβανίνι και
πραγματικά το βιβλίο αυτό προσθέτει άλλη μία αξιόλογη εργασία στη
σειρά των εκδόσεων την οποία με τόση αγάπη και ποιότητα έλαβε στη
Γραμματεία. Οι φωτογραφίες προσφέρει συνεχώς στην σύγχρονη Έλληνική
Μπουτιέ, Γ. Σελασιέ, Γ. Κόλλα, Ε. Αβδράαη, Β. Παπαϊωάννου και Μ.
Χρυσάκη, καθώς και η έκδοση, Ε. Αβδράαη, Β. Παπαϊωάννου και Μ.
Αητρίου αξίζουν κάθε έπαινο.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 7

γάρφα

Βυζαντινά
γυναικεία
βέμοντες
φόρμες

ΑΦΕΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ-ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

Χαρούμενο Πάθος

ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΠΟΥ ΣΑΣ ΧΑΡΙΖΟΥΝ ΥΓΕΙΑ & ΧΑΡΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ Α.Ε.

...πού μ'ας έστειλαν

(Συνέχεια από σελ. 4)

«ΚΛΕΙΝΟΝ ΑΣΤΥ» ΤΟΥ ΠΑΡΙ ΤΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (μυθιστόρημα) 'Αθήνα 1957 Σελ. 182.

Στο διβλίο του αυτό ο κ. Τακόπουλος περιγράφει έντονα και δραματικά τη ζωή της αθηναϊκής κοινωνίας. Οι ήρωές του κινούνται μέσα σ' ένα περιβάλλον γνωστό και καθημερινό κι αυτό μεγαλώνει το ενδιαφέρον του αναγνώστη.

ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ, της Τραπέζης 'Ελλάδος. 'Εκείνο που καθιστά άξιο προσοχής την έκδοση αυτή (προωρισμένη θέβαια όχι για το κοινό αλλά για τις εσωτερικές υπηρεσίες του μεγάλου πιστωτικού ιδρύματος) είναι η εξαιρετική τυπογραφική επιμέλεια, η πρωτότυπη διβλιοδεσία και πρό παντός οι οδηγίες χρήσεως του τηλεφώνου και τα τηλεφωνικά παραγγέλματα που περιέχει.

Σε μιαν εποχή που το τηλέφωνο είναι το βασικό όργανο εργασίας του επιχειρηματίου, του έμπορου, του υπαλλήλου, ο σωστός τρόπος χρήσεως του τηλεφώνου εξοικονομεί και χρήμα και χρόνο, που είναι πάλι, ως γνωστόν, χρήμα.

Οι οδηγίες αυτές ελήφθησαν από πολλά εγχειρίδια αμερικανικών Σχολών 'Ιδιαιτέρων Γραμματέων και από ειδικά τεύχη που εκδίδουν οι μεγάλες Τηλεφωνικές 'Εταιρίες των 'Ηνωμένων Πολιτειών. Στο σύνολό τους οι οδηγίες αυτές και τα τηλεφωνικά παραγγέλματα αποτελούν ένα μικρό «κώδικα τηλεφωνικής άγωγής», πολύτιμο για τους τηλεφωνούντες. Για μ'ας 'ιδιαιτέρως τους 'Ελληνες, που είτε φλυαρούμε κρατώντας το ακουστικό, είτε φωνάζουμε ώστε να βουίξει ή συσκευή, είτε έκνευρίζομαστε, είτε ρωτούμε επίμονα «ποιός είναι εκεί;» προτού συστηθούμε, θα ήταν εύχης έργον αν ο μικρός αυτός κώδικας—που συνετάγη από το Τμήμα 'Οργανώσεως της Τραπέζης—επαιρνε μιαν ευρύτερη δημοσιότητα. Οι ειδικοί της Τραπέζης υπολογίζουν ότι με την εφαρμογή των τηλεφωνικών οδηγιών επέρχεται ελάφρυνση στο τηλεφωνικό κέντρο του πιστωτικού 'Ιδρύματος, που αντιστοιχεί με προσθήκη 20 έξωτερικών συνδέσεων.

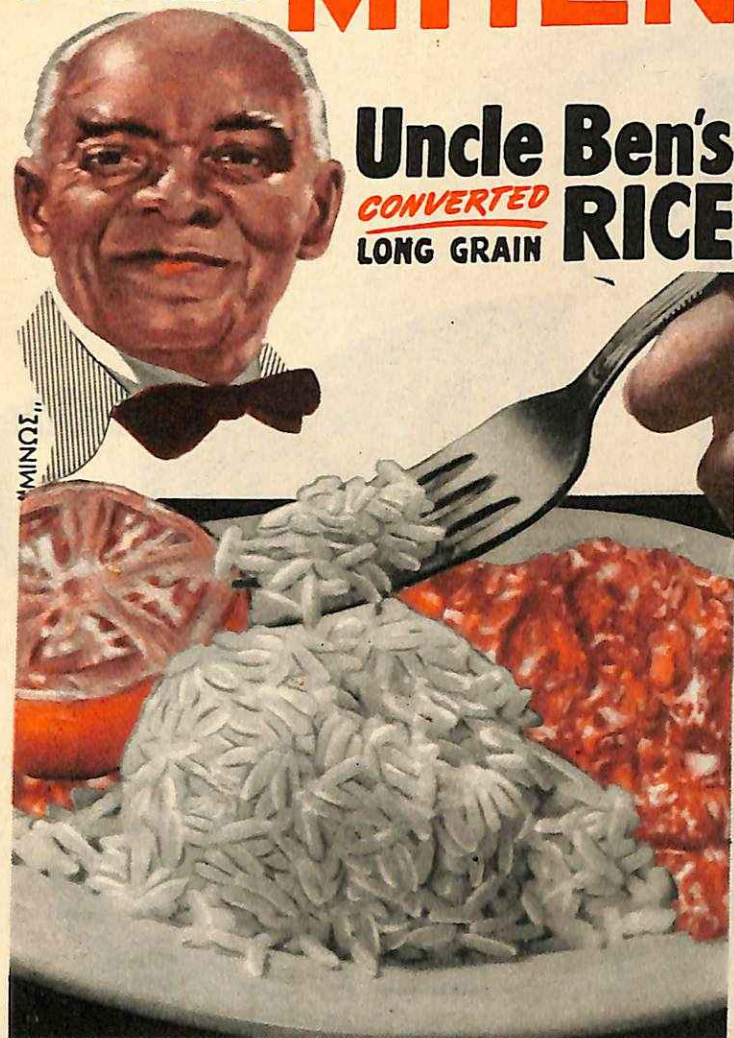
Στο έξωτερο—στις ανεπτυγμένες χώρες της 'Αμερικής και της Ευρώπης—η οργάνωση εργασίας μιας επιχείρησης είναι ολόκληρη έπιστήμη. Κανένας τομέας της δραστηριότητος και των μεθόδων εργασίας δεν παραμελείται, ούτε οι λεπτομέρειες. Συχνά μάλιστα από τις τελευταίες κερδίζονται σημαντικά, άγνωστα μεγάλα, όφελι. Στόν τόπο μας, η έπιστημονική οργάνωση εργασίας μόνο τα τελευταία χρόνια αρχίζει ν' αναγνωρίζεται σαν μια βασική προϋπόθεση καλής λειτουργίας και προόδου των επιχειρήσεων. Μέσα σ' αυτό το ανανεωτικό πνεύμα, τόν συγχρονισμό των μεθόδων εργασίας και την ορθολογιστική κατάταξη της μέχρι και τις παραμικρότερες λεπτομέρειες, τοποθετείται η έκδοση αυτή που, επαναλαμβάνουμε, αν και αποτίνεται σ'τον περιορισμένο κύκλο των υπαλλήλων μιας μεγάλης Τραπέζης, έχει ευρύτερη σημασία κι' αποτελεί αξιομίμητο παράδειγμα. ■ ■ ■

Το μοναδικό ελληνικό σιγαρέττο πολυτελείας με την πιο φίνα γεύση

ΑΠΟ ΤΟ 1931 ΔΙΑΦΗΜΙΖΕΙ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΠΝΑ Σ' ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΜΠΑΡΜΠΑ ΡΥΖΙ ΜΠΕΝ

Uncle Ben's
CONVERTED
LONG GRAIN RICE

ΔΙΠΛΑΣΙΕΣ ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ

- Πολλές φορές κρύνει ξαναεσταινεται και παραμένει σπυρωτό
- Διπλάσιο σε απόδοσι
- Τώρα πιά αγοράσατε χύμα ρύζι με τὰ πεταλάκια του

ΕΠΙΤΥΧΙΑ 100%

“ΟΔΥΜΠΙΑ”, ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΩΝ
Ο Δ Ο Σ Κ Ο Ρ Α Η 1 • Τ Η Λ. 34.720 • 25.708
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΚΕΡΑΜΕΩΝ 23
(ΟΠΙΣΘΕΝ ΘΕΑΤΡΟΥ ΠΕΡΟΚΕ) ΤΗΛ. 58-774
ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ: ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 32 ΤΗΛ. 57-896

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

ΜΙΑ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ Εικόνα της Μονής της Μεγίστης Λαύρας στο “Άγιον Όρος, που φέρει τον τίτλο «είς “Αδον κάθοδος». Το έργο ιστορήθηκε τον ΙΣΤ΄ αιώνα, από ανώνυμο αγιογράφο της Κρητικής Σχολής, που ήρμασε, μετά την άλωση της Κωνσταντινουπόλεως. “Η φωτογραφία του εξωφύλλου μας δφείλεται σιόν κ. Φώτη Ζαχαρίου.

...που κυκλοφορούν

Η ΝΕΑΡΑ ΙΣΠΑΝΙΔΑ ΝΤΙΒΑ ΜΑΡΙΑ ΝΤΕ ΛΟΣ ΑΝΤΖΕΛΕΣ ΜΟΡΑ-λες, είναι αναμφισβήτητα μία από τις λίγες έρμηνεύτριες που αποδίδουν τόσο τέλεια τόν ρόλο της Μαργαρίτας στην «Τραδιάτα» του Βέρντι. Μπορούμε να την απολαύσουμε σιόν δίσκο της Φίλιπς 06092 Ρ. Μαζί της θα ακούσουμε τόν επίσης έκλεκτο Καναδό τενόρο Λεοπόλδο Σιμονώ και τήν ορχήστρα τών Κονσέρ Λμουρέ υπό τήν διεύθυνσιν του Πιέρ Ντερβώ.

★

ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΚΑΛΥΤΕΡΟΥΣ ΕΡΜΗΝΕΥΤΑΣ ΤΟΥ ΜΠΕΤΟ-βεν στήν εποχή μας είναι και ο Όλλανδος πιανίστας Κόορ ντε Γκρούτ. Με τήν Συμφωνική Όρχήστρα της Βιέννης, τήν όποιαν διευθύνει ο Βίλ-χελμ βάν Όππερλο, μάς προσφέρει, σε μία εξαιρετική εκτέλεση, τὸ 2ο Κονσέρτο του Μπετόβεν σε σι μείζων, σιόν δίσκο της Φίλιπς Σ 06134 Ρ.

★

ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΘΑ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ ΚΛΑΣΙΚΗΣ μουσικής: “Η σειρά τών ένέα Συμφωνιών του Μπετόβεν που άρχισε ήδη να εγγραφή ή «Φίλιπς» με διευθυντήν ορχήστρας τόν διάσημο Μπρούνο Βάλτερ. “Ο Μπρούνο Βάλτερ είναι γνωστός για τήν φανατική του προσή-λωση στα Ιδανικά της έλευθερίας. Είναι ένας άνθρωπος που γνώρισε τή δυστυχία και τήν έξορία. “Όταν έρμηνεύη τὰ άθάνατα έργα του Μπετό-βεν νοιώθει τόσο άπόλυτη συγγένεια με τήν ψυχή του συνθέτου, ώστε κα-τορθώνει να δίνη όλο τὸ πάθος του για τήν έλευθερία και τόν θρίαμβο του καλού πάνω σις σκοτεινές σατανικές δυνάμεις που διέπουν τήν άν-θρωπότητα.

★

ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΔΙΑΤΗΡΟΥΝ, ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ, οι έρμηνείες του Μπρούνο Βάλτερ στήν θαυμάσια εκείνη σειρά της «Φίλιπς», που άρχίζει από τόν Μπετόβεν και καταλήγει σιόν Γιόχαν Στράους.

ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΑΠΟΛΑΥΣΗ ΝΑ ΑΚΟΥΣ «ΝΥΧΤΕΡΙΔΕΣ» ΚΑΙ «Βαρώνο Άτσιγγανο» σιή γεμάτη εύαισθησία απόδοση του δίσκου 409022 Α. Ε.

★

Ο ΜΠΡΟΥΝΟ ΒΑΛΤΕΡ ΔΕΝ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ ΒΕΒΑΙΑ ΣΤΗΝ ΒΙΕΝΝΗ, αλλά ο ίδιος λέει πως είναι πνευματικό της παιδί, και θεωρεί τήν ανάκά-λυψη του Βάλς σάν ένα άπ’ τούς σημαντικώτερους σταθμούς στήν Ιστορία της Μουσικής. «Για να διευθύνει ένα Βάλς, λέει ο Μπρούνο Βάλτερ, πρέπει να κατέχης ένα μυστικό κρυμμένο πολύ βαθειά μέσα’ σιή ψυχή σου. Κι’ αυτό τὸ μυστικό λίγοι τὸ κατέχουνε».

ΓΙ’ ΑΥΤΟ ΚΙ’ ΟΙ ΒΙΕΝΝΕΖΟΙ, ΠΟΥ ΙΣΧΥΡΙΖΟΝΤΑΙ ΟΤΙ ΜΟΝΟΝ Βιεννέζικες ορχήστρες μπορούν ν’ αποδώσουν σωστά τόν Γιόχαν Στράους, σιήν περίπτωση του Μπρούνο Βάλτερ έκαναν μία μεγάλη παραχώρηση: ώ-μολόγησαν πως ο διακεκριμένος αυτός Άρχιμουσικός τόν αποδίδει, ακό-μα πιό σωστά...

ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΒΑΘΕΙΑ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΔΕΙΧΝΕΙ Ο ΜΠΡΟΥΝΟ ΒΑΛΤΕΡ και σιήν περίπτωση του Σούμπερτ, όπως αποδεικνύεται άπ’ τήν έρμηνία της 7ης Συμφωνίας με τήν Φιλαρμονική της Ν. Ύόρκης (Φίλιπς Α Ο 1152 Λ).

Ο ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΟΣ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟΣ ΑΠΟΔΙΔΕΙ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΚΑ-τανόηση του Σούμπερτ σιό γεγονός πως όταν ήταν νεώτερος έπαιξε σιό πιάνο ντουέτα του Σούμπερτ μαζί με τόν Γκούσταβ Μάλερ, κι’ άργότερα συνώδευε, σε «λήντερ» φημισμένες αοιδούς όπως ή ‘Ελίζαμπεθ Σούμαν κι’ ή Λόττε Λέμαν.

Ο ΜΠΡΟΥΝΟ ΒΑΛΤΕΡ ΙΣΧΥΡΙΖΕΤΑΙ ΠΩΣ ΤΟ «ΛΗΝΤ» ΑΠΟΤΕΛΕΙ όργανικό στοιχείο κάθε συμφωνίας του Σούμπερτ, που έβλεπε τήν μουσική ούσιαστικά σάν τραγούδι. Κι’ όταν διευθύνη σήμερα, ώριμος πιά και φτα-σμένος, δέν λησμονεί τήν πρώτη του εμφάνιση σε ηλικία ένέα έτών, όταν ήρθε για πρώτη φορά σε έπικοινωνία με τὸ κοινό, με μία «Έμπρομπτύ» του Σούμπερτ.

★

ΣΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΔΩΜΑΤΙΟΥ, Η ΦΙΛΙΠΣ ΜΕ ΤΟΝ δίσκο Α 00341 Λ δίνει τήν εύκαιρία να απολαύσουν τήν “Έθα Βόλμαν που κρατάει τὸ μέρος του πιάνου σε μία σειρά έργων του Μότσαρτ. Τήν συνοδεύει ή Όρχήστρα μουσικής δωματίου της Συμφωνικής της Βιέννης.

1000
Μαγνητόφωνα

Είναι ή ήμερησία παρα-γωγή τών εργοστασίων

GRUNDIG

- “Η καταπληκτική ζήτησις των -εις τήν διεθνή αγοράν όφείλε-ται εις τήν εξαιρετικήν των ποιότητα.
- Χώρες με τήν μεγαλύτεραν κατανάλωσιν **GRUNDIG**:

Η. Π. ΑΜΕΡΙΚΗΣ
ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΙΑ
ΓΑΛΛΙΑ
ΙΤΑΛΙΑ
ΟΛΛΑΝΔΙΑ...

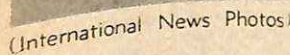
...και 90 άλλες χώρες.

ΟΠΟΙΟΣ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΕΧΗ ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟ ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΟΝ ΑΓΟΡΑΖΕΙ “GRUNDIG”

ΚΟΥΕΝΤΟΙ

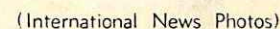
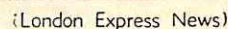

A black and white photograph capturing the aftermath of a train collision. On the right, a large steam locomotive is positioned, its front boiler and smokestack prominent. To its left, a passenger car has been crushed and is tilted precariously. A group of men, some in uniform, are gathered around the wreckage, observing the damage. In the background, a bridge with a metal truss structure spans the scene. The overall tone is somber and historical.

四

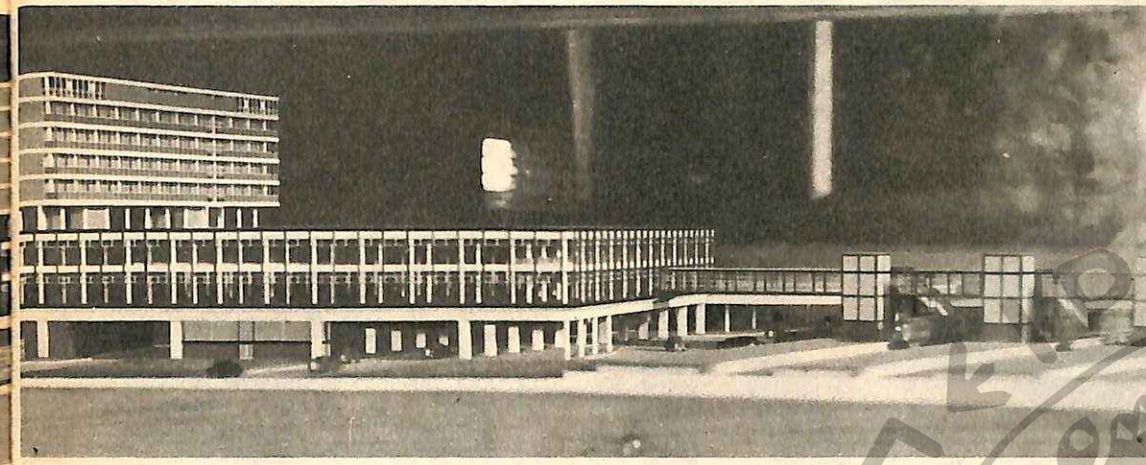
Καλλιστεϊα: Η δὲ Μαίρη Ναυπλιώτη (κέντρο) ἀνεκρίνυρὸν «Μίς Ἑλληνική» Ἀνεξαρτησία «1958» στὰ καλλιτεία τοῦ Ρόκσουλ Μπίτς, ποὺ διεξήχθησαν τελευταία καὶ στὰ ὅποια ἔλαβαν μέρος Ἑλληνοαμερικανίδες. Τῇ δευτέρῃ θέσῃ κατέλαβε ἡ Νάνου Μαρκοπούλου (ἄριστερά) καὶ τὴν τρίτῃ τὴν Τζούς Ἀργυροῦ. Ἡ Μαίρη Ναυπλιώτῃ θὰ ἡγήθῃ τῆς παρελάσεως τῆς 20ῆς Ἀπριλίου, ἡ ὅποια θὰ ἑορτασθῇ σὰν Ἡμέρα τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνεξαρτησίας.

‘Η “Ερβα Κιττ περιφέρει την προκλητική ομορφιά της, με ένα ποδήλατο, στους ήσυχους λόφους μιας έπαρχιακής λουτροπόλεως, όπου διέρχεται τις διακοπές της μετά το τέλος της τελευταίας ταινίας της «Σαιντ Λούις Μπλούζ». Ή ταινία έχει ως θέμα τη ζωή του προσφάτως αποθανόντος συνθέτου Ο. Χάντν.

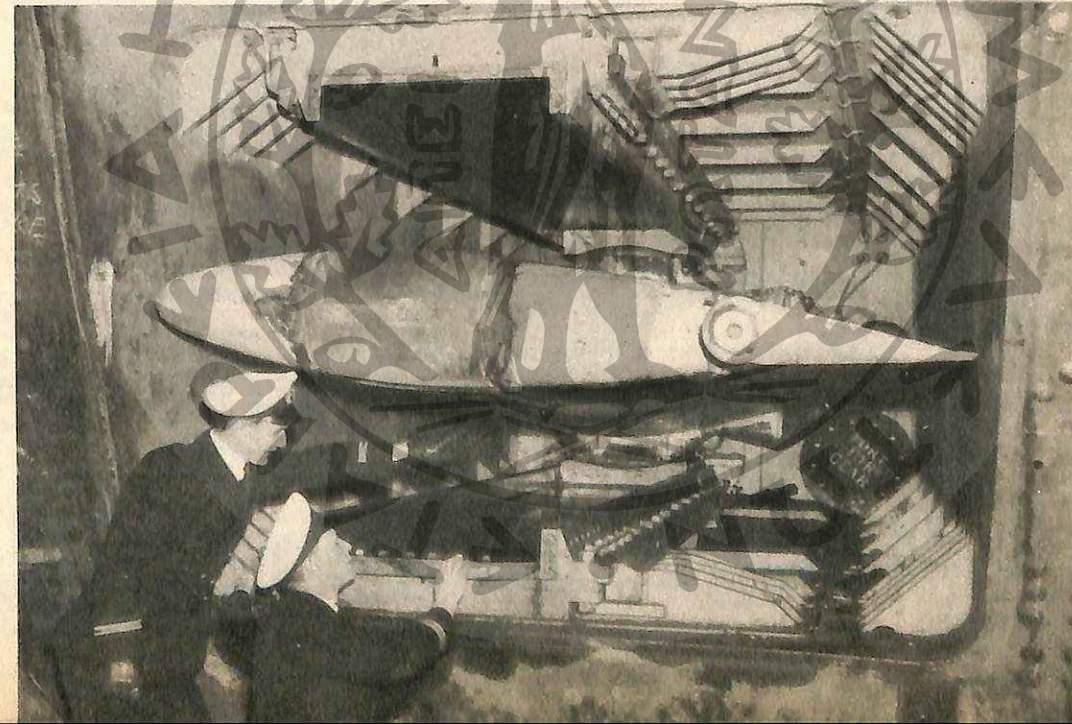

(Camera Press)

(International News Photos)

«Ίσορροπισταί»: Κατά τις πρόσφατες ανακοινώσεις του δεύτερου σε μέγεθος υπερωκεανίου του κόσμου, του «Κούιν Μαϊρη», ετοιμαστήσαν τέσσερις ειδικό «Ισορροπισταί», μήκους 4 και πλάτους 2,5 μέτρων περίπου. Οι «Ισορροπισταί» θα εξασφαλίσουν στο σκάφος μεγαλύτερη ευστάθεια.

Η ΝΕΑ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΗ ΣΚΟΝΗ ΠΛΥΣΙΜΑΤΟΣ

ΣΕΡΦ

Τό νέο θαυματουργό Σέρφ σάς δίδει την καθαρότερη, τή λευκότερη πλύση απ' όλα. Θά ήγθε άμέσως τή διαφορά. Τό Σέρφ πράγματι λευκαίνει πίο πολύ τά άσπρόρουχα καί ξαναζωντανεύει τά χρώματα. Κι' αυτό γιατί τό Σέρφ ξεπλένει κάθε άκαθαρία καί τήν πίο δυσκολόβγαλτη. 'Αγοράστε τό νέο Σέρφ σήμερα.

ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΗ ΠΛΥΣΗ

ΛΕΥΚΟΤΕΡΗ ΠΛΥΣΗ

Τό ΣΕΡΦ δίδει καί τά ΔΥΟ!

Μιά έβδομάδα πέρασε, μιά έβδομάδα έρχεται...

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Α άπομάκρυνσις του στρατάρχου Μπουλγκάνιν από την πρωθυπουργίαν καί ή ανάληψις του αξιώματος από τον κ. Κρούστσεφ, ό όποιος διατηρεί καί την γενικήν γραμματείαν του κόμματος, δέν είναι δυνατόν νά έρμη-ευθή μόνον από τό κίνητρον της προσωπικής φιλοδοξίας. Καίτοι ή άνοδική πορεία του νέου πρωθυπουργού ένθυμίζει έπιφανειακά την σταδιοδρομίαν του Στάλιν προς την άπόλυτον προσωπικήν δικτατορίαν, έν τούτοις, θά ήτο σφάλμα νά νομισθί ότι ή συγκέντρωσις των έξουσιών εις χείρας του γενικού γραμματέως σημαίνει κατ' ανάγκην την επανάληψιν του σταλινικού φαινομένου. Αί έσωτερικά εξέλιξεις καί ή διαφοροποιημένη νέα δομή της σοβιετικής κοινωνίας πρέπει μάλον ν' άποκλείη την δυνατότητα ανα-διώσεως του σταλινισμού, διότι ή συνεχής ανάπτυξις της οικονομίας δημιουργήσεν νέαν κατάστασιν πραγμάτων με την μαζικήν συμμετοχήν του λαού εις την παραγωγικήν διαδικασίαν. 'Υπό τας προϋποθέσεις αυτάς, ή άνάρρησις του κ. Κρούστσεφ εις την πρωθυπουργίαν πρέπει ν' άποδοθί μάλλον εις την επιδίωξιν ώρισμένων σκοπών καί πρέπει νά θεωρηται προσωρινή. 'Ο κύριος άντικειμενικός σκοπός φαίνεται νά είναι ή πραγματοποίησις του νέου σοβιετικού οικονομικού προγράμματος διά του όποιου επιδιώκεται νά φθάσ η σοβιετική οικονομία καί νά υπερβή έντός των προσεχών 15 ετών τά έπίπεδα της άμερικανικής παραγωγής. Καθ' ό όμως μέτρον εξαρτάται τούτο από την διατήρησιν όλων συνθηκών ειρήνης καί έλευθέρου κυκλοφορίας των αγαθών εις τον κόσμον, ό δραχμυπρεθσμός επιδιωκόμενος σκοπός είναι ό διακανονισμός όλων των μεγάλων διεθνών προβλημάτων καί πρό παντός ή κατάπαυσις του πυρετώδους έξοπλιστικού ανταγωνισμού. 'Ο κ. Κρούστσεφ καί ή πλειοψηφία του κόμματος που τον ακολουθεί, ως εκπρόσωποι των νέων τάσεων της σοβιετικής κοινωνίας, επιθυμούν μίαν περίοδον ειρήνης διά νά πραγματοποιήσων τά μεγάλα οικονομικά των σχέδια. 'Εκ της επιθυμίας ταύτης εξεπορεύθη ή μεγάλη διπλωματική έκστρατεία διά την σύγκλησιν μιάς επί ανωτάτου έπίπεδου διεθνούς διασκέψεως, έργον της όποιας θά είναι ή εξέυρεσις των τρόπων διά την τακτοποίησιν των διεθνών σχέσεων, ιδίως άφ' ής ή ύδρογονική ισορροπία φαίνεται ν' άπικλείη πάσαν δυνατότητα επιβολής του ένός συνασπισμού επί του άλλου. 'Εφ' όσον δέ, κατά την το-βιετικήν αντίληψιν, ό Δυτικός δέν θά δυνηθούν τελικώς ν' άποφύγουν την σύγκλησιν της διασκέψεως αυτής, καί ό χειρισμός τόσοσν λεπτών και πολυπλόκων, προβλημάτων εις την μεγάλην αυτήν συνάντησιν 'Ανατολής καί Δύσεως άπαιτεί ισχυρόν καί υπεύθυνον έπιτελείον, έθεωρήθη σκόπιμον νά αναλάβη ό κ. Κρούστσεφ άυτόπροσώπως την πρωθυπουργίαν, ώστε νά μην ανακύψη ούτε τό τυπικόν κώλυμα διά την έπίσημον ιδιότητα του πραγματικού άρχηγού της σοβιετικής αντιπροσωπείας, ένώ ταυτοχρόνως θά είναι δυνατόν από ρωσικής πλευράς νά λαμβάνονται ταχύτατα αί σοβαρότεροι των αποφάσεων, χωρίς την καθυστέρησιν της άναφοράς εις την Μόσχαν.

Π

Μιά έβδομάδα πέρασε, μιά έβδομάδα έρχεται... Μιά έβδομάδα πέρασε, μιά έβδομάδα έρχεται... Μιά έβδομάδα πέρασε, μιά έβδομάδα έρχεται...

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ

Λέγεται ότι ή Σοβιετική 'Ενωσις, ή Κίνα καί τό κράτος της άνατολικής Ευρώπης θά δημιουργήσουν 'Οργανισμόν Βοηθείας διά τή υπανάπτυκτα κράτη της 'Ασίας καί της Μέσης 'Ανατολής, με κεφάλαια δύο δισεκατομμυρίων δολλαρίων.

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ

'Η ύπηρεσία έθνικής υγείας άνακοινού ότι τουλάχιστον δύο εκατομμύρια 'Αμερικανών είναι πλήρως άνίκανοι προς έργασίαν συνεπεία χρονίων παθήσεων, ένώ πολλοί χιλιάδες σπερδύνται καί της πλέον στοιχειώδους Ιατρικής περιθαλψέως.

ΜΟΣΧΑ

Προς αύξησιν της γεωργικής παραγωγής θά εφαρμοσθί, κατά πάσαν πιθανότητα, τό σύστημα της διά σταθερών τιμών εξαγοράς υπό του κράτους των άγροτικών προϊόντων.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ

Βρεταννοί Ιατροί καταπολεμούν την «κυάνωση» των νεογεννηθέντων διά της καταψύξεως καί της διατηρήσεως των έντός σκληνής όξυγόνου.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ

'Ο γερμανικός όικος Κρούπ διαπραγματεύεται μετά της πολωνικής κυβερνήσεως την άνάληψιν της κατασκευής μεγάλου διυμηχανικού συγκροτήματος εις την πόλιν Νόβα Χούτα με χρηματοδότησιν εκ μέρους του μέχρι 112 εκατομμυρίων δολλαρίων, έφ' όσον παρασχεθούν Ικανοποιητικοί όροι έξοφλήσεως της πιστώσεως ταύτης.

ΒΟΝΝΗ

Κατηναλώθησαν εις την Γερμανίαν κατά τό παρελθόν έτος 56 δισεκατομμύρια σιγαρέττων, άξίας 65 δισεκατομμυρίων μάρκων ήτοι 1.062 σιγαρέττα κατά κάτοικον.

ΣΙΚΑΓΟΝ

'Απεδείχθη ότι τό αντίθρομβωτικόν φάρμακον Κουμείντιν, χρησιμοποιούμενον μέχρι τουδς επί καρδιοπαθειών, έχεν έννοικά αποτελέσματα έναντίον του βρογχικού άσθματος.

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ

Χάρis εις την ζωοτεχνικήν βελτίωσιν των πουλερικών, ηύξηθη ή παραγωγή αυτών κατά 545 εκατομμύρια, άνελθούσα κατά τό 1957 εις 6.370.000.000, έντός της Δυτικής Γερμανίας.

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ

'Η ύπηρεσία χαρακτηρισμού καί διαφυλάξεως ός μυστικών του κράτους, διαφόρων έγγραφών καί συγγραμμάτων, που άπασχολεί έν εκατομμύριον υπαλλήλων, έξοδασεν εις τοιούτων σημείων γραφειοκρατικών υπερβολών, ώστε ήρνήθη νά επιτρέψη εις αξιωματικούς νά συμβουλευθί μελέτην περί κατασκοπίας άφωράσαν τον πρό 180 ετών πόλεμον της 'Ανεξαρτησίας.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ ΜΑΣ

Ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΕΡΩΣ

ΤΟΥ Κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ότε δύο δεκαετηρίδες μās χωρίζουν από την πολεμικήν εποχήν. Κατά τό σχετικώς βραχύ, όμως, αυτό διάστημα έχουν συντελεσθί καί εις όλόκληρον τον κόσμον καί εις την χώραν μας σημαντικώταται μεταβολαί ψυχολογίας καί συμπεριφοράς των ατόμων. Αί μεταβολαί αύται είναι έκδηλοι παντού, Ι-διαίτέρως δέ εις τον τομέα των σχέσεων μεταξύ των δύο φύλων, όπου έχουν προσλάβει τιαύτην μορφήν, ώστε πολλοί νά όμιλούν περί άνησυχητικής εκλύσεως των ήθών. 'Ανεξαρτήτως του αν ό χαρακτηρισμός αυτός άποδίδη την πραγματικότητα, γεγονός είναι ότι εις την εποχήν μας έπικρατεί μεγάλη έρωτική έλευθερία, ότι ή προσυζυγική γενετήσιος έμπειρία των κοριτσιών τείνει νά φθάσ τό έπίπεδον των αγοριών, ότι ή πυκνότης των συλλήψεων, των άμβλώσεων καί των γεννήσεων νέων αύξάνει σταθερώς καί ότι οι νέοι με έλάχιστον δόξαν καί με πολλήν έλαφρότητα προσεγγίζουν την ύψηλότεραν λειτουργίαν της ζωής.

'Η κατάστασις αυτή θά πρέπει νά Ικανοποιή άπολύτως τους θεωρητικούς της έλευθερίας του έρωτος, οι όποιοι ύπεστήριζαν ότι ή καταπίεσις του γενετήσιου ένστικτού, συμφώνως προς τας ύπαγορεύσεις μιάς άπρηχαιωμένης ήθικής, άπτελεί έμπόδιον διά την ψυχικήν, την σωματικήν καί την πνευματικήν ανάπτυξιν του ανθρώπου, ότι δημιουργεί νευρώσεις έπικινδύνους, ότι διέστρεφε τον χαρακτήρα καί έμείωνε την δημιουργικότητα του ατόμου. Κατά τους κήρυκας της έλευθερίας του έρωτος ή εύτυχία της άνθρωπότητος εύρίσκεται εις την άκάλυτον καί άνευ προκαταλήψεων Ικανοποίησιν του γενετήσιου ένστικτού, άφ' ής στιγμής καταστήσουν τούτο δυνατόν εις τό άτομον οι άδένες του.

'Ότι ούδεμία ήθική δικαιούται καί πρέπει ν' άποτελή άνασταλτικόν της εύτυχίας παράνομον είναι άμφισβητήτον. Τό άτομον —έφ' όσον δέν δάπτει άλλους— έχει κάθε δικαίωμα ν' άναζητή την χαράν καί την ευδαιμονίαν. Την έπιτυγχάνει, όμως, διά της έλευθερίας του έρωτος; Τί φρονούν περί αυτού όχι οι ήθικολόγοι, αλλά οι ψυχολόγοι, οι Ιατροί, οι παιδαγωγοί, οι κοινωνιολόγοι, οι όποιοι δέν όρμώνται από έκ των προτέρων τεθειμένων κανόνων, αλλά στηρίζονται διά την συναγωγήν των συμπερασμάτων των εις τά άντικειμενικά δεδομένα της έμπειρίας, δηλαδή, τας παρατηρήσεις καί τας στατιστικάς; 'Η άπάντησις της έπιτήμης εις τό έρώτημα τούτο είναι σήμερον άνηχτική.

Τά κύρια χαρακτηριστικά της έρωτικής έλευθερίας είναι ή πρώτιμος, ή παράνομος καί πολυπρόσωπος έρωτική έμπειρία. Οι περισσότεροι σύγχρονοι νέοι, δηλαδή, γνωρίζουν τον έρωτα μέχρι των τελευταίων συνεπειών του από νεαράς ηλικίας, έξω των δεσμών του γάμου καί άνευ άποκλειστικότητας, διατηρούντες πλείονας της μιάς σχέσεις (πολυμειξία). Συστηματική μελέτη του φαινομένου αυτού της πολυμειξίας έχει οδηγήσει εις τά εξής συμπεράσματα περί των αίτιών, που τό προκαλούν.

'Η πολυμειξία —ή παράνομος καί πολλαπλή γενετήσιος έμπειρία— δέν είναι σκοπός καθ' έαυτόν. Είναι σύμπτωμα μιάς καταστάσεως ψυχικής «δυστυχίας», την άποία συνήθως προκαλούν τά ακόλουθα —ως επί τό πλείστον λαθάνοντα— κίνητρα: Πρώτον, ή ανάγκη της άποδοχής. 'Εν άτομον αισθάνεται ότι άγαπάται ή θαυμάζεται από άλλους άνεπαρκώς ή ότι είναι άνεπαρκώς έλκυστικόν διά τους άλλους καί ζητεί νά ένισχύσ ην άυτοπειποίησιν του καθιστάμενον «γενετησιακά άποδεκτόν». Δεύτερον, ή ανταρσία. 'Η γενετήσιος δραστηριότης χρησιμοποιείται πολλάκις ως αντίδρασις κατά της τραχύτητος των γονέων ή —εις τά έγγαμια άτομα— ως μέσον άνακτήσεως ένός ψυχρού ή άδιαφόρου συντρόφου. Τρίτον, ή έλλειψις έμπιστοσύνης, του άρρενος προς τον άνδρισμόν του (ό όποιος πρέπει ν' άποδεικνύεται κάθε τόσον διά «κατακτήσεων») ή της γυναίκας προς την έλκυστικότητά της.

Ούδεμίαν, όμως, από τας αίτίαις της ψυχικής ατύχ «δυστυχίας» θεραπεύει ή έρωτική έλευθερία

καί ή πολυμειξία. Οι κατεχόμενοι από την δίψαν της άποδοχής καταλήγουν εις την όδυνηράν διαπίστωσιν ότι κατά τας παρανόμους γενετησίους σχέσεις «έχρησιμοποίησαν» άπλώς καί δέν έγιναν άποδεκτοί, διότι ή πραγματική άποδοχή προϋποθέτει δεσμόν σοβαρόν, γεμάτον αισθήμα καί άφοσίωσιν, τιμώντα καί μη άτιμάζοντα. Οι κινούμενοι από διαθέσεις ανταρσίας διαπιστώνουν ότι ή γενετήσιος επανάστασις πλήττει όχι μόνον τους τραχείς γονείς ή τους άδιαφόρους συζύγους καί την κοινωνίαν γενικώτερον, αλλά καί αυτούς τους ίδιους. Οι ψυχικάς «δυστυχίες» της κατηγορίας αυτής είναι σαδισται έναντι των άλλων καί μαζώχιστα έναντι του έαυτού των. 'Η γενετήσιος εγκατάλειψις ούτε τους γονείς θά καταστήσ ην ολιγώτερον τραχείς, ούτε τους συζύγους θερμώτερον. Οι έπιθυμούντες νά τονώσουν την έμπιστοσύνην εις τον έαυτόν των όμοιάζουν με τον άδέξιον διολιστήν, που νομίζει ότι του φταίει τό βιολί καί όχι ή άδεξιότης του. Διά τον άρρενα ό αλήθης άνδρισμός αναπτύσσεται εις την έσωτερικήν προσωπικότητα του καί ούδεμίαν έχει σχέση με τας γενετησίους «κατακτήσεις», διά δε την γυναίκα ή λύσις του προβλήματος εύρίσκεται εις την βελτίωσιν της στάσεώς της.

Δέν άποτελεί, λοιπόν, θεραπεία της ψυχικής «δυστυχίας» ή έλευθερία του έρωτος καί ή πολυμειξία. Ούτε προσφέρει πραγματικήν Ικανοποίησιν. 'Η αντίληψις ότι τό παράνομον είναι καλύτερον καί Ικανοποιητικώτερον από τό νόμιμον μαρτυρεί άνωριμότητα καί ύποστηρίζεται από εκείνους, οι όποιοι ούδέποτε έγνωρίσαν την χαράν ένός, έστω καί μετρίως εύτυχούς, νομίμου δεσμού. Οι Δόν Ζουάν καί οι νυμφομανείς, οι πολυμεικτικοί καί οι άπιστοι, δέν πετούν από λουλούδι σέ λουλούδι διότι αυτή ή γενετήσιος υπερδραστηριότης τους προσφέρει έκστατικές μεγάλας Ικανοποιήσεις, αλλά διότι είναι όδυνηρώς άνίκανοι νά δοκιμάσουν πραγματικήν Ικανοποίησιν (παρά τά έπιφανόμενα καί τους κομπασμούς των) με την ρηχήν καί έπιπολαίαν γενετήσιον έμπειρίαν των.

Πίσω από την πρακτικήν της άχαλνώτου έρωτικής έλευθερίας ύπάρχει πάντοτε ό πόθος της φυγής από μίαν δυσάρεστον πραγματικότητα, ό ίδιος αυτός πόθος, που δημιουργεί τους τοξικομανείς καί τους αλκοολικούς. Δέν εκπληρούται, όμως, με την πολυμειξίαν, όπως δέν εκπληρούται με τό άλκοολ ή με τά ναρκωτικά. Τουναντίον μάλιστα, καθίσταται Ισχυρότερος καί αύξάνει την ψυχικήν «δυστυχίαν» του ατόμου, διότι του προσθέτει καί τό πικρόν αίσθημα της άπογοητεύσεως. 'Η έρωτική έλευθερία, αντί νά λύη τά προβλήματα των δυστυχών ατόμων, τά ώθει δαυτέρον εις τό τέλμα του άνικανοποίητου.

Πέραν των δραμάτων, τά όποία δημιουργεί ή έλευθερία του έρωτος με τον επιπόλαιον χαρακτήρα της, αφήνει εις τον άνθρωπον καί μίαν στυφήν γεύσιν της ζωής, διότι εξευτελίζει, διασφύρει καί ταπεινώνει την ύψηλότεραν λειτουργίαν της υπάρεως, την περιβάλλει με άγχος καί αισθήματα ένοχής καί της άφαιρεί όλην την θαυμασίαν ώραιότητα. 'Η πρώτιμος, παράνομος καί πολυπρόσωπος έρωτική έμπειρία δέν χαρίζει την εύτυχίαν εις τον άνθρωπον καί είναι κάτι χειρότερον από άνηθικος. Σιγά-σιγά φθείρει τό άτομον ψυχικά, του άφαιρεί την Ικανότητα νά χαρή τον έρωτα εις την πληρότητα του καί τό γεμίζει άθεράπευτον αγωνίαν, επί του έδάφους της όποιας αναπτύσσονται πλείστα όσα ψυχικά νόσοι, που προμηθεύουν την πελάσειαν των σεξολόγων, των ψυχιάτρων καί των ψυχολογών.

Αί δύο περίπου δεκαετηρίδες που διέρρευσαν από της έκρήξεως του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου δέν κατέστησαν τον άνθρωπον περισσότερο έλευθερον καί περισσότερο εύτυχ ή με την έλευθερίαν του έρωτος. Ηύξησαν, αντίθετως, τας αίτίαις της δυστυχίας του καί έμείωσαν την ψυχικήν υγίαν καί γαλήνην του. Αυτό είναι τό συμπέρασμα της πραγματικής έπιστήμης χωρίς καμμίαν διάθεσιν ήθι-κολογίας.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ ΑΠΕΙΛΕΙ ΑΜΕΡΙΚΗ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΗ; Ο ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Δειλά στην αρχή, έντονότερα και συχνότερα κατόπιν, 'ο διεθνής τύπος άρχισε να όμιλ'η περί οικονομικής κρίσεως. Κοιτίς του άηπου-
χαστικού φαινομένου ή 'Αμερική. Πεδίοι ένδεχομένης καταστροφικής
έπεκτάσεως ή Εύρώπη. 'Ο κόσμος βέβαια δέν κυριεύθηκε από πανικό
ούτε πρόκειται να δώση πίστη στίς κασσανδρικές προφητείες ώρισμέ-
νων δημοσιογραφούντων οικονομολόγων. Ξεύρει—άπό πικρή πείρα—
ότι π'ίς περιόδους των οικονομικών κυμάνσεων, αναπόφευκτες μέσα
στην λειτουργία τής παγκοσμίου μηχανής παραγωγής και καταναλώ-
σεως, ό μεγαλύτερος κίνδυνος προέρχεται από τόν φόβο και τόν φαύλο
κύκλο πού δημιουργεί. Στο άρθρο πού ακολουθεί δίνεται μιá όσο τó
δυνατόν αντικειμενική και ψύχραιμη εικόνα τής άμερικανικής κρίσεως
και των άντανακλάσεών της στην Εύρώπη και ειδικότερα στην 'Ελλάδα.

Καί μόνον τó γεγονός ότι ό καθημε-
ρινός τύπος, όχι ό οικονομικός, άσχο-
λείται τóσον πολύ με τās εξέλιξεις
τής άμερικανικής οικονομίας πιστο-
ποιεί έξ αντικειμένου ότι κάτι συμβαί-
νει. Κάτι τó όχι σύνηθες και, πρό πάν-
των, τó όχι εύχριστον. Βέβαια, δέν
πρόκειται περί μιās καταστάσεως πού
έξεδηλώθη αιφνιδίως. Τά συμπτώματα
ύπάρχουν από πολλού, από των μέσων
του 1957, γίνονται όμως τώρα αίσθητά
εις τó πολύ κοινόν και δι' αυτό τώρα
άσχολείται με τó θέμα αυτό ό τύπος.
'Αλλά και διότι α'ι έλπίδες σημαντικής
μερίδος των άριοδίων και όλων σχε-
δόν των ύπευθύνων εις τās 'Ηνωμένες
Πολιτείες όστι τó «κακό» θά άντεμε-
τωπίζετο χωρίς την προσυήνην εις ει-
δικά και έκτακτα μέτρα, α'ι έλπίδες

αυτά διαρκώς και όλιγοστεύουν, έφό-
σον με την πάροδον του χρόνου τά
συμπτώματα τής άσθενείας τής άμερι-
κανικής οικονομίας αυξάνουν και έν-
τείνονται, άλλα και έπεκτείνονται εις
όλόκληρον τόν δυτικόν κόσμον, του ό-
ποιου ή οικονομία όχι μόνον σχετίζε-
ται, άλλα και έξαρτάται εις μέγα πο-
σοτόν από τās 'Ηνωμένες Πολιτείας.
Πρόκειται, λοιπόν, περί κρίσεως;
'Ασφαλώς ναί. Ναί, με την έννοιαν ότι
κάπου «εσκόνηται» ή λειτουργία τής
άμερικανικής οικονομίας. 'Ότι διετα-
ράχθη ή ισορροπία μεταξύ παραγωγής
και καταναλώσεως. Καί από εκεί άρ-
χίζει κατόπιν μιá σειρά άλλων δευτε-
ρογενών και τριτογενών άκόμη φαινο-
μένων, πού έρχονται πάλιν να έπηρέα-
σουν την άρχικήν κατάσταση, πηγήν

και αίτιαν των άνωμαλιών αυτών. 'Ε-
τσι δημιουργείται ένας φαύλος κύκλος,
όπου τά άποτελέσματα γίνονται αίτια;
περαιτέρω δυσμενών εξέλιξεων, με τε-
λικόν άποτέλεσμα να έπιδεινώνεται ή
όλη κατάσταση και —λόγω τής έξαρ-
τήσεως από τās 'Ηνωμένες Πολιτεί-
ας— έπιδρά και εις τās οικονομίας
των ευρωπαϊκών χωρών. 'Ο χρόνος και
ό βαθμός μεταδόσεως τής άμερικανι-
κής οικονομικής άρρώστιας παρουσιά-
σων κάποιαν άναλογία με τās άσθε-
νείας του άνθρωπίνου οργανισμού. 'Ο-
που ύπάρχει προδιάθεση, ή μετάδοσις
τής άσθενείας είναι ταχύτερα και βα-
ρύτερα. Καί ή προδιάθεσις δέν συνί-
σταται μόνον εις την καλήν ή κακήν
κατάστασιν τής οικονομίας, άλλα και
εις την συγγένειαν με την άμερικανικήν
οικονομία. Δι' αυτό ή άγγλική οίκο-
νομία, πού συγγενεύει πολύ με την ά-
μερικανικήν, παρουσίασε πρώτη τά
συμπτώματα τής άμερικανικής άσθε-
νείας και εις βαθμόν μεγαλύτερον. 'Η
γερμανική οικονομία, βιομηχανική και
αυτή, άντέχει περισσότερο διότι ελ-
ναι, αυτήν την στιγμήν, ή άνηρωτέρα
οικονομία του δυτικού κόσμου, ήρτισεν,
όμως, και αυτή να παρουσιάζη τά πρώ-
τα συμπτώματα προσβολής.

Μολονότι πρόκειται περί κανονικής
κρίσεως, από εκείνας πού κατά και-
ρούς εμφανίζει ή έλευθέρα οικονομία,
άνησυχία ύπερβολική δέν δικαιολο-
γούνται. Διότι, πρώτον, δέν εύρισκό-
μεθα πλέον εις την άπολύτως έλευθέραν
οικονομίαν του περασμένου αιώνος ή,
έστω, των άρχών του ίδιού μας, του
20ού. Καί δεύτερον, διότι έχουν πλέον
μελετηθή όλα τά συμπτώματα τής ά-
σθενείας αυτής πού λέγεται κρίσις.
'Ετσι, όταν έχωμεν διαγνώσει την ά-
σθενείαν και όταν έχωμεν την δυνατό-
τητα έπεμβάσεων, ή κρίσις θά είναι
άσφαλώς έλαφρά και θά περάση χωρίς
να δημιουργήση καταστάσεις όπως έ-
κείναι του 1929, όπου οικονομικοί κο-
λοσσοί των 'Ηνωμένων Πολιτειών έξε-
μυδενίσθησαν και όπου, δια να έξα-

λειφθούν τά άποτελέσματα τής συμφο-
ράς εκείνης, έγκραίσθησαν επίμονοι
προσπάθειαι πολλών ετών. 'Αν, έν τού-
τοις, δέν συμφωνήσουν οι άρμόδιοι και
οι ύπεύθυνοι δια την άκολουθητέαν θε-
ραπείαν και άν έγκαιρώς δέν έφαρμο-
σθούν τά κατάλληλα μέτρα, τότε βέ-
βαια ό κίνδυνος έπαναλήψεως ένός νέου
1929 είναι πραγματικός, όπως επίσης
άν σφάλουν οι άρμόδιοι, εις τά μέτρα
πού θά λάβουν.

Τά χαρακτηριστικά στοιχεία τής κρίσεως

Πρίν, όμως, πληροφορήσουμε τους
άναγνώστας του άρθρου μας αυτού
περί των μέτρων πού οι άρμόδιοι ειση-
γούνται δια την αντιμετώπισιν τής
κρίσεως, καλόν είναι να δώσωμεν με-
ρικά χαρακτηριστικά στοιχεία τής κρί-
σεως αυτής και περί του τρόπου έκ-
δηλώσεώς της. 'Η άμερικανική κρίσις
είναι κρίσις τής βαρείας βιομηχανίας.
Δηλαδή ή βιομηχανία πού παράγει υη-
χανήματα παραγωγής υπερέδη τó ό-
ριον τής ζητήσεως. 'Ετσι άνετράπη
ή ισορροπία, συνεσώρευθησαν προϊόν-
τα αδιάθετα και α'ι έπιχειρήσεις ήρχι-
σαν να περιορίζουν την παραγωγήν
των. 'Ο περιορισμός αυτός είχαν ως
έμεσον άποτέλεσμα την άπόλυσιν προ-
σωπικού πού έπλεόναζε με τόν νέον,
μειωμένον, ρυθμόν παραγωγής, ενώ μα-
κροπροθέσμως α'ι χώραι πού παράγουν
τάς πρώτας ύλας πού χρησιμοποιούν
α'ι βιομηχανίαι αυτά άρχίζουν τώρα
να αισθάνονται τόν άντίκτυπον τής
κρίσεως, διότι τά προϊόντα και αυτών
μένουν τώρα άζήτητα κατά ποσοτόν
διαρκώς αυξανόμενον και έπομένως άρ-
χίζουν και αυτά θά μειώνουν ήν πα-
ραγωγήν των, άπολύουσαι, φυσικά,
προσωπικόν. Α'ι άπολύσεις, όμως, αυ-
τά σημαίνουν περιορισμόν τής ζητή-
σεως και άλλων άγαθών από τά προϊόν-
μα έως τά αυτοκίνητα και τά άλλα εά-
γαθά διαρκούς καταναλώσεως όπως
ονομάζουν οι οικονομολόγοι τά άγαθά
έκείνα, πού δέν έξοδεύονται άμέσως
(αυτοκίνητα, ραδιόφωνα, είδη ηλεκτρι-
σμού κλπ.) και πού αντιπροσωπεύουν
σημαντικώτατον ποσοτόν τής παγκο-
σμίου παραγωγικής δραστηριότητος,
άλλα και άπασχολούν τόν μεγαλύτερον
άριθμόν εργατικών χειρών.

‘Η κρίσις εις τόν τομέα καταναλωτικών άγαθών

Τήν στιγμήν αυτήν ή κρίσις περιο-
ρίζεται εις την βαρείαν βιομηχανίαν
και εις τά αυτοκίνητα, κυρίως. Εις
την ζήτησιν των τροφίμων και των
άλλων ειδών διαρκούς καταναλώσεως
ή κρίσις δέν έξεδηλώθη άκόμη, του-
λάχιστον εις σημαντικόν ποσοτόν,
όσοι, έν τούτοις, παρακολουθούν τά
στατιστικά στοιχεία, είναι εις θέσιν
να προβλέψουν από τώρα ότι και εις
τούς τομείς αυτούς θά ύπάρξη κρίσις,
άν βέβαια δέν έπέλθω έν τώ μεταξύ

θεραπεία του κακού. Πράγματι, α'ι πα-
ραγγελίαι καταναλωτικών άγαθών
προς την γερμανικήν βιομηχανίαν ένε-
φάνισαν μείωσιν τόν 'Ιανουάριον κατά
18%, έναντι των παραγγελιών του 'Ι-
ανουαρίου 1957, ενώ ή άζητήσια του
καφέ έπέδρασεν ύποτιμητικώς επί των
νομισμάτων τής Βραζιλίας κατά 33%
και τής Κολομβίας κατά 12%, άγαμέ-

Διά να έκτιμηθούν καλύτερα οι άρι-
θμοί πρέπει να έχη ό άναγνώστης ύπ' ό-
ψιν του ότι: α) Τόν Φεβρουάριον κα-
τά κανόνα μειώνεται ό αριθμός των
άνέργων διότι με την είσοδον τής ά-
νοιξέως έχομεν έποχικήν αύξησιν τής
άπασχολήσεως. 'Επομένως, ενώ τόν
Φεβρουάριον του 1957 οι άνεργοί ή-
σαν όλιγώτεροι από τούς άναφερομέ-

νεται δέ ή ίδια τύχη και δια τó νόμι-
σμα τής 'Αργεντινής.

Εις τó πολύ κοινόν, τóσον των 'Η-
νωμένων Πολιτειών όσον και του ύπο-
λείπου δυτικού κόσμου, ή κρίσις έγι-
νε αίσθητη κυρίως από την άνεργίαν.
Πράγματι δέ οι άριθμοί των αυξανόμε-
νων συνεχώς άνέργων δικαιολογούν κάθε
άνησυχία και ένισχύουν εκείνους εκ των
άρμοδιών πού ύποστηρίζουν ότι πρέ-
πει να ληφθούν άμέσως μέτρα και μά-
λιστα δραστηκά. Εις τόν κατωτέρω πί-
νακα φαίνεται ή εξέλιξις τής άνεργίας
εις τās κυριωτέρας χώρας του δυτικού
κόσμου. (Οι άριθμοί άφορούν τόν 'Ια-
νουάριον του 1957 και τόν Φεβρουά-
ριον του 1958).

	1957	1958
Η.Π.Α.	2.900.000	5.173.000
Αγγλία	380.000	480.000
Αυστραλία	53.000	78.000
Αυστρία	105.000	210.000
Βέλγιον	149.000	115.000
Γαλλία	105.000	100.150
Δυτ. Γερ.	1.476.000	1.432.067
Δανία	93.000	115.000
Ελβετία	41.000	56.000
Ιαπωνία	640.000	550.000
Ιταλία	1.797.000	2.065.000
Καναδάς	303.000	525.000
Νορβηγία	30.000	40.000
Ολλανδία	37.000	130.000
Σουηδία	44.000	60.000
Φινλανδία	36.000	72.000

Εις την 'Ελλάδα και άλλας δυτικές χώρας

Αριθμούς δια την 'Ελλάδα και τās
'Αριθμούς δια την 'Ελλάδα και τās
άλλας γειτονικές, έκτός του άνατολι-
κού συνσπαισμού, χώρας δέν έχομεν
ούτε στοιχεία, διότι ή στατιστική είναι
άνυπαρκτος ή εις ηηπιώδη κατάσταση.
Είναι, έν τούτοις, γνωστόν δια την

'Ελλάδα ότι ύπάρχει μιá μόνιμος ύ-
ποαπασχολήσις τής τάξεως του ένός
έκατομμυρίου ατόμων, παραλλήλως δέ
ύπάρχει και άνεργία λίαν αίσθητη. Τά
σχετικά, όμως, στοιχεία διαφέρουν τό-
σον μεταξύ των, άναλόγως τής πηγής
πού τά παρέχει, ώστε και ή ένδεικτική
άναφορά των θ' άπέτελε σοδαρόν κίν-
δυνον μεγάλων λαθών.

Διαρκώς αυξάνεται ή άνηπουχία στόν κόσμο

Η κατάσταση αυτή τής αυξανόμε-
νης άνεργίας, ή όποια, προκειμένου
δια τās 'Ηνωμένες Πολιτείας, απέχει
πάρα πολύ άκόμη από τά καταστρε-
πτικά επίπεδα του 1929, όπου είχε
φθάσει τά 15 έκατομμύρια ατόμων,
έμπνέει διαρκώς μεγαλύτερας άνησυ-
χίας όχι μόνον εις την 'Αμερικήν, άλ-
λά και εις την Εύρώπην. 'Η οικονομική
αυτή ύφεσις είχε διαπιστωθή τόν Σε-
πτέμβριον του 1957, κατά την έτη-
σίαν σύνοδον τής Διεθνούς Τραπεζής
και του Διεθνούς Νομισματικού Τα-
μείου, όπου είχαν συγκεντρωθή εις την
Ούασινγκτων οι μεγαλύτεροι οικονομι-
κοί έγκέφαλοι του δυτικού κόσμου. Εί-
χε τότε έπίσημανθή ό κίνδυνος ένός
πληθωρισμού και είχαν ληφθή άποά-
σεις δι' άντιπληθωριστικά μέτρα, δη-
λαδή καθήκονσις τής άμοιβής εργασίας,
περιορισμός των επενδύσεων, ίδίως των
δημοσίων, και φειδώ εις τās δημοσι-
ονομικάς δαπάνας. 'Η πολιτική αυτή
έφηρμόσθη έκτοτε και έκδηλώσας της
ήτο ή αύξησις του τάκου εις την 'Αγ-
γλίαν, πού έφθασεν εις τó πρωτοφανές
δια την χώραν αυτήν του 7%. 'Εν τού-
τοις, ό άντιπληθωρισμός αυτός, με
τόν περιορισμόν των πιστώσεων, των
νέων έγκαταστάσεων ή τής έπεκτάσεως
των ύφισταμένων και την καθήλωσιν
τής άμοιβής εργασίας, ίσως μόν να
έπεδράσυνε την κρίσιν ή να έμετρίασε
τās συνεπείας της, είχαν, όμως, ένα
άλλο δυσάρεστον άποτέλεσμα: Περίω-
ρισε την δραστηριότητα τής οικονο-
μίας των διαφόρων χωρών. Τώρα έχο-
μεν αύξησιν των άνέργων και πτώσιν
των τιμών κυρίως των μετάλλων και
μεταλλευμάτων εις ποσοτάς τεράστιαι.
'Ο χάλυψ, ό χολικός, ό κασσίτερος, τó
καουτσούκ κυριαρχητικά έκτραυώλη-
σαν, άφού ή άπώλεια των τιμών των
έφθασε μέχρι και τού 60% έναντι των
περισυνών των τιμών. 'Η παραγωγή
έμειώθη καταπληκτικά: 'Η άμερικανική
βιομηχανία χάλυβος έργάζεται πλέον
μόλις εις τó 53-54% τής δυναμικότη-
τος. 'Η βιομηχανία αυτοκινήτων, μο-
λονότι περιώρισε την παραγωγήν της
κατά 40% περίπου, είχαν εις τās άρ-
χές Μαρτίου 825.000 αυτοκίνητα ά-
διάθετα, άριθμόν δηλαδή πρωτοφανή
δια την άμερικανικήν βιομηχανίαν αυ-
τοκινήτων. Παραλλήλως, με την μείω-
σιν τής βιομηχανικής παραγωγής, τά
αδιάθετα άποθέματα καυσίμων ύγρών
και στερεών αυξάνουν ταχέως, παρά
την μείωσιν των τιμών. 'Αρκεί να λε-

Για να δ'ρη κανείς μιá νότα α-
ισιοδοξίας σ' αυτή την περίοδο τής
«άνακοπής» τής οικονομικής άνα-
πτύξεως, άρκεί να παρακολουθήση
την πρόσφατην κίνηση του άμερικα-
νικού χρηματιστηρίου: 'Ενας άρι-
θμός μετοχών έχουν άνέβει κατά
τó 1958 ή και περισσότερο σχε-
τικά με τó σημείο όπου είχαν πέ-
σει στα τέλη του 1957. 'Όλες οι
σημαντικές ομάδες παρβυσιάζουν
ύψωση. 'Η τάση δείχνει πώς οι κε-
φαλαιούχοι προδέχονται σύντομα
μιá βελτίωση στην οικονομία κ' ί-
σως ένα καινούργιο κύμα πληθω-
ρισμού.

Η ΑΝΟΔΟΣ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ

Αύξειςεις άπ' τά χαμηλότερα
σημεία, όπου είχαν φτάσει οι ά-
ξεις στα τέλη του 1957, ως τις 12
Μαρτίου 1958.

ΠΑΝΩ ΑΠΟ 25%	
Έξαρτήματα μηχανών	30,3%
Υδραυλικά εξαρτήματα	27,8%
Τσιμέντο	26,4%
Έπενδύσεις πατωμάτων	25,9%

ΑΠΟ 20—25%	
Όρυχεία	24,6%
Τράπεζες	24,6%
Συσκευασία κρέατος	22,6%
Μπισκότα	22,3%
Σαπούνια	22,3%
Άεροπορικές μεταφορές	22,0%
Καταστήματα τροφίμων	21,8%
Τρόφιμα σε πακέτα	21,7%
Ζάχαρη	20,6%
Γαλακτοκομικά προϊόντα	20,4%
Χάλυψ	20,2%
Φάρμακα	20,0%

ΑΠΟ 15—20%	
Ηλεκτρικές εφαρμογές	19,7%
Άλουμίνιο	18,7%
Χρυσορυχεία	18,4%
Ξεοάφι	18,1%
Καπνοβιομηχανίες	18,0%
Χαλιά	17,9%
Όχήματα	16,9%
Ποτά	16,7%
Υλικό γραφείων	16,5%
Νήματα ραγιόν	15,8%
Ραδιόφωνον - Τηλέορασις	15,7%
Πούρα	15,5%
Φυτικά έλαια	15,5%
Βιομηχανία τεύτλων	15,3%
Άρτοποιία	15,0%

ΑΠΟ 10—15%	
Υλικό σιδηροδρόμων	14,7%
Μετάλλια δοχεία	14,7%
Άγυγη φωταερίου	14,2%
Λιπάσματα	14,0%
Στέγες, κουφώματα	14,0%
Διαφημιστικές έπιχειρήσεις	13,9%
Βιομηχανίες κονσερβών	13,9%
Κινηματογραφικές έπιχ.	13,3%
Υφαντουργία	13,2%
Ζυθοποιία	13,2%
Δυλιστήρια	12,9%
Ναυπηγεία	12,7%
Έξαρτήματα αυτοκινήτων	12,6%
Χαλκός	11,1%
Χαρτοβιομηχανία	10,9%
Άγροτικές μηχανές	10,7%
Έργοστάσια άεροπλάνων	10,6%
Παπούτσια	10,5%

ΑΠΟ 5—10%	
Ζαχαροκάλαμο	9,5%
Σιδηρόδρομοι	9,4%
Οικοδομικές μηχανές	9,0%
Μολύβι, όρείχαλκος	8,4%
Αυτοκίνητα	7,0%
Ηλεκτρονικά	6,9%
Χημικές βιομηχανίες	6,6%
Τηλεφωνικές εταιρείες	5,9%

Ναί,

Το δέρμα σας δέλε ΝΕΡΟ.

—Διότι η καταστροφική «ξηρότης», δηλαδή το γήρας της επιδερμίδος, δεν οφείλεται μόνο στην βαθμιαία ελάττωση των λιπαρών εκκρίσεων, αλλά και στην «αφυδάτωση» του δέρματος.

—Η Λανολίνη Μελπάν έχει την ιδιότητα να αναπληρώνει το νερό που χάνει το δέρμα με την «αφυδάτωση». —Χάρη στην υδροποιημένη σύνθεσή του το EXTRAIT PURIFIÉ A LA LANOLINE διαποτίζει το δέρμα, το τρέφει και συγχρόνως μεταφέρει ως τα βαθύτατα στρώματα της διψασμένης επιδερμίδος, το νερό που την δροσίζει και την ξανανιώνει.

Για να ξεδιφάσει το δέρμα σας δώστε του

ΛΑΝΟΛΙΝΗ "ΜΕΛΠΑΝ,"

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΝ ΠΟΥ ΕΝΔΥΝΑΜΩΝΕΙ ΑΠΟ ΕΛΛΗΝΑΣ ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΔΙΑΚΟΣΜΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΛΗΡΩΜΑ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΨΥΧΗΝ

"Ολυμπία"

ΚΑΝΑΔΑ - ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Το μεγαλύτερον, γεωτερον, ταχύτερον ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΝ 23000 τόννων ναυπηγήσεως 1953 ταχύτητος 21 μιλίων

GREEK LINE

ΓΕΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ 17-19 ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ - ΤΗΛ. 470.271

Κίνδυνοι καταστροφών ή παροδικές ύφεσεις; Ποιά μέτρα πρέπει να ληφθούν έπειγόντως

χθή ότι εις τας αρχάς Μαρτίου τα αδιάθετα αποθέματα πετρελαιοειδών έφθασαν εις τήν 'Αμερικήν τὰ 285 εκατομμύρια βαρέλια, ποσότης-ρεκόρ εις τήν 'Αμερικανικήν Ιστορίαν.

Χάνουν τώρα έδαφος οί αντιπληθωρισταί

Εις τὸ σημεῖον αὐτὸ οἱ οικονομολόγοι 'Αμερικανοί, 'Αγγλοὶ καὶ ἄλλοι ἀρχίζουν νὰ διαφωνοῦν ἢ μᾶλλον νὰ ἐπαναλαμβάνουν τὴν διαφωνίαν των. Διότι ὑπάρχουν δύο ἀπόψεις ὡς πρὸς τὴν ἐκτίμησιν τῆς καταστάσεως καὶ ὡς πρὸς τὰ ἀναγκαῖα μέτρα. Οἱ ἀντιπληθωρισταὶ καὶ οἱ πληθωρισταὶ. Οἱ πρῶτοι εἶναι ὑπὲρ τῆς τακτικῆς ποῦ ἀνεφέρθη ἀνωτέρω καὶ ποῦ ἐφηρμόσθη ἀπὸ τὸ τελευταῖον τρίμηνον τοῦ 1957. Καὶ τώρα ἐρχοῦνται οἱ ἀντίπαλοι των, διὰ νὰ ἀποδώσουν τὴν σημερινήν κατάστασιν εἰς τὰ ἀντιπληθωριστικά μέτρα, τῶν ὁποίων ἡ ἐφαρμογὴ ἐπέφερεν ἀναστολήν τῆς οικονομικῆς δραστηριότητος μὲ ὅλας τὰς συνεπείας τῆς. Καὶ εἰσποῦνται, ἐν συνεχείᾳ, μέτρα ἀνάλογα μὲ ἐκεῖνα ποῦ ὁ μεγάλος 'Αγγλος οικονομολόγος Κένυς εἶχε προτείνει καὶ ὁ πρόεδρος Ρούζβελτ εἶχεν ἐφαρμόσει εἰς τὴν μεγάλην κρίσιν τοῦ 1929. Αὐξήσιν τῶν εισοδημάτων διὰ τῆς ἐκτελέσεως μεγάλων ἔργων ὑπὸ τοῦ κράτους, ἔστω καὶ μὴ παραγωγικῶν, μείωσιν τῶν φόρων, πιστωτικὰς διευκολύνσεις διὰ τὴν δημιουργίαν νέων ἐργασιῶν, ἢ —εἰς ἀπλουστερίαν γλώσσας— μεγαλύτεραν κυκλοφορίαν τοῦ χρήματος. Εἰς αὐτὸ ἀντιπαρστήρουν οἱ ὀρθόδοξοι ἀντιπληθωρισταὶ ὅτι τοιαύτη πολιτικὴ θὰ ἡγοίγε τὸν ἀσκόου τοῦ πληθωρισμοῦ καὶ θὰ ἐθάρσυνεν εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον, ἢ δὲ ἀντιμετώπις τοῦ πληθωρισμοῦ θὰ εἶναι πολὺ δυσκολώτερα ἀπὸ τῆς οικονομικῆς ὑφέσεως εἰς τὴν ὁποίαν, ἄλλωστε, θὰ μᾶς ὀδηγήσῃ, ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει, καὶ ὁ πληθωρισμός. Πάντως, οἱ ἀντιπληθωρισταὶ ποῦ ἀνέκουν εἰς τοὺς οικονομικοὺς συμβούλους τοῦ προέδρου 'Αἰζενχάουερ φαίνονται νὰ ἀρχίζουν νὰ χάνουν έδαφος, ἐνῶ καὶ τῶν ἰδίων ἡ ἐμπιστοσύνη κλονίζεται πρὸς τὸν ἀντιπληθωρισμὸν.

Ἐν τῷ μεταξύ, αἱ ἀνηυχίαι εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ κυρίως εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἐσχάτως δὲ καὶ εἰς τὴν Γερμανίαν, ἐντείνονται καὶ οἱ παράγοντες τῆς οικονομίας ζητοῦν λήψιν μέτρων, τὰ ὁποῖα φθάνουν μέχρι τῆς υποδείξεως ὅπως δημιουργηθῇ φράγμα ἀπομονοτικῶν τῆς εὐρωπαϊκῆς ἀπὸ τῆς ἀμερικανικῆς οικονομίας, ὥστε νὰ μὴ μεταδοθῇ τὸ «κακὸν» καὶ εἰς τὴν ἡπειρόν μας. Πάντως εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὅπου εὗρισκαν μέχρι πρό τινας πλήρη ἀπήχησιν τὰ ἀντιπληθωριστικά μέτρα καὶ ἐφηρμόζοντο αὐστηρῶς, ἀρχίζει νὰ διαφαίνεται μία ἀλλαγὴ τακτικῆς, τῆς ὁποίας ἡ κυριώτερα ἐκδήλωσις εἶναι ἡ τελευταία μείωσις τοῦ προεξοφλητικοῦ τόκου ἀπὸ 7 εἰς 6%.

Δὲν εἶναι ἀδύνατος τιθάσευσις τῆς κρίσεως

Εἰς τὸν περιορισμένον χρόνον ἐνὸς ἔθρου εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀναλυθῇ ἡ οικονομικὴ κατάστασις τοῦ δυτικοῦ κό-

σμου, ποῦ τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἔχει ἀναμφισβητήτως εἰσέλθει εἰς τὴν δίνην μίας κρίσεως. Ἐδόθησαν, ὅμως, τὰ γενικὰ στοιχεῖα, ὥστε οἱ ἀναγνώσται νὰ ἡμπορέσουν νὰ παρακολουθήσουν ἀπὸ τὴν καθημερινὴν εἰδησιογραφίαν τοῦ τύπου τὰς ἐξελίξεις καὶ νὰ ἀντιληφθοῦν τὸν προσανατολισμὸν τῶν ἱσχυρῶν τῆς γῆς διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως. Πάντως, πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ ὅτι ἡ τιθάσευσις τῆς κρίσεως δὲν εἶναι τώρα ἀδύνατος, ὅπως ἦτο πρὸ εἰκοσιν ἐτῶν. Καὶ ἀξίζει νὰ σημειωθῇ, διὰ νὰ μὴ χάνωμεν τὸ θάρρος μας, ὅτι γεωργικὴν κρίσιν θὰ εἴχονεν πολλοὶ εἰς τὰς 'Ηνωμένους Πολιτείας, ἂν ἡ κυβερνήσις δὲν ἐφήρμοζεν ἐκεῖ μίαν πολιτικὴν σχεδιασμένης παραγωγῆς ποῦ λειτουργεῖ κατὰ θαυμασίον τρόπον χάρις καὶ εἰς τοὺς ἀτελειώτους πόρους τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἡ δὲ λειτουργία τῆς σχεδιασμένης αὐτῆς παραγωγῆς ἀπαιτεῖ τὴν γεωργικὴν κρίσιν καὶ ἐπιτρέπει εἰς τὰς 'Ην. Πολιτείας νὰ δισχετεύουν τὸ πλεόνασμα τῆς γεωργικῆς των παραγωγῆς, συνάμα δὲ ἐνισχύουν ὅσας χώρας κρίνουν σκόπιμον.

Ποῖαι αἱ συνέπειαι διὰ τὴν χώραν μας

Καὶ οἱ μὲν μεγάλοι, ἔχοντες μεγάλα μέσα εἰς τὴν διάθεσιν των, θ' ἀντιμετωπίσουν οὕτως ἢ ἄλλως τὴν κρίσιν ποῦ τοὺς εὐρήκε ἡ ποῦ τὴν προεκάλεσαν οἱ ἴδιοι. Τί γίνεται, ὅμως, μὲ ἡμᾶς, μὲ τὴν Ἑλλάδα μας τὴν μόλις ἀναλαβάνουσαν οικονομικῶς; Καὶ συγκεκριμένως: Ἐχομεν ἐδῶ ἐκδήλωσης τῆς κρίσεως αὐτῆς, ποῦ ἐξεκίνησεν ἀπὸ τὸν νέον κόσμον καὶ ἤρχισε νὰ κατακλύζῃ τὸν παλαιόν; Καὶ εἴπειτα, ἂν συνεχισθῇ ἡ κρίσις, ποῖας συνεπείας θὰ ἔχῃ διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ πᾶς ἡμπορούμεν ν' ἀποτρέψωμεν τὰς δυσμενεῖς ἐπιδράσεις ἐπὶ τῆς οικονομίας μας;

Θὰ ἀπετέλει σφάλμα εἰς βαθμὸν ἐγκλήματος

Ἡ ἀπάντησις εἰς τὰ ἐρωτήματα αὐτά, ποῦ συνθέτουν καὶ τὴν οικονομικὴν μας πολιτικὴν, δὲν εἶναι εὐκόλος. Θὰ ἡμπορούσε κανεὶς νὰ εἰπῇ ὅτι «ὁ βρεγμένος βροχὴ δὲν φοβάται» ἢ νὰ ἐπικαλεσθῇ τὸ «τ' εἰν' ὁ κάβουρας, τί τὸ ζουμί του». Ἀλλὰ μία τοιαύτη ἀπάντησις θὰ ἐπρόδιδε μοιρολατρίαν ποῦ, ἂν δὲν ἐπιτρέπεται εἰς καμμίαν περίπτωσιν, τώρα, ἐνώπιον τῆς κρίσεως ποῦ μᾶς ἔρχεται, θ' ἀπετέλει σφάλμα εἰς βαθμὸν ἐγκλήματος. Ἄς προσπαθήσωμεν, λοιπόν, νὰ τακτοποιήσωμεν κάπως τὰ τοῦ οἴκου μας.

Ἡ Ἑλλάς, δυστυχῶς, εἶναι χώρα κατ' ἐξοχὴν εἰσαγωγικὴ. Πράγματι, αἱ ἐξαγωγαὶ μας καλύπτουν μόλις τὸ 43% τῶν εἰσαγωγῶν μας. Τὸ δυστύχημα, ὅμως, αὐτὸ ἀποτελεῖ τὴν συγκεκριμένην αὐτὴν στιγμὴν πλεονέκτημα. Διότι ἐπωφελοῦμεθα τῆς πτώσεως τῶν

διεθνῶν τιμῶν καὶ ἐφοδιαζόμεθα μὲ τὰ ἀναγκαῖα εἶδη, μὲ μικρότερον δαπάνην συναλλάγματος. Προκύπτει, ἐν τούτοις, αἰέτως τὸ φοβερὸν ἐρώτημα: Ποῦ θὰ εὕρωμεν τὸ συναλλάγμα αὐτὸ, ἔστω καὶ μειωμένον τώρα λόγω τῶν ὑποτιμήσεων, διὰ νὰ προμηθευθῶμεν τὰ εἶδη ποῦ μᾶς χρειάζονται; Τὸ ἀπόδεμα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἂν καὶ τὸ μεγαλύτερον ποῦ εἶχε ποτὲ ἡ χώρα μας —180 εκατομμύρια δολάρια— μόλις ἐπαρκεῖ διὰ τὰς ἀνάγκας μας ἐνὸς τετραμήνου, ἀφοῦ τὸ ὕψος τῶν εἰσαγωγῶν μας ἀνέρχεται ἐτησίως εἰς 450 περίπου εκατομμύρια δολάρια. Ἐξ ἄλλου ἡ ναυτιλιακὴ κρίσις, ποῦ ἔχει ἤδη ἀκινήσει μὲγα μέρος τοῦ ἐμπορίου μας στόλου, περιορίζει τὴν πρόθεσιν περὶ ἐσόδων ἀπὸ τὸ λεγόμενον ναυτιλιακὸν συναλλάγμα, μολονότι ἔχει καὶ τὴν «καλὴν» τῆς πλευρᾶς, δηλαδή τὴν μείωσιν τῶν ναύλων διὰ τὰς εἰσαγωγὰς μας. Ἄν ἡ κρίσις συνεχισθῇ, ἀσφαλῶς θὰ ἐπιδράσῃ καὶ ἐπὶ τῆς τουριστικῆς κινήσεως, θὰ ἐχωμέν δὲ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ μείωσιν τῶν συναλλαγματικῶν μας ἐσόδων. Ὅσον διὰ τὰς ἐξαγωγὰς μας, τὸ μόνον ἀσφαλές, οικονομικὸς ὠφέλιμον μέσον προσπορίσεως συναλλάγματος τί γίνεται; Παλαιότερα ὑπῆρχε μία θεωρία ποῦ δὲν ἐγκατελείφθη ἀκόμη ἐτελὼς ὅτι τὰ ἰδικὰ μας ἐξαγωγίμα προϊόντα—σταφίδες, καπνὸς, φρούτα, ποτὰ— εἶναι εἶδη ἐλαστικῆς ζητήσεως, δηλαδή δὲν εἶναι πρώτης ἀνάγκης. Ἐπομένως, εἰς μίαν κρίσιν οἱ καταναλωταὶ, κάμνοντες οικονομίας, δὲν περιορίζουν τὴν ζήτησιν τῶν προϊόντων αὐτῶν, εἰς ὅσον μας φυσικά.

Τὸ κόσμη τοῦ τσιγάρου δὲν δίδει τὴν λύσιν...

Ἀλλὰ, ὅπως διαπιστοῦται, ἡ θεωρία αὕτη δὲν ἀντέχει σημερινῶν. Πρῶτον διότι τὸ ἐπίπεδον ζωῆς εἰς τὰς ξένας χώρας ἔχει ὑψηλὸν τόσον, ὥστε τὰ προϊόντα μας νὰ μὴ εἶναι δεκτικὰ περικυκλήσεως. Κανεὶς δὲν θὰ κόψῃ, οὔτε θὰ ἐπιπείσῃ τὸ τσιγάρο εἰς τὴν Εὐρώπην ἢ εἰς τὴν Ἀμερικὴν διὰ λόγους οικονομίας, ἀφοῦ εἰς τὸ ἐπίδομα τῶν ἀνέργων ὑπολογίζεται ἀκόμη καὶ τὸ... θέατρον! Τὰ δὲ φρούτα μας, μὲ τὰς νέας κατευθύνσεις τῆς διαιτητικῆς, ἀποτελοῦν πλέον κύριον μέρος τῆς διατροφῆς τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν. Εἶναι, ἐν τούτοις, τὰ μεταλλεύματά μας, ποῦ ἔχουν ἤδη ὑποτιμηθῇ εἰς σημεῖον ποῦ νὰ μὴ συμφέρῃ ἡ ἐξαγωγή των. Ἐπίσης εἶναι τὸ βομπάκι μας ποῦ, ἂν μάλιστα ἐπεκταθῇ ἡ κρίσις, θ' ἀντιμετωπίσῃ ἀζητησίαν καὶ ὑποτίμησιν. Ἀκριβῶς, ὅμως, ἡ προοπτικὴ αὕτη καθιστᾷ ἐπιτακτικώτερον τὸ καθήκον μας νὰ μειώσωμεν τὸ κόστος τῆς παραγωγῆς μας καὶ νὰ ἐπιδιώξωμεν αὐξήσιν τῶν ἐξαγωγῶν μας. Θὰ ἡμπορούσε, μάλιστα, νὰ εἰπῇ κανεὶς ὅτι, ἂν ἡ κρίσις δὲν συνεχισθῇ, δὲν ἐνταθῇ, παρέχει εὐκαιρίαν διὰ τὴν καλύτεραν ὁργάνωσιν τῆς ἐθνικῆς μας οικονομίας, διὰ τὴν ἐξυγιάνσιν τῆς καὶ διὰ τὴν κατάκτησιν νέων ἀγορῶν καὶ τὴν διευρύνσιν τῶν υφισταμένων ὑπὲρ τῶν ἐλληνικῶν ἐξαγωγίμων προϊόντων. Βέβαια, ὅλα αὐτὰ προϋποθέτουν οικονομικὴν πολιτι-

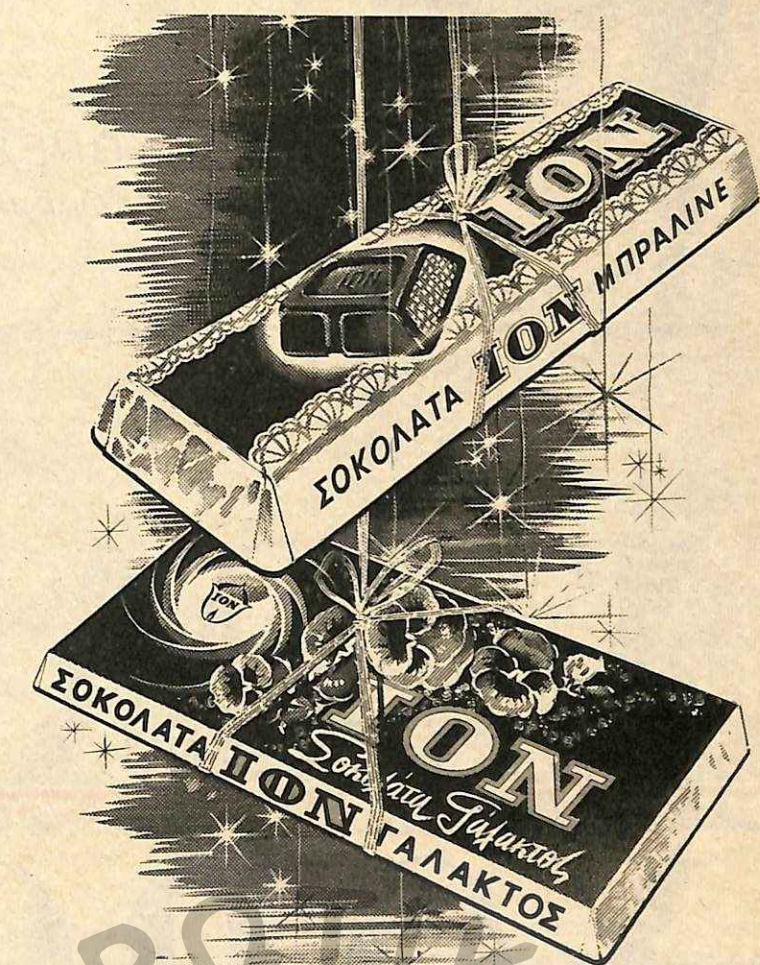
κὴν συντονισμένην, μακροπρόθεσμον καὶ βραχυπρόθεσμον καὶ σταθερότητα πολιτικὴν. Ἀλλ' αὐτὰ ἐκφεύγουν καὶ ἀπὸ τὸν σκοπὸν καὶ ἀπὸ τὰς δυνατότητας τοῦ ἔθρου αὐτοῦ. Πρέπει, ἐν τούτοις, νὰ σημειωθῇ μὲ ἱκανοποίησιν ὅτι τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν τὴν ἔχουν συνειδητοποιήσει οἱ μεγάλοι ὀργανισμοί, ὅπως εἶναι ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα, ἡ ὁποία καὶ ἔδωκεν εἰδικὴν διευθύνσιν ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου, ἐργαζομένη συστηματικῶς πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν, ἀλλὰ καὶ ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἀκόμη δὲ καὶ τὸ κράτος, τὸ ὁποῖον, εὐτυχῶς, δὲν ἠκολούθησεν ἀντιπληθωριστικὴν πολιτικὴν εἰς βάρος τῶν ἐπενδύσεων.

Αἰσθητοὶ οἱ ἀντίκτυποι στὴν ἐλληνικὴν ἀγορὰν

Εν τῷ μεταξύ ἤρχισαν νὰ γίνονται αἰσθητοὶ καὶ εἰς τὴν ἐλληνικὴν ἀγορὰν οἱ ἀντίκτυποι τῆς ἀμερικανοευρωπαϊκῆς κρίσεως. Ἐκτὸς τοῦ καθημερινῶς αὐξανόμενου ἀριθμοῦ τῶν ἀνέργων ναυτικῶν μας, μὲ δυσμενὴ ἀντίκτυπον καὶ ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ εισοδήματός καὶ ἐπὶ τῶν συναλλαγματικῶν ἐσόδων τῆς χώρας, ἡ συνεχιζομένη πτώσις τῶν τιμῶν ἀνατρέπει τὴν δασμολογικὴν πολιτικὴν προσπάσιαν τῆς ἐγχωρίου διμηχανίας. Ἡδὴ οἱ σιδηροδιδμηχανοὶ παρεπονέθησαν ὅτι, μὲ τὴν τεραστὴν ὑποτίμησιν τῶν προϊόντων σιδήρου, οἱ ὑφιστάμενοι διὰ τὴν προστασίαν των δασμοὶ εἶναι ἀνεπαρκεῖς καὶ ζητοῦν αὐξήσιν των, διότι ἄλλως ἀποδαίνει προδληγματικὴ ἡ συνέχισις τῆς λειτουργίας τῆς ἐλληνικῆς σιδηροδιδμηχανίας, ἡ ὁποία, ἄλλωστε, ποτὲ δὲν ἀπηλλάγη ἀπὸ τὰς δυσκολίας τῆς. Ἀνάλογα φαινόμενα ἀρχίζουν νὰ ἐκδηλώνωνται καὶ εἰς ἄλλους τομείς. Κίνδυνος, ἐξ ἄλλου, παρουσιάζεται καὶ διὰ τὸ ἐλληνικὸν ἐμπόριον, τὸ ὁποῖον θὰ ἦτο δυνατόν, ἐκ κακῆς ἐκτιμήσεως τῶν δεδομένων, νὰ κάμῃ μεγαλύτερας εἰσαγωγὰς πρὸς δημιουργίαν ἀποθεμάτων παρασυρόμενον ἀπὸ τὰς χαμηλὰς τιμὰς. Αἱ εἰσαγωγὰι δὲ αὐταὶ θὰ ἐγίνοντο εἰς βάρος τοῦ συναλλαγματικοῦ ἀποθέματος τῆς χώρας καὶ μὲ μύριους κινδύνους ποῦ συνεπάγονται εἴτε περαιτέρω ὑποτίμησις, εἴτε καὶ ἀνατίμησις εἰς τὴν διεθνή ἀγορὰν. Καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς θὰ ἐπρεπεν αἱ ἐμποροβιομηχανικαὶ ὁργανώσεις, αἱ τράπεζαι —Ἑλλάδος καὶ ἐμπορικαί—, ἀλλὰ καὶ τὸ κράτος νὰ διαφωτίσουν τοὺς φορεῖς τῆς ἐλληνικῆς οικονομίας καὶ νὰ τοὺς τηροῦν πλήρως ἐνημέρους ἐπὶ τῶν διεθνῶν ἐξελίξεων, ἡ δὲ κυρία προσπάθεια ὧν μας νὰ στραφῇ εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς, κυριώτατα, ὅμως, τῶν ἐξαγωγῶν μας. Εἶναι κοινὴ ὁλὼν ὅσοι ἡμποροῦν νὰ ἔχουν γνῶμην διαπίστωσις ὅτι μόνον μὲ συνένωσιν καὶ συντονισμὸν τῶν προπαθειῶν μας πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν, θὰ μᾶς κάμῃ ἱκανοὺς ν' ἀντιμετωπίσωμεν τυχόν ἐπέκτασι τῆς κρίσεως, ἀλλὰ καὶ θὰ συντελέσῃ μακροπρόθεσμος εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οικονομίας μας.

ΕΥ. ΑΝΔΡΟΥΛΙΔΑΚΗΣ

2 ΝΕΑ ΑΣΤΕΡΙΑ ΤΗΣ "ΙΟΝ"

ΙΟΝ ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΓΕΜΙΣΤΗ ΜΕ ΜΠΡΑΛΙΝΑ
ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ

Αιωνότατος Προϊόντος

ΕΝΑ ΓΛΥΚΙΣΜΑ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΠΛΗΡΗΣ ΤΡΟΦΗ

Με τις ΕΙΚΟΝΕΣ σας βλέπει

ΟΛΟΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ

είναι τὸ

ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΜΕΣΟ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΣ

Η ΠΑΝΙΑ 'Αβδελοπούλου, μαθήτρια της Κας Ματτέυ, είναι σήμερα μιὰ από τις περισσότερο προικισμένες νεαρές χορεύτριές μας.

ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ σᾶς παρουσιάζουν
μὲ 15 ἀποκλειστικὲς φωτογραφίες

ΣΧΟΛΕΣ ΧΟΡΟΥ

ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

*Ἡ μεράγῃ λέχνη αὐτὴ καλλιεργεῖται
μὲ ἀγῆδινὰ δροστικὰ φαναλισμὸ
ἀπὸ μικροῦς καὶ μεράγους μύσους*

Τί θὰ ἤθελες νὰ κάνης στὴ ζωὴ σου, ἂν δὲν χόρευες; ρώτησα μιὰ μικρούλα μαθήτρια κάποιας ἀπὸ τὶς ἀναρίθμητες σχολὲς χοροῦ ποὺ λειτουργοῦν στὴν Ἀθήνα.

Ἡ κοπελίτσα χαμήλωσε τὸ κεφάλι της —δὲν θὰ ἦταν οὔτε δεκατεσσάρω χρονῶν— πήρε μιὰ βαθειὰ ἀνταπνοὴ καὶ ψιθύρισε ντροπαλά.

«Τί θὰ ἤθελα νὰ κάνω; Ἄν δὲν χόρευα δὲν θὰ ἤθελα νὰ κάνω τίποτε».

Δὲν ἦταν δυνατόν νὰ τεθῇ τὸ ἴδιο ἐρώτημα σὲ ὅλους τοὺς μαθητὰς τῶν σχολῶν χοροῦ, ἀλλὰ πιστεύω πὼς καὶ στὴν περίπτωσή ποὺ θὰ μπορούσε νὰ γίνῃ κάτι τέτιο οἱ ἀπαντήσεις θὰ εἶχαν ἀνάλογο περιεχόμενο. Γιατί ὁ χορὸς δὲν εἶναι ἓνα ἀπλὸ ἐπάγγελμα. Δὲν εἶναι ἀπλῶς μιὰ μορφή τέχνης. Εἶναι κάτι περισσότερο. Ἵσως ἡ λέξη «ερησκεία» νὰ δικαιώνει κάπως τὸ φλογερὸ πάθος ποὺ τρέφουν γι' αὐτὸν οἱ πιστοὶ του.

Δυόμισι χιλιάδες περίπου νέοι, ἀγόρια καὶ κορίτσια, στὴν Ἀθήνα, τὸν Πειραιᾶ καὶ τὴ Θεσσαλονίκη, σπουδάζουν σήμερα χορὸ. Οἱ περισσότεροι ἀπὸ αὐτοὺς ἦλθαν ἀπὸ τὴν ἐπαρχία καὶ δουλεύουν σκληρὰ ὅλη τὴν ἡμέρα γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ κερδίσουν τὸ ψωμί τους. Κι' ὅμως χορεύουν. Ὁ χορὸς εἶναι ὁ σκοπός, ἡ πίστις, ἡ ἴδια ἡ ζωὴ τους —τὸ χθές, τὸ σήμερα, τὸ αὔριο, τὸ πάντα.

«Ἐνα, δύο, τρία, τέσσερα. Τέσσερα ἐμπρός. Τώρα, τὸ ἄλλο πόδι. Σούλα, στέκεσαι πολὺ πίσω».

Μιὰ μεγάλη αἴθουσα, ἓνα πιάνο στὴν γωνιά καὶ ἓνας δμίλος λυγρῶν κορμιῶν ποὺ γλιστροῦν ἀνάλαφρα στὸν ἀέρα —νὰ ὁ μαγικὸς κόσμος τοῦ χοροῦ ποὺ κλείνει μέσα του τόσο γοητεία γιὰ δόσους δέχτηκαν τὸ μυστικὸ του μῆνυμα.

«Σερὶ ἐπάνω, ὀκτώ. Σερὶ κάτω, ὀκτώ. Ἰσορροπία. Τὸ μάθημα ἀρχίζει ἀπὸ τὴν μπάρα. Ἡ μπάρα εἶναι

→

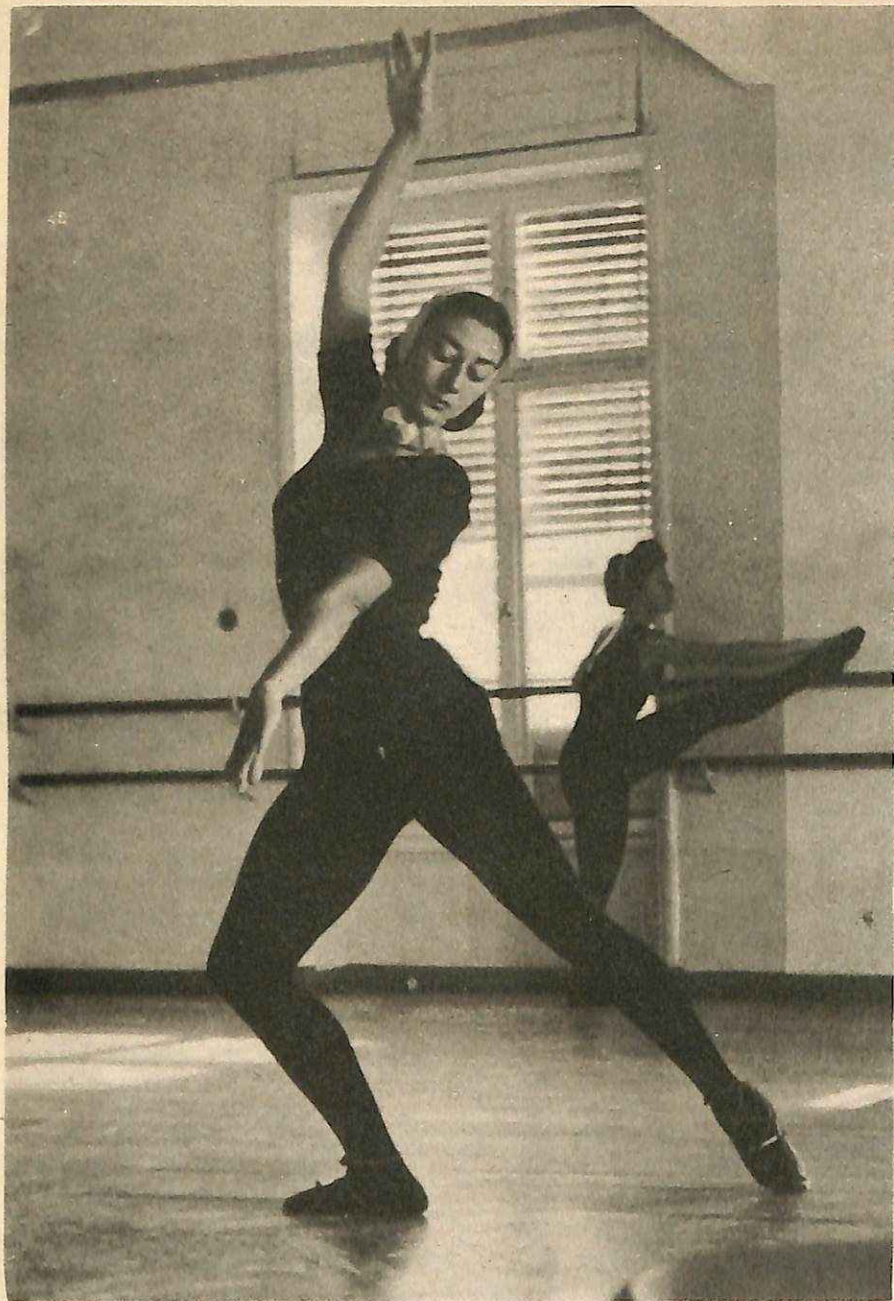
ΜΑΘΗΜΑ ΡΥΘΜΙΚΗΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ

ΣΤΗΣ Κας ΠΡΑΤΣΙΚΑ. Η ΡΥΘΜΙΚΗ ΑΓΩΓΗ ΕΥΠΝΑ ΣΤΗΝ ΨΥΧΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΤΟ ΡΥΘΜΟ, ΓΥΜΝΑΖΕΙ ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΜΑΘΑΙΝΕΙ ΜΟΥΣΙΚΗ

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΙ ΧΟΡΕΥΤΑΙ ΤΗΣ

ΣΧΟΛΗΣ ΠΡΑΤΣΙΚΑ. Η ΕΛΛΕΙΨΗ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΕΩΣ ΑΝΑΓΚΑΣΕ ΤΗΝ ΚΑ ΠΡΑΤΣΙΚΑ ΝΑ ΚΛΕΙΣΗ ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΣΧΟΛΕΣ ΧΟΡΟΥ

Μαθητές κάθε ηλικίας και κάθε εσωγυμναστικής υπόδηση, ζωγράφοι, ποιητές κι' αρχιτέκτονες

«Ένας δαίμονας είναι μέσα μου και μου φωνάζει — χορεύω. Έτσι ξεπλαντάζω. Μια φορά που πέθανε το παιδί μου σηκώθηκα πάλι και χορεύω. Οι άλλοι είπαν — τρελλάθηκε ο Ζορμπάς. Μά εγώ ήξερα πως αν δεν χορεύω εκείνη τη στιγμή θα τρελαινόμουν». Κάπως έτσι θα πρέπει να έκανε και ο πρώτος άνθρωπος για να πηστώ Θεό του εκείνου που ένοιωσε. Πριν ακόμη μάθη να γελά, να τραγουδά ή να κλαίει ο άνθρωπος θα πρέπει να έμαθε να χορεύει.

Ο χορός είναι η πηγή, αλλά και η συνισταμένη των αισθημάτων. Στις σχολές χορού φοιτούν άνθρωποι που δεν φαίνονται να έχουν τίποτε κοινό μεταξύ τους — μαθητές, υπάλληλοι, επαγγελματίες χορευτές, ζωγράφοι, ποιητές, σπουδαστές. Η κ. Μάνου αναφέρει το παράδειγμα ενός αρχιτέκτονα που φοιτά στην σχολή της χωρίς να φιλοδοξεί, φυσικά, να γίνει χορευτής. Χορεύει γιατί ο χορός του άρεσει και γιατί πιστεύει ότι η αισθητική συγκίνηση που του αφήνει θα τον ωφέλησει στη δουλειά του. Το ίδιο συμβαίνει με πολλούς από τους νέους που φοιτούν στις σχολές κλασικού χορού. Μερικοί απ' αυτούς είναι αδιαμφισβήτητα ταλέντα, αλλά οι περισσότεροι χορεύουν γιατί, όπως κι ο 'Αλέξης Ζορμπάς, δεν ξέρουν με ποιόν άλλο τρόπο να πουν εκείνο που αισθάνονται μέσα τους.

Υπάρχουν σήμερα στην Αθήνα, τον Πειραιά και τη Θεσσαλονίκη 45 περίπου σχολές που διδάσκουν ρυθμική

γυμναστική ή ρυθμική άγωγή, κλασικό χορό και μοντέρνα τεχνική ή εκφραστικό χορό, όπως έπεκράτησε να λέγεται το είδος αυτό του χορού στην Ελλάδα.

Η ρυθμική άγωγή, στην κλασική της μορφή, είναι περισσότερο γυμναστική και σχεδόν καθόλου χορός. Η κ. Κούλα Πράτσικα, στην οποία ανήκει ο τίτλος ότι έφερε πρώτη τη ρυθμική άγωγή στην Ελλάδα, αφού την μελέτησε προηγουμένως προσεκτικά όπως διδάσκει στο εξωτερικό, δίνει αυτόν τον ορισμό. «Η ρυθμική άγωγή ξυπνά στην ψυχή του παιδιού τον ρυθμό, γυμνάζει το σώμα του και του μαθαίνει μουσική». Η κ. Πράτσικα πιστεύει ότι η ρυθμική δεν είναι χορός, αλλά σε ώριμες σχολές γίνεται κάποια προσπάθεια συνδυασμού χορού και ρυθμικής που αποδίδεται στην ταχύτερη προετοιμασία του παιδιού για την χορευτική διδασκαλία.

Ο κλασικός χορός είναι το ένα από τα δυο είδη χορού που διδάσκονται σήμερα στις ελληνικές και τις ξένες σχολές. Είναι ο χορός που γεννήθηκε στις ναυτικές αλύες των Λουδοβίκων, που βασίζεται σε έναν καθωρισμένο κινησιολογικό κώδικα και που είναι «έπιτη-δευμένη χάρη, ελαφρότης, χαρούμενη κίνηση». Ο χορός αυτός φέρει τη σφραγίδα της σοφίας αιώνων — αλλά και τα ελαττώματα μιας εποχής που ανήκει όπως οποιδήποτε ση-

Η κ. ΜΑΤΤΕΥ ΜΕ ΤΑ «ΜΙΚΡΑ» ΤΗΣ
ΧΟΡΕΥΤΡΙΑ ΚΑΙ ΧΟΡΟΓΡΑΦΟΣ Η

ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

Η ΔΙΣ ΝΤΟΡΑ ΣΙΑΤΣΟΥ, ΠΟΥ ΕΣΠΟΥΔΑΣΕ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ, ΔΙΔΑΣΚΕΙ ΣΤΗ ΣΧΟΛΗ ΡΑΛΛΟΥΣ ΜΑΝΟΥ

ΚΑ ΖΟΥΡΟΥΔΗ ΔΙΔΑΣΚΕΙ ΜΙΑ ΟΜΑΔΑ ΚΛΑΣΙΚΟΥ ΜΠΑΛΛΕΤΟΥ. ΜΕ ΤΕΛΕΙΑ ΑΡΜΟΝΙΑ, ΤΑ ΝΕΑΝΙΚΑ ΣΩΜΑΤΑ ΠΕΙΘΑΡΧΟΥΝ ΣΤΑ ΠΑΡΑΓΕΓΜΑΤΑ

Για να δώση καλούς καρπούς η άνθηση του χορού στην Ελλάδα χρειάζεται ωριμότερη κρατική σιτορρη

μερα στην ιστορία, τονίζουν οι υπέρμαχοι της ανανεώσεως του χορού. Από την αντίθεση αυτή γεννήθηκε ο εκφραστικός χορός.

Τι ακριβώς είναι ο εκφραστικός χορός ή η μοντέρνα τεχνική, όπως λέγεται αλλού; Είναι η άρνηση της κωδικοποίησης του χορού και ο θρίαμβος της ελευθερίας. Ο κλασικός χορός έρχεται στο δρόμο, αδιαφορώντας σχεδόν για τα υπόλοιπα μέλη του σώματος. Ο μοντέρνος χορός αφήνει να μιλήσουν και τα άλλα σημεία του ανθρώπινου σώματος που είχαν καταδικασθεί πριν σε σιωπή. «Ο χορός αυτός είναι χορός δυνάμει, τονίζει η κ. Ραλλού Μάνου, που είχε την ευκαιρία να μελετήσει στην Αμερική και την Ευρώπη τις περισσότερες μορφές μοντέρνας τεχνικής. Έχει αυτότελη τεχνική. Προσπαθεί να κάνει την έκφραση να αναβλύσει μέσα από την κίνηση. Πάντως, η ίδια η κ. Μάνου καλλιεργεί έξισον έντατικά τον εκφραστικό χορό και τον κλασικό χορό.

Ο εκφραστικός χορός διαφέρει από χώρα σε χώρα και από άτομο σε άτομο και αυτό είναι το σίμα μιά απόδειξη του πηγαίου αυθορμητισμού του. Η Ίσιδωρα Ντάνκαν είναι η μεγάλη φυσιογνωμία του χορού αυτού. Θέλοντας να τον απαλλάξει όσο το δυνατόν περισσότερο από κάθε τι το τεχνητό και ψεύτικο, μένει με έναν ελαφρό χιτώνα και χορεύει στις παραστάσεις ξυπόλητη. «Ε-

τσι η Ντάνκαν ανοίγει το δρόμο για τον μοντέρνο χορό που το ιδανικό του είναι η ελκρινεία.

Σήμερα παρατηρείται σε όλον τον κόσμο αυτή η σιωπηλή πάλη ανάμεσα στο μπαλέτο και τη νέα τέχνη. Άλλα σιγά-σιγά η πάλη αρχίζει να παραχωρεί τη θέση της σε μιά ολοένα στενότερη συνεργασία το χαρακτηριστικό της οποίας είναι ο αλληλοδυναμισμός των καλών στοιχείων που υπάρχουν σε καθένα από τα δύο αυτά είδη χορού. Στην Αμερική, που τη στιγμή αυτή παρουσιάζει μιά αξιοθαύμαστη χορευτική άνθιση, αλλά και στην Ευρώπη, η συνεργασία αυτή αποκτά ολοένα και καθολικότερο χαρακτήρα και δεν απέχει ίσως πολύ ή μέρα που τα δύο αυτά χορευτικά συστήματα θα ενώθούν στο πρόσωπο ενός νέου Νιζίνσκυ.

Η ΚΑ ΠΡΑΤΣΙΚΑ με μιά από τις νεαρότερες μαθήτρές της.

σήμερα. Άλλα υπάρχουν και τα ελληνικά πρόβλημα που αντιμετωπίζει ο χορός.

Σήμερα λειτουργούν στην Ελλάδα, όπως είπαμε, περί τις 45 σχολές χορού και ρυθμικής. Ο αριθμός αυτός είναι πολύ μεγάλος —μεγαλύτερος κατ' αναλογία από τον αριθμό των σχολών οιασδήποτε άλλης χώρας. Τι μπορεί να σημαίνει αυτό; Ότι το χορευτικό μας επίπεδο είναι το υψηλότερο του κόσμου; Θα ήταν άφελεια να πιστευθεί κάτι τέτοιο. Ο χορός στην Ελλάδα βρίσκεται ακόμη πίσω. Ο χρόνος τον άγνοει. Οι σχολές χορού στην Ελλάδα δεν είναι νομοθετικώς

αναγνωρισμένες. Αυτό σημαίνει ότι μπορείτε οποια στιγμή σας καπνίσει να ανοίξετε σχολή χορού για να φωτίσετε τα ελληνικά νειάτα, χωρίς να έχετε κανείς το δικαίωμα να σας ελέγξει. Δεν έχει σημασία αν έχετε δίπλωμα χορού ή όχι. Υπάρχει το παράδειγμα ατόμου που ανοίγει σχολή χωρίς να έχει δίπλωμα, αλλά αυτό δεν το εμπόδισε από το να δίνει διπλώματα. Υπάρχει το παράδειγμα άλλου, ο οποίος για λόγους οικονομίας κατήργησε το πιάνο και διδάσκει ρυθμική και χορό τραγουδώντας. Όλα αυτά είναι μάλλον λυπηρά παρά άστεία. Δεν χρειάζεται μεγάλη φαντασία για να καταλάβετε ότι στα σχολεία αυτά δεν γίνεται εκείνο που πρέπει. Η καλή αγωγή διορθώνει τις ατέλειες ενός σώματος. Η κακή τις δημιουργεί. Δεν υπάρχει τίποτα πιο εύθραυστο από το σώμα ενός μικρού παιδιού. Η κορούλα μιάς γνωστοτάτης κυρίας των Αθηνών, αφού ταλαιπωρήθηκε σε μιά από τις σχολές αυτές, παρετήρησε ότι το πόδι της είχε αρχίσει να παρουσιάζει κάποια στρέβλωση. Αιτία; Οι καθηγηταί της, για να την πείσουν ότι σημειώνει ραγδαία εξέλιξη και να την κρατήσουν στη σχολή, την έβαζαν να κάνει πράγματα που τα διδάσκονται συνήθως πολύ μεγαλύτερα παιδιά.

Πώς αντιμετωπίζει το υπουργείο την απάραδκτη αυτή κατάσταση; Περιορίζεται να δίνει μια τυπική άδεια λειτουργίας σε όλες σχολές είχαν

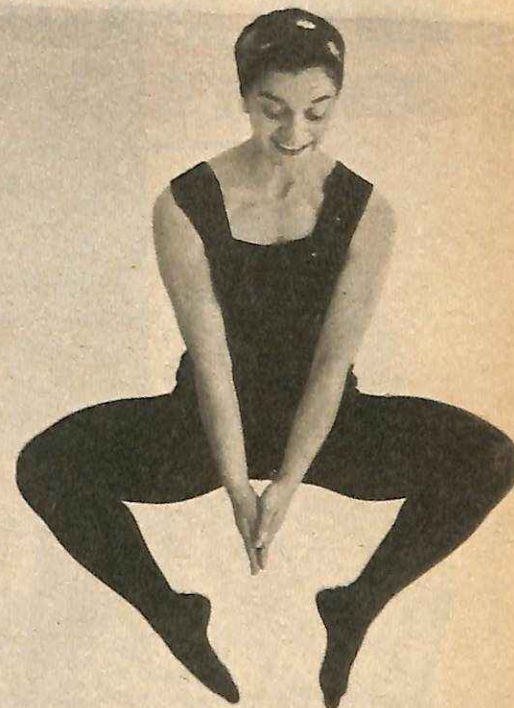
την καλωσύνη να του τη ζητήσουν (αυτές είναι περίπου 25) αφήνοντας αναγκαστικά τις άλλες να λειτουργούν ανεξέλεγκτα. Έπείγει λοιπόν πρώτα η νομοθετική αναγνώριση των σχολών. Και κατόπιν ένα γερό κοσκίνισμα των τελευταίων, ώστε να μείνουν εκείνες που κάνουν σωστά τη δουλειά τους και να κλείσουν όλες παρενόχλησαν την αποστολή τους.

Κάποια ιδιαίτερα φροντίδα θα πρέπει να αποδοθεί στο θέμα των κρατικών υποτροφιών. Το Ίδρυμα Κρατικών Υποτροφιών δεν δίνει υποτροφίες για κλασικό χορό. Είναι όμως δίκαιο αυτό; Υπάρχει σήμερα στην Αθήνα μιά πλειάδα νέων χορευτών που με κατάλληλη μεταχείριση θα μπορούσαν να φθάσουν τα διεθνή επίπεδα. Ένα πρόχειρο παράδειγμα, η Ναταλία Μαρτζουδάνη, μία από τις νέες μας χορεύτριες που ήταν και η αποκάλυψη του Ελληνικού Χοροδράματος. Έχει πλούσιο ταλέντο και θέληση. Άλλα αναγκάζεται να εργάζεται σκληρά όλη την ημέρα για να αντιμετωπίσει τις ανάγκες του σπιτιού της και ο χρόνος που διαθέτει για το χορό είναι ελάχιστος. Αν το Ίδρυμα Κρατικών Υποτροφιών αντιμετώπιζε με περισσότερη σιτορρη περιπτώσεις σαν κι αυτήν, σε λίγα χρόνια η Ελλάδα θα είχε μερικούς σολίστ διεθνούς ακτινοβολίας...

Γ.

ΜΑΘΗΤΡΙΕΣ του κ. Μοριάνωβ, ενώ γυμνάζονται στην «μπάρα».

«ΑΝΑΛΑΦΡΕΣ σαν κύμα, σαν φτερό ανέμου, σαν τούφα από μπαμπάκι», έκτελούν την άσκησή τους οι προχωρημένες μαθήτρες της Κας Πράτσικα. Η ΚΑ Πράτσικα, που πρώτη εισήγαγε τη ρυθμική αγωγή στην Ελλάδα, πιστεύει ότι η ρυθμική δεν είναι χορός, αλλά, όπως σδήποτε, προετοιμάζει ταχύτερα το παιδί για την καθουτο δδασκαλία.

Η ΟΜΑΣ Έλληνικού Χοροδράματος, της κ. Μάνου. Το χορόδραμα είναι γέννημα της άνησυχης ιδιοσυγκρασίας της κ. Μάνου. «Η έκφραση του χορού πρέπει να αναβλύζει μέσα από το σώμα», είναι το «πιστεύω» της εξαίρετης καλλιτέχνιδος, που διαρκώς αναζητεί κάτι καινούργιο, προσπαθώντας να εκφράσει με τον ιδανικό τρόπο του την εποχή της.

«ΨΗΛΟΤΕΡΑ, όλο και ψηλότερα». Η ΚΑ Καπράλου, εμπειρία και δεξιότητες χορεύτρια, συνεργάζεται με τη Σχολή της Κας Ματτέυ. Στο δύσκολο και θεαματικό άλμα, που εκτελεί χάρη των μαθητρίων της, έχει κανείς την εντύπωση ότι ένα άορατο χέρι την τραβά προς τα πάνω.

(Φωτογραφίες ΦΙΛ. ΜΠΟΥΚΑ)

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ γνωστό αν η σκηνή, άριστερά, προβλέπεται από το σενάριο. Πάντως η Μαρία δεν δείχνει διόλου δυσανεκτή στην αστεία χέρια του Τόνυ. Το διαπιστώνει, άλλωστε, κανείς από την τρυφερότητα που του ρίχνει το παλτό του, μόλις τελειώνει το γύρισμα μίας σκηνής.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΣΠΟΡ

Ο ΤΟΝΥ ΖΑΪΛΕΡ ΑΛΛΑΖΕΙ ΔΡΟΜΟ...

ΑΠΟ ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΗΣ ΤΟΥ ΣΚΙ - ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΘΟΝΗΣ
ΑΠΟ ΑΜΕΡΙΜΝΟΣ ΑΘΛΗΤΗΣ - ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΣ ΜΕΛΛΟΝΥΜΦΟΣ

...ΟΤΑΝ ΜΙΑ ΣΤΑΡΛΕΤ Κ' ΕΝΑ... ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ ΜΠΑΙΝΟΥΝ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ

Φωτ. Dalmaz

Ο παγκόσμιος πρωταθλητής του σκι, ο διάσημος Αυστριακός χιονοδρόμος Τόνυ Ζάιλερ, γυρίζει αυτή τη στιγμή, στο "Αρλμπεργκ", την πρώτη μεγάλη ταινία του, την «Μαύρη άστραπη», για μία γερμανική εταιρία. Παρτεναίρ του είναι μία νεαρή στάρλετ της Βιέννης, η Μαρία Πέρσνι, που δεν έχει κρύψει απ' τους υπόλοιπους ήθοιους τη συμπάθειά της για τον άρατο πρωταθλητή. Γυρίζουν τις σκηνές μαζί, αλλά δεν χάνουν καμία ευκαιρία να ξαναβρεθούν έξω απ' τη δουλειά και ν' αλλάξουν χίλια έρωτικά πειράγματα. 'Η φήμη για τους επικείμενους αρραβώνες τους έχει εύρυτα διαδοθεί, κ' οι κάτοικοι του Ζάντ Κρίστοφερ, της μικρής αυστριακής πόλης όπου γυρίζεται η ταινία, δεν θα ξαφνιαστούν αν δουν αυτές τις ημέρες την επίσημη άναγγελιά τους.

Η συμμετοχή του Ζάιλερ στην ταινία δημιουργεί ένα πρόβλημα στην Διεθνή 'Ομοσπονδία Χιονοδρομικών: Στην Αυστρία γίνεται κανείς έπαγγελματίας ήθοιος του κινηματογράφου μετά από συμμετοχή σε τρεις ταινίες, κι ο Ζάιλερ έχει μετάρχει σε άλλες δυο μικρότερες. 'Αλλά οι πρωταθλητές δεν έχουν δικαίωμα να κάνουν την ειδικότητά τους επάγγελμα, γιατί αλλιώς θεωρούνται έρασιτέχνες στον αθλητικό τομέα. Κι ο Ζάιλερ θέλει πολύ να μετάρχει στους 'Ολυμπιακούς του 1960. 'Απ' την άλλη μεριά, όμως, χρειάζεται χρήματα για το ξενοδοχείο που χτίζει στο Κίτσμπουλ, γνωστό κέντρο χειμερινών σπόρ. Προς το παρόν, η Διεθνή 'Ομοσπονδία δεν πήρε ακόμα οριστική απόφαση —προφανώς για να διευκολύνει τον Ζάιλερ στην εκλογή του...

FAB Ξανανιώνει
ότι πλένει

ΠΛΕΝΕΙ ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΛΕΥΚΟΤΕΡΑ
ΕΥΚΟΛΩΤΕΡΑ...ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΣΕ ΚΡΥΟ ΝΕΡΟ!

FAB Δεν φθείρει τα ρούχα

χάρη στην σύνθεσιν του κάνει τα ρούχα σας να ξαναζωντανεύουν, τα άσπρоруχα σας να μη γαριάζουν, τα imprimés να ξαναλάμπουν, τα μάλλινα να μαλακώνουν. Κι αυτό χωρίς καμμία φθορά.

FAB Χέρια για χειροφίλημα

δεν έρεδιζει τα χέρια και οι νοικοκυρές το προτιμούν γιατί μπορούν να πλένουν και να έχουν χέρια πάντα μαλακά, πάντα για χειροφίλημα.

Μοσχαβολούν

στον άρωματισμένο αφέρο του FAB τα ρούχα σας ξαναβρίσκουν, σε λίγα λεπτά όλη τους την λάμψη και φρεσκάδα.

FAB ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

στον κόπο σας στον χρόνο σας στα ρούχα σας, επίσης οικονομικό στο πλύσιμο πιατικών και σκευών κουζίνας.

FAB ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΥΧΑΙΟ ΠΡΟΪΟΝ
ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ
COLGATE-PALMOLIVE

"ΟΛΥΜΠΙΑ", ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΩΝ ΚΟΡΑΗ Ι - ΤΗΛ. 34.720 - 25.708
ΑΠΟΘΗΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗΣ: ΟΔΟΣ ΚΕΡΑΜΕΩΝ 23 (ΟΠΙΣΘΕΝ ΘΕΑΤ. ΠΕΡΡΟΚΕ) ΤΗΛ. 58774

Η ΑΠΑΧΘΕΙΣΑ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑΓΙΑ!

Ο ΤΟΜ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, παρά τα έβδομηντα του χρόνια, μόλις αντίκρυσε την Σουλτάνα, έστω και γιαγιά, ξανάγινε ο φλογερός έραστής.

ΟΤΑΝ Ο ΕΡΩΣ ΚΡΑΤΕΙ ΜΙΣΟΝ ΑΙΩΝΑ...

Α ν δέν ύπάρχη, θα πρέπει νά καθιερωθῇ ἕνα Βραβεῖο Πιστότητος καί νά ἀπονειμηθῇ, μέ ὅλες τίς τιμές, στόν "Ἑλληνοαμερικανό Τόμ Κωνσταντίνου. "Ὅσο ἀλλόκοτη καί ἂν φάνηκε σέ πολλούς ἡ ἱστορία τῆς ἀγάπης τοῦ Τόμ, πού κράτησε σχεδόν πενήντα χρόνια, ὅση θυμηδία κι ἂν προκάλεσε σέ ἄλλους ἡ ἐκουσία ἀπαγωγή τῆς ἡλικιωμένης πιά ἀρραβωνιαστικιάς του, πού ἀπασχόλησε τίς ἐφημερίδες πρὶν λίγο καιρό κ' ἐξακολουθεῖ νά ἀπασχολῇ τὴν εἰσαγγελικὴ ἀρχή, ὅλη αὐτὴ ἡ τραγικώτατη κατὰ θάθος περιπέτεια φέρει ἔκδηλους τοὺς ἑλληνικοὺς χαρακτήρες, εἶναι μαζί της συνδεδεμένα καὶ ἡ φτώχεια τοῦ τόπου καὶ τὸ δράμα τοῦ ξενητεμοῦ καὶ ἡ ἀθεράπευτη νοσταλγία (μὴν ξεχνᾶμε τὸ δημηρικό νόστιμον ἡμᾶρ) καὶ οἱ ἀρετὲς τοῦ "Ἑλληνα, ἡ ἐπιμονή, ἡ ὑπομονή, ἡ σταθερότητα. "Ὁ Τόμ Κωνσταντίνου ἔμεινε ἐρωτευμένος ἐπὶ μισόν αἰῶνα. Καὶ ὅταν τέλος κατῴρθω-σε νά ξαναδῇ τὴν ἀγαπημένη του, παντρεμένη πιά μέ παιδιὰ καὶ ἐγγόνια, ἔκανε τὸ μόνο λογικό πρᾶγμα πού μπορούσε νά κάνῃ σὲ τέτια περίπτωση: Τὴν ἀπήγαγε.

Ο ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΙ Η ΣΟΥΛΤΑΝΑ

Ὁ Τόμ Κωνσταντίνου θάταν ἐκείνη τὴν ἐποχὴ εἰκοσιδυό-εικοσιτριῶν χρονῶν καὶ λεγόταν "Αθανάσιος Κωνσταντινίδης, ὅταν ἐρωτεύτηκε παράφορα μιὰ δεκαεπτάρχρονη γειτονοπούλα του, τὴ Σουλτάνα. Καὶ ἡ Σουλτάνα τὸν ἀγάπησε. "Αλλά ὁ Θανάσης ἦταν φτωχὸς καί, ὅπως γίνεται συνήθως σ' αὐτὲς τίς περιπτώσεις, οἱ γονεῖς τῆς νέας δὲ θέλησαν νά δώσουν τὴν κόρη τους σ' ἕνα «ἀνεπρόκοπο». "Ἔτσι, ἀποφασίστηκε τὸ μεγάλο τόλμημα. "Ὁ Θανάσης θά ἔφευγε ἀπὸ τὴν Κόζάνη, γιὰ νά θρῇ τὴν τύχη του στὴν Ἀμερική. "Ἡ Σουλτάνα θά τὸν περιμένε εἴτε νά γυρίσῃ, εἴτε νά τὴ φωνάξῃ κοντά του, ὅταν θά μπορούσε νά τὴ συντηρήσῃ.

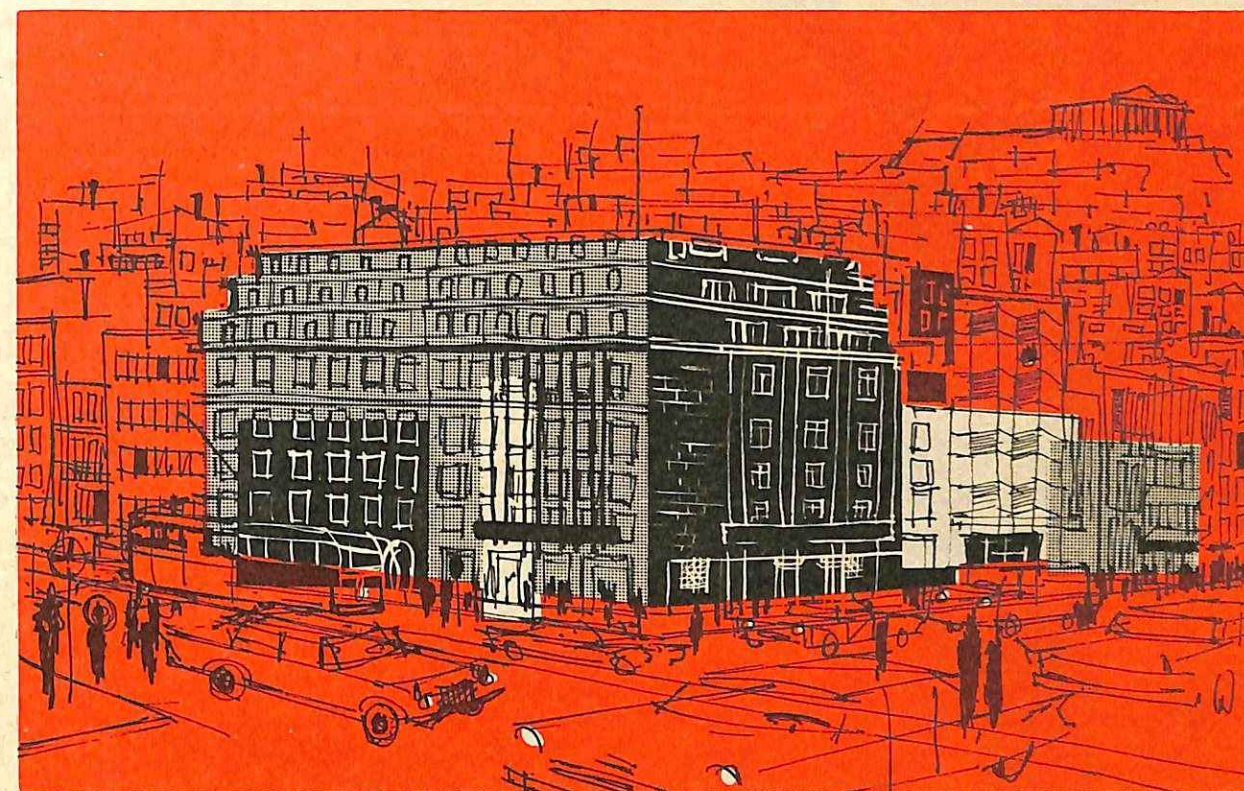
"Ὁ Θανάσης ἔφτασε στὸ Νητρώιτ, ἔγινε Τόμ κι ἄρχισε νά δου-λεῦν σκληρά στὰ χαλυδουργεῖα καὶ σὲ διάφορες βιομηχανίες αὐτοκινήτων. Πέρασαν δέκα χρόνια μέχρι νά συγκεντρώσῃ τὰ πρῶτα χρήματα, γιὰ τὰ ναῦλα τῆς Σουλτάνας. Τῆς τᾶστεψε, προσκαλών-τας τὴν νά πάῃ κοντά του. "Ἦταν ἀκόμη νέοι, ἐκείνος μόλις εἶχε περάσει τὰ τριάντα, ἐκείνη στὰ εἰκοσιτέσσερα. Θά μπορούσαν νά εἶχαν ομίξει ἀπὸ τότε καὶ νά εὐτυχίσουν. "Αλλά ἐδῶ ἐπενέβη ἡ σκευωρία, πραγματικὰ μυθιστορηματικῆς ὕφης. Τὰ χρήματα γιὰ τὰ ναῦλα, ὁ Τόμ, τᾶστεψε στόν ἀδελφὸ του, γιὰ νά τῆς τὰ δώσῃ καὶ νά τῆς ἐτοιμάσῃ τὰ χαρτιά. Καὶ δὲν ἔφτασαν ποτὲ στὴ Σουλτά-να. "Ὁ ἀδελφὸς τὰ κράτησε γιὰ λογαριασμό του κ' ἔγραψε στόν ξενητεμένο ὅτι ἡ Σουλτάνα τὸν εἶχε ξεχάσει. Τὸ γράμμα τραυμά-τισε τὸν Θανάση, ἀλλά δὲν ἦταν ἀρκετὸ γιὰ νά τὸν κάμῃ νά ξεχάσῃ τὴν πρώτη του ἀγάπη. Ρίχτηκε στὴ δουλειά καὶ μοναδικὴ ἀπόλαυ-ση τῆς ζωῆς του ἀπόμενε νά θυμᾶται τὴν «ἀπιστη» ἀρραβωνιαστικιά.

Ο «ΑΠΙΣΤΟΣ» ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΣΤΙΚΟΣ

Σ τὸ μεταξύ ἡ Σουλτάνα περιμένε. Εἶχαν πιά περάσει δεκαπέντε χρόνια, καὶ ἀπὸ τὸν ξενητεμένο δὲν ἔφτανε νέο. Τὴν εἶχε, λοιπόν, ξεχάσει; "Ἡ ἴδια δὲν τὸ περιμένε ποτέ. Οἱ δικοί της, ὁμῶς, ἦταν σίγουροι. "Ὡσπου στὸ τέλος τὴν ἀνάγκασαν νά παντρευτῇ. «"Αν ξαναγυρίσῃ ὁ Θανάσης καὶ μέ ζητήσῃ θά τὸν ἀκολουθήσω», δήλω-σε ἡ Σουλτάνα πρὶν πῇ τὸ ναί. Κανένας δὲν ἔδωσε σημασία στὰ λόγια της, ποτὲ κανεὶς δὲν πίστευε ὅτι ὁ «ἀπίστος» θά ξαναγυρνοῦσε.

Τὰ χρόνια κυλοῦσαν, ἔγιναν δυὸ Παγκόσμιοι πόλεμοι, ἄλλαξε ἡ μορφή τοῦ κόσμου, ὁ χρόνος ἄφησε θαθεῖα τὰ σημάδια του στὴ μορ-φή τοῦ Τόμ, ὅχι ὁμῶς καὶ στὴν καρδιά του. Περιμένε, ποτὲ δὲν παν-τρεύτηκε. Στὰ 1948 πῆρε τὴ σύνταξή του ἀπὸ τὸ ἐργοστάσιο καὶ μ' ἕνα συνεταῖρο ἀνοίξε ἕνα καφενεῖο στὸ Νητρώιτ. Τέλος, πούλησε τὸ μεριδί του καὶ κατῴρθωσε νά πραγματοποιήσῃ τὸ πολυονειρεμένο ταξίδι τῆς ἐπιστροφῆς στὴν πατρίδα. Τὰ ὑπόλοιπα εἶναι γνωστά. Σήμερα, οἱ δυὸ ἡλικιωμένοι ἐρωτευμένοι —αὐτὸς πάτησε πιά τὰ 70, αὐτὴ πέρασε τὰ 60— θρῖσκονται σ' ἕνα σπιτάκι στὴν "Εδεσσα καὶ περιμένουν νά ἐκδοθῇ τὸ διαζύγιο τῆς Σουλτάνας γιὰ νά παν-τρευτοῦν. "Ὁ «Ἀμερικάνος», τὸ πάθητικώτατο ἐκείνο διήγημα τοῦ Ἀλέξανδρου Παπαδιαμάντη, ὡχρῖα μπροστά σ' αὐτὴ τὴν πραγμα-τικότητα. ■■■

Φωτ. Β. ΜΙΓΚΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΣ Γ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1907.

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 11
ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ "COMERZBANK"

ΕΚΤΕΛΕΙ ΠΛΗΡΩΜΑΣ ΕΜΒΑΣΜΑΤΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ,
ΑΓΟΡΑΝ CHEQUES, TRAVELLER'S CHEQUES ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΧ. 122.142.775,70
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΗ 28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1958 ΔΡΧ. 2.386.142.682,28

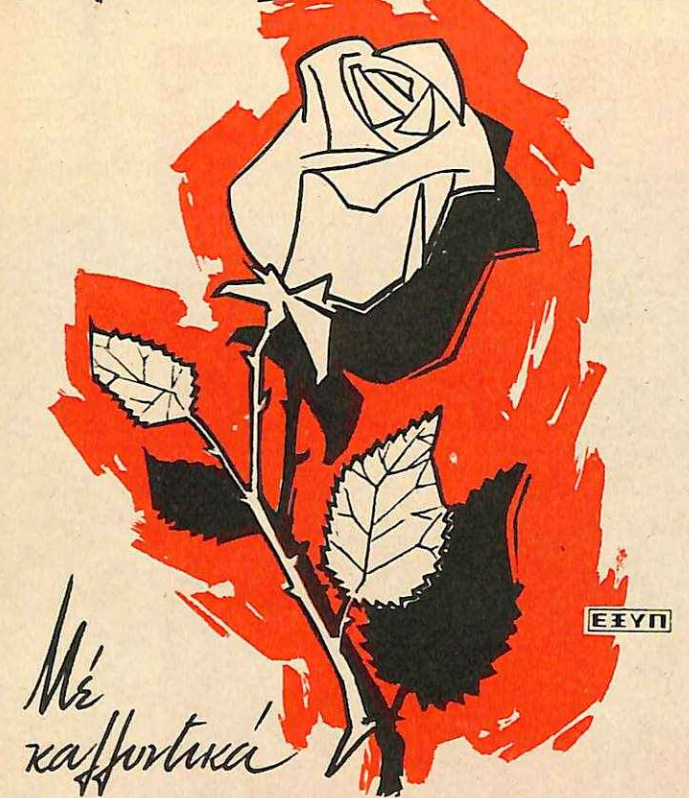
ΚΥΡΙΟΙ ΜΕΤΟΧΟΙ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ:
ΙΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EAST LTD.
17, ST. HELEN'S PLACE E.C. 3, LONDON

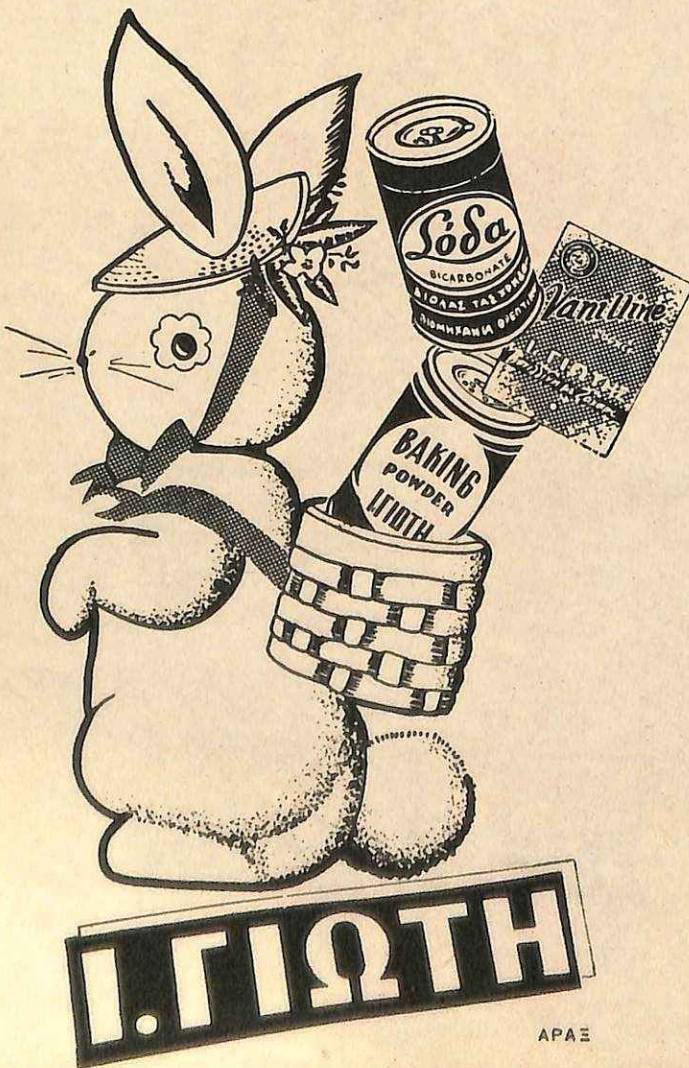
ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

23 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΘΗΝΩΝ
55 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
2 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Υ Καρό Παύλα

Μέ
καρτονακά
VICTOR

ΑΡΑΞ

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ

Μιά έκπληκτική τεχνητή καρδιά

Οι καρδιοπάθειες εξακολουθούν να βρίσκονται στην κορυφή των λόγων που προκαλούν την ηύξημένη θνησιμότητα στα μεγάλα ιδίως αστικά κέντρα. Στρατιές επιστημόνων σ' όλη την γη προσπαθούν να περιστείλουν το κακό. Έρευνούν τις τροφές, τον τρόπο εργασίας, τις συνθήκες διαβιώσεως. Έκτος όμως από την προληπτική ιατρική και τις αναζητήσεις της φαρμακολογίας, ο κατασταλτικός, ο θεραπευτικός κλάδος της ιερής επιστήμης του Ιπποκράτους, επιτελεί κάθε μέρα θαύματα. Η χειρουργική της καρδιάς πραγματοποίησε λαμπρά άλματα—πού, πολλές φορές, ή τόλμη τους εκπλήσσει. Τον τελευταίον αυτόν τομέα των θαυμάτων έρχεται να υπηρετήσει ένας νέου τύπου τεχνητός καρδιοπνεύμων, τον όποιον περιγράφει ή κατωτέρω ανταπόκρισή μας από το Παρίσι

Ενας νέου τύπου τεχνητός καρδιοπνεύμων, που κατασκευάστηκε στη Γαλλία, επιτρέπει, εδώ και δυό μήνες, με τη μεγαλύτερη δυνατή ασφάλεια, τολμηρές χειρουργικές επεμβάσεις πάνω σε «άνοιχτη» καρδιά και σε ώριμα μεγάλα αίμοφορα αγγεία. Κατασκευασμένη από τον κ. Αντρέ Τομά, καθηγητή της κυτταρικής βιολογίας στη Σορβόνη, που έδω και 20 χρόνια εργαζόταν γι' αυτό το σκοπό, η καταπληκτική αυτή συσκευή έδωσε τη δυνατότητα να πραγματοποιηθούν μ' επιτυχία, στο νοσοκομείο Μπρουσσάι, καμιά δωδεκαριά πολύ λεπτές έγχειρήσεις στο εσωτερικό της καρδιάς παιδιών κ' ενήλικων, από τον διάσημο χειρουργό, καθηγητή Γκωντάρ ντ' Άλλαίν. Η σχετική ανακοίνωση έγινε τελευταία από τον ντ' Άλλαίν στην Παρισινή Ακαδημία των Επιστημών.

Εδώ και δέκα χρόνια είχε κατασκευασθεί το πρώτο μοντέλο αυτής της έκπληκτικής συσκευής. Από τότε, ο κ. Αντρέ Τομά τελειοποίησε τόσο πολύ τον τεχνητό καρδιοπνεύμονά του, ώστε σήμερα ο καθηγητής ντ' Άλλαίν τον θεωρεί τον τελειότερο του κόσμου.

Η συσκευή αυτή έχει σκοπό να επιτρέψει στο χειρουργό ν' απομακρύνει την κυκλοφορία του αίματος από τις καρδιακές κοιλότητες και να μπορεί έτσι να κάνει την έγχειρση με την ησυχία του, είτε στο εσωτερικό της καρδιάς, είτε σ' ένα μεγάλο αγγείο σαν την αορτή.

Μιά σφαίρα με δξυγόνο

Να πώς λειτουργεί ο νέος γαλλικός καρδιοπνεύμων: Ένώ ο έγχειριζόμενος βρίσκεται σε επίπεδο ψηλότερο από τη συσκευή, ανοίγεται η κοίλη φλέβα. Ωδηγημένο μέσα σ' ένα μικρό ελαστικό σωλήνα, το αίμα κυλάει, παρ' ασυνόρμητο από τη δαρύνητα, μέσα σε μια πρώτη «αποθήκη». Ο καθηγητής Τομά δεν θέλησε να χρησιμοποιήσει άντλία σ' αυτό το στάδιο, για να τραβήξει το αίμα έξω από τον οργανισμό, γιατί το αίμα είναι ένα πολύ ευαίσθητο υγρό, που δεν πρέπει κανείς να το «αφινιδιάζει».

Νέα ζωή στο αίμα

Σ' αυτή την «αποθήκη», το αίμα της φλέβας περνάει μέσα σε μια σφαίρα, όπου θα ανεφοδιασθεί σε δξυγόνο. Αυτή η σφαίρα είναι ο «τε-

χνητός πνεύμων» της συσκευής, που διακρίνεται για τη μεγάλη του πρωτοτυπία.

Πραγματικά, το αίμα απλώνεται εκεί πάνω σε μια περιστρεφόμενη μεμβράνη, που παίζει το ρόλο ενός ζωντανού πνευμονικού τοιχώματος. Η μεμβράνη αυτή είναι φτιαγμένη εξωτερικά από πλαστική ύλη, τυλιγμένη γύρω από ύφασμάτινο περιεχόμενο. Είναι, λοιπόν, αδιαπέραστη από το αίμα, αλλά διαπεραστή από το δξυγόνο, όταν φυσικά το τελευταίο δρεθεί υπό πίεση.

Από την άλλη μεριά αυτού του τεχνητού πνευμονικού τοιχώματος υπάρχει δξυγόνο, που πιέζεται προς την κατεύθυνση της μεμβράνης. Το δξυγόνο περνάει την πλαστική ύλη και εισδύει έτσι στο ακάθαρτο αίμα, τονώνοντας κι αναζωογονώντας το.

Ένα μοτέρ για καρδιά

Η ριζοσπαστική λειτουργία αυτού του πνεύμονος, που κατασκεύασε ο κ. Τομά, είναι πολύ ανώτερη από τις διάφορες λύσεις που είχαν εφαρμοσθεί ως τώρα σ' άλλους τεχνητούς καρδιοπνεύμονες.

Αφού δξυγονώθ' και θερμανθ', το αίμα του έγχειριζόμενου περνάει έπειτα στο δεύτερο τμήμα της συσκευής. Αυτό το τμήμα παίζει τον μηχανικό ρόλο μιάς πραγματικής καρδιάς. Πρόκειται για ένα μοτέρ, που στέλνει το συγκετρωμένο αίμα με μια άντλία στο αρτηριακό σύστημα του έγχειριζόμενου, με τον συνηθισμένο ρυθμό της καρδιάς. Η επιστροφή του ζωτικού υγρού στον οργανισμό, μετά την κυκλοφορία του έξω από τον οργανισμό, γίνεται, λ. χ., από τη μηρική αρτηρία (την αρτηρία του μηρού).

Τροφοδοσία δέκα ωρών!

Η συσκευή δεν αλλοιώνει καμμιάν από τις ιδιότητες του αίματος. Όσο για τις δυνατότητές της, είναι σημαντικώτατες. Κατά τη διάρκεια έγχειρήσεων, στις οποίες ανθρώπινες καρδιές έμειναν ανοιχτές επί μισή και πλέον ώρα, επέτρεψε την δξυγόνωση του αίματος των έγχειρουμένων με ρυθμό 4 λιτρών κατά λεπτό, δηλαδή, όσο είναι περίπου η φυσική δξυγόνωση. Ο τεχνητός καρδιοπνεύμων του καθηγητού Τομά θα μπορούσε να επιτρέψει έγχειρήσεις διαρκείας δέκα ωρών, αν η καρδιά άντεχε να μείνει ανοιχτή τόσην ώρα. ■■■

“ΚΑΜΠΑΝΑ,”

* Κομψά - Άκριβείας
* Σε καλή τιμή.

70 ετών πείρα και 2.200 εργάται ειδικοί έχουν επιφέρει την πλήρη τελειοποίησιν ώστε να καταστή το θαύμα της Έλβετικής Βιομηχανίας Ωρολογίων.

Ποικιλία μοντέλων Αυτόματα - Αδιάβροχα 100% - Αντιμαγνητικά - Αδραυστα - Ικανοποιούν κάθε γούστο και κάθε αξίωσι.

MANUFACTURE D'HORLOGERIE FONDÉE EN 1888

Το μεγαλύτερον εργοστάσιον κατασκευής ωρολογίων "Απαντα τα εξαρτήματα κατασκευάζονται υπό την αυτην οτέγην.

Γεν. Άντιπρόσωποι: ΠΑΠΑΙΣΙΔΩΡΟΥ & ΚΟΥΓΙΟΥΜΤΖΟΠΟΥΛΟΣ - Κολοκοτρώνη 34 - Τηλ. 35.933

Τὸ Παρίσι, αὐτομή και' ὅτῃ Φωμὴ!...

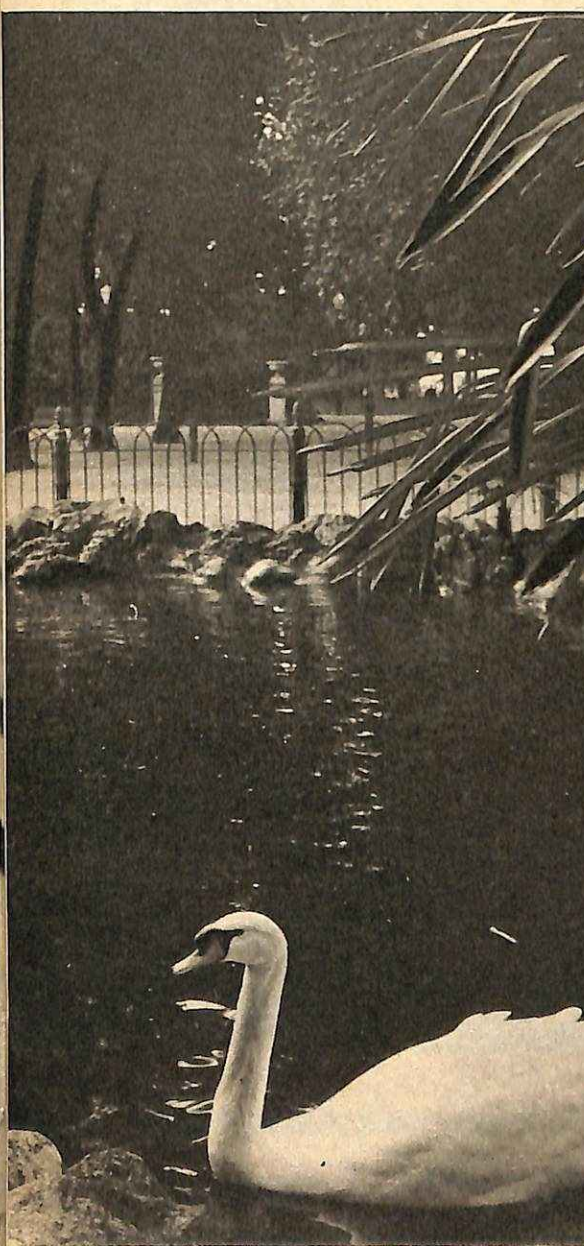
Μερικὲς ἐκλεκτὲς ἱταλικὲς δημιουργίες με' γαλλικὲς ἐμμενέσεις

Καινούργια μηνύματα μᾶς ἔρχονται πάλι ἀπὸ τὴν Ρώμη. Ἀυτὴ τὴ φορά, ὅμως, φαίνεται πὼς ὠρισμένοι Ἴταλοι ράπτει εἶναι ἀρκετὰ ἐπηρεασμένοι ἀπὸ τοὺς Παρισινὸν συναδέλφους τους. Κατὰ, λοιπόν, τὰ ψέματα. Ἡ μάχη ποὺ ἐπεζητήσαν οἱ Ἴταλοι δόθηκε. Ἀλλὰ τὸ Παρίσι ἐξακολουθεῖ νὰ διατηρῇ τὰ σκῆ-

πτρα καὶ δὲν θὰ παύσῃ ἴσως ποτὲ νὰ θεωρῆται ἡ πρωτεύουσα τῆς κομψότητος καὶ τῆς μόδας. Μία ομάδα νέων Γάλλων ραπτῶν, ὁ Ὑῆ Σαὶν Λωρὰν, ὁ Πιέρ Καρτέν, ὁ Γκυ Λὰ Ρός καὶ ὁ Ζυβανσὺ, ἔδωσαν νέα πνοὴ στὴν παριζιάνικη μόδα, ποὺ ἡ διεθνὴς θέση τῆς εἶχε κλονισθῇ μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Ντιόρ.

Ο ΟΙΚΟΣ ΜΑΡΟΥΤΣΙ προτιμᾷ γιὰ τίς πρωτῆς ἐμφανίσεις σας ἓνα σύνολο ἀπὸ λινό, με' κόκκινο κέντημα σὲ τελείωμα τῆς μακροῦς καὶ ῥάβδου, ποὺ εἶναι κομτὴ σὲ πλάγια. Ἡ ἴδια γαργιούρα ὑπάρχει σὲ ντεκολτέ καὶ σὲ ζαπὸνέ μανίκια. Ἡ φούστα τοῦ ἱταλικοῦ οἴκου Μαρούτσι εἶναι πλισέ.

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΟ νιὲ πιὲς τοῦ Τζιοβανέλι. Εἶναι ἀπὸ λευκὴ μουσελίνα με' μαύρα πονὰν καὶ ἡ ἴσια φούστα του δλοκληρῶνεται ἀπὸ ἓνα ζακετάκι πάρα πολὺ ἀπλό, με' δυὸ φρονοκατὰ κοντὰ μανίκια.

ΒΡΑΔΙΝΟ φόρεμα τοῦ Καπούτσι. Εἶναι ἀπὸ λιλὰ σατέν καὶ συνοδεύεται ἀπὸ ἓνα εἶδος κάπας-παλιού σ' ἐμπριμέ μουσελίνα.

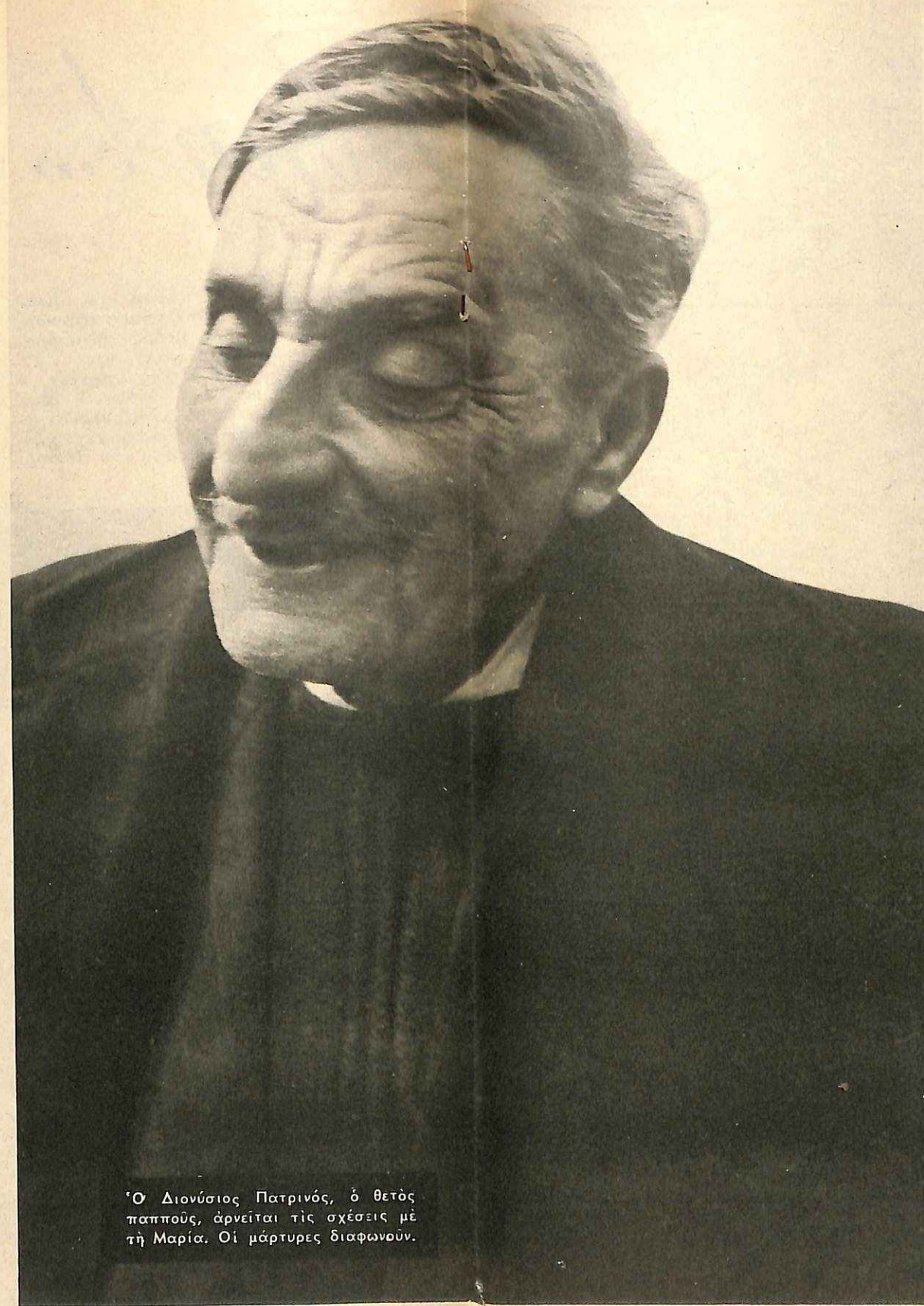
ΕΜΠΝΕΥΣΗ ἀπὸ τὴν κλασικὴ Ἰταλία: Ἐνα κοκτέηλ φόρεμα τοῦ Καπούτσι, σὲ πρωτότυπη γραμμὴ, δλο ὁριζόντια κλὸς θολὰν ἀπὸ ρὸς μουσελίνα.

Ο ΟΙΚΟΣ ΣΙΜΟΝΕΤΙ προτιμᾷ τὸ ὠραῖο αὐτὸ μονοκόμματο φόρεμα ἀπὸ λινό, σὲ χρώμα κοραλλί, ποὺ δλοκληρῶνεται ἀπὸ μίαν ζακέτα ὁμοίωχρωμη.

Η Μαρία ομολογεί ότι δηλητηρίασε τη μάνα της, τον πατέρα της και τον αδελφό της. Καί χαμογελά...

Ο Διονύσιος Πατρινός, ο θετός παππούς, αρνείται τις σχέσεις με τη Μαρία. Οι μάρτυρες διαφωνούν.

Η γιαγιά της Μαρίας είναι κουφή. Οι κακές, όμως, γλώσσες λένε ότι δεν ακούει μόνον όσα δεν θέλει.

(Φωτ. Κ. Ραφαηλίδης - ΕΛΚΗΝ)

ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΥΝ ΜΕ ΕΙΔΙΚΟ ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΑΚΥΝΘΟ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΡΑΚΤΙΚΩΤΕΡΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ
(Απόλυτος αποκλειστικότητας του φωτορεπορτάζ των ΕΙΚΟΝΩΝ στην Ελλάδα και σ' όλον τον κόσμο).

-ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΑ ΜΑΝΑ, ΠΑΤΕΡΑ, ΑΔΕΛΦΟ!..

ΟΜΟΛΟΓΕΙ ΜΕ ΑΠΑΘΕΙΑ Η ΜΑΡΙΑ ΜΙΛΑΝΟΥ, ΜΙΑ ΚΟΙΤΕΛΑ 19 ΜΟΛΙΣ ΕΤΩΝ

ΕΝΑ ΔΕΙΓΜΑ τής ζηλοτυπίας του Πατρινού. 'Ο καλαμένιος φράκτης που έστησε μπρός στο παράθυρο ενδός γείτονα τής Μαρίας, για τόν όποιον είχε υποψίες ότι είχε έρωτικές σχέσεις μαζί της...

Η ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΤΡΙΑ

ΑΛΥΣΙΔΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΩΝ

Μιά κοπέλα 19 ετών άμολόγησε, την Παρασκευή 14 Μαρτίου, στη Ζάκυνθο, ότι είχε δηλητηριάσει τόν πατέρα της, τή μητέρα της και τόν αδελφό της, με τó φάρμακο που χρησιμοποιούσαν οι συγχωριανοί της στα κτήματα για τήν καταπολέμηση τού δάκου τής ελιάς.

—Μή ρίχνετε τó άδικο σέ μένα, συνέχισε χαμηλόφωνα. 'Ο παππούς μου μ' έβαλε νά τó κάνω —ό Διονύσης ό Πατρινός. Ήταν έρωμένος μου.

Αν κάποιος συγγραφέας δοκίμαζε νά γράψει τήν Ιστορία αυτή, οι κριτικοί θα τόν κατηγορούσαν όμόφωνα ότι τόν κατατρώχει νοσηρή φαντασία. Άλλα πόσες φορές ή ζωή δέν μάς άπεστώμωσε με τήν νοσηρότητά της; Πόσες φορές ή ανθρώπινη φαντασία δέν άποδείχθηκε άνίκανη νά φθάσει τήν πραγματικότητα; Ή Μαρία Μιλάνου ήταν μιά κοπέλα όμοια με χιλιάδες άλλες κοπέλες τής έλληνικής υπαίθρου. Ούτε όμορφη, αλλά ούτε γίνονταν άδιάφορα και άλλοτε έπαιρναν τή λάμψη τού άστραλιού, έζησε ως τά 19 της χρόνια άγνοημένη κι άπαρατήρητη. Οι περισσότεροι συγχωριανοί της κατέθεσαν στόν άνακριτή ότι ή Μαρία ήταν ένα καλό κορίτσι, άν και κάπως κουτό. Σάν τις περισσότερες γυναίκες, στό χωριό της δούλευε τήν ημέρα στα χωράφια. Τό φθινόπωρο πήγαινε στό λιομάζωμα. Περπατούσε διστακτικά με τó κεφάλι σκυμμένο κι όταν τής μιλούσαν στό δρόμο άπαντούσε προσεκτικά και χαμηλόφωνα. Φαινόταν έναρτη, αλλά άσήμαντη.

Όταν έγιναν γνωστά τά έγκλήματά της, τó χωριό της, τó Καταστάρι, κράτησε τήν άναπνοή του. Είχε δηλητηριάσει διαδοχικά τόν πατέρα της, τή μάνα της και τόν αδελφό της, για νά σκεπάσει τόν ένοχο δεσμό της με ένα γέρο 74 χρονών. Δέν τής είχαν φταίξει σέ τίποτε. Δέν τήν είχαν βλάψει ποτέ. Τήν άγαπούσαν. Ήταν άνθρωποι δικοί της, σάρκα της, αίμα της. Κι όμως τούς είχε στερήσει τή ζωή με τήν ίδια άπάθεια με τήν όποια θα έκοβε τρία μαρούλια από τόν μικρό της κήπο...

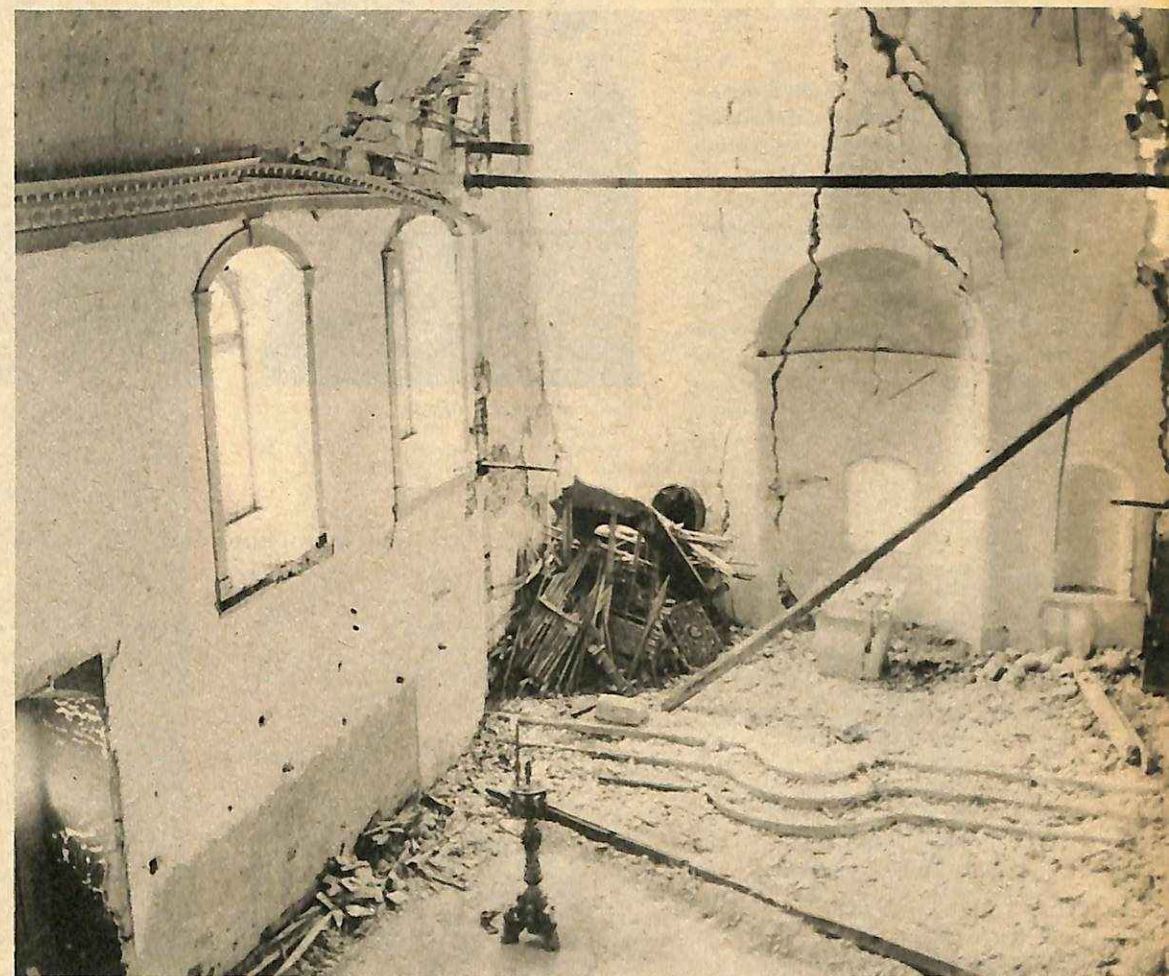
Τό Καταστάρι, όπου ξετυλίγεται αυτή ή έφιαλτική Ιστορία, είναι ένα μεγάλο χωριό, 18 χιλιόμετρα από τήν πόλη τής Ζακύνθου. Έχει 1.800 περίπου κατοίκους, αλλά είναι τόσο άραιοκατηχοιμένο που καλύπτει μιά έκταση 10 τετραγωνικών χιλιομέτρων. Τέτια εποχή τó Καταστάρι πνίγζόν τόν πατέρα της Διονύση Μιλάνο, τή μητέρα της Καλή και τόν αδελφό της Δημήτρη. Τό σπίτι της είναι μιά ύγρη χαμακέλλα. Λίγα μέτρα πιο πέρα ζούσαν στό καλύβι τους ή γιαγιά της Κατίνα Πατρινού με τόν άντρα της Διονύση. Όταν δολοφονήθηκε ό πρώτος της άντρας σ' ένα καυγά, ή θηκε ό Διονύσης Πατρινός και τήν παντρεύθηκε. Τότε βρέ- 'Ο γιός τής Κατίνας μεγάλωσε κοντά στόν Πατρινό, κι όταν τού δόθηκε ή ευκαιρία σκότώσε τόν αδελφό τού φονιά τού πατέρα του. Έτσι πήρε τó αίμα του πίσω...

Ή Μαρία γεννήθηκε και μεγάλωσε μέσα σέ μιά μουχλιασμένη τρώγλη, χωρίς παράθυρα. Ήταν ένα νοσηρό και άδουλο πλάσμα. Τά δάκτυλά της είχαν άρchiσει νά παραμορφώνονται από τó σκάψιμο. Γύριζε τήν περισσότερο ώρα ξεχτένιστη κι άναμαλλιασμένη. Τά μαλλιά της έπεφταν μεσα στα μάτια της και κάθε τόσο τά σήκωνε με τó χέρι της. Αυτή ήταν ή χαρακτηριστική της κίνηση. Όταν έγινε 13 χρονών, ό θετός παππούς της, ό Πατρινός, τήν έρριξε, άπως καταθέτει ή ίδια, στα σανά τής αποθήκης του και τήν έβίασε.

Από τó σημείο αυτό άρχίζει μιά άλυσιδα έρωτημάτων. Γιατί ή Μαρία δέν είπε τίποτε άμέσως στους δικούς της; «Με φοβέρισε ότι θα με σκοτώσει άν έλεγα τίποτε», λέει σήμερα ή Μαρία. Γιατί άνέχθηκε νά παραταθή ό δεσμός τους επί έξη χρόνια; «Μου ύποσώχταν ότι θα με παντρεύτη και ότι θα μού άφηνε τήν περιουσία του». Άλλά αυτά δέν φθάνουν για νά έρμηνεύσουν τήν προσήλωση τής νέας κοπέλας στόν υπερήλικα έραστή της. Κάτι τó βαθύτερο θα πρέπει νά τούς έδενε. Κάποια προσπά-

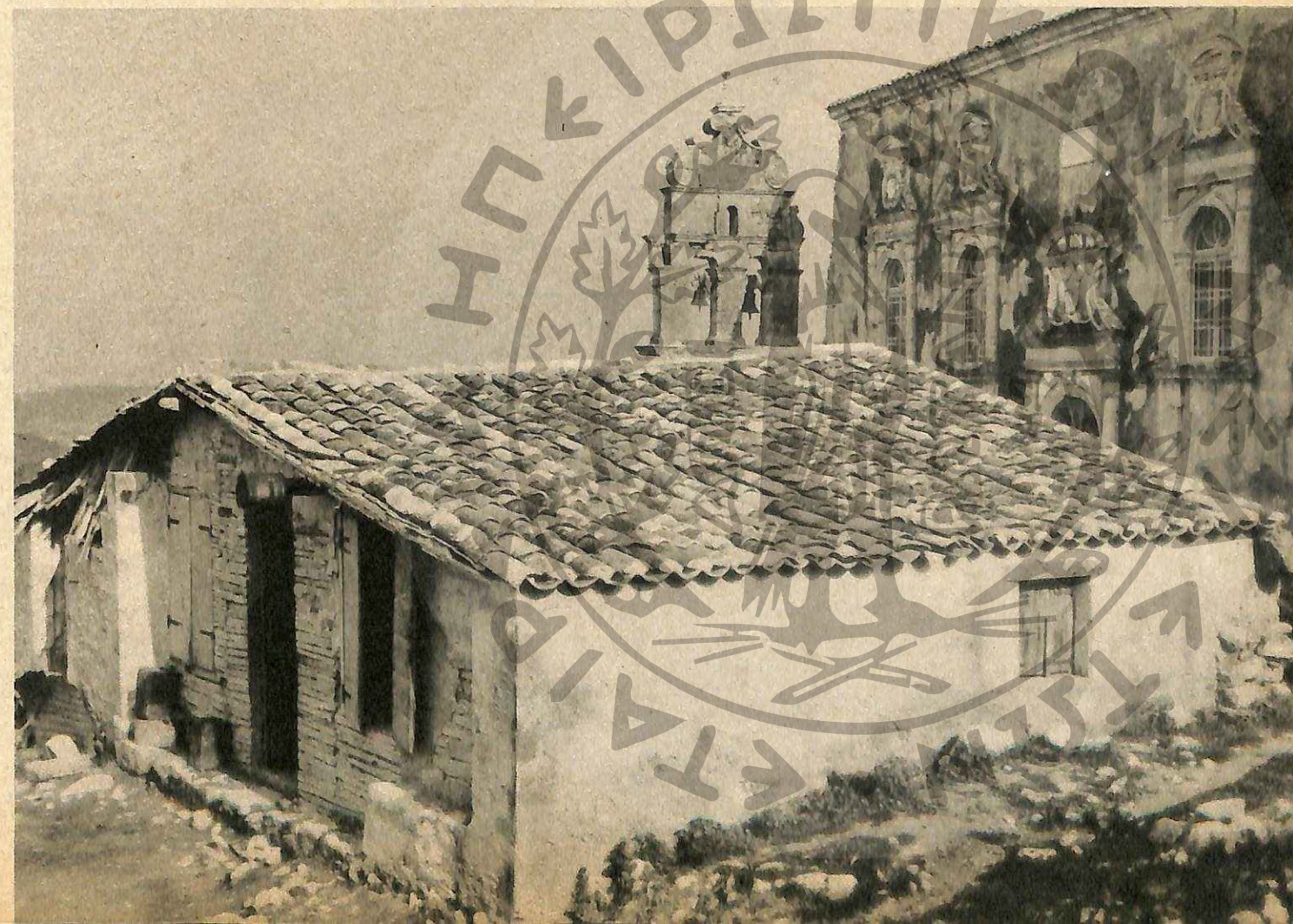
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 38

Η ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ: ΑΘΛΙΟΤΗΣ, ΑΣΦΥΞΙΑ, ΑΝΟΣΙΟΤΗΣ

ΣΤΗΝ ΕΡΕΙΠΩΜΕΝΗ έκκλησία τού "Αη-Διονύση —καταθέτει μιά γειτόνισσα— ή Μαρία κι ό γερο-Πατρινός κλείνονταν επί όρες. Τά κλειδιά τά κρατούσε πάντα ό παππούς.

ΕΔΩ γεννήθηκε και μεγάλωσε ή Μαρία Μιλάνου. Μιά πανάθλια χαμακέλλα στό Καταστάρι τής Ζακύνθου, χωρίς φώς, χωρίς χώρο. Κι άλλες, πολλές κοπέλες ζούν σέ παρόμοια χαμόσπιτα, τόσο επικίνδυνα για τή σωματική και ήθική τους ύγεία. Ή Μαρία Μιλάνου, όμως, στάθηκε σάν μοναδικό φαινόμενο...

Ο ΠΕΡΔΙΚΗΣ, τó άγαπημένο σκυλάκι τής Μαρίας. Τριγυρίζει τώρα μόνος στό σπίτι. Κ' ή Μαρία, από τή φυλακή, ρωτάει με ενδιαφέρον: «Τί κάνει τó σκυλάκι μου?».

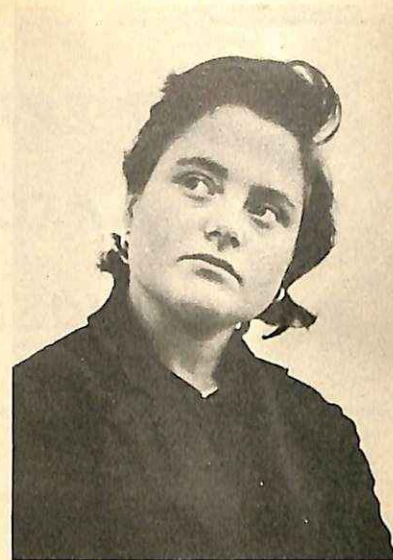
ΤΡΙΑ στιγμιότυπα, τρεις διαφορετικές —άνεξιχνιάστες— εκφράσεις της Μαρίας. Τί μπορούν να προδώσουν από τον χαρακτήρα της σ' αυτόν που αγνοεί τα άπαίσια γεγονότα, που ή ίδια, χωρίς κόπο, ωμολόγησε; Το χαμόγελό της είναι το άπλο, έφηβικό χαμόγελο, το βλέμμα της, ένα οποιοδήποτε, χωρίς σκοτάδια βλέμμα. Κ' ή θλίψη της δεν είναι, βέβαια, συντριβή. Τίποτε δεν προδίδει την «προσωπικότητα», που μάταια αναζητούν οι Λαμπρόζο...

Η θλίψη

Το χαμόγελο

Η ουλλογή

ΜΟΡΦΗ ΤΡΑΓΙΚΗ Η ΘΕΙΑ - ΚΑΤΙΝΑ. Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΝΟΥ, ΜΟΝΗ ΤΩΡΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ, ΚΛΑΙΕΙ ΔΙΑΡΚΩΣ...

θεία της άνακρίσεως, που έστράφη τρώς την κατεύθυνση μιας ένδεχομένης διαστροφής, δεν απέδωσε θετικά αποτελέσματα. «Δεν τον αγαπούσα», δήλωσε ορθά-κοφτά ή Μαρία Μιλάνου σε όσους τη ρώτησαν. Ούτε και μου άρεσε καθόλου. Τί θέλτε να σας πω περισσότερο;». Κάποια στιγμή μάλιστα τον απέκλεισε περιφρονητικά «θρασίμι» (ψοφίμι). 'Αλλά όταν της είπαν ότι ο Πατρινός δεν παραδεχόταν ότι είχαν ποτέ σχέσεις και ότι προέβαλλε «άνικανότητα», έχαμογέλασε κυνικά και είπε: «'Ετσι λέει ο παππούς; 'Επρεπε να τον βλέπατε εκείνη την ώρα»...

Επί ξηη χρόνια ή Μαρία δεχόταν πεθάνια τις θωπίες του «παππού», που την περνούσε 57 χρόνια. 'Εγινε γυναίκα στην άγκαλιά του. Οι ένορκοι θα πρέπει να το λάβουν αυτό υπ' όψη τους, όταν τους ζητηθή να κρίνουν αν και ως ποιο σημείο μπορούσε ο Πατρινός να κατευθύνει τη Μαρία. 'Αλλά το καλοκαίρι του 1956 ο πατέρας της κάτι άρχισε να υποπτεύεται. Της ύπέδειξε να αποφεύγει τον Πατρινό. «Τότε το είπα στον παππού, λέει τώρα ή Μαρία, κι ο παππούς μου είπε να ρίξω φάρμακο στο φαγητό του. Δεν ήθελα να το κάνω, αλλά ο παππούς με φοβέριζε ότι θα με σκοτώσει. Τί μπορούσα να κάνω; Πήρα λίγο από το φάρμακο που έριχνε ο πατέρας μου στο δάκο για τις ελιές και το έβαλα στο φαγητό του. 'Ετσι χάσαμε τον πατέρα». 'Η περιγραφή αυτή, που την μεταφέρω αυτούσια από τα χείλη της Μαρίας, δείχνει ως ένα σημείο το διανοητικό της επίπεδο.

Ο θάνατος του Διονυσίου Μιλάνου (8 'Ιουνίου 1957) έκανε αίσθηση στο χωριό. Κανείς δεν φανταζόταν ότι ένας άντρας σαν κι αυτόν θα πέθαινε έτσι. 'Αλλά το απέδωσαν σε τροφική δηλητηρίαση και με τον καρό ξεχάστηκε. 'Ο αδελφός της Μαρίας, ο Δημήτρης, πήρε στο σπίτι τη θέση του πατέρα του. 'Ηταν τότε 19 ετών. Φαίνεται ότι με τη σειρά του κάτι υποπτεύθηκε κι αυτός.

«Μου έκανε παρατηρήσεις, λέει ή Μαρία. Το είπα στον παππού και εκείνος μου είπε να ρίξω στο φαγητό του από το ίδιο φάρμακο. 'Αγαπούσα τον αδελφό μου—θώς και τον πατέρα μου— αλλά τί μπορούσα να κάνω; 'Ο γέρος με φοβέριζε όλο ότι θα με σκοτώσει. 'Αλλά και να μη με σκότωνε εκείνος, θα με σκότωνε ο Δημήτρης—όταν το μάθαμε». 'Ετσι, στις 24 Δεκεμβρίου 1957, ο Δημήτρης Μιλάνος ξεψυχούσε με σπασμούς μέσα στο άτμόπλοιο «Κωστάκης Τόγιας».

Το Καταστάρι ρίγησε εμπρός στο νέο θάνατο. 'Ενας ύπουλος κίνδυνος φαινόταν να απειλή το χωριό. Οι γείτονες άρχισαν να αποφεύγουν το σπίτι του Μιλάνου. Δεν έμπαιναν μέσα, δεν έπιναν νερό από το πηγάδι του. «'Ελαμε πώς είχε πέσει θανατικό μέσα στο σπίτι», λέει ή 'Ελένη Λεφτάκη, που το σπίτι της είναι απέναντι

ΚΟΜΠΟΣ, χαρίης και ατάοεσκος, ο παππούς βγαίνει από το γραφείο του άνακριτού κ. Ζωγραφίδη. «Είμαι άθώος», βρίσκει μόνο να πη.

ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΣΗΜΑΔΙ ΠΡΟΔΙΔΕΙ ΤΟ ΑΡΣΕΝΙΚΟ

από της Μαρίας. 'Αλλά ο θείος της Μαρίας και αδελφός της Καλής, ο Γιώργης Μαρίνος, είχε άλλη έντύπωση. «Πίστευα πώς ήταν μία σπείρα που ήθελε να διαλύσει τη φαμίλια μας. Κ' είχα δίκιο. Σπείρα ήταν. 'Αλλά που να την φαντασθούμε ποιά ήταν;».

Η Μαρία Μιλάνου και ή μητέρα της έμειναν μόνες στο σπίτι. Δεν έχει ακόμη εξακριβωθεί τί ήξερε ή Καλή από τον δεσμό της κόρης της με τον Πατρινό, κι ως ποιο σημείο έφθασε ή άνεκτικότης της. 'Υπάρχει το στοιχείο ότι μετά τον θάνατο του άντρα της ήθελε να ξαναπαντρευθή. Το γεγονός είναι ότι στις άρχες Μαρτίου ή Καλή Μιλάνου έδειξε τα ίδια συμπτώματα άδιαθεσίας, που είχαν δείξει ο άντρας της κι ο γιός της. 'Αλλ' έδώ ώφέλησε ή πείρα των περασμένων. 'Η άρρωστη μεταφέρεται άμέσως στην Πάτρα και σώζεται από του χάρου τα δόντια. Τη μέρα που ή μητέρα της ταξιδεύει μισοπεθαμένη στην Πάτρα, ή Μαρία δέχεται στο σπίτι της τον Πατρινό. «Κάνανε πάλι ό,τι κάναμε, αλλά έγω έκλαιγα και δεν το ήθελα». Την ίδια μέρα—13 Μαρτίου, Πέμπτη—ο διοικητής της χωροφυλακής Κατασταρίου, ύπομοιραρχος Βαρλάμος, παίρνει έντολη να άρχισι άνακρίσεις.

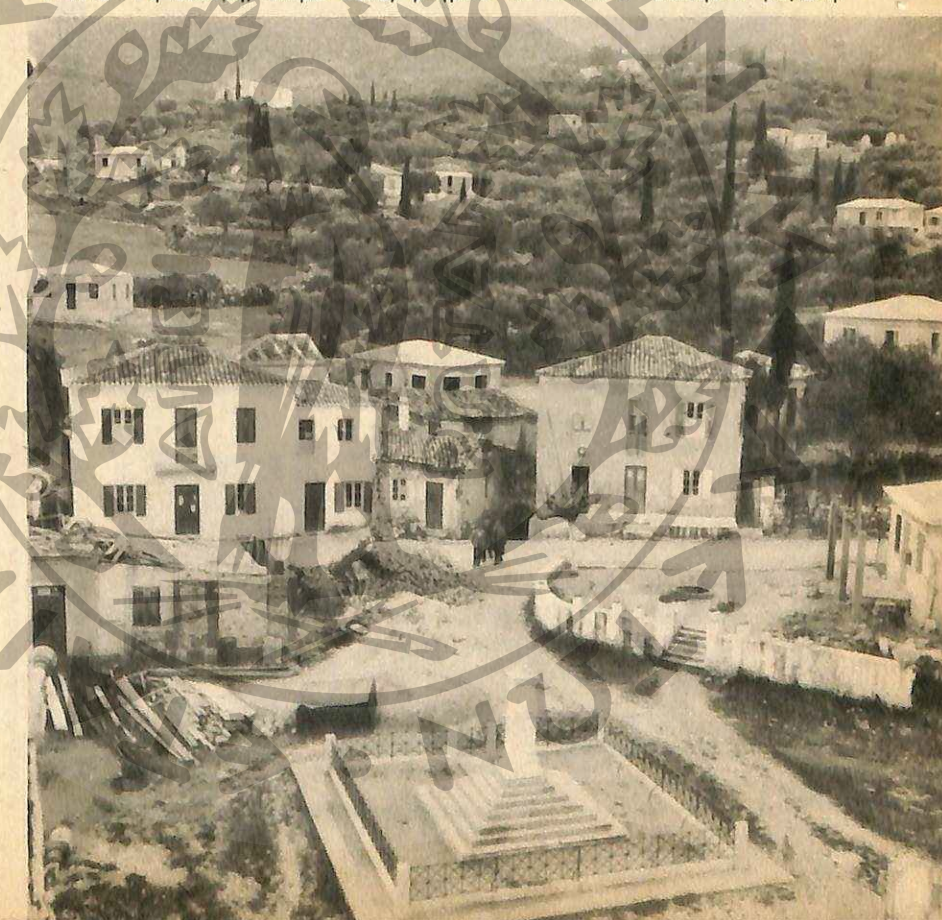
Στην άνάκριση, που ακολουθεί την έπομένη μέρα, ή Μαρία κρατεί με πείσμα το στόμα της κλειστό. 'Αρνείται ότι είχε ποτέ σχέσεις με άντρες. 'Αλλά όταν την πληροφορούν ότι σε λίγο θα την εξετάσει γιατρός, σκύβει το κεφάλι και όμολογεί ότι «δεν είναι κορίτσι». 'Η άνάκριση προχωρεί. Μέσα στο μικρό φυλάκιο του Κατασταρίου ακούγεται μονάχα ή λαχονιασμένη άνάσα της Μαρίας. «Με πόσους άντρες είχα σχέσεις;». «Τί σημασία έχει. Σας είπα ότι δεν είμαι κορίτσι». «Με ποιούς;». «Δεν ξέρω. Δεν θυμάμαι». Η Μαρία νοιάζει σιγά-σιγά τον κλοιό των ερωτήσεων να την περισφίγγη. 'Αγωνίζεται να ξεφύγει. 'Αλλά τα μεσάνυχτα καταρρέει. 'Ομολογεί ότι ο άντρας που της έτύνησε πριν από ξηη

Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ Σκιαθοπούλας νοσος γιός του Πατρινού, δεν άπακρύπτει την καταγωγή του και λέει ότι «αν δεν είχε γυναίκα και παιδιά, θα σκότωνε ο ίδιος τον γέρο». Για την ώρα, ο ίδιος συζητá παρανόμως με μία γυναίκα από την όποία απέκτησε μέχρι στιγμής πέντε εξώγαμα!

χρόνια τις αισθήσεις είναι ο Πατρινός. Την άλλη μέρα το πρωί γίνεται έρευνα στο σπίτι της Μαρίας. 'Η έρευνα αποδέλπει σε κάτι το συγκεκριμένο. Στο στήθος της Μαρίας είχε διαπιστωθή ένα μικρό σημάδι—κατι σαν έγκλημα. Κάτι τέτια έγκλημα προκαλεί στο δέρμα το άρσενικο.

ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΑΡΙ, το είδυλλιακό χωριό της Ζακύνθου, δεν λείπει τίποτε. Γή εύφορη, κλίμα καλό, μνημείο πεσόντων κ' έκκλησία μεγάλη.

"ΑΛΕΚΤΟΡ"

Όπτικά

• ΤΑ ΑΟΡΑΤΑ ΓΥΑΛΙΑ (Κρύσταλλα κατ' έπαφην)

• ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ ΔΙΠΛΕΣΤΙΑΚΑ, ΤΡΙΠΛΕΣΤΙΑΚΑ
• ΚΙΝΟΥΜΕΝΟΙ ΤΕΧΝΗΤΟΙ ΟΦΘΑΛΜΟΙ
• ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΓΥΑΛΙΑ ΗΛΙΟΥ Κ.Λ.Π.

Π.ΜΠΑΚΑΚΟΣ
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ - ΟΜΟΝΟΙΑ

ΟΛΑΙ ΔΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΗΣ ΟΠΤΙΚΗΣ

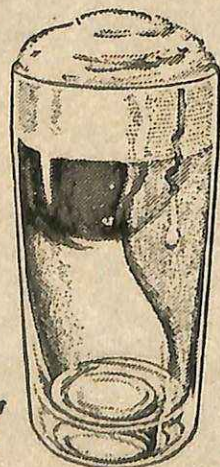
ΙΔΟΥ ΤΙ ΠΕΡΙΕΧΕΙ Η ΜΠΥΡΑ...

Η μπίρα παρασκευάζεται από έκλεκτο κριθάρι ειδικώς κατεργασμένο και λυκίσκο, με προσθήκη μαγιάς της μπίρας. Ποτό κατ' εξοχήν **άγνό**, ή μπίρα περιέχει:

- ✓ Συστατικά ενεργά
- ✓ Συστατικά μεταλλικά
- ✓ Μικρο - συστατικά μεταλλικά
- ✓ Τις βιταμίνες της μαγιάς της μπίρας

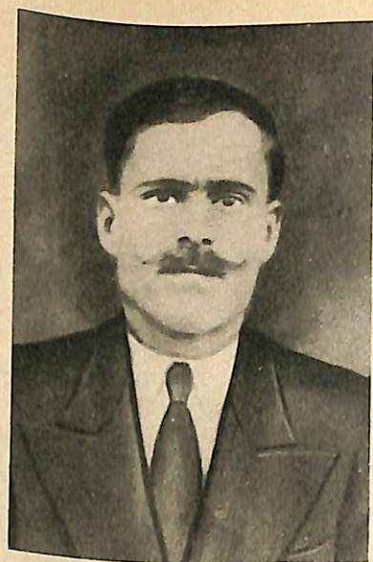
συνολικά **πενήντα** **ωφέλιμα** **συστατικά**.
Είναι **ιδιαιτέρως** **πλούσια** σε:

- Φωσφόρο (μυϊκή δύναμις)
- Βιταμίνη ΡCα (ξανάνιωμα)
- Βιταμίνη Β2 (ανάπτυξις)
- Βιταμίνη ΡΡ (αντιληψις)
- Βιταμίνη Β6 (καλή χώνευσις)

Για να σιοδάνεσθε καλύτερα
πάρτε και σεις από σήμερα την
ευχάριστη καθημερινή συνήθεια,
για όρεκτικό... με τό φαγητό σας
... και ανάμεσα στα γεύματα, να...

...Πίνετε **ΦΙΞ**

Η ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΤΡΙΑ

Οί έννορκοι δά κρίνον τήν Μαρία και τόν παππού.

Τό κλίμα όμως τής άνατροφής της,

κλίμα μέ μολυσματικές, φρικτές άναδυμιάσεις,

ποιός δά τό καταδικάση;

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΘΥΜΑ: 'Ο Διονύσης Μιλάνος, πατέρας τής Μαρίας. 'Ο πατέρας του έπεσε θύμα δεντέτας. 'Ο ίδιος σκότωσε τόν άδελφό του φονιά τού πατέρα του, για έκδίκηση. Τό κλίμα άνατροφής τής Μαρίας

«ΑΛΥΣΙΔΑ φόνων», άπέκάλεσε ό είσαγγελεύς κ. Μαρκάκης τά εγκλήματα τής Μαρίας. Δύσκολα θά μπορούσε κανείς να ύποψιασθή τό «καλό, αλλά κουτό» κορίτσι.

όταν ξεσταίνεται. Φυσικά, αυτό ή Μαρία δέν μπορούσε να τό ξέρη και φύλαγε τό φάρμακο (Ασπινούχο νά-τρο), όσον καιρό τό χρειαζόταν, κάτω από τό σουτιέν της. Υποπτεύθηκε όμως πού απέδλεπε ή επίσκεψη στό σπίτι της. Καί, κάποια στιγμή, πριν ακόμη πού οι χωροφύλακες μέσα, γλιστρά στό δωμάτιό της, παίρνει ένα μικρό δωματάκι πού θρικόταν κάτω από τό σεζντούκι και τό πετά από τό παράθυρο.

Αλλά ή κίνηση τής Μαρίας δέν περνά άπαράτηρη. Κάποιος χωροφύλακας τήν βλέπει. Ψάχνουν στό χαμόκλαδα και βρίσκουν τό δωματάκι. Είναι μια πάνινη σακούλιτσα γεμάτη άρσενικού ύατριο. Η Μαρία ξεπα σε λυγμούς. Νοιώθει ότι έχασε τό παιχνίδι. Κι όμολογεί εκείνη τη στιγμή ότι αυτή δηλητηρίασε τόν πατέρα της, τόν αδελφό της και τη μητέρα της, γιατί είχαν άρχεισει να ύποπτεύονται τις σχέσεις της μέ τόν υπερήλικα έραστή της.

Η άνάκριση εξέλισσεται μέ ταχύτητα. Ανακρίνεται ό Πατρινός, αλλά δέν όμολογεί τίποτε. Δέν είχαν ποτέ σχέσεις μέ τη Μαρία. Ποτέ στη ζωή του δέν πάτησε τό πόδι του στό δικαστήριο. Ένα καιρό διετέλεσε και πρόεδρος τής κοινότητας. Αυτό τό παλιόκοριτσο δέν ξέρει τί λέει. Είναι ένας άρρωστος άνθρωπος. Πάσχει από σπονδυλίτιδα. Γιατί δέν τόν αφήνουν ήσυχο; Αλλά οι μάρτυρες πού εξετάζονται έπιθεβαίνουν τις σχέσεις του μέ τη Μαρία.

Ετσι, κλείνει ό πρώτος κύκλος τής τραγωδίας τού Κατασταρίου. Αλλά κ' ύστερα από τήν όμολογία της, ή φυσιολογική τής Μαρίας Μιλάνου δέν παύει να αποτελεί ένα έρωτηματικό. Τί κρύβει μέσα της αυτή ή κοπελίτσα μέ τά γκριζογάνα μάτια και τά διαρκώς σφιγμένα χείλη;

«Αάτρενα τόν πατέρα μου», είπε κάποια στιγμή μετά τη σύλληψη της. «Τό μόνο πράγμα πού μου άρεσε ήταν ό χορός. 'Ο πατέρας μου είχε φυσαρμόνικα. Όταν είχε κέφια, εκείνος έπαιζε κ' έγώ χορού. Τώρα, ποιός δά παίξει στό σπίτι φυσαρμόνικα;».

Δέν είναι πολύ δύσκολο να παραδεχθή κανείς τήν ψυχική άνωμαλία της

κοπέλας αυτής, πού έζησε ως τά 19 της χρόνια σιωπηλά κι άδόρυδα στό χωριό της. «Ήταν μια καλή και ήσυχη κοπέλα», είπε ή κόρη τής 'Ελένης Λεφτάκη και φίλη τής Μαρίας. Επότε της δέν έκανε παρέα μέ άντρες. Αλλά ό γέρο Πατρινός ψάλλει τής έγγονής του τόν άναβαλλόμενο. «Ήταν νομοφανής», είπε στην άνάκριση. «Όταν έβλεπε άντρα, κάτι πάθαινε. Λαχάνιαζε και τό βλέμμα της έπαίρνε μια παράξενη έκφραση. Τά δρόμια γύριζε άργά στό σπίτι της και τήν άλλη μέρα κοιμόταν ως τις 11 τό πρωί. Κάποτε μου ρίχτηκε και μένα».

Η σχετική έρευνα πού έγινε απέδειξε ότι ή Μαρία δέν ήταν όσο ένάρετη ή νόμιζε τό χωριό της. Είχε σχέσεις μέ άλλους δύο ή τρεις άντρες —τό λιγώτερο. Ένας από αυτούς κατέθεσε ότι ή Μαρία τόν προκάλεσε τήν έρωτική της άσέμνη χειρονομία. Τό πρόσωπό της τόν άισθήσαν της δίνει ίσως μια έρμηνεία αυτού τού άνοητοποίηση έρωτισμού τής Μαρίας Μιλάνου.

Τώρα, μένει ακόμη να διαπιστωθή και τυπικά τό γεγονός τών δηλητηριάσεων από τήν τοξικολογική εξέταση τών σπλάγχνων, πού έχουν σταλή στην Αθήνα. Αυτό είναι τό ένα σημείο. Τό άλλο είναι ή ήθικη άυτοσυργία τού Πατρινού. Τό μόνο στοιχείο πού τόν περνάει στη θέση τού ήθικου άυτοσυργού είναι ή κατάθεση τής Μαρίας. Αλλά αυτό δέν αποτελεί και άπόδειξη τής ένοχής του. Τό περισσότερο μέ τό όποιο καταθέτει ή Μαρία ότι τήν έξέβιασε δέν θρήθηκε. 'Ο γέρος άρνείται ότι είχε περίστροφο. Η Μαρία, όμως, επιμένει. «'Ο παππούς είχε πιστόλι, λέει. Με αυτό μέ άνάγκασε να κάνω ό,τι έκανα — και μέ τό μαχαίρι». Τό μαχαίρι θρήθηκε, αλλά ή άνεύρεσή του δέν σημαίνει και πολλά πράγματα. «Τό μεταχειριζόμουν για να σφάζω, πού και πού, κανένα ζωντανό», είπε ό Πατρινός στην άνάκριση.

Η έπιμονή τού γέρον να άρνείται όχι άπλώς τήν ήθικη άυτοσυργία, αλλά και τόν ίδιο τό δεσμό του μέ τήν θετή έγγονή του άποτελεί ένα ούσιαστικό στοιχείο εις βάρος του, δεδομένου ότι ύπάρχει μια πληθώρα στοιχείων, πιστοποιούντων τήν ύπαρξη τού δεσμού αυτού. Ακόμη και ή ίδια ή γιαγιά της

Η ΓΡΙΑ θειά-Κατίνα κλείνει τό ρημαγμένο σπιτικό της. Τρία θύματα και δύο ύπόδοκοι, πού περιμένουν τήν ώρα τής κρίσεως, ήταν ή κατάληξη τού δεσμού τής Μαρίας μ' έναν άντρα πού τήν περνούσε 57 όλόκληρα χρόνια.

Πρέπει να λ' μάθουν όδες ή κοπέλλες

Θέλετε να φαίνεσθε πολύ πιο χαριτωμένη και να έχετε παντού έπιτυχία; Προσέξτε τήν έπίδερμίδα σας και διατηρήσατε τό δέρμα σας όρσοερό. Τά σπυράκια τά μαύρα μπιμπίκια και οι άνοικτοι πόροι καταστρέφουν τήν ώραία σας εμφάνιση. Απαλλαχίτε λοιπόν γρήγορα από όλες αυτές τις άνωμαλίες, μεταχειριζόμενες τήν Κρέμα ήμέρας ΤΟΚΑΛΟΝ πού δά εξαφανίση άμέσως όλες τις μικροατέλειες τής έπίδερμίδος και δά σας χαρίση ένα όρσοερό και θέλουδένιο δέρμα. Δοκιμάσατε άμέσως σήμερα τήν Κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ ήμέρας.

Μά ήταν να μη τόν φιλήση, άφού τής πήρε ένα Εύρωπαϊκό ραδιόφωνο 'ΟΡΙΟΝ,, τών 695 δραχμών;

Τὸ ἐπόμενο θῦμα

Μυθιστόρημα τοῦ ΤΖΩΝ ΝΤΙΚΣΟΝ ΚΑΡΡ

1

Όταν σκεπτόταν τὸ ζήτημα αὐτὸ ἀργότερα, ὁ Ντίκ Μάρκχαμ ἐννοοῦσε πὼς θάπρεπε νάχε μαντέψει ὅτι ἡ καλοκαιρινή μπόρα, ἡ τέντα μὲ τὸν ἄνθρωπο ποὺ ἔλεγε τὴ μοῖρα, ἡ αἰθούσα σκοποβολῆς καὶ χίλια ἄλλα πράγματα σ' ἐκείνη τὴ φιλική ἀγορά, δὲν προηγουμένως τίποτα καλὸ.

Όμως, ἐκείνη τὴν ἡμέρα δὲν πρόσεξε οὔτε καν τὸν καιρὸ. Ἦταν πολὺ εὐχυσμένος.

Καθὼς ἡ Λέσλυ καὶ αὐτὸς μύηκαν στὴν ἀγορά, ἠρθεσαν ἀμέσως ἀνάμεσα σὲ πολὺχρωμες σκηνές καὶ μικρὲς παράγκες. Ἀνάμεσα τοὺς ὑπῆρχαν ἐκτάσεις μὲ χλόη, καὶ πὺς πῶς οἱ ψηλὲς δελανιδιές τοῦ "Εἰς Χώλ".

Αὐτὴ τὴν εἰκόνα, ὁ Ντίκ Μάρκχαμ θὰ τὴν θυμόταν τέσσερα-πέντε χρόνια ἀργότερα μὲ νοσταλγία ἀνάμικτη μὲ κάποια ἀγωνία. Ἐκείνη ἡ "Ἀγγλία ἦταν καταπράσινη, γεμάτη ζωὴ. Ἦταν μιά Ἀγγλία γεμάτη ἀπὸ ἀνθρώπους μὲ ἀσπρες φανέλλες, πὺς περνοῦσαν νοσηλικά ἀπογεύματα. Μιά Ἀγγλία πολυτελὴς, ἕνα σχεδὸν χρόνον πρὶν ἀπ' τὴν ἐξαπόλυση τοῦ χιτλερικοῦ πολέμου—ἀν' αὐτὴν ἡ λέξη "πολυτελής" δὲν ὑπονοεῖ ἴσως νὰ χρησιμοποιηθῇ γιὰ τὸ πῆμα τοῦ Τζώρτζ Κόνδερος, τελευταῖον βασιλέα τοῦ "Εἰς Χώλ". Όμως ὁ Ντίκ Μάρκχαμ, ἕνας ψηλὸς νέος μὲ πολλὴ φαντασία, οὔτε καν τὸ συλλογιζόταν.

Ἐχομε τρομερὰ ἀργήσει, ἔρεεις, εἶπε ἡ Λέσλυ μὲ τὴν πνιγμένη, μισογελαστή φωνή τοῦ κοριτοῦ ποὺ δὲν ἐνδιαφέρεται πραγματικά ἀν ἄρρησης.

Κ' οἱ δύο τοὺς εἶχαν περπατήσει μᾶλλον γρήγορα. Κ' οἱ δύο τοὺς τώρα σταμάτησαν μαζί.

"Ἐνα ἀεράκι, μᾶλλον ψυχρὸ γιὰ τὸ ζεστὸ ἐκεῖνο ἀπόγευμα, πέρασε μὲ ἑλαφινὴ ὁρμητικότητα πάνω ἀπ' τὴ χλόη. Λίγο ἔλειπε νὰ πάρῃ τὸ καπέλλο τῆς Λέσλυ, ἀλλὰ ἐκείνη τὸ κράτησε γρήγορα μὲ τὰ δύο τῆς χεῖρα. Ὁ σφαιρὸς εἶχε σκοτεινιάσει καὶ χοντρά μαύρα σύννεφα προχωροῦσαν ἀπειλητικά.

—Τὶ ὥρα εἶναι; ρώτησε ὁ Ντίκ.

—Θάνα περασμένες τρεῖς.

Τίποτα δὲν κουνιόταν γύρω. Ὁ ἀέρας εἶχε σταματήσει. Οἱ σκηνὲς καὶ οἱ παράγκες φαίνονταν ἔρημες.

—Μά... ποὺ πῆγαν ὅλοι;

—Ἰσως στὸ μᾶς τοῦ κρίκετ, Ντίκ. "Ἄς διαστοῦμε λιγάκι. Ἡ λαϊκὴ "Εἰς καὶ ἡ. Πράξις θὰ γίνονιν ἔξω φρενών!

—Τὶ σημασία ἔχει;

—Πραγματικά, ἔκανε ἡ Λέσλυ. Δὲν ἔχει καμμία σημασία.

Τὴν κοίταξε, γελαστή καὶ λαχανιασμένη, μὲ τὰ χεῖρα ἀκόμα στὸ καπέλλο τῆς. Εἶδε πόσο σοβαρὸ ἦταν τὸ βλέμμα τῆς, παρ' ὅλο τὸ χαμόγελο ποὺ ζωγραφίζονταν στὰ χεῖλιά τῆς. "Όλες οἱ σκέψεις καὶ ὅλα τὰ αἰσθήματά τῆς ἐμοιαζαν νάχουν συγκεν-

τρωθῇ σ' αὐτὰ τὰ μάτια, τὰ σκοπόα κατὰ μάτια. ποὺ τοῦλεγαν ἐκεῖνο ποὺ τοῦχε πῆ χτές τὸ θρόν... Ὁ Ντίκ εἶδε τὴν ἀκούσια χάρι τῶν σηκαμένων μπράτσων τῆς, τὸ φόρεμα ποὺ κολλοῦσε στὸ ἄπαλό τῆς σῶμα. Ἦταν τόσο σατανικά, τόσο προκλητικὰ γοητευτικὰ, ὥστε ἀκόμα καὶ τὸ τρέμνον τοῦ στόματός τῆς, ἡ ἔκφραση τῶν ματιῶν τῆς, ἦσαν ἀποτυπωμένα στὸ μυαλό του, σὰ νὰ τὴν εἶχε δῇ σὲ χιλιάδες διαφορετικὲς ἐκδόσεις.

Ποτὲ ὁ Ντίκ Μάρκχαμ δὲν εἶχε φανταστῇ πὼς στὴν εἴσοδο τοῦ μοναχικοῦ πάρκου τοῦ λόρδου "Εἰς, τὸ ἀπόγευμα ἐνὸς ἀπῆθανον γκάρντεν-πάρτυ, κατ' ἀπ' τὴν ἀγρυπνὴ ἐπιτήρηση τῆς λαίδης "Εἰς, δ' ἀγκάλιαζε τὴν Λέσλυ Γκράντ καὶ θὰ τὴ φιλοῦσε, χωρὶς νὰ τὸν πολυενδιαφέρει ἂν θὰ τοὺς ἔβλεπε κανεῖς.

Κι' ὅμως αὐτὸ εἶχε συμβῇ καὶ τώρα ὁ ἀνεμος εἶχε ξανασηκαθῇ καὶ σάρωνε τὸ πάροχο καὶ ὁ οὐρανὸς σκοτεινιάζε ἀκόμα πὺς πολὺ. Ἡ κοινὴ τὸν τοὺς φαινόταν λιγάκι μονότονη σ' ὅποιον τρίτον τὴν ἀκούει.

—Μ' ἀγαπᾷς;

—Τὸ ξέρεις πὼς σ' ἀγαπᾷ. Ἐσὺ μ' ἀγαπᾷς; Ἀπὸ χτές τὸ θρόν, αὐτὲς οἱ ἴδιες λέξεις εἶχαν ἐπαναληφθῇ ἀπειρες φορές, χωρὶς οἱ δύο τοὺς νάχουν τὸ αἰσθημα τῆς ἐπανάληψης. Ἀντιθέτως, εἶχαν κάθε φορὰ τὴν ἐντύπωση πὼς ἔκαναν μιά καινούργια ἀνακάλυψη... Ὁ Ντίκ Μάρκχαμ εἶπε ἑαφνικά:

—Νομίζω πὼς θὰ πρέπει νὰ πάμε σ' αὐτὸ τὸ καταραμένο μᾶς τοῦ κρίκετ...

Ἡ Λέσλυ δίστασε. Τὰ μάτια τῆς ἔχασαν τὴν ἐντονὴ ἔκφραση τοὺς καὶ κοίταξε τὸν οὐρανόν.

—Θὰ θρῆξῃ σ' ἕνα λεπτό, ἀπάντησε. Ἀμφιβάλλω ἂν θὰ γίνῃ τὸ μᾶς. Καί...

—Καί;

—Ἦθελα νὰ πάω στὸν ἄνθρωπο ποὺ λέει τὴ μοῖρα, εἶπε ἡ Λέσλυ.

Ὁ Ντίκ ἔβαλε τὰ γέλια. Τὸ γεμᾶτο ἀφέλεια ὕψος τῆς, ἡ ἀπόλυτη σοβαρότητά τῆς, τοῦ φάνηκαν πολὺ ἀστεία.

—Ἡ καὶ. Πράξις λέει πὼς εἶναι πολὺ καλὸς, τὸν διαβεβαίωσε ἡ νέα. Γι' αὐτὸ εἶμαι τόσο περίεργη. Λέει πὼς μπορεῖ νὰ πῇ τὰ πάντα γιὰ τὸ μέλλον ἐκείνων ποὺ τὸν ἐπισκέπτονται... Δὲν θὰ μπορούσαμε νὰ πάμε καὶ ἐμεῖς;

Μιά βροντὴ ἀκούστηκε ἀπ' τ' ἀνατολικά. Πιάνοντας σφιχτὰ τὸ μπράτσο τῆς Λέσλυ, ὁ Ντίκ τὴν ὠδήγησε μὲ γρήγορο βῆμα σ' ἕνα χαλκόστοροτο δομαῖο, κοντὰ στὶς μικρὲς παράγκες, ποὺ ἦταν σημενὲς χωρὶς τάξη, ἡ μιά κοντὰ στὴν ἄλλη, σύμφωνα μὲ τὸ καλλιτεχνικὸ γούστο τοῦ ἰδιοκτήτου τῆς.

Ἡ σκηνὴ τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ἔλεγε τὴ μοῖρα ἦταν σημενὴ χωριστὰ ἀπ' τὶς ἄλλες, κοντύτερα πρὸς τὸ "Εἰς Χώλ. Τὸ σχῆμα τῆς θύμισε ἕναν τεράστιο τηλεφωνικὸ θάλαμο, ποὺ στένευε στὴν κορυφῇ. Τὸ πανί τῆς εἶχε ἀσπρες καὶ κόκκινες οἴγες. Πάνω ἀπ' τὴ σκηνὴ ὑπῆρχε μιά πινακίδα ποὺ ἔγραφε: «Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΜΑΓΟΣ, ΧΕΙΡΟΜΑΝΤΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΦΗΤΗΣ: ΒΑΒΕΙΕΙ ΤΑ ΠΑΝΤΑ, ΕΞΕΡΕΙ ΤΑ ΠΑΝΤΑ». Καὶ διότι ἦταν ἕνα σχεδιάγραμμα χεριοῦ, ποὺ τὸ διαπερνοῦσαν ἐπεξηγηματικά ὄβλα.

Ὁ οὐρανὸς τώρα εἶχε τόσο σκοτεινιάσει, ὥστε ὁ Ντίκ δέκονε ἕνα φῶς μέσα στὸ ἄντρο τοῦ μάγου. Μιά δυνατὴ πνοὴ ἀνέμου πέρασε τώρα ἀνάμεσα στὶς σκηνὲς, κάνοντας τεγὰς νὰ φουσκώσουν σὰν μπαλλόνα. Τὸ σχέδιο τοῦ χεριοῦ κουνή-

θηκε παράξενα, σὰ νὰ τοὺς ἔκανε νόημα ἡ νὰ τοὺς ἔδιωχνε. Καὶ μιά φωνὴ ἔκανε:

—"Εἰ!

Ὁ ταγματάρχης "Όρας Πράξις, καθισμένος πῶς ἀπ' τὸ «ταμειο» τῆς μικροσκοπικῆς αἰθούσας σκοποβολῆς, εἶχε βάλει τὰ χεῖρα τοῦ γύρω ἀπ' τὸ στόμα καὶ τοὺς φώναζε μὲ τὴ βαρεὴ στρατιωτικὴ φωνὴ του. Οἱ περισσότερες ἄλλες παράγκες εἶχαν ἀδειάσει, γιὰτὶ ὅλοι φαίνονται πὼς εἶχαν πῆει στὸ μᾶς τοῦ κρίκετ. Ὁ ταγματάρχης Πράξις ὅμως εἶχε μείνει. Ἐτρεξε πρὸς τὸ μέρος τοῦ.

—Λές ν' ἀκούσε; ρώτησε ἡ Λέσλυ.

—Νομίζω πὼς ὅλοι θ' ἀκούσαν, ἔκανε ὁ Ντίκ μὲ κάποια ἀμηχανία, ἀλλὰ καὶ ὑπερφάνεια συγχρόνως. Δὲν φαντάζομαι νὰ σὲ νοιάξῃ.

—Νὰ μὲ νοιάξῃ; φώναξε ἡ Λέσλυ.

—Ἀγαπήτῃ μου νέε! ἔκανε ὁ ταγματάρχης. Ἀγαπήτῃ μου κοπέλα! Ἐφαχνα νὰ σὰς βρῶ ὅλο τ' ἀπόγευμα! Τὸ ἴδιο καὶ ἡ γυναίκα μου! Εἶναι λοιπὸν ἀλήθεια;

Ὁ Ντίκ προσπάθησε νὰ φανῇ ἀδιάφορος, ἂν καὶ δὲν κατόρθωνε νὰ φαίνεται πὺς ἀδιάφορος ἀπὸ μιά ἀνεμοδαρμένη σκηνή.

—Τὶ πράγμα, ταγματάρχα μου;

—Αὐτὸς ὁ γάμος! τόνισε μὲ ἀγωνία ὁ ταγματάρχης Πράξις, δείχνοντάς τοὺς. Πρόκειται πρὸς γ μ α τ ι κ ᾶ νὰ παντρευτῇτε;

—Ναί. Εἶναι ἀλήθεια.

—Ἀγαπήτῃ μου παιδί! ἔκανε πάλι ὁ ταγματάρχης.

Χοιμήλωσε τὴ φωνὴ του μ' ἕναν ἐπίσημο τρόπο ποὺ θὰ ταίριαζε καλύτερα γιὰ κηδεῖα παρὰ γιὰ γάμο. Ὁ ταγματάρχης Πράξις εἶχε, στίς μεγάλες περιστάσεις, μιά συναισθηματικότητα ποὺ μπορούσε νὰ εἶναι ἀρκετὰ ἐνοχλητικὴ. Ἀπλῶς τὸ χεῖρ του καὶ ἔσφιξε τὰ χεῖρα καὶ τὸν δύο τοὺς, μὲ τὴ σειρά.

—Εἶμαι ἐνθουσιασμένος, ἔκανε μὲ μιά ἐνλικὴ συμπᾶθεια, ποὺ ζέτανε τὴν καρδιά τοῦ Ντίκ Μάρκχαμ. Δὲν μπορούσε νὰ γίνῃ πὺς ταίριαστος γάμος. Δὲν μπορούσε! Ἐτοῖς πιστεύω καὶ τὸ ἴδιο πιστεύει καὶ ἡ γυναίκα μου... Καὶ γιὰ πότε, μὲ τὸ καλὸ;

—Δὲν αποφασίσαμε ἀκόμα, εἶπε ὁ Ντίκ. Αὐτοῖμα πὺς ἀρνήσαμε τόσο πολὺ γιὰ τὸ γκάρντεν-πάρτυ. Μὰ ἤμαστε...

—Ἀπασχοῦμενοι! ἔκανε ὁ ταγματάρχης. Ἀπασχοῦμενοι! Καταλαβαίνω! Ἀρκεῖ... Μὴ μοῦ ἴπτε τίποτ' ἄλλο!

"Ἄν καὶ δὲν εἶχε ἀπόλυτο δικαίωμα νὰ λέγεται ταγματάρχης, γιὰτὶ δὲν ἦταν ποτὲ μόνιμος ἀξιωματικός καὶ εἶχε κερδίσει τὸν βαθμὸν τὸν στὸν προηγούμενο πόλεμο, ὁ "Όρας Πράξις ἐμοιαζε τόσο μὲ ταγματάρχη ὥστε κανεῖς δὲν σκεπτόταν νὰ τὸν πῇ ἄλλως.

Στὴν πραγματικότητα ἦταν δικηγόρος, καὶ μάλιστα πολὺ ἱκανός. Τὸ χωριὸν Σίξ "Εἰσις, ἀλλὰ καὶ ὅλη ἡ βταιφρος γύρω, ἐρχόταν νὰ λύσῃ τὶς διαφορὲς τῆς στὸ γραφεῖο του, στὴν Χάι Στριτ, τὸν κεντρικὸ δρόμο. Ἀλλὰ ἡ στάση του, τὸ γεροδεμένο κορμί του, τὸ φιλοδιεμένο γυρῶ μυστακί του, τὸ στρουγγυλὸ τὸν πρόσωπο μὲ τὶς φακίδες, τ' ἀνοιχτογάλανα μάτια του καὶ ἰδίως οἱ ἐξαντλητικὲς τὸν γνώσεις γιὰ κάθε τι ἀθλητικὸ ἢ στρατιωτικὸ, ἔκαναν ἀκόμα καὶ τὶς ἀρχὲς νὰ τὸν λένε ταγματάρχη Πράξις.

—Πρέπει νὰ τὸ γιορτάσουμε αὐτὸ, ἔρετε, εἶπε. "Όλοι θὰ θέλουν νὰ σὰς συγχαροῦν. Κ' ἡ γυναίκα μου, καὶ ἡ λαϊκὴ "Εἰς, καὶ ἡ καὶ. Μίντλσουορθ, καὶ ὅλοι! Στὸ ἀναμεταξύ...

—Στὸ ἀναμεταξύ, πρότεινε ἡ Λέσλυ, δὲν πάμε καλύτερα σὲ κανένα σκεπασμένο μέρος;

—Σκεπασμένο; ἔκανε ὁ ταγματάρχης Πράξις, κοιτάζοντάς τὴν.

Ὁ ἀέρας εἶχε δυναμώσει. Οἱ δελανιδιὲς γύρω ἀπ' τὸ "Εἰς Χώλ εἶχαν μεγάλη ταραχὴ καὶ οἱ σκηνὲς φούσκωναν ὅλο καὶ πὺς πολὺ.

—Ἡ καταιγίδα θὰ ξεσπάσῃ ὅπου νάνα, εἶπε ὁ Ντίκ. Ἐλπίζω πὼς αὐτὲς οἱ σκηνὲς εἶναι καλὰ σημενὲς. Ἄν ὄχι, θὰ βρεθοῦν σὲ λίγο πάνω ἀπ' τὰ γειτονικά χωριά...

—Ὡ, δὲν θὰ πάθουν τίποτα, τὸν διαβεβαίωσε ὁ ταγματάρχης. Κ' ἡ θύελλα δὲν ἔχει τώρα σημασία. Ἡ ἀγορὰ ἔχει σχεδὸν τελειώσει.

—Πὼς πῆγε ἡ δουλειὰ στὴν αἰθούσα σκοποβολῆς;

—Πολὺ καλὰ, εἶπε ὁ ταγματάρχης. Μερικοὶ, ἔρετε, ἀποδείχθηκαν πρώτης γραμμῆς σκοπευταί! Ἡ Σύνθια Ντριού, λόγου χάρι...

Ὁ ταγματάρχης Πράξις σταμάτησε ἀπτότομα. Ἐχασε τὸ χρῶμα του, σὰ νὰ εἶχε κάνει ἕνα διπλωματικὸ σφάλμα. Ὁ Ντίκ συλλογίστηκε, μὲ κάποιο βαριεστημένο θυμὸ, πὼς δὲν ἦταν κατάλληλη ἡ ὥρα γιὰ νὰ τοῦ μιλοῦν γιὰ τὴν Σύνθια Ντριού.

—Ἡ Λέσλυ, εἶπε δυνατὰ, θάθελε πολὺ νὰ ἰδῇ εὐτόν τὸν περίεργον χειρομάντη. Ἄν δέβαια βρίσκειται ἀκόμα στὴ σκηνὴ του... Μὲ συγχωρήτε, ἀλλὰ πρέπει νὰ διαστοῦμε.

—Ἀδύνατον! ἔκανε ὁ ταγματάρχης ἀποφασιστικά.

—Γιὰτὶ ἀδύνατον;

Ὁ ταγματάρχης Πράξις ἔπασε τὸ χεῖρ τῆς Λέσλυ χαμογελώντας.

—Δὲ λέω νὰ μὴ δῆτε τὸν χειρομάντη, εἶπε. Εἶναι ἀκόμα ἐκεῖ. Μὰ προηγουμένως, θὰ ὑποστηρίξετε τὴ δική μου παράγκα!

—Σκοποβολή; φώναξε ἡ Λέσλυ.

—Ναί.

—Ὅχι! Σὰς παρακαλῶ! Θὰ προτιμοῦσα νὰ μὴ γίνῃ αὐτό!

Ὁ Ντίκ γύρισε. Ἡ φωνὴ τῆς Λέσλυ ἦταν τόσο ἐπιτακτικὴ, ὥστε ἔσφαινασθε. Μὰ ὁ ταγματάρχης Πράξις δὲν ἔδωσε προσοχή.

Καθὼς μιά σταγόνα βροχῆς ἔπεσε στὸ μέτωπο τοῦ Ντίκ, ὁ ταγματάρχης τοὺς ἔστρωσε καὶ τοὺς δύο πρὸς τὴν μικροσκοπικὴ αἰθούσα σκοποβολῆς. Ἦταν μιά στενὴ παράγκα μὲ ξύλινους τοίχους καὶ πᾶντρη στέγη, μ' ἕνα μαῦρο μογατισμένο τενεκέ στὸ βάθος. Πεντέξῃ μικρὲς μηχανοὺς ἀπὸ χαρτόνι, ποὺ χάρις σ' ἕνα σκρίνι μπορούσαν νὰ ἐξαποθετηθοῦν εὐκολὰ στὴ θέση τοὺς ὅταν κανεῖς τὶς πετύχαινε, ἦταν κρεμασμένες σ' αὐτὸ τὸν τοίχο.

Ὁ ταγματάρχης Πράξις πέρασε σκύδοντας ἀπ' τὸ μέρος τῶν στόχων καὶ ἄγγισε ἕνα διακόπτη. Ἐνα μικρὸ ἠλεκτρικὸ φῶς ἄναψε πάνω ἀπὸ κάθε στόχο. Πάνω στὸν πάγκο ὑπῆρχε μιά μεγάλη συλλογὴ ἀπὸ ἐλαφρὰ τουφέκια, κυρίως τῶν 22, ποὺ ὁ ταγματάρχης τὰχε δανειστῇ ἀπ' ὅλη τὴν περιοχὴ.

—Εἰσεῖ πρώτη, νεαρή μου κυρία! εἶπε, καὶ ἔδειξε ἕνα κύπελλο γεμᾶτο νομίσματα πάνω στὸν πάγκο. Μισὴ γυνεὶα γιὰ ἕξ πιστολιές. Σέρω πὼς ἡ τιμὴ εἶναι ὑπερβολικὴ, μὰ πρὸκειται γιὰ φιλική ἀγορά... Δοκιμάστε!

—Εἰλικρινὰ σὰς λέω, ἔκανε ἡ Λέσλυ, θὰ προτιμοῦσα νὰ μὴ δοκιμάσω!

—Ἀνοησίες! εἶπε ὁ ταγματάρχης, πιάνοντας ἕνα μικρὸ ὅπλο καὶ χαϊδεύοντάς το. Νὰ ἕνα ὀραῖο μικρὸ μοντέλο: Οὐδένισσετσε 61, ἐντελὲς ἀκίνδυνο... Δοκιμάστε το!

Ὁ Ντίκ, ποὺ εἶχε ρίξει μισὴ γυνεὶα στὸ κύπελλο μὲ τὰ χρήματα καὶ γύριζε γιὰ νὰ προσπαθῇ νὰ τὴ συμβουλέψῃ καὶ αὐτὴ, σταμάτησε σὰν ἀποσβολομένος.

Τὰ μάτια τῆς Λέσλυ Γκράντ ἔλαμπαν ἀπὸ μιά ἔκφραση ποὺ ὁ Ντίκ δὲν μπορούσε καλὰ-καλὰ νὰ καταλάβῃ. Ἐβλεπε μόνο πὼς ὑπῆρχε ἱκεσία μέσα τοὺς καὶ φόβος ἐπίσης. Εἶχε βγάλει τὸ καπέλλο τῆς καὶ τὰ πλοῦσια καστανά μαλλιά τῆς, ποὺ ἔπεφταν σὲ πικνὲς μπούκλες στοὺς ὤμους τῆς, σά-λεψαν λίγο ἀπ' τὸν ἀέρα. Ποτὲ δὲν ἦταν πὺς ὀραῖα ἀπ' αὐτὴ τὴ στιγμή τῆς ἐντασης. Φαινόταν δεκαοχτὸ ἔτων, παρ' ὅλο πὺς ἴδια ὁμολογοῦσε πὼς ἦταν ἐικοσιοχτὸ.

Ἐρῶ πὼς εἶναι ἀνόητο, ἔκανε μὲ κομμένη ἀναπνοή. Μὰ φοβάμαι τὰ ὅπλα. Φοβάμαι κάθε τι ποὺ ἔχει σχέση μὲ τὸ θάνατο ἢ τὴν ἰδέα τοῦ θανάτου!

—Μὰ δεσποινίς μου, φώναξε ὁ ταγματάρχης, δὲν σὰς ζητοῦμε νὰ σκοπεύετε κανένα! Πάρτε ἀπλῶς αὐτὸ τὸ ὅπλο καὶ σκοπεύστε ἕναν ἀπ' αὐτοὺς τοὺς στόχους! Δοκιμάστε!

—Μὰ ἂν δὲν θέλῃ... ἄρχισε ὁ Ντίκ.

Κάθε δοκιμή...
μιά κατάκτησις

"ΟΛΥΜΠΙΑ" ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ & ΔΙΑΝΟΜΩΝ ΚΟΡΑΗ 1 - ΤΗΛ. 34.720, 25.708

Μὴ θέλοντας νὰ φανῇ φοβισιάρα, ἡ Λέσλυ ἔσφιξε τὰ δόντια τῆς καὶ πῆρε τ' ὅπλο. Πυροβόλησε στὰ τυφλά, χωρὶς νὰ κινήσῃ κανένα στόχο. Τὸ ἀποτέλεσμα τὴν ἀποθάρρυνε ἀκόμα πὺς πολὺ. Ἀκούμπησε τὸ τουφέκι στὸν πάγκο καὶ ὁ Ντίκ παρατήρησε πὼς τὸ σῶμα τῆς ἔτρεμε καὶ πὼς κόντευε νὰ κλάψῃ.

—Μὲ συγχωρήξῃ, ἀγάτῃ μου, ἔκανε ὁ Ντίκ. Εἶμαι ἕνα κτήνος! Δὲν φαντάστηκα...

—Ὡ, δὲν πειράζει, εἶπε ἡ Λέσλυ, προσπαθώντας νὰ γελάσῃ. Δὲν θὰ μπορούσαμε νὰ πάμε τώρα στὸν χειρομάντη;

—Φυσικά. Θάρρω μαζί σας.

—Δὲν θὰ δεχτῇ ἀσφαλῶς πολλοὺς μαζί, εἶπε ἡ Λέσλυ. Θὰ πάω λοιπὸν πρῶτα ἐγώ. Ἐσὺ, Ντίκ, μπορείς νὰ δοκιμάσῃς στὸ ἀναμεταξύ τὴ σκοπευτικὴ σου δεξιότητα.

Ὁταν ἡ Λέσλυ ἀπομακρύνθηκε, ὁ ταγματάρχης ἔσβησε.

—Ὡ, δὲν πειράζει, εἶπε ἡ Λέσλυ, προσπαθώντας νὰ γελάσῃ.

—Τὸ ξέρω, εἶμαι βέβαιος γι' αὐτό.
—Αὐτὸ τὸ κορίτσι, εἶπε ὁ ταγματάρχης, εἶναι
ὡσπὴ μάγισσα. Ἦρθε ἐδῶ πρὶν ἀπὸ ἑξή μῆνες
καὶ γύρισε τὰ μυαλά ὧλων τῶν ἀνδρῶν! Ἔχει
δύσταση λιγὰκι.
—Ναί, ταγματάρχα;
—Εἰδότε σήμερον τὴν Σύνθια Ντιού;
—Ὁ Ντικ τὸν κοίταξε κατὰμπα.
—Ἀκούστε, εἶπε. Ποτὲ δὲν ἔπρεπε τίποτα
ἀνάμεσα στὴν Σύνθια καὶ ἐμένα! Θέλω νὰ τὸ κα-
ταλάβετε αὐτό!
—Τὸ ξέρω, ἀγαπητέ μου, ἔκανε ὁ ἄλλος δια-
στικά. Μὰ οἱ γυναῖκες...
—Ποιὲς γυναῖκες;
—Ἡ γυναῖκα μου, ἡ λαίδη Ἔις, ἡ κ. Μίντ-
λσουορθ, ἡ κ. Ἔρνεσεν.
—Μὰ πρὸ ἐνὸς λεπτοῦ μοῦ εἴπατε πὼς ἤθελαν
νὰ μᾶς συγχαροῦν, πὼς χαλοῦσαν τὸν κόσμο γιὰ
νὰ μᾶς θροῦν καὶ νὰ μᾶς ποῦν συγχαρητήρια!
—Σωστά, ἀγαπητέ μου! Ἀλήθεια σὰς ἔπαι-
Μὰ ἀισθάνονται... ἀισθάνονται πὼς αὐτὴ ἡ κα-
μὲν ἡ Σύνθια...
—Ἡ καμμένη ἡ Σύνθια;
—Χμ... ναί!
Παραμερίζοντας τὸν ταγματάρχη Προάις, ὁ
Ντικ σπρώσε τὸ ὅλο του καὶ πυροβόλησε. Ὁ πυ-
ροβολισμὸς ἀντήχησε σὰν σκόλια, καὶ ἡ σφαῖρα
χιτύπησε τὸ κέντρο τοῦ στόχου—ἓνα δοχίσιον ματί.
—Ἐδῶ καὶ πάνω ἀπὸ δύο χρόνια, εἶπε μὲ πι-
κρία, δόλοληρο τὸ χωριὸ προσπαθεῖ νὰ μᾶς μπλέ-
ξη, ἐμένα καὶ τὴ Σύνθια, εἶτε τὸ θέλω εἶτε ὄχι!
Ξαναπυροβόλησε καὶ πρόσθεσε:
—Δὲν ἔπαυσε τίποτα, τίποτα σὰς λέω! Κ' ἡ
Σύνθια τὸ ξέρει... Δὲν μπορεῖ νὰ μὲ παρεξηγήσει,
ὅ, τι καὶ ἂν λένε οἱ ἄλλοι... Δὲν μπορῶ νὰ παντρευ-
τῶ μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ εὐχαριστήσω τὴν κοινω-
νία... Εἶμαι ἐρωτευμένος μὲ τὴν Λέσλυ. Τὴν ἐ-
ρωτεύθηκα ἀπ' τὴν πρώτη στιγμή πού ἤρθε ἐδῶ.
Καὶ μ' ἀγαπᾷ καὶ ἐκείνη, ἂν καὶ δὲν μπορῶ νὰ
καταλάβω τί μοῦ δρῶκει...
—Ὁ Προάις γέλασε.
—Μὴν ξεχνάτε ὅτι εἶστε ἡ διασημότης τοῦ τό-
που μας... Ἡ μάλλον, μὰ ἀπ' τίς δύο τοπικὲς μας
διασημότητες... Σὰς ἔχει πει κανεὶς τίποτα γιὰ
τὸν χειρομάντη;
—Ὁχι. Μὰ ὅλοι λένε πὼς εἶναι πολὺ καλὸς.
Ποιὸς εἶναι;
—Ὁ ταγματάρχης Προάις χαμογέλασε, σὰ νὰ
τὸν διασκεδάζε κάποια παλιά ἀνάμνηση.
—Θυμῆστε μου ἔπειτα νὰ σὰς πῶ μιά ὥραία
φάρσα πού ἔπαιξα σήμερον τ' ἀπόγευμα στὸν Ἔρ-
νεσεν! Ὁ Ἔρνεσεν...
—Ἐλάτε, ταγματάρχα, μὴν προσπαθεῖτε νὰ
ξεφυγετε! Ποιὸς εἶναι ὁ χειρομάντης;
—Ὁ ταγματάρχης Προάις κοίταξε γύρω προ-
σεχτικά.
—Θὰ σὰς τὸ πῶ, ἔκανε, ἀλλὰ μὴν τὸ διαδῶ-
σετε πρὸς τὸ παρόν, γιατί θέλω νὰ μείνῃ μυστικό.
Εἶναι ἓνας ἀπ' τοὺς μεγαλύτερους ἐμπειρογνώμο-
νες τῆς ἐγκληματολογίας πού ὑπάρχουν σήμερον
στὴν Ἀγγλία!
—Ἐμπειρογνώμων στὰ ἐγκληματολογικά; ἔπα-
ἐλαβε ὁ Ντικ.
—Ναί. Ὁ σὲρ Χάρβεϋ Τζέιμαν.
—Ἐννοεῖτε τὸν ἐγκληματολόγο τοῦ ἱπουρ-
γείου Ἑσωτερικῶν;
—Ναί, αὐτόν.

2

Ξαφνιασμένος, ὁ Ντικ γύρισε καὶ κοίταξε τὴν
σκηνὴ μὲ τίς ἀσπρὲς καὶ κόκκινες ρίγες. Ἦταν τό-
σο σκοτεινὴ τώρα, πού μόλις διακρινόταν ἡ ἐπι-
γραφή της. Ἀλλὰ ὑπῆρχε μέσα ἓνα φῶς καὶ ἔβλε-
πε κανεὶς δύο σκιὲς μέσα στὴ σκηνή.
Οἱ σκιὲς κουνιόντουσαν μαζὺ μὲ τὸ πανί τῆς
σκηνῆς, πού τῶδερεν ὁ ἀέρας. Ἀλλὰ ὁ Ντικ ἔβλε-
πε τὴ σιλουέτα μᾶς γυναίκας ἀπ' τὴ μιά μεριά,
καὶ ἀπ' τὴν ἄλλη, πίσω ἀπὸ κατὶ σκῆμα, μιά
σκιά μ' ἓνα περιέργο κεφάλι, σὰ γλάιο, πού φαί-
ντοταν νὰ κουνιᾷ τὰ χέρια της.
—Ὁ σὲρ Χάρβεϋ Τζέιμαν! ψιθύρισε ὁ Ντικ.
—Μάλιστα, ἐξήγησε ὁ ταγματάρχης. Εἶναι κα-
θισμένος ἐκεῖ μέσα, μ' ἓνα σορὶ γύρω στὸ κεφάλι
του, καὶ ὅλη τὴν ἡμέρα μιλοῦσε μὲ τὸν κόσμο γιὰ
τὰ προβλήματα του! Ἦταν ἡ μεγαλύτερη ἐπι-
τυχία τῆς φιλανθρωπικῆς ἀγορᾶς.
—Ξέρει τίποτα ἀπὸ χειρομαντεία ἢ ἀπὸ κρυστά-
λινες σφαίρες;
—Ὁχι, νεαρό μου, ἀπάντησε στεγνὰ ὁ ταγμα-
τάρχης Προάις. Ἀλλὰ ξέρει πολλὰ γιὰ τὴν ἀνθρώ-
πινη φύση. Κι αὐτὸ εἶναι τὸ μυστικὸ τῆς χειρο-
μαντείας...
—Μὰ γιὰ ποῦ λόγῳ θορύβεται ἐκεῖ ὁ σὲρ Χάρ-
βεϋ Τζέιμαν;

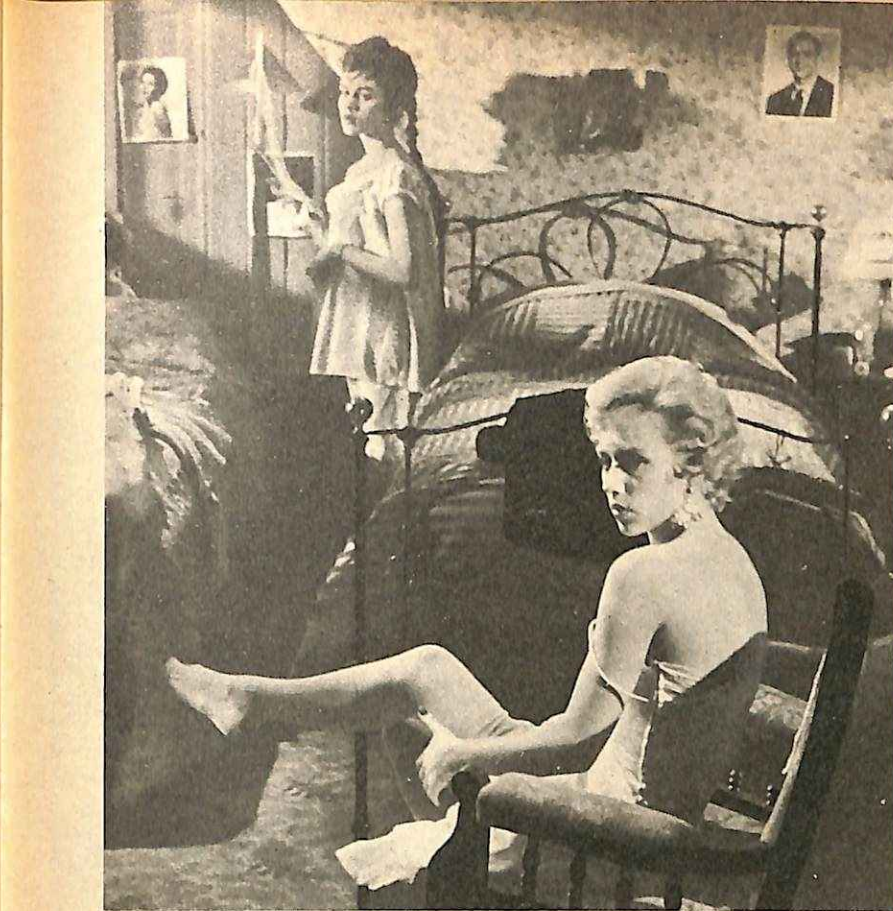
βεϋ Τζέιμαν;
—Νοίκαισε τὴν ἑταυλὴ Πότ γιὰ τὸ καλοκαίρι.
Ξέρετε ποῦ εἶναι, στὸ Γκάλλουεϊ Λάιν, ὅχι πολὺ
μακριὰ ἀπ' τὸ δικό σας σπίτι... Ὁ ἀστυνόμος μοῦ
τὸν σύστησε καὶ μοῦρε μιά ἐμπνευση.
—Ἐμπνευση;
—Ναί. Νομίζω πὼς θάταν περίφημη ἰδέα ἂν
τοῦ ζητούσαμε νὰ παίξῃ τὸν χειρομάντη καὶ νὰ
μὴν ἀποκαλύψῃ τὴν ταυτότητά του παρὰ ἀργότερα.
Νομίζω μάλιστα πὼς τοῦ ἄρεσε αὐτὸ τὸ παιχνίδι...
—Τι ἐμφάνιση ἔχει;
—Εἶναι στεγνός, γηραιός, μὲ μάτια πού γυα-
λίζουν. Ἀλλὰ, ὅπως σὰς εἶπα, ἔχω τὴν ἐντύπωση
πὼς αὐτὴ ἡ ἱστορία τὸν διασκεδάζει ἀφάνταστα.
Οἱ Ἔις ξέρουν τὸ μυστικὸ—λίγο ἔλειψε, χτέες τὸ
θράθυ, νὰ κάμῃ τὴ λαίδη Ἔις νὰ λιποθυμήσῃ—
καὶ τὸ ξέρουν ἀκόμα ὁ δρ. Μίντλσουορθ καὶ ἓνα-δύο
ἄλλοι.
Στὸ σημεῖο αὐτὸ ὁ ταγματάρχης Προάις ἔκρινε
τὴ φράση του καὶ ἔβαλε μιά φωνή—γιατὶ τὰ πρό-
σωπα πού εἶχε ἀναφέρει ἔτρεχαν, μέσα ἀπ' τίς
σκιῆς, πρὸς τὸ Ἔις Χάιλ.

Ὁ δρ. Μίντλσουορθ, φαλακρὸς καὶ μὲ σύνεργ-
γα τοῦ γκολφ στὰ χέρια του, προχωροῦσε μὲ μεγά-
λα βήματα γιὰ νὰ προλάβῃ τὴ βροχή. Εἶχε ἐπι-
φορτισθῇ μὲ τὸ γήπεδο τοῦ γκολφ στὸ γκάρντεν-
πάρτυ. Τῆς ἡμέρας ἑκατὸ ἓνα τέτοιο γήπεδο ὅπου ὁ-
σοι ἔφταναν στὸ στόχο μὲ λιγότερες μπαλλίε-
ς παίρναν μικρὰ βραβεῖα. Κούνησε τὸ κεφάλι του
ἀνηχητικὰ ὅταν ἀκούσε τὴ φωνὴ τοῦ ταγματάρχου
Προάις. Ἀλλὰ ὁ τελευταῖος ἐπέμενε τόσο πολὺ, ὥ-
στε ὁ δρ. Μίντλσουορθ πλησίασε δισταχτικά στὸ
περιπτερο τῆς σκοποβολῆς.

Ὁ δρ. Μίντλσουορθ ἦταν καλὸς γιατρός καὶ
πολὺ δημοφιλὴς ἄνθρωπος.
Θάταν δύσκολο νὰ καθορίσῃ κανεὶς τοὺς λόγους
τῆς δημοτικότητός του. Δὲν ἦταν πολὺ ὁμιλητικὸς
ἄνθρωπος. Εἶχε ὅμως ἐξαιρετικὰ ἥπιους τρόπους,

μιά ἀφωσιωμένη, ἂν καὶ λιγὰκι γλωσσὸς γυναῖκα,
καὶ μάλλον μεγάλη οἰκογένεια.
Λεπτός, κομψὸν σαρανταριά ἐτῶν, ὁ δρ. Μίντ-
λσουορθ εἶχε συνήθως ἓνα ἄφρο ἀνήσυχτο. Γύρω
ἀπ' τὰ μάτια του ὑπῆρχαν μαύρες γρομμὲς καὶ
γύρω ἀπ' τὸ στόμα του, μὲ τὸ λεπτὸ μαῦρο μουστα-
κάκι, σχηματίζονταν ρυτίδες. Τὰ μάγουλά του καὶ
οἱ κροτάφοι του ἦσαν βαθυλωμένοι. Ὅμως, τὸ
χαμόγελό του, πού φώτιζε ξαφνικὰ δόλοληρο τὸ
πρόσωπό του, μπορούσε νὰ κάμῃ πραγματικὰ θαύ-
ματα.
—Ὅταν ἔφτασε κοντά τους, κοίταξε τὸν ταγμα-
τάρχη Προάις ξαφνιασμένος.
—Δὲν εἴσατε στὸ μάτι τοῦ κροῖκε; ρώτησε.
—Ὁχι, εἶπε ὁ ταγματάρχης, δίνοντας μίαν
ἄχρηστη ἀπάντηση σὲ μίαν ἀχρηστὴ ἐρώτηση.
Σκέφθηκαν νάρθη ἀπὸ δῶ καὶ νὰ... χμ, νὰ προσέ-
χω λιγὰκι τὸν χειρομάντη! Ἔλεγα στὸν Ντικ γιὰ
τὸν σὲρ Χάρβεϋ Τζέιμαν.
—Ὁ, ἔκανε ὁ δρ. Μίντλσουορθ.
—Ἀνοίξε τὸ στόμα σου γιὰ νὰ πῇ κάτι, μὰ ἄλ-
λαξε γνώμη καὶ τὸ ξανάκλεισε.
—Ἡ Λέσλυ Γκράντ εἶναι τώρα μέσα, συνέχι-
σε ὁ ταγματάρχης, καὶ τῆς λείπει τὴ μοῖρα της...
Ἄν τῆς πῇ πὼς συνάντησε ἓναν ξανθὸ νέο καὶ
πὼς θὰ πάνε οἱ δύο τους ταξίδι, θὰ ἔχῃ ἀπόλυτο
δικαίωμα! (Καὶ δείχνοντας τὸν Ντικ, πρόσθεσε):
Αὐτοὶ οἱ δύο πρόκειται, ξέρετε, νὰ παντρευτοῦν!
Ὁ δρ. Μίντλσουορθ δὲν ἔκανε σχόλια. Χαμο-
γέλασε μόνο καὶ ἄπλωσε τὸ χέρι του, σφίγγοντας
τὸ χέρι τοῦ Ντικ μὲ τὰ χοντρά του δάκτυλα. Μὰ
ὁ Ντικ εἶχε τὸ αἶσθημα πὼς τὸ σφίξιμο αὐτὸ ἦταν
εἰλικρινές.
—Κάτι ἄκουσα, εἶπε ὁ δρ. Μίντλσουορθ, ἀπ'
τὴ γυναῖκα μου, ὅσο γιὰ τὸν σὲρ Χάρβεϋ...
—Ὁ σὲρ Χάρβεϋ εἶναι ἀνεκτίμητος στὴ δου-
λειά του, δὲν θορύβει; τὸν δέχομαι ὁ ταγμα-
τάρχης, ἀπευθυνόμενος στὸν Ντικ.
—Πραγματικὰ ἀνεκτίμητος, εἶπε ὁ Ντικ μὲ
κάποια θέρμη. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἔχει γνωματεύ-
σει ὑπευθύνως γιὰ ὅλα τὰ ἐγκλήματα, σπουδαῖα
ἢ ἀσήμαντα, πού ἔχουν σημειωθῇ στὰ περασμένα
τριάνα χρόνια. Ἐνὰς φίλος μου, πού ἔμενε κον-
τὰ του, στὸ Μπαϊρσγουοτε, μοῦ ἔλεγε πὼς εἶναι
ζωντανὴ ἐγκληματοποιεῖα ὁ δρ. Ντικ ἀπὸ τὰ ἐγκλή-
ματα, ἀρκεῖ νὰ μπορέσῃ κανεὶς νὰ τὸν πείθῃ νὰ
μιλήσῃ. Καί...
Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἀνατῆδισαν καὶ οἱ τρεῖς τους.
Μιά ἀστράπη φώτισε δόλοληρο τὴν περιοχὴ
μὲ μιά θανάσιμη χλωμάδα, καὶ ἀκολούθησε, πολὺ
κοντά, μιά δυνατὴ βροντή. Ὅλες οἱ λεπτομέρειες
φωτίστηκαν ὅπως μὲ τὸ «φλάς» ἐνὸς φωτογρά-
φου: Στὸ βάθος, τὸ Ἔις Χάιλ, μὲ τίς λεπτὲς
καμινάδες του καὶ τὰ στενὰ παράθυρά του, πού
πέρα τὰ δέντρα, μὲ τὰ παράξενα σχήματά τους,
τὸ ἄδυνατο, βασανισμένο πρόσωπο τοῦ δρ. Μίντ-
λσουορθ, ἡ ροζαλέα μορφή τοῦ ταγματάρχου
Προάις καὶ τέλος ἡ σκηνὴ τοῦ χειρομάντη... Ὅταν
ἔσθισε μακριὰ, ἡ προσοχή τους στράφηκε πρὸς
κάτι ἄλλο.
Κάτι δὲν πῆγαινε καλὰ μέσα στὴ σκηνὴ τοῦ
χειρομάντη.
Ἡ σκιά τῆς Λέσλυ Γκράντ εἶχε ἀναπηδήσει
μονομιάς. Ἡ σκιά τοῦ ἀνδρὸς εἶχε ἀνασηκωθῇ
καὶ αὐτὴ καὶ εἶδεινε μὲ τὸ δάκτυλο πρὸς τὸ μέρος
τῆς. Ἦταν φανερό, ἀπ' τὴν ταχύτητα τῆς κινή-
σεως, πὼς κατὶ ἀσυνήθιστο συνέβαινε.
—Ἐ! φώναξε ὁ Ντικ Μάρκοχαμ, χωρὶς νὰ
ξέρῃ καλὰ-καλὰ γιατί ἔβαζε αὐτὴ τὴ φωνή.
Ἡ σκιά τῆς Λέσλυ Γκράντ ἔκανε μιά στροφὴ,
καὶ ἡ Λέσλυ βγήκε ἀπ' τὴ σκηνή.
Μὲ τ' ὅλο πάντα κάτω ἀπ' τὸ χέρι του, ὁ
Ντικ ἔτρεξε πρὸς τὸ μέρος τῆς. Τὴν εἶδε νὰ στα-
ματᾷ—μὰ ἀσπρὴ μορφή μὲς στὸ σκοτάδι—σὰ
νὰ ἤθελε νὰ συνέρθῃ.
—Λέσλυ! Τι τρέχει;
—Τίποτα δὲν τρέχει, ἔκανε ἡ Λέσλυ.
Ἡ φωνὴ τῆς ἦταν ψυχρὴ καὶ ἐγγενεῖ καὶ δὲν
εἶχε ἀνεβῇ πάνω ἀπ' τὸν συνθησιμένο τόνο της.
—Τι σοῦ ἔλεγε;
—Ὁ Ντικ ἐνοίωσε τὰ σκοῦρα μάτια της, μὲ τὴν
πολὺ φωτεινὴ ἑκφραση καὶ τὰ λεπτὰ φρύδια, νὰ
ψάχνουν τὸ πρόσωπό του.
—Δὲν μοῦλεγε τίποτα! διαμαρτυρήθηκε ἡ Λέ-
συ. Δὲν τὸν θορύβει καὶ πολὺ σπουδαῖο, εἶναι ἀλή-
θεια... Μοῦ εἶπε τὰ συνθησιμένα πράγματα γιὰ
μιά εὐτυχισμένη ζωὴ, γιὰ μιά μικρὴ ἀρρώστια,
πού δὲν θάταν τίποτα σοβαρὸ, καὶ γιὰ ἓνα γράμ-
μα μὲ εὐχάριστα νέα, πού πρόκειται νὰ πάρω.
—Τότε γιατί φοβήθηκες;
—Δὲν φοβήθηκα.
—Λυπούμαι, ἀγάπη μου. Μὰ εἶδα τὴ σκιά σου
μὲς ἀπ' τὴ σκηνή...
ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΤΟ ΡΟΛΟ ΤΗΣ ΝΤΙΝΑΣ, στὰ «Ἐπικίνδυνα χρόνια», τὸν κέρδισε ἡ Κά-
ρολ. Ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν Τζένη Λέην (ἀριστερά) ἐτοιμάστηκε εἰδικὸς ρόλος
(Φωτ. Camera Press)

ΜΕΤΑ ΤΑ "ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΑ ΧΡΟΝΙΑ."

ΤΩΡΑ "ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΟΥΑΛΕΤΤΑ."

Ἡ Κάρολ Λέσλι ἄρχισε τὴν κινηματογραφικὴ
σταδιοδρομίαν της ἀφοῦ πρὶν ἐργάσθηκε
σικληρὰ σ' ἓνα κρεποπωλεῖο. Καὶ πέτυχε!..

Ἡ ΚΑΡΟΛ ΛΕΣΛΙ ἐλπίζει νὰ κα-
τακτήσῃ τώρα τὸ παγκόσμιο κοινὸ,
ὅπως κατέκτησε καὶ τὸ ἀγγλικόν.

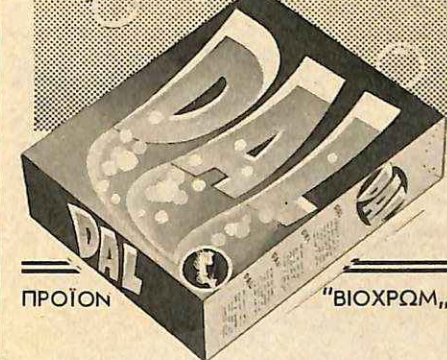
Μὴ χαλᾶτε ἄδικα τὰ χέρια σας

Στὴ σημερινὴ ἐποχὴ εἶναι
κρίμα νὰ χαλᾶτε πὰ τὰ
χέρια σας στὶς παλιοσκά-
φες καὶ τοὺς νεροχύτες,
ὅταν τὸ «DAL» σὰς δῇ
τὴν ἐξαιρετικὴ εὐκαιρία
νὰ ἔχετε ἀκοπα καὶ
γρήγορα τὴν πιὸ καθα-
ρὴ πλύση.

Τὸ «DAL», παρασκευασμέ-
νο μὲ τὰς τελευταῖας ἐπι-
στημονικὰς μεθόδους, δὰ
σὰς βοηθῇ νὰ διατηρή-
τε ὅλα τὰ εἶδη τοῦ ρου-
χισμοῦ σας: ΒΑΜΒΑΚΕΡΑ,
ΜΑΛΛΙΝΑ, ΜΕΤΑΞΕΥΤΑ,
ΛΙΝΑ, ΝΑΪΛΟΝ, κ.λ.π.,
πεντακάθαρα καὶ νὰ μο-
σχοβολᾶνε, χωρὶς νὰ
δλάπητε καὶ ἐρεδίζῃ τὰ
χέρια σας.

Ἡ συγχρονισμένη νοικοκυρὰ
μεταχειρίζεται «DAL»
Ἡ ἐξυπνὴ νοικοκυρὰ μετα-
χειρίζεται μόνον «DAL»

ΠΡΟΪΟΝ "ΒΙΟΧΡΩΜ"

ΟΜΟΡΦΑΙΝΕΙ Ο,ΤΙ ΠΛΕΝΕΙ

ΕΣΥ
ΑΥΤΟΣ
ΕΓΩ
ΟΛΟΙ ΜΑΣ

εἴμεθα ἡ πατρίδα!

Καὶ γιὰ νὰ πᾶμε μπροστὰ, γιὰ νὰ ἀντεπε-
ξέλθουμε στὸν μεγάλον διεθνή συναγωνισμό
-χρειάζεται πρῶτα νὰ μετρηθοῦμε, νὰ ἀπο-
κτήσουμε στατιστικὰ στοιχεῖα.

Κάθε ἀργοπορία στὴν ἀπάντησι τῶν ἐρωτη-
ματολογίων τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπη-
ρεσίας εἶναι μιά ἀμέλεια, πού θὰ τὴν πλη-
ρώσουμε ἀκριβὰ ἀργότερα.

Η ΜΕΛΙΝΑ δέχτηκε τους φίλους της στο πολυτελέστατο διαμέρισμα, το οποίο νοίκιασε στο λόφο Μόντε Μάριο της Ιταλικής πρωτεύουσας.

ΩΡΑΙΟΤΕΡΗ, από κάθε άλλη φορά, η Μελίνα, η οποία είναι πια διεθνούς φήμης πρωταγωνίστρια, χαιρείται τις σύντομες διακοπές της στη Ρώμη.

ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΕΝΗ που σε λίγο θα ξαναπαίξει με σκηνοθέτη τον Ντασέν, αυτόν που της άνοιξε το δρόμο της μεγάλης επιτυχίας. (Φωτ. Lory Sammartino)

Οί δυο διάσημοι καλλιτέχνες ετοιμάζονται για την καινούργια ταινία τους

‘Η Μελίνα κι’ ο Ντασέν - Διακοπές στη Ρώμη

Για να πάμε στο σπίτι που νοίκιασε η Μελίνα στη Ρώμη ανευαίνουμε ολόκληρο... δουλό. Πράγματι, η διεθνής πλέον δεντέτα μας προτίμησε για τους έξι μήνες, που θα μείνει ακόμη στην Ιταλία, έναν από τους λόφους της «επτάλοφης», το Μόντε-Μάριο. Ποτέ δεν θα εύρισκα το σπίτι μόνι. Εύτυχως ο Ντασέν μάς συνοδεύει και η φωτογράφος Λόου Σαμ-μαρτίνι σκουπίζει, μέσα στο αυτοκίνητο, άλλη μια φορά τους φακούς της μηχανής της με ειδικά, πολύτιμα πινελάκια.

Το αυτοκίνητο σκαρφαλώνει πρώτα σε ένα δρόμο αρκετά πλατύ, με δένδρα δεξιά κι αριστερά, κατόπιν μπαίνει σε λασπόδρομο, πραγματικά έξοχικό. Κάτω απλώνεται η Ρώμη, οι κάμποι γύρω, καλλιεργημένοι, είναι καταπράσινοι από τη νυκτερινή βροχή.

Καί, ξαφνικά, εκεί που δεν το περιμέναμε, ένα θαυμάσιο μοντέρνο σπίτι. Ανεβαίνουμε στο πέμπτο πάτωμα και εκεί μάς περιμένει δεύτερη έκπληξη! Πράγματι, ποιος θα το πίστευε ότι σε μια σύγχρονη πολυκατοικία μπορούσε να κρύβεται τέτια σπατάλη χώρου, τέτια πολυτέλεια; Απέραντες αίθουσες υποδοχής, επιπλά αξίας Ιστορικής πλέον, σκάλες αρχαϊκές, φυτά και, γύρω-γύρω, ταρατσες κατάφυτες.

Μιά έσωτερική σκάλα, από σκούρο σκαλιστό ξύλο, οδηγεί στο δεύτερο πάτωμα του... «ρετιρέ». Κρεβατοκάμαρα, μπάνιο, σαλόνι, όλα εδω

έχουν μια γυναικεία κοκεταρία, γλυκά χρώματα, μετάξια και φούντες, πλακάκια ζωγραφισμένα με το χέρι. Απ’ έξω και πάλι θεράντες! Βεράντες καί... τρίτο πάτωμα. Αυτή τη φορά είναι αληθινή μαγεία. Στο κέντρο μιάς ταρατσας, στρωμένης από γαλαζοπράσινα μωσαϊκά, μια ωραιότητα πιάσινα περιμένει το καλοκαίρι και τους ξένους. Πόσος κόσμος θα χωρούσε για ένα «πάρτυ», από εκείνα που γίνονται καμμιά φορά στο Χόλλυγουντ με τους προσκεκλημένους με μαγιώ!

Έν τω μεταξύ, όμως, ο ούρανός είναι ακόμη γκρίζος «και σφίγγουμε τα πανωφόρια μας ανατριχιάζοντας. Η Λόου ετοιμάζει τη μηχανή της, τα φίλμς. Με πολύ κέφι, η Μελίνα και ο Ντασέν ποζάρουν, παίζουν, κάνουν γκριμάτσες, ενώ η φωτογράφος τραβάει ένθουσιασμένη: «Τσάκ-τσάκ», άλλη μια φωτογραφία...

Ύστερα, κάτω στο ζεστό σαλόνι, ο Ντασέν μάς εξηγεί τα σχέδιά του. Σ’ ένα μήνα φεύγουν όλοι για το Ρόντι Γκαργκάνικο, το χωριό όπου θα «γυριστή» το καινούργιο φίλμ, ο «Νόμος», από το βραβευμένο μυθιστόρημα του Ροζέ Βαγιάν. Θα τελειώσει—υπολογίζει—κατά τον Οκτώβριο. Και κατόπιν; Δεν ξέρει ακόμη τίποτε γιατί είναι τόσο απασχολημένος με την ταινία αυτή, που παρουσιάζει μεγάλες δυσκολίες ακριβώς γιατί το μυθιστόρημα είναι τόσο ώραιο. Δυσκολίες, όμως, είναι συνηθισμέ-

νος να συναντά ο Ντασέν και—του το θυμίζω—περισσότερες από όσες μπόρεσε να υπερνικήσει στην Κρήτη, όπου ξεκίνησε τόσες εκατοντάδες έρασιτεχνών κομπάρσων για το «Ο Χριστός ξανασταυρώνεται», δεν είναι δυνατόν να δρῇ.

Τέλος, μάς αφήνει, γιατί στα στούντιο των περιμένουν άλλοι είδους δυσκολίες: Πεντάμορφες κοπέλες, που «γυρίζουν» κάθε μέρα δοκιμαστικά για τον περιζήτητο ρόλο της Μαριέττας, της μικρής αγριόγatas του φίλμ. Ποιά θα είναι τελικά η Μαριέττα; Η Λουσία Μπάντι που γνωρίσαμε στην περυσινή «έβδομάδα του Ιταλικού φίλμ» ή η Σίλλα Γκάμπελ, η πρώτη σωσίας της Σοφίας Λώρεν, που γνωρίσαμε στην «Υδρα»; Η καμμιά τρίτη και τυχερή; Άγνωστον.

Και η Μελίνα; Η Μελίνα είναι ένθουσιασμένη με το ρόλο της, με το φίλμ που θα της δώσει άλλη μια φορά την ευκαιρία να παίξει με σκηνοθέτη τον Ντασέν, με το ωραίο σπίτι, τελικά, που βρήκε για να περνά τις ώρες της όσο θα μένει στη Ρώμη. Γιατί, φυσικά, τρείς ολόκληρους μήνες, τους καλοκαιρινούς, θα τους περάσει στο χωριό όπου θα «γυριστή» το φίλμ. Και από κει, όταν θα πάμε, χωρίς άλλο, να την επισκεφθούμε και να παρακολουθήσουμε το «γύρισμα», θα τὰ ξαναπούμε!

ΡΟΖΙΤΑ ΣΩΚΟΥ - ΜΑΡΑΔΕΙ

...ή ώμορριά αρχίζει...
με τον SCHERK

Καθαρή και Άπληδη
Έπιδερμίδα...

...θα έχετε πάντα
άρκει να χρησιμοποιήτε
την παγκοσμίως γνωστή
Λοσιόν προσώπου ΣΕΡΚ

Scherk
Face
Lotion

- δ' Αφαιρεί τελείως τη σκόνη και το σμίγμα από τους πόρους.
- δ' Εξαφανίζει τα μπιμπικία
- δ' Ξανανιώνει την επιδερμίδα και την κάνει δροσερή, λεία και έλκυστική.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ ΑΘΗΝΑΙ: ΝΙΚΗΣ 9 • ΤΗΛ. 25-739

‘Απόλυτος
απόδοσις
μουσικῶν τόνων...

ΑΔΕΛΦΟΙ

με ηλεκτρικούς ένισχυτάς και
προένισχυτάς PVE Hi-Fi

ΕΚΘΕΣΙΣ:

Π. Γ. ΔΡΑΚΟΣ Α. Ε.
ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ 41

Το πρώτο όνομα στα συστήματα
High - Fidelity

Έδω κι' Εκεί

μουδρα
Schiaparelli
14 απaráμιλλοι χρωματισμοί έξ' ών οι 5
OCRE, ÉTÉ, PRINTEMPS, BRONZÉ, CENDRÉ
προσαρμοσμένοι στην έφετεινή παριζιάνικη μόδα

■ ■ Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΔΑ ήθοποιος Τζαίην Μάινσφελντ χάνει τὰ μαλλιά της. Οι ειδικοί τὴν βεβαίωσαν πὸς ἂν ἐξακολουθήσῃ νὰ τὰ βάφει ξανθὰ, θὰ μείνῃ ἐιτελῶς φαλακρὴ μέσα σὲ τρία χρόνια.

■ ■ Ο ΑΝΤΟΛΦ Μανζού, ὁ ἄνθρωπος μὲ τοὺς πιδὲ ἀβροὺς καὶ εὐγενικοὺς τρόπους τοῦ ἀμερικανικοῦ κινηματογράφου, ἐτοίμασε ὁ ἴδιος ἐπιγραφοὺς πὺλ θὰ χαραχτοὶ στὴν πλάκα τοῦ τάφου του: «Διαβάτη, συγχώρεσέ με, δὲ μπορῶ νὰ σηκωθῶ γιὰ νὰ σὲ χαιρετήσω».

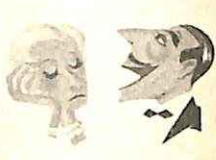
ΣΤΟΥΣ γάμους τοῦ κ. Α. Κανελλοπούλου καὶ τῆς δίδος Μ. Καρέλλα, παρόνυμφοι παρέστησαν οἱ δίδες Μ. Κανελλοπούλου, Α. Πεσματζόγλου, Ο. Λαντιέ, καθὼς καὶ ἡ Μ. Καρέλλα

(Φωτ. Ἠνωμένων Φωτοεργατῶν)

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Ἡ Συμπεράσματα... ἀπὸ τὸ τελευταῖο κοσμικὸ γεγονός, ἀπὸ τὸ γάμο πὺλ συγκέντρωσε, στὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Διονυσίου, κυριολεκτικὰ ὅλη τὴν κοσμικὴ Ἀθήνα. Οἱ δικές μας κυρίες, ὠραίες καὶ νόστιμες, νέες, ἀκόμη νέες ἢ ὅχι πλέον νέες, ντύνονται πολὺ ὠραία τὸ βράδυ, ἀλλὰ τὸ ἀπόγευμα, ὡς σύνολον, παρουσιάζουν κάτι τὸ ἐξαιρετικὰ παραδόξο. Ὁ συνδυασμὸς καπέλλου, βέλου, γούνας, τσάντας, γαντιῶν, φορέματος καινούργιου, πὺλ ἀκόμη δὲν φοριέται μὲ οἰκειότητα, ὅλα αὐτὰ, φωτισμένα ἄκαρδα ἀπὸ τὴ λάμψη τῆς ἡμέρας, δὲν ἀποδίδουν καλὸ ἀποτέλεσμα. Εἶναι ἡ ἀλήθεια ὅτι τὸ ἀπογευματινὸ ντύσιμο, προνόμιον τῆς Παριζιάνας, εἶναι ἴσως τὸ δυσκολώτερο ἀπὸ ὅλα. Χρειάζεται ἀκριβῶς ὅχι ὁμορφιά, ἀλλὰ καθαρὴ «ἐλεγκάνς». Τώρα ἡ μόδα δὲν βοηθεῖ, ἰδίως στὰ καπέλλα. Τί εἰδαμε!... Τί τοῦρτες, τί ἀμπαζούρ, καπελλίνες καὶ κρόσια καὶ φούντες, τί κολλάους, τί καταστροφικά, τί ἀναποδογυρισμένες γλάστρες! Ἡ συλλογὴ εἶχε ἀπίστευτὴ ποικιλία καὶ οἱ παρενοχληθέντες κύριοι, πάντως, δὲν βαρέθηκαν οὔτε στιγμὴ...

Ἡ Κινηματογραφικὰ... Ἐνα νέο ὄνομα παρουσιάσθηκε ἐφέτος: Τζῶν Γούντγουρντ. Σχετικῶς ἄγνωστη, ἐκέρδισε τὸ πολυπόθητο βραβεῖο "Όσκαρ". Ὁ ρόλος πὺλ ἐβραβεύθη, πολὺ μοντέρνος, τῆς δίδει τὴν εὐκαιρία νὰ ἐπιδείξῃ μιά τριπλὴ γυναικεία προσωπικότητα, μίαν Εὐα χαρούμενη, μιά δυστυχισμένη καὶ μίαν ἀδιάρρηκτη, τὴν ὅποια ἀνασυνδέει, σὲ μιά εὐτυχισμένη γυναικεία, ὁ μάγος τῆς σημερινῆς ἐποχῆς, ὁ ψυχίατρος...

Ἡ Χιοῦμορ..., πάλι ψυχιατρικὸ. Τὴ μεγαλύτερή μου ἐπιτυχία, λέει ἓνας ψυχίατρος στὸν συνάδελφό του, τὴν εἶχα μ' ἓνα πλουσιώτατο πελάτη μου, μὲ διπλὴ προσωπικότητα: Ἐπειτα τὴν κάθε μιά νὰ μὴ πληρῶσῃ ξεχωριστὰ τὸν λογαριασμὸ μου...

■ ■ Η ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΗ Ἐταιρία διὰ τὴν μελέτην τῶν υπερφυσικῶν φαινομένων δημοσίευσε μιά στατιστικὴ σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία 32.000 Ἑγγλέζοι ἐπικοινωνοῦν τακτικὰ μὲ τοὺς πεθαμένους συγγενεῖς τους. Ἐπίσης, σ' ὅλη τὴ Μεγάλῃ Βρεταννίᾳ ὑπάρχουν 342 «ἐπιστήμους ἀναγνωρισμένους» φαντάσματα.

■ ■ ΣΤΗΝ Ἱταλία, σ' ἓνα γεῦμα μίᾳ λέσχης καλοφραγδῶν τῆς ὁποίας τὰ μέλη πρέπει ὑποχρωτικὰ νὰ ζυγίζον πάνω ἀπὸ ἑκατὸ κιλά, ὁ ἥρωας τῆς βραδυᾶς, ὁ Φραντσέσκο Γκάλλα, ἀπ' τὸ Τουρίνο, ζύγισε 141 κιλά πρὶν καθῆσθαι τὸ τραπέζι καὶ 152 δ-ταν σηκώθηκε.

Ἡ ΝΥΦΗ, μὲ θαυμάσια τουαλέττα τοῦ Γιάννη Ντεσέ, ἀπὸ λευκὴ ὀργάντζα σατινέ, σὲ γραμμὴ «πρινσές», ὁδηγεῖται στὴν ἐκκλησίαν ἀπὸ τὸν πατέρα τῆς κ. Καρέλλα

Ἡ Χορὸς καὶ μύλος... Στὴν Μύκονο ἔγινε μεγάλος τοπικὸς χορὸς, στὸ ξενοδοχεῖο «Δήλος», τῷ Φερεντίνου, ὅπου μεγάλο κέφι κράτησε ὡς τὸ πρωτὶ... Ἀποτέλεσμα: Οἱ Μυκονιάτες συγκέντρωσαν 7.131 δραχμές, ἀπὸ τὸ Λαχεῖο, γιὰ νὰ ἐπισκευασθῇ, γιὰ λόγους τουριστικούς, ἓνας ἀπὸ τοὺς κατεστραμμένους μύλους...

Ἡ Ὀλιθεράσσεια... Δυὸ πολὺ μελαγχολικοὶ ἰδιοκτῆται κινηματογράφου, οἰκονομικῶς κατεστραμμένοι ἀπὸ τὴν θριαμβευτικὴ πορεία τῆς τηλεοράσεως, συναντήθηκαν τυχαίως σὲ μιά κηδεῖα ἐνὸς γνωστοῦ, ὅπου εἶχε συγκέντρωσθαι ἓνα μεγάλο πλῆθος. «Ἐχεις ξαναδῇ ποτέ σου τόσο κόσμο;», παρετήρησε νοσταλγικὰ ὁ ἓνας. Καὶ ὁ δεύτερος συνεφώνησε: «Τί τὰ θέλεις, φίλε μου. Ἐγὼ πάντα τὸ λέω, δώσε στὸ κοινὸ αὐτὸ πὺλ ζητάει, καὶ τρέχει...»

Ἡ Ἐξέλιξη... Γιὰ πρώτη φορὰ μιά βασίλισσα πάτησε τὸ πόδι της στὴ Μόσχα. Πρῶτῃ ἐστεμμένη πλησίασε τὴ ρωσικὴ πρωτεύουσα, ὕστερα ἀπὸ τὸ 1917. Ἡ βασίλισσά του Βελγίου, 82 ἐτῶν, ἔφθασε ἀεροπορικῶς γιὰ νὰ παρευρεθῇ εἰς ἓνα ρεσιτὰλ Τσαϊκόφσκυ. Φανατικὴ μουσικὸφιλος καὶ ἀκούραστη ταξιδιώτισ, μόλις εἶχε γυρίσει ἀπὸ τὸ Κογκό, ὅπου περιώδευσεν περὶ τὰ 20.000 μίλια. Οἱ κομμουνιστὰς τὴν ὑπεδέχθησαν μὲ πᾶσαν ἐπισημότητα καὶ ὁ τύπος τὴν ἀνέφερε ὡς «ἀγάπητὴ ἀρχόντισσα».

Ἡ Σταγόνες (κυνικὴς) σοφίας...: Ἐἡ ἀπλὴ λογικὴ θὰ μποροῦσε νὰ ἐμποδίσῃ πολλὰ διαζύγια... ἀλλὰ καὶ πολλοὺς γάμους, καὶ ἀκόμη: «Οἱ ἄνδρες πὺλ δὲν ἔχουν μυστικὰ ἀπὸ τὰς συζύγους των, ἢ δὲν ἔχουν μυστικὰ ἢ δὲν ἔχουν σύζυγον...»

444

■ ■ Ο κ. ΛΙΜΠΕΡΤΥ Σάιμ Λαιμόνια, ἡλικίας 39 ἐτῶν καὶ κάτοικος τοῦ Νητρόιτ τῆς Ἀμερικῆς, ὑπέβαλε ἐπίσημως αἴτηση νὰ διαγραφῇ τὸ πρῶτο ἀπὸ τὰ δυὸ μικρὰ του ὀνόματα ἀπ' τὴν ταυτότητά του. Ὁ λόγος: Ὁ κ. Λίμπερτυ Σάιμ Λαιμόνια πρόκειται νὰ παντρευθῇ. (Λίμπερτυ σημαίνει ἀγγλικά: ἐλευθερία).

Οἱ ΕΥΤΥΧΕΙΣ νεόνυμφοι κατὰ τὴν ἐξοδὸν τους ἀπὸ τὸν ναὸ τοῦ Ἁγ. Διονυσίου

■ ■ ΙΕΝΑΣ Νορβηγὸς μπαίνει σ' ἓνα μπάρ στὸ Παρίσι καὶ ζητάει ἓνα σάντουιτς μὲ κρέας φάλαινας. Ἀτάραχος, ὁ μπάρμαν ἐξαφανίζεται στὴν κουζίνα καὶ σὲ λίγο ἐπιστρέφει λέγοντας: —Λυπούμαι πολὺ, κύριε, δὲν ἔχομε παρὰ μιά ὀλόκληρη φάλαινα καὶ, καταλαβαίνετε, δὲν μποροῦμε νὰ τὴν κόψουμε τώρα γιὰ ἓνα μόνο σάντουιτς.

■ ■ ΣΤΟ δικαστήριον ὁ πρόεδρος λέει στὸν κατηγορούμενον: —Ἐξηγήσέ μας τώρα πὺλ κατάρ-θωσες τὰ σπλάγνα καὶ νὰ μεταφέρῃς ἓνα χρηματικὸ ὀπίσω τὸσο βαρὺ. Ὁ κατηγορούμενος κοιτᾷ τὸν πρόεδρο ἀπὸ πάνω ὡς κάτω, χαμογελάει καὶ ἀποκρίνεται εὐγενικά: —Ναι, κύριε πρόεδρε, μπορῶ δέξασθαι νὰ σὰς τὸ ἐξηγήσω, ἀλλὰ εἶμαι δέ-δαιος πὺλ ἐσεῖς δὲν θὰ τὰ καταφέρνα-τε.

■ ■ ΜΙΑ κυρία μπαίνει ἐξαλλὴ σ' ἓνα παλαιπωλεῖο: —Ἀκούστε, κύριε, εἶναι τρομερὸ! Τὴν περασμένην ἐβδομάδα ἀγόρασα ἀπ' τὸ κατάστημά σας ἓξ καρέκλες καὶ οἱ τρεῖς ἔσπασαν κιάλας! —Ἀποκλείεται, κυρία μου, ἀπαν-τάει ὁ παλιπωλὴς... ἔκτος, φυσικά, ἂν κάποιοι κᾶθησε ἐπάνω τους!

■ ■ Η ΜΑΡΤΙΝ Καρόλ φτάνει στὸν παράδεισον —ἡ χρυσο-λογία δὲν διευκρινίζεται καί, φυσικά, ὅλος ὁ κόσμος τὴν εὐχέ-ται ὅσο γίνεται πρὸς μακρινή. Τὴν ὑποδέχεται ὁ ἅγιος Πέ-τρος: —Ἄν ἔχῃς κακὴ σκέψιν, τῆς λέει, μιά καταπακτὴ θ' ἀ-νοίξῃ μπροστὰ στὰ πόδια σου καὶ θὰ βρεθῇς στὴν κόλαση.

Καθὼς λέει αὐτὰ τὰ λόγια γυρίζει πρὸς τὴν ἡθοποιό. Εἰ-ναι γυνὴ! Ἡ καταπακτὴ ἀνοί-γει... καὶ ὁ ἅγιος Πέτρος, ἐξα-φανίζεται.

■ ■ ΣΤΟ νηπιαγωγεῖο: —Ἄν σοῦ δώσω, Πετράκη, πέντε γλυκὰ καὶ σοῦ πᾶσω πίσω τὰ τέσσα-ρα, πᾶσα θὰ μείνουν; Ὁ Γιαννάκης: Ὁχι πολλά.

Σακχαρόπηκτα
(Καραμέλλες)

VIMAX
ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ Α+D

μὲ τὰς
ἐνδείξεις
τοῦ

ΜΟΥΡΟΥΝΕΛΛΙΟΥ

ΣΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

ΤΙ ΛΕΝΕ:

Ἡ τύχη εἶναι τὸ ψευδώνυμο πὺλ χρησιμοποιοῖ ὁ Θεὸς ὅταν δὲν θέλῃ νὰ ὑπογράψῃ μὲ τ' ὄνο-μά του.

ΡΙΚΕ

Μὴ νομίζετε πὺλ ἔχετε προση-λυτίσει ἓναν ἄνθρωπον, ἐπειδὴ τὸν ἀναγκάσατε νὰ σιωπᾷ.

Τζῶν Μόρλεϋ

Ὅποιοι δὲν γνώρισεν παρὰ μο-νάχα εὐτυχία στὸν ἔρωτα, δὲν ἔχει τί θὰ πῇ ἀγάπη.

Ρεϋνάλντο Χάν

Ἡ ζήλεια στὸν ἔρωτα εἶναι ὅ-πως τὸ πιπέρι στὸ φαγητό. Μιά μικρὴ δόση εἶναι ἀπαραίτητη, ποτὲ ὅμως ὑπερβολικὴ.

Ρομπέρ Λαμουρέ

Οἱ ἄνθρωποι πὺλ ἔχουν πολ-λοὺς φίλους φθεῖρονται ὅπως τὰ χαρτονομίσματα πὺλ περνοῦν ἀ-πὸ πολλὰ χέρια.

Σύζυ Σολιντόρ

Ὅταν μιά σκέψη δὲν μπορῇ νὰ ἐκφρασθῇ μὲ ἀπλά λόγια, πρέ-πει ν' ἀπαρριπτεται.

Βωδενάργκ

■ ■ ΣΤΗΝ Πέμπτη Λευφόρο, τὸν κεν-τρικώτατο δρόμο τῆς Νέας Ὑόρκης, εἶας καθολικὸς παπάς κηρύττει τὸ Εὐαγγέλιον καὶ προσφέρει 100 δολλά-ρια στὸν πρῶτο Ἑβραῖο πὺλ θὰ ἤθελε νὰ γίνῃ χριστιανός. Ὁ Ἀβραάμ, ὁ ἱακὼβ καὶ ὁ Δαυὶδ ἀκούουν τὴν προτά-ση μὲ ζωρὴν ἐνδιαφέρον. Δὲν μποροῦν ὥστόσο ν' ἀσπασθοῦν τὸν χριστιανι-σμό καὶ οἱ τρεῖς μαζί. Παίζουν κο-ρῶνα-γράμματα γιὰ ν' ἀποφασίσουν ποῖος θὰ κερδίσῃ τὰ 100 δολλάρια γιὰ νὰ τὰ μοιρασθῇ ἔπειτα μὲ τοὺς ἄλλους δύο. Ἡ τύχη διαλέγει τὸν ἱ-ακὼβ γιὰ τὴν ἐμπιστευτικὴ αὐτὴ ἀ-ποστολή. Ἀκολουθεῖ λοιπὸν ὁ ἱακὼβ τὸν παπὰ στὴν ἐκκλησίαν καὶ ὕστερ' ἀπὸ μιά ὥρα ἐπιστρέφει καθολικός. —Ἐν τάξει; ρωτοῦν ὁ Δαυὶδ καὶ ὁ Ἀβραάμ. Γρήγορα, κατέβαινε τὰ 100 δολλάρια νὰ τὰ μοιρασθοῦμε! —Ὁ ἱακὼβ τοὺς κοιτᾷ ἀπὸ πάνω ὡς κάτω μὲ ὕψος περιφρονητικό: —Καλὰ τόλγα ἐγὼ! Δὲν προλαβαί-νει ἓνας χριστιανὸς νὰ οἰκονομήσῃ λί-γα λεφτοὺδάκια καὶ ἀμέσως ὀρκονο-μαί δυὸ Ἑβραῖοι νὰ τοῦ τ' ἀρπάξουν!

■ ■ ΛΙΓΟΝ καιρὸ πρὶν πῆθαι, ἡ Μιστενγκέτ ἔλεγε: —Θὰ πρέπει νὰ ψάξετε πο-λὺ γιὰ νὰ βρῆτε μιά γυναίκα πὺλ γεννήθηκε τὸν ἴδιο χρόνον πὺλ γεννήθηκε ἐγὼ καὶ πὺλ, ὅ-πως ἐγὼ, δὲν ἔφτασε ἀκόμη τὰ πενήντα.

■ ■ Η ΓΥΝΑΙΚΑ μου ἔχασε χτές μιά χρυσὴ καρφίτσα στὸ δρόμο. —Νὰ δάλης μιά ἀγγελία στὴν ἐ-φημερίδα.

—Δὲ νομίζω πὺλ θὰ ὠφελήσῃ σὲ τίποτε.

—Εἶναι ὁ καλύτερος τρόπος γιὰ νὰ τὴν ξαναβρῇς.

—Λές;

—Μὰ ναί! Νὰ σοῦ πῶ κ' ἓνα πα-ράδειγμα: Πρὶν ἀπὸ λίγο καιρὸ εἶχα χάσει τὴ βέρα μου. Ἐβαλα ἀμέσως μιά ἀγγελία στὴς ἐφημερίδες καί...

—Σοῦ τὴν ἔφεραν;

—Ὁχι, ἀλλὰ τὴν ἐπομένη τὴ βρά-κα πάνω στὸ κρυστάλλο τοῦ νηπιῆρα.

■ ■ —ΠΑΡΕ, μικρὸ μου, ληπτά, λέει ἡ μαμὰ στὴν κορούλα τῆς καὶ πετᾷ τὸν ὀπίσω τὸν ταχυδρομῖον ν' ἀγοράσῃ γραμματόσημα καὶ νὰ ρίξῃ αὐτὰ τὰ γράμμα-τα στὸ κουτί.

Σὲ λίγο ἡ μικρὴ ἐπιστρέ-φει πολὺ περήφανη:

—Νά, μαμά, σοῦφερα πίσω τὰ λεπτά σου. Κατὰφερα τὰ τὰ ρίξω στὸ κουτί διὰ τὸ ὅ-πᾳλλῃς δὲν ἔβλεπε.

Τὰ καλλυντικὰ διατηροῦν τὴν ὁμορφίαν καὶ τὴν δροσιά σας. Καὶ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ θὰ τὰ βρῆτε στὰ Φαρμακεῖα Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ. Εἶναι μᾶλλον ἀπίθανο νὰ ὑπάρ-χουν ἄλλου, ἂν δὲν τὰ βρῆτε στοῦ ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ.

Καὶ μιά δόμνησις: Γιὰ τὴν ἀνετιώτερη καὶ τα-χύτερη ἐξυπηρέτησί σας προτιμᾶτε τὴς ὁρες 9—11 π.μ. καὶ 5—6 μ.μ.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

καὶ φυσικά... κομάντες Μαρινοπούλου

■ ■ ΣΤΟ Ντύσσελτορφ, ἡ κ. Λίνα Μάιερ, ἐπέτυχεν νὰ πάρῃ διαζύγιον. Κάθε πρῶτὴ φεύγοντας γιὰ τὸ γρα-φεῖο του, ὁ ἄντρας τῆς, ἀπὸ ζήλεια, τῆς ἔπαιρνε τὴν τεχνητὴ μασέλα τῆς καὶ δὲν τῆς τὴν ἔδινε πίσω παρὰ μο-νάχα τὸ βράδυ.

■ ■ ΣΤΟ δάσος Ἴννο τῆς Καλιφόρ-νιαις ὑπάρχει ἓνα πύκνιον πὺλ —κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν δασολόγων— πρέπει νὰ ἔχῃ φυτρώσει ἐκεῖ πρὶν ἀ-πὸ τουλάχιστον 4.600 χρόνια. Ἐχε ὅλαθι μιά ἡλικία ἀξιοσεβαστὴ τὴν ἐποχὴ πὺλ ὁ Σολομὼν βασιλεὺς στὴν Ἰουδαία.

■ ■ ΕΝΑΣ δικαστὴς στὸ Μιλᾶνο ἀ-πέριψε τὴν ἀγωγή, ἐναντίον τοῦ δη-μόνους τῆς πόλεως, τῆς ἱζαμπελλα Φε-νι πὺλ ζητοῦσε 1.500 λίρες ἀπὸ τὴν μείωση ἐπὶ τὴν σκάνταλο κ' ἔπεσε, σκα-λινώντας τὸ ψηλὸ τακούνι τῆς σ' ἓνα χαλασμένο πεζοδρόμιον. Ὁ δικαστὴς παρὰδέχθηκε πὺλ ἦταν καθῆκον τοῦ δήμου νὰ ἐξασφαλίσῃ τοὺς πολίτες ἀ-σφαλὴ κυκλοφορία στοὺς δρόμους, ἀλ-λά —προσέθετε— καὶ οἱ πολῖτες ἔ-χουν τὴν υποχρέωση νὰ φυλάσσονται ἀ-πὸ τοὺς κινδύνους.

■ ■ ΕΝΑΣ Ἀμερικανὸς πολυκατο-μνωρὸς ἔχει περιλάβει στὴ διαθή-κη του μιά παράγραφον πολὺ πρωτό-τυπη: Τρία ἑκατομμύρια δολλάρια τῆς περιουσίας του προορίζονται γιὰ τὴν ἀνέγερσιν ἑνὸς μνημείου στὴ σε-λήνη γι' αὐτὸν καὶ τὴ γυναίκα του.

■ ■ ΣΤΗ Ρωσία τυπώθηκαν κατὰ τὸ 1957 1.100.000.000 τάμιοι, —ἦτοι 7.500 τὸ λεπτό— στὴς 85 γλώσσες τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. Οἱ συγγραφεῖς πὺλ δια-βάθονται περισσώτερον τὴν Ρωσία εἶ-ναι οἱ Γάλλοι καὶ ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς ἔρχονται πρῶτοι ὁ Βίκτωρ Οὐγκὼ καὶ ὁ Ἰούλιος Βέρν. Ἀπὸ τοὺς Ἀγγλοὺς συγγραφεῖς δημοφιλέστεροι εἶναι ὁ Ντίκενς, ὁ Θούλλερ, ὁ Σούιφεν, ὁ Γκόλ-δσμουρδ καὶ ὁ Σαίξπηρ.

■ ■ ΣΤΟ Σάιν Τζόζεφ (Μιννεσώτα), ὑπάρχει ἓνας νόμος πὺλ ἀπαγορεύει στοὺς φυλακισμένους νὰ δραπέτευ-σιν.

■ ■ ΕΝΑ Ἀμερικανικὸ ἐργαστάσι-ον χημικῶν προϊόντων κατασκευάζει χα-πάκια τὰ ὁποία, προκαλῶντας ἐφί-δρυσιν, πλένουν ταυτοχρόνως καὶ τὸ ποικαμίσιο.

"ΜΙΝΕΡΒΑ"

ΕΛΛΗΝΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Τὸ Ἑλληνικὸ χρυσάφι

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 14 έως 20 Ἀπριλίου 1958

ΚΡΙΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου - 20 Ἀπριλίου: Μην ξαναγυρίζετε στα περασμένα. Οι καινούργιοι όρίζοντες που ξανοίγονται μπροστά σας πρέπει να σας δώσουν κουράγιο για μεγαλύτερες προσπάθειες. Εύνοϊκή ημέρα: Σάββατος, αριθ. 19.

ΤΑΥΡΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Ἀπριλίου - 21 Μαΐου: Πρέπει να μάθετε στη ζωή να αντιμετωπίζετε τα πράγματα ψυχραιμία και χωρίς προσωπικά συμφέροντα, ιδίως στις επαγγελματικές υποθέσεις. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, αριθ. 1.

ΔΙΔΥΜΟΙ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαΐου - 21 Ἰουνίου: Έχετε παραγνώσει ώριμους ανθρώπους του πολύ στενού περιβάλλοντός σας. Προσπαθήστε να ξεκαθαρίσετε τα πράγματα πριν προχωρήσουν οι παρεξηγήσεις. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, αριθ. 8.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 22 Ἰουν. - 22 Ἰουλίου: Όριμένοι υπολογισμοί σας θα αποδειχθούν εσφαλμένοι. Είναι προτιμότερο να παραδεχθείτε το λάθος σας το συνταμότερο, ώστε να μη περιπέσετε σε σοβαρότερα λάθη. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, αριθ. 3.

ΛΕΩΝ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Ἰουλίου - 22 Αὐγούστου: Οι δυσκολίες θα σας εγκαταλείψουν πλέον όριστικά. Όλη η δημιουργική εργασία των τελευταίων μηνών και η ανέξοδλη υπομονή σας, θα ανταμειφθούν γενναία. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, αριθ. 8.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Αὐγ. - 22 Σ.ρίου: Μην εφεύγετε από τις αρχές σας. Οι άνθρωποι πρέπει να μάθουν να είναι σταθεροί στις υποσχέσεις τους, ώστε να τους εμπιστευούνται απόλυτα οι φίλοι και συγγενείς. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, αριθ. 7.

ΖΥΓΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σεπτ. - 22 Ὀκτωβρίου: Τα οικονομικά ζητήματα θα πάρουν αρκετά άσχημη τροπή, χωρίς όμως να φθάσουν στα άκρα. Από την ψυχραιμία που θα επιδείξετε εξαρτάται η περαιτέρω εξέλιξη. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, αριθ. 5.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Ὀκτ. - 22 Ν.ρίου: Τα κουτσουμπολιά τείνουν να σκοτεινιάσουν την αισθηματική σας ζωή. Δεν πρέπει να επηρεασθείτε ψυχικά και να χαλάσετε τη ζωή σας. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, αριθ. 1.

ΤΟΞΟΤΗΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Νοεμ. - 21 Δ.μβρίου: Πολλοί φίλοι θα προσπαθήσουν να σας βοηθήσουν σε μερικές δύσκολες στιγμές που θα φανερωθούν στον επαγγελματικό δρόμο της ζωής σας. Συγκρατηθείτε. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, αριθ. 10.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δεκ. - 19 Ἰαν.: Οι διαφορετικές σας απόψεις με ώριμους άτομα δεν πρέπει να σας εκνευρίζουν σε τέτοιο βαθμό ώστε να τα βάλετε με τους δικούς σας. Συγκρατηθείτε. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, αριθ. 6.

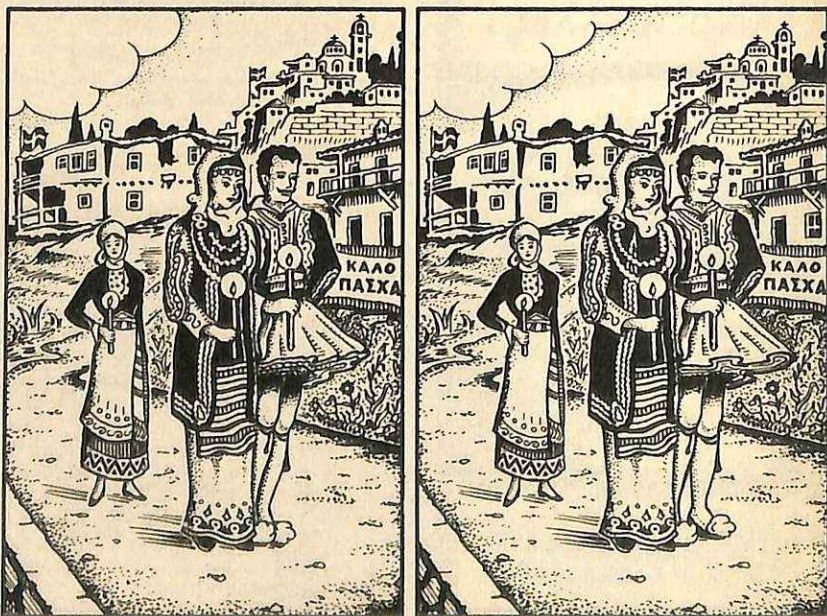

ΥΔΡΟΧΟΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 20 Ἰαν. - 18 Φ.ρίου: Μην ξεπερνάτε ώριμους όρια. Θα επιτύχετε χωρίς να υπερβάλλετε σε προσπάθειες. Πρέπει να σκεφθείτε λίγο και τον εαυτό σας. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, αριθ. 4.

ΙΧΘΥΕΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φεβρ. - 20 Μαρτίου: Μια μεγάλη χαρά είναι πλέον σχεδόν δίπλα σας. Σύντομα θα πραγματοποιήσετε ένα από τα μεγαλύτερα όνειρα της ζωής σας και θα δικαιωθείτε. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, αριθ. 7.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 10 σημεία. Μπορείτε να τα βρείτε;

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Η κάτοικος μιας των Σποράδων
2. Τουρκικής προλεύσεως φαγητό — Συμπλ. συνδισμός πρό φωνήεντος (δημ.)
3. Είδη στ:πών της Ν. Αμερικής — Διαφέρει στα διάφορα κρέατα (άντιστρ.)
4. Όμοια, ή και εύθρα (άντιστρ.) — Μία των πολεμικότερων Ισραηλιτικών φυλών κατά την έξοδον εξ Αιγύπτου
5. Συνήθως το ξεχασμένο, το πρώτο (άντιστρ.) — Θέα των αρχαίων σημιτικών φυλών
6. Πασίγνωστη παρθένος — Ποιοτικός άνωτερος
7. Πρωτεύουσα του νομού Καλδαντός — Συναντάται συχνά σε κινεζικά όνοματα
8. Αχώριστος σύντροφος του Μ. Αλεξάνδρου εις τας μάχας του (δημ.)
9. Αριθμητικός 575 που θυμίζει... Ροβινσώνα — Πρόθεσις με έξι φωνήεντος (φιλόνειμου) — Έναντιον της ελχεν εκπέμψει ή "Ηρα μεγάλον δράκοντα
10. Έπιφώνημα — Γνωστή από πολλούς συνθήκης πόλεως του Τεσσίνου, έναθρος (άντιστρ.)
11. Άραιοι πυροβολισμοί δι' ώρισμένων όπλων (δημ.)
12. Έχει αρκετά ή Σαχάρα — Προσωπική άντωνυμ. εις πώσιν του πληθυντικού.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Την γάμψην του δύσκολα θ' αλλάξετε (αίτ. δημ.)
2. Ένικησε τον Πομπήιον παρά τα Φάρσαλα (αίτ.) — Ένα φίδι (δημοτική)
3. Διετέλεσε το 1917 και 1925 πρωθυπουργός της Γαλλίας, έναθρος — Μόριον
4. Έρωτεύθηκε με την ήχ — Μια άμυσποινδία θαλασσιανών μας (άρ.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											
12											

χικά)—Γάλλος συγγραφέας των... σταυρολέγων

5. Κτητική άντανυμία (άρσεν.) — Τους ακούμε συχνά στην έκκλησία
6. Μυθικός ήρωας της Λακωνικής — Υποθετικός — Πόλις και πορθρός της Κριμαίας
7. Ό μεγαλύτερος των Λουδοβίκων — Ασυμπλήρωτος ή έλευθερος δασμού, αντίστροφος (έναθρος.)
8. Συναντάται συχνά στα έβραϊκά τοπωνύμια — Διεθνής ναυτιλιακός όρος — Δεσποτικός κύκλος
9. Αιγυπτια θιά (αίτ.) — Είναι ό μεγαλύτερος έχθρος του σκύλου (άντιστρ.)
10. Τέτιες γραμμές δεν συναντώνται ποτέ (δημ.)
11. Πασίγνωστα τσεχοσλοβακικά έργαστasia πολυμοφιδίων — Τα καλύτερα δάνεια...
12. Πλήθ. θηλ. άναφ. άντωνυμίας — Αυτός έχει κάποιαν σχέση με την δεύτεραν Κυριακήν των Απακρέων

ZIGK ZAGK

Ό σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού ατομικού, αλλά και ομαδικού παιχνιδιού, είναι να επιτύχει κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

Αρχίσετε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήστε από το τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο όριζοντίως, καθετίως ή διαγώνιως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρείτε.

Σημειώστε τώρα τη λέξη, που βρήκατε και σθήστε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα για μιάν άλλη λέξη και συνεχίστε έως ότου δεν μπορείται να βρήτε άλλες.

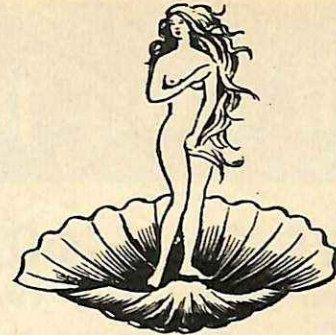
ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξη των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξη των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Π	Α	Σ	Ι	Α	Σ
Ε	Ρ	Ε	Μ	Ν	Κ
Ν	Τ	Σ	Ι	Ο	Α
Σ	Λ	Α	Δ	Ρ	Μ
Π	Ο	Λ	Η	Σ	Ι
Υ	Ρ	Γ	Ι	Α	Ν

Για κάθε λέξη των 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.
Και ούτω καθ' εξής, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσθέστε τώρα το σύνολο των βαθμών που μπόρεσατε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 68

Vous ne connaissez pas votre peau
Faites la contrôler et vérifiez
sa teneur en eau

UNE ESTHETICIENNE CONSULTANTE

de
LANCÔME

vous présentera
LA LIGNE OCEANE
à la Parfumerie
LANCÔME

21 RUE VOULIS - TEL. 31-028

Elle vous conseillera gracieusement

Έφ' όσον υπάρχει ή Johnson...

γιατί να
κουρασθείτε
στην
έκλογή σας

i

Johnson
3 HP

Έλαχίστη
ισχύς

• **50 HP**

Μεγίστη
ισχύς

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

Κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ — Α. ΚΑΒΑΦΑΚΗΣ

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: ΛΕΩΧΑΡΟΥΣ 26 ΤΗΛ. 43-386
ΑΘΗΝΑΙ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 29 ΤΗΛ. 53-831
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΛΕΟΝ. ΣΟΦΟΥ 15 ΤΗΛ. 27-17

"ΣΥΡΑΤΕ ΞΙΦΟΣ"

♦ —Πώς αισθάνεσθε; ρώτησα τόν τρίτον "Έλληνα, μόλις κατέβηκε από την Έδοα του.

♦ —Σά να διηύθυνα επί δλόκληρη έβδομάδα μιάν ορχήστρα όπου 5-λοι ήσαν πρώτα βιολιά! μου άποκρίθηκε ό πρόεδρος της Βουλής τών Έλλήνων.

♦ 'Ο κ. Ροδόπουλος (τρίτος πράγματι, κατά σειράν, στην έλλη-νική ιεραρχία, μετά τόν Βασιλέα και τόν πρωθυπουργό), μπήκε στο ώραίο γραφείο του, κάθισε στην ώραία του πολυθρόνα, άναψε τó ώραίο του πούρο, (άπαγορεύεται τó κάπνισμα, λέει ή έπιγραφή έ-ξω από την πόρτα του, μά αυτή άναφέρεται μόνον στα τσιγάρα!) και τηλεφώνησε στην ώραιοτάτη σύζυγό του σχετικά με τó βραδυ-νό φαγητό.

♦ «Τό να προεδρεύη κανείς της κοινοβουλευτικής έξουσίας, είναι μιá μεγάλη τιμή, αλλά και μιá θαυμάσια εύθύνη», μου είπε. «Ένα λάθος ή μιá παράλειψη μπορούν να έχουν άπρόοπτες και άνυπολό-γιστες συνέπειες. Καί μη λησμονήτε ότι τά καθήκοντά μου δέν έ-τελείωσαν με τή διάλυση της Βουλής. Οί εύθυνες μου ως άρχηγού της Νομοθετικής Έξουσίας παραμένουν. 'Η όλη άντιμετώπιση αύ-τής της αϊφνιδίας πολιτικής κρίσεως ήταν ένας μικρός θρίαμβος τού έλληνικού κοινοβουλευτισμού...».

♦ 'Ήταν, άραγε;

♦ «Πλ ή γ μ α» την έχαράκτήρισε ό κ. Κανελλόπουλος, όταν στα-μάτησα στο δικό του γραφείο, λίγο άργότερα, να πω τόν δεύτερο καφέ. (Οί καφέδες είναι, ως γνωστόν, τó μόνο ούσιαστικό κέρδος τού επαγγέλματος σε προσεκλογικές περιόδους). «Κάθε Βουλή που δια-λύεται είναι ένα πλ ή γ μ α κατά τού κοινοβουλευτισμού», ξανάπε ό συναρχηγός τού Λαϊκού Κόμματος. «Είναι πλέον καιρός να δημι-ουρήσωμεν πολιτικήν παρ άδο σιν. Πρέπει ν' άρχίσωμεν να σεδώμεθα τούς θε σ μ ο ύς και να τούς θέτωμεν υπεράνω προ σ ω-πικ ώ ν ή γ ε τ ι κ ώ ν συμφερόντων».

♦ "Υψωσε τó δείκτη και, φυσικά, διαισθάνθηκα... καρφί! «'Ο 'Α-ριστοτέλης έδίδασκεν ότι οί θεσμοί έχουν μεγαλύτεραν άξίαν από τά πρόσωπα», είπε άργά και σταράτα ό κ. Κανελλόπουλος. «'Αν συγ-κρίνωμεν τούς δύο Μακεδόνες, πρέπει να είπω ότι κάτι περισσότε-ρον έγνωρίζεν ό άρχαίος από τόν σημερινόν...».

♦ 'Ανεζήτησα, κατόπιν αυτού, τόν... Μακεδόνα. 'Ο τέως πρωθυ-πουργός κ. Καραμανλής δέν είναι της σχολής τού... καφέ, και γιά να τού πάρης μιá κουβέντα φτύνει αίμα. 'Αλλά ίδού έτερος εύσταλής Μακεδών και διακεκριμένος πρωταγωνιστής της έκλογικής ξιφομα-χίας: ό τέως ύπουργός τών Έσωτερικών κ. Μακρής.

—'Ο κ. Κανελλόπουλος λέγει ότι ό 'Αριστοτέλης λέγει...

—'Οσοι άσχολούνται με την φιλοσοφία, γνωρίζουν ότι ό 'Αρι-στοτέλης λέγει επίσης ότι τόν άνθρωπο πρέπει κυρίως να κυβερνά ή λογική...

♦ 'Ω, ή λογική! Την ανεζητήσαμε στην αίθουσα τού Κόμματος τών Φιλελευθέρων, άνδρον πάντοτε μεστών σοφών έγκεφάλων.

♦ —Οί αντιπρόσωποι τού Έθνους άσχολούνται με τó ύψιστον έθνι-κόν θέμα της έπανεκλογής των, παρήτορησε ό τέως ύπουργός τών Οί-κονομικών και έκ τών έκλεκτών στελεχών τού κόμματος, ό κ. Γεώργιος Μαύρος.

—'Ο κ. πρόεδρος της Βουλής ώμίλησε περί ορχήστρας, είπα.

—'Εάν ή θνησκούσα Βουλή ήταν... ορχήστρα, ή μέλλουσα θα εί-ναι θηριοτροφείον, άγαπητέ μου. Καί θα χρειάζεται δεινόν θηριοδα-μαστήν...

♦ Βραδάκι, λοιπόν, έτσι γιά να συμπληρωή τó καλειδοσκόπιο, ά-πετάην εις τó μικρόν θηρίον:

—Σταχυολογώ έπιτύμβια δια τήν λήξαν συνόδον, είπα εις τόν Σπύρο Μακρεζίνη.

♦ —'Ο άποθανών δε δικαίωτα... έδήλωσε ό άρχηγός τών Προεδευτικών.

—Λίγο άκόμα; τόν ενεθάρρυνα.

—Κακού κόρακος, κακόν ών, φίλτατε...

—'Ο έστί;

—Μήνες ζητούσα τή διάλυση της άμαρτωλής αυτής Βουλής. Γι' άντιπερισπασμό μ' έξεδικήθη με τόν έκλογικό νόμο. Μά γιά να δού-με κι ό νόμος τούτος τί θα βγάλη...

♦ Καί ούτω έχωρήσαμεν άπαντες σ' άλλο ένα τρίμηνο άκυβερνησί-ας, άναπαράδιάς και στασιμότητος τών πάντων...

♦ Ξιφομάχοι τού Έθνους, —λυπηθήτε μας...

Δυό δαυμάσιοι χορευτές έκφράζουν τήν εύτυχία καί τόν έρωτα σέ ρυθμό

ΚΑΘΕ ΚΙΝΗΣΗ, κάθε στάση τους έκφράζει ένα έντονο συναίσθημα. Προ-κλητική ή Γιολάντα άποκρούει τόν 'Αντώνιο, που θέλει να τή γοητεύση.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ τού χορού, ό νέος, μ' ένα τεράστιο πήδημα, έκφράζει τόν πόθο του. 'Η νέα, πηδώντας προς τά πίσω, δέν συγκρατείται άκόμη

ΑΛΛΑ Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΚΑΤΑΜΑΧΗΤΗ. ΠΙΑΣΜΕΝΟΙ ΧΕΡΙ - ΧΕΡΙ ΓΙΟΡΤΑΖΟΥΝ ΤΩΡΑ ΤΗΝ ΕΝΤΟΝΗ ΕΥΤΥΧΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΤΟΥΣ (Φωτ. Camera Press)

‘Η φλόγα της Καραϊβικής

Η Γιολάντα και ό 'Αντώνιο Ροντρίγκες, δυό προικισμένοι χορευταί από τη Δυτική 'Ινδία, έχουν τόσο βαθειά μέσα στο αίμα τους τó χορό, ώστε δέν είναι άνάγκη να βρίσκονται στη σκηνή γιά να παρυσυρθούν από τή μέθη τού χορού και τών κινήσεων. Θα έλεγε κανείς ότι δυό επαγγελμα-τίαι χορευταί, που είναι ύποχρεωμένοι, έκτός από τις καθημερινές παρα-στάσεις, να άφιερώνουν και μεγάλο μέρος της ημέρας τους στην εξάσκη-ση, γιά να διατηρήσουν τήν καλή φόρμα τους, θα ένοιωθαν μιá φυσιολογική άποστροφή γιά τó έπάγγελμά τους, τουλάχιστον στις ελάχιστες έλεύθε-ρες ώρες τους. Κάτι άνάλογο με κείνο που νοιώθει ό ζαχαροπλάστης γιά τις πάστες ή ό σχεδιαστής μόδας γιά τά δικά του φορέματα. Κι όμως, με την Γιολάντα και τόν 'Αντώνιο συμβαίνει τó αντίθετο. Δέν βλέπουν τó έ-πάγγελμά τους σαν ρουτίνα και οί ζωηροί ρυθμοί της Καραϊβικής, της πατρίδος τους, είναι τόσο ζυμωμένοι με τή σάρκα τους, που λές και ρέουν μέσα στο αίμα τους. Έτσι ξεκουράζονται πάλι... χορεύοντας.

‘Η Γιολάντα ανήκε στόν χορευτικό όμιλο της Κατερίνας Ντάνχαμ. 'Ε-κεί τή γνώρισε ό 'Αντώνιο, όταν προσελήφθη κι αυτός στην διεθνούς φή-μης χορευτική ομάδα. 'Ο όμιλος της Κατερίνας Ντάνχαμ περιόδευσε στις

‘Ηνωμένες Πολιτείες και στο Μεξικό. Στο Μεξικό, μάλιστα, πήρε μέρος στο γύρισμα μερικών ισπανικών ταινιών. Τέλος έφθασαν στην Αυστραλία. Κατά τή διάρκεια της μακράς περιοδείας πλέχθηκε τó ειδύλλιο τών δυό νέων που, φθάνοντας στο Σίδνεϋ, αποφάσισαν να παντρευθούν. 'Αλλά και τή σελήνη τού μέλιτος πέρασαν χορεύοντας. Καί συγκεκριμένα συμμετέ-χοντες σε μιá επίθεωρήση, στο «Σταυροδρόμιο», που άφησε εποχή στη με-γαλόπολη της πέμπτης ήπείρου.

Τώρα ή περιοδεία τους συνεχίζεται και βρίσκονται πάλι στην 'Αμερι-κή. Οί δυό εύτυχισμένοι νέονυφο ξεκίνησαν ένα πρωί γιά να κάνουν τó μπάνιο τους σε μιá γραφική άκρογιαλιά. Κ' εκεί, αντί να βάλουν τά μαγιώ τους, άρχισαν πάλι να χορεύουν. Έπιασαν ένα θέμα —ή συνάντηση μιás κοπέλας και ένός νέου— και αυτόσχεδιάζοντας τó έξετέλεσαν με δλη τή φλόγα και τά πάθος της τροπικής Ιδιοσυγκρασίας τους. 'Ο έρωτας που έχουν γιά τήν τέχνη τους οί δυό νέοι και τά έξαιρετικά προσόντα με τά όποια είναι προικισμένοι είναι βέβαιο ότι γρήγορα θα τούς άναδείξουν σε κορυφαίους έκπροσώπους της Τερψιχόρης.

Index

Η ΥΓΙΕΙΝΗ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗ ΒΑΣΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΕΛΑΙΟΛΑΔΟ

Τὰ προϊόντα πού προσφέρει ἡ «Ἐλαῖς» ἐξασφαλίζουν πλούσια κ' ἐπιστημονικὴ διατροφή

ΤΟ ΜΑΖΕΜΑ τῆς ἐλιάς
στὴν ἀρχαία Ἑλλάδα. Σχέ-
διο ἀμφορέως τοῦ 6ου π.Χ.
αἰῶνος. Βρετανικὸ Μουσεῖο

Δὲν χωρεῖ ἀμφιβολία ὅτι ἂν δὲν εἶχαν ἀνακαλυφθῇ τὰ σωτήρια ἀντιισθικά καὶ τόσα ἄλλα θαυματουργὰ φάρμακα, τὸ ποσοστὸ τῆς θνησιμότητος θὰ εἶχεν αὐξηθῇ σὲ μεγάλο βαθμὸ μετὰ τὸν πόλεμο, ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ ἐξ αἰτίας τῆς συνηθείας τοῦ ἀνθρώπου νὰ χρησιμοποιοῖ σὰν βασικὴς τροφές, προϊόντα τὰ ὁποῖα μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου δημιουργοῦν ἀνεπανόρθωτες, πολλὰς φορὲς, δόλῳ στὸν ὀργανισμό του. Τὸ ἔλκος τοῦ στομάχου, οἱ καρδιοπάθειες, οἱ παθήσεις τοῦ συκωτιοῦ, τῶν νεφρῶν καὶ τοῦ δέρματος, ἔχουν, στὶς περισσώτερες περιπτώσεις, γενεσιουργὸ αἰτία τὴν ἀλόγιστη διατροφή. Εἶναι πράγματι ἄξιον ἀπορίας τὸ γεγονός ὅτι ὁ μέσος σημερινὸς ἄνθρωπος δειχνεῖ ἐλάχιστον ἐνδιαφέρον γιὰ τὶς ἐπιτεύξεις τῆς ἐπιστήμης—καὶ τὶς ἐφαρμογὰς τους στὴ βιομηχανία—στοὺς τομεῖς πού ἀφοροῦν τὴν σύγχρονη διαιτητική του. Αἱ πρόοδοι τῆς ἐλληνικῆς βιομηχανίας τροφίμων καὶ ἡ συμβολὴ τῆς στὴ σύγχρονη διαιτητική εἶναι τὸ θέμα τῆς κατωτέρω μεγάλης ἐρεύνης μας.

ΤΟ ΜΑΖΕΜΑ τῆς ἐλιάς στὴ σύγχρονη Ἑλλάδα. Ἡ ἐλιά θὰ μεταφερθῇ στὰ ἐλαιοτριβεῖα γιὰ νὰ βγῇ τὸ λάδι, πού ἀκολούθως θὰ σταλῇ στὰ ἐργοστάσια ΕΛΑ·Ι·Σ, γιὰ νὰ παραχθοῦν τὰ τόσο γνωστὰ ἐκλεκτὰ βουτυροῦχα προϊόντα τῆς

Ἡ ἔγνοια τῶν ἐπιτεύξεων τῆς ἐπιστήμης πάνω στὰ προβλήματα τῆς σύγχρονης διαιτητικῆς οφείλεται κατὰ ἓνα μέρος στὴν ἔλλειψη σχετικῆς διαπαιδαγωγήσεως τοῦ κοινού. Ἡ ἀδιαφορία μας, ἐξ ἄλλου, νὰ μάθωμε τί ἀκριβῶς πρέπει νὰ τρώμε ἐξηγεῖται ἐν μέρει διότι συνηθῶς τρώμε ὅ,τι μᾶς εὐχαριστεῖ, δὲν εἶναι ἀσχητὴ δὲ καὶ μὲ τὸ χαμηλὸ βιοτικό ἐπίπεδο τοῦ λαοῦ μας. Ἀδιαφοροῦμε γιὰ τοὺς κινόνες τῆς διαιτητικῆς. Ἀλλὰ σπεύδουμε ἐντρομοῖ νὰ ὑποστούμε τὰ δεινὰ τῆς διαίτης, ὅταν ἀρχίζουμε νὰ ὑποφέρομε ἐξ αἰτίας αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς ἀδιαφορίας μας, νὰ προσέχωμε τὸ καθημερινὸ φαγητό μας.

Ἐλάχιστοι γνωρίζουν, π.χ., ὅτι τὰ λιπαρά παίζουν σημαντικὸ ρόλο στὴ λειτουργία τῆς πέψεως, γι'αὐτὸ, ἐνὺ χωνεύονται σιγά-σιγά, ἀφομοιώνονται καὶ παρέχουν στὸν ὀργανισμό τὰ πολὺτιμα συστατικά τους, ἔχουν ταυτόχρονα τὴν ιδιότητα νὰ διευκολύνουν καὶ τὴν ρυθμίζου τὴν ἀφομοίωση τῶν ἄλλων τροφῶν. Γιὰ νὰ μπορῇ, ὅμως, ὁ ὀργανισμός μας νὰ χωνεύῃ καὶ νὰ ἀφομοιώνει πλήρως τὰ λιπαρά, πού εἰσάγει μὲ τὶς τροφές του, εἶναι ἀπαραίτητο, αὐτὰ ἀκριβῶς τὰ λίπη, νὰ λυῶνται καὶ νὰ παίρνουν ευστή μορφή. Αὐτὸ στὴ θερμοκρασία τοῦ σώματος. Αὐτὸ ἐπιτυγχάνεται ὅταν τρώῃ κανεὶς εἴτε ρευστὸ λάδι, εἴτε ὑδρογονομένα προϊόντα τοῦ, πού ἔχουν χαμηλὸ σημείον τήξεως, ὥστε νὰ λυώνουν σὲ θερμοκρασία χαμηλότερη ἢ, τὸ πολὺ, ἴση μὲ τὴ θερμοκρασία τοῦ σώματος. Τὸ λάδι τῆς ἐλιάς εἶναι, ἀσφαλῶς, ἓνα ἀπὸ τὰ πλεονεκτήματα καὶ θρεπτικὰ λιπαρά. Οἱ πολὺτιμες ιδιότητές του μεταβιβάζονται σ' ὅλα τὰ προϊόντα, πού παράγονται ἀπ' αὐτὸ καὶ πού εἶναι ἀνώτερα ἀπὸ τὰ προϊόντα τὰ ὁποῖα ἔχουν σὰν βάση παρασκευῆς τὸ σπορέλαιο, τὸ φαινόλαιο, τὸ ἰχθυέλαιο κλπ.

Ἡ ἐλληνικὴ βιομηχανία δὲν ἄφησε ἀνεκμετάλλευτο αὐτὸ τὸ θεῖον προϊόν τοῦ τόπου μας. Τὸ ἐπεξεργάσθηκε καὶ τὸ προσέφερε στὸ εὐρὺ καταναλωτικὸ κοινὸ μὲ νέες μορφές. Ἐφάρμοξε μαγειρικό, φρέσκο ἀκόμη καὶ ζαχαροπλαστικὸ βούτυρο ἀπὸ ἀγνὸ λάδι. Νέα, δηλαδή προϊόντα τοῦ ἐλαιολάδου μὲ διαφορετικὴ γέυση, γιὰ νέες χρήσεις, ἀλλὰ—αὐτὸ εἶναι καὶ τὸ σπουδαῖο σημεῖον τοῦ ἐπιτεύγματος—μὲ θρεπτικὴν ἀξίαν ὅχι μόνον τὴν ἴδια, ἀλλὰ καὶ ἐπιυψηλότερη!

Ἀξίζει ἐδῶ νὰ σημειωθῇ ὅτι οἱ διασημότεροι καρδιολόγοι ἔχουν συγκεντρώσει τὴν προσοχή τους στὴν καταπολέμηση τῶν καρδιακῶν κυκλοφοριακῶν παθήσεων, πού προκαλοῦν σήμερα τὸν μεγαλύτερο ἀριθμὸ θανάτων, ἴδια στὴν Ἀμερική. Στὰ διάφορα διεθνή καρδιολογικὰ συνέδρια, πού ἔγιναν τὰ τελευταῖα ἔτη, στὸ Ἀτλάντικ Σίτυ, στὴν Οὐάσιγκτον, στὸ Ἀμβούργο κλπ, οἱ ἐρευνηταὶ προσέδρασαν ὅ,τι ἀποφάσεις φαίνεται ὅτι δὲν ἔχουν μὲν ἀκόμη καταλήξῃ σὲ θετικὰ συμπεράσματα, θεωροῦν ὅμως ὅτι τὰ ζωικά λίπη, ὅπως λ.χ. τὰ βούτυρα, τὸ λαρδί κλπ, εἶναι ἐκεῖνα πού προκαλοῦν σοβαρὰς ζημιὰς στὸ καρδιακὸ κυκλοφορικὸ σύστημα τοῦ ἀνθρώπου. Σχετικὴ πρὸς τὶς ἀνωτέρω ἐρευνες ἦταν καὶ ἡ πρόσφατη ἐπίσκεψις στὴν Κρήτη τῶν δυὸ μεγάλων καρδιολόγων Γουάιτ καὶ Κέϋς. Οἱ Ἀ-

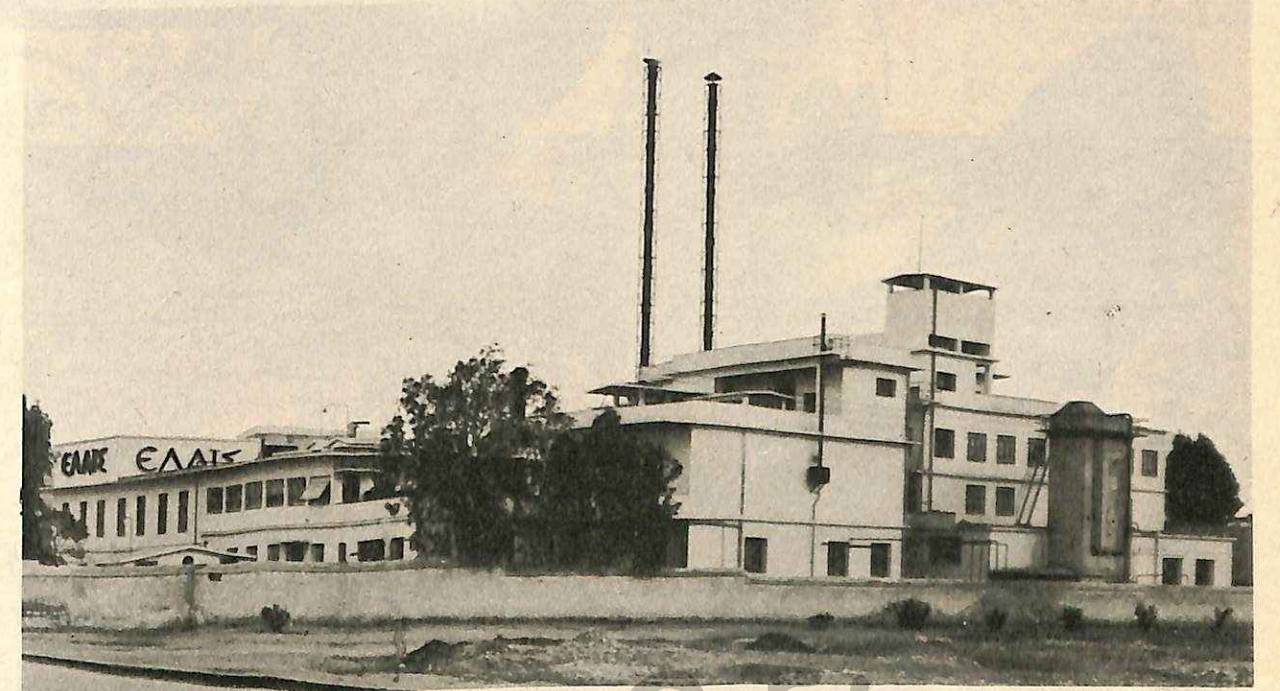
μερικανοὶ αὐτοὶ ἐπιστήμονες ἐξεφράσθησαν ἐνθουσιωδῶς γιὰ τὴν, ἀπὸ διαιτολογικῆς ἀπόψεως, τεράστια σημασία τοῦ ἐλαιολάδου, ἀπὸ τὸ ὅποιον παράγονται τὰ προϊόντα τῆς βιομηχανίας τροφίμων ΕΛΑ·Ι·Σ, τὰ ἐργοστάσια τῆς ὁποίας ἀναγιγνώσκονται σήμερον ἀπὸ Ἑλλήνες καὶ ξένους εἰδικούς ὡς πρότυπα καὶ ἐφάμιλλα μὲ τὰ πλεονεκτήματα καὶ καλὺτερα ἐργαστῆρια τοῦ εἴδους, πού λειτουργοῦν στὴν Εὐρώπῃ καὶ στὴν Ἀμερική. Τὸ γεγονός αὐτό, ἀλλὰ καὶ ἡ μεγάλη προτίμηση τοῦ καταναλωτικοῦ κοινού στὰ προϊόντα τῆς ἀρίστης ὀργανωμένης αὐτῆς ἐλληνικῆς βιομηχανίας, ὑπῆρξαν οἱ λόγοι πού μᾶς ἔκαμαν ν' ἀναζητήσωμε ἐκεῖ τὰ στοιχεῖα τῆς σημερινῆς μας ἐρεύνης, πού ἀφορᾷ τὴν διαιτητικὴν τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀρκετὰ ἐνδιαφέροντα συζητήθη ἔχουμε, σχετικῶς μὲ τὰ λιπαρά, μὲ τοὺς ἐπιστήμονες πού ἀνήκουν στὸ προσωπικὸ τῆς βιομηχανίας ΕΛΑ·Ι·Σ. Οἱ ἐν λόγω εἰδικοί ἐπιστήμονες ταξιδεύουν συχνὰ στὸ ἐξωτερικὸ ὥστε, παρακολουθώντας συνέδρια καὶ πορίσματα τῆς διεθνούς ἐπιστήμης ἐπὶ τῆς διαιτητικῆς, νὰ κάνουν ἐφαρμογὰς στὰ ἐργαστήρια ἐρευνῶν τῆς ἐταιρίας τῶν, ἐμφοροῦμενοι στὶς προσπάθειές των ἀπὸ ἓνα κυρίως ἰδανικόν: τὴν συνεχή βελτίωσιν τῶν προϊόντων τῆς παραγωγῆς τοῦ ἐργοστασίου ΕΛΑ·Ι·Σ, ὥστε μὲ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν νὰ δελτιοῦται κατὰ ἓνα σπουδαῖο μέρος ἡ διατροφή τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ. Ἐδῶ πληροφοροῦμεθα ἐπίσης ὅτι τὰ λιπαρά, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν μεγάλη συμβολὴν πού ἔχουν στὴν παραγωγὴ ἐνέργειας καὶ τὴν καλὴ λειτουργία τῶν ὁστέων, εἶναι ἀπαραίτητα στὴ γενικὴ ἐξέλιξις τοῦ ὀργανισμοῦ διότι:

1. Περιβάλλουν τὰ ζωτικά ὄργανα τοῦ σώματος κρατώντας τα στὴ θέση τους καὶ ἀπορροφῶντάς τα ἀπὸ τοὺς κραδασμούς (shocks), στοὺς ὁποίους ἀλλοίως θὰ ἦσαν ἐκτεθειμένα.
2. Σχηματίζουν τὸν ὑπόδομον τοῦ εἶναι κάτω ἀπὸ τὸ δέρμα μας καὶ ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ ἓνα ἀριστὸ μόνωτικὸ ὕλιν πού μᾶς προστατεύει ἀπὸ τὶς ἀπώτερες μεταβολές τῆς θερμοκρασίας.
3. Ἐξοικονομοῦν τὰ λευκώματα τοῦ ὀργανισμοῦ διότι, ὅταν στὸ διατολμικὸν μᾶς ὑπάρχῃ ποσότης λιπῶν καὶ ὁδανθροάκων ἐπαρκῆς γιὰ νὰ ἐφοδίσθῃ τὸν ὀργανισμό μὲ τὴν ἀπαιτούμενη ἐνέργεια γιὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ἔργου του, τὰ λευκώματα τοῦ σώματος δὲν καλοῦνται.
4. Ἐξοικονομοῦν ὠρσιμένες διαιτήσεις, εἰδικῶς τὴν διαιτὴν Β1 (θειαμίνη) καὶ τὴν ἀντιεπιληπτικὴν διαιτὴν (νικοτινικὸν ὀξύ).
5. Εἶναι φορεῖς τῶν λιποδιαλυτῶν διαιτητικῶν Α, D, E καὶ Κ.
6. Δοσὶν ὡς λιπαντικὰ καὶ διευκολύνουν τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ἀχρήστων ὁλῶν τοῦ ἐντερικοῦ σωλήνος.
7. Παράγουν αἰσθητὰ κορεσμοῦ καὶ δὲν πενᾷ κανεὶς γρήγορα

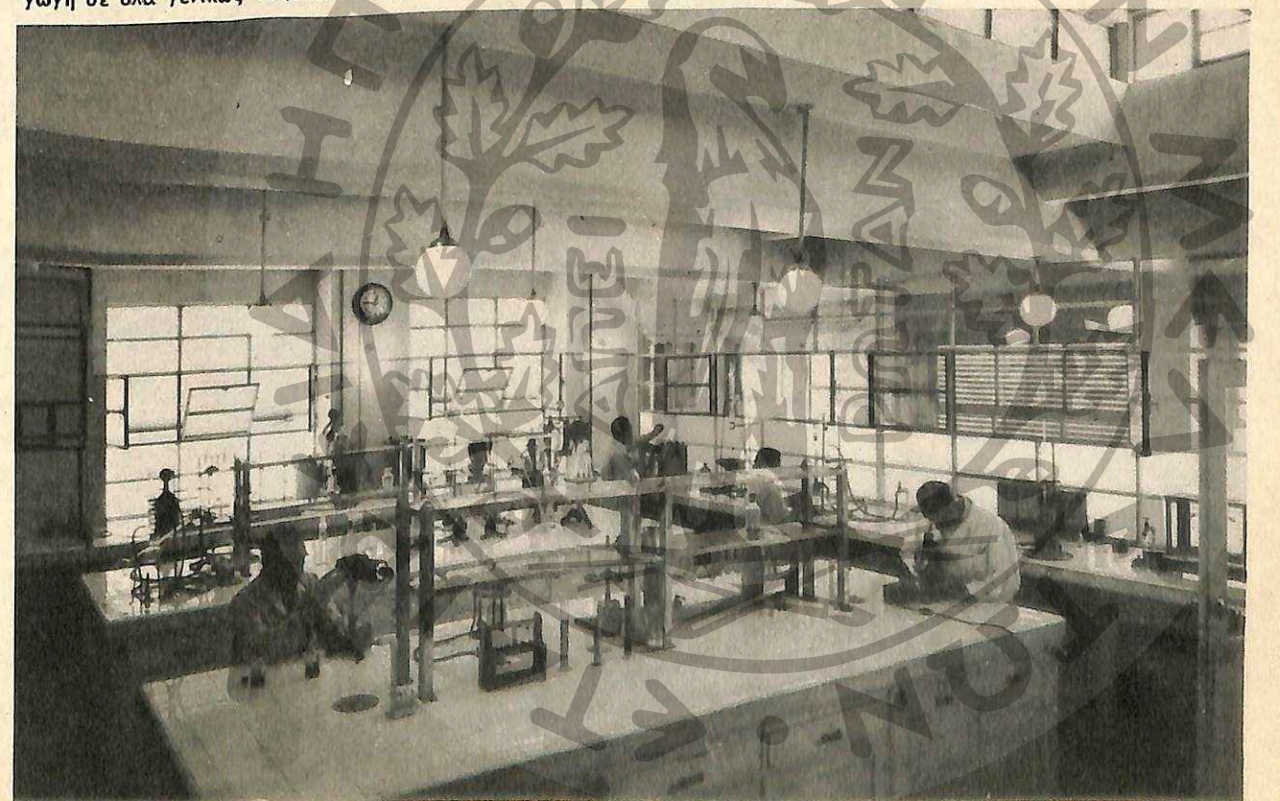
καὶ κάνουν, ὡς γνωστόν, τὰ φαγητὰ πλεονεκτήματα, ὥστε νὰ τρώγονται μὲ περισσότερη εὐχαρίστηση.

Τὰ προϊόντα ΕΛΑ·Ι·Σ, πού ἔχουν ὅπως ἀνέφερα πλεονεκτήματα σὰν βασικὴ πρώτη ὕλη τὸ ἀγνὸ ἐλαιόλαδο, ἐμπλου-

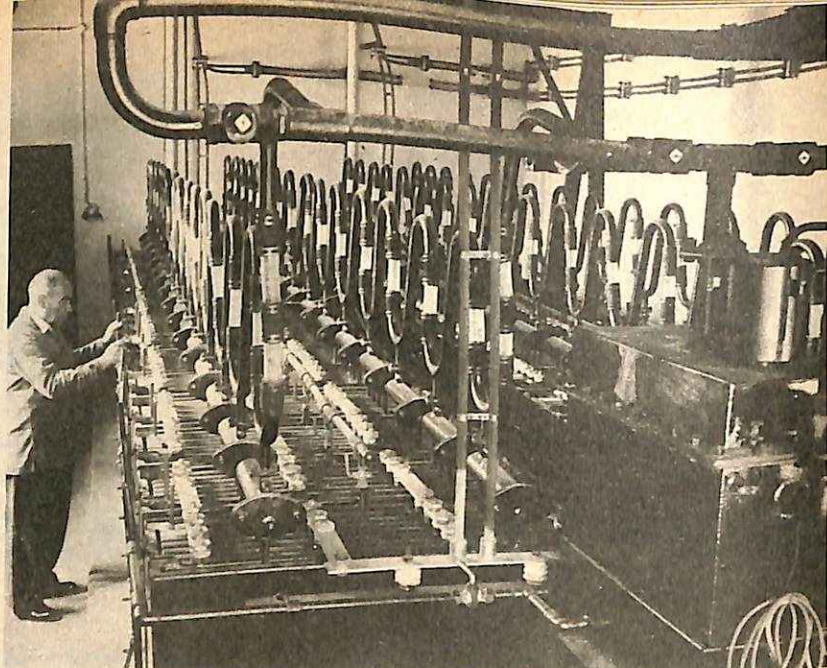

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΑΠΟΨΗ τῶν ἐργοστασίων ΕΛΑ·Ι·Σ. Οἱ ξένοι ἐπιστήμονες, πού τὰ ἐπισκέφθησαν κατὰ καιροὺς, ἐξεφράσθησαν γι' αὐτὰ κολακευτικὰ καὶ τὰ χαρακτηρίζουν ἐφάμιλλα τῶν καλυτέρων εὐρωπαϊκῶν καὶ ἀμερικανικῶν.

ΤΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ τῆς Ἐταιρίας, πού παράγει ἀπὸ τὸ λάδι τὰ ἐκλεκτὰ βουτυροῦχα προϊόντα, εἶναι ἐξοπλισμένο μὲ τὰ πλέον τέλεια καὶ σύγχρονα ἐπιστημονικὰ ὄργανα. Ἐδῶ οἱ τεχνικοὶ παρακολουθοῦν τὴν παραγωγὴν σὲ ὅλα γενικῶς τὰ στάδιά της, ὥστε μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο νὰ ἐξασφαλίζεται ἡ τυποποίησις τῶν προϊόντων.

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ παραγωγής υδρογόνου και οξυγόνου, δι' ηλεκτρολύσεως. Το υδρογόνο χρησιμοποιείται για να μετατρέπη το ρευστό λάδι της ελιάς σε άγνο βουτυρούχο.

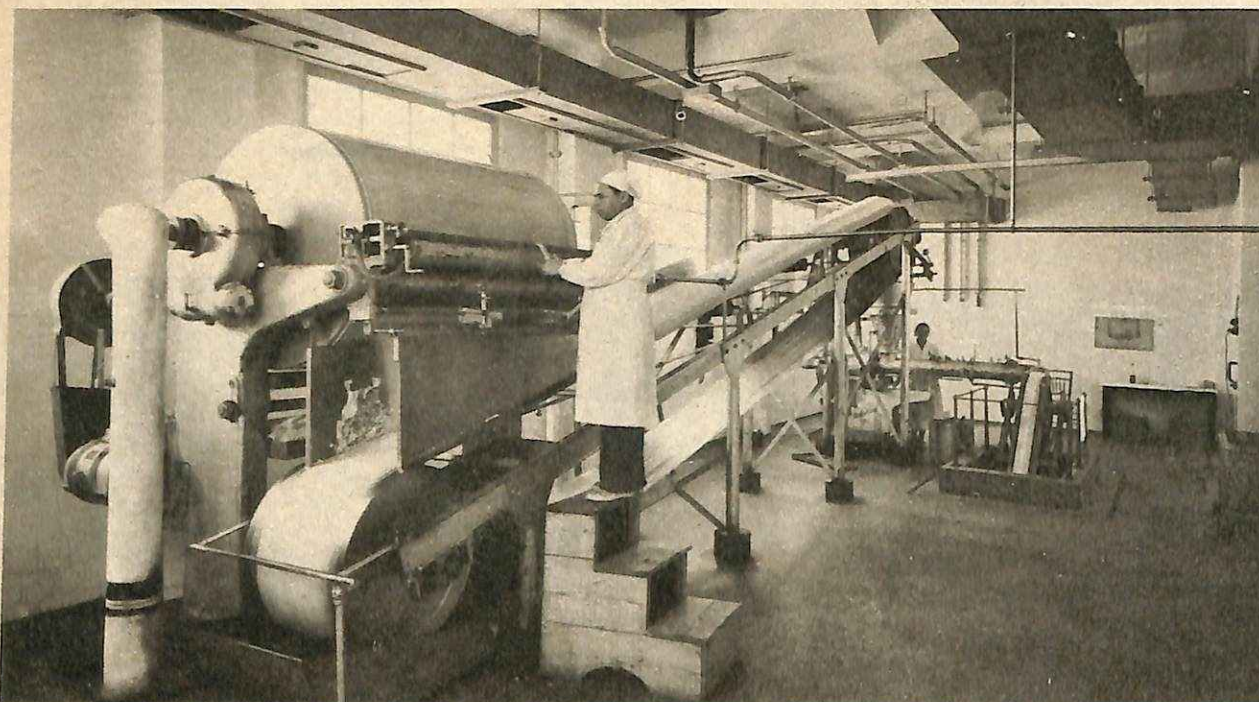

(Φωτ. ΕΜΙΛ και Β. Καραμανώλη —ΕΛΚΗΝ)

τίζονται με τις απαραίτητες για τον οργανισμό του ανθρώπου βιταμίνες Α και D, οι οποίες έχουν το ευεργετικό για το πεπτικό σύστημα πλεονέκτημα να είναι λιποδιαλυτές.

Δυστυχώς οι βιταμίνες Α και D λείπουν, όπως έχει εξακριβωθεί, κατά μέγιστο ποσοστό από τη διατροφή του ελληνικού λαού, επειδή ούτε το γάλα άφθονεί στον τόπο μας, ούτε το φρέσκο βούτυρο. Είναι, ως εκ τούτου, εύτυχμα το γεγονός ότι τα βιταμινούχα προϊόντα ΕΛΑ-Ι-Σ συμπληρώνουν το μεγάλο αυτό κενό της διατροφής του μέσου Έλληνα.

Θα ήταν παράλειψη αν δεν σημειώνα ότι όλες οι μαργαρίνες δεν είναι βιταμινούχες, όπως και όλα τα βούτυρα δεν είναι καλής θερμικής ποιότητας. Το βούτυρο, δηλαδή, που παράγεται τον χειμώνα περιέχει, συγκρινόμενο με το καλοκαιριτικό βούτυρο, ή την υπερίθυνα τυποποιημένη βιταμινούχο μαργαρίνη, πολύ μικρότερο ποσοστό βιταμινών. Οι ειδικοί επιστήμονες της «Ελαϊδος» μου εξήγησαν σχετικά ότι το βούτυρο παράγεται τον χειμώνα από γάλα ζώων που τρέφονται μέσα στο σταύλο με ξερή τροφή και γι' αυτό έχει πολλές φορές μόλις το 1/10

ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΨΥΞΕΩΣ παράγεται το ΒΙΤΑΜ, που καλύπτει την έλλειψη φρέσκου βουτύρου στον τόπο μας. Όλα τα μηχανήματα είναι από ανοξείδωτο χάλυδα, και η όλη παραγωγή γίνεται υπό αυστηρές υγειονομολογικές συνθήκες.

ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΕΛΑ-Ι-Σ συσκευάζονται με έντελως αυτόματα μηχανήματα. Τα χέρια των εργαζομένων δεν έρχονται σε κοιμιά έπαφή με τα διάφορα προϊόντα, παρά μόνο με την εξωτερική πλευρά του περιτυλίγμάτος τους.

από τις βιταμίνες τις οποίες έχει το βούτυρο του καλοκαιριού, το οποίο παράγεται από ζώα που τρώγουν φρέσκο χορτάρι. Αυτός είναι ακριβώς ο λόγος που η τυποποιημένη βιταμινούχος μαργαρίνη είναι προτιμότερη από το βούτυρο το οποίο δεν είναι τυποποιημένο και ως εκ τούτου ή περιεκτικότητά του σε βιταμίνες δεν είναι σταθερή.

Επισκευθήκα πριν από λίγες ημέρες τα εργοστάσια ΕΛΑ-Ι-Σ. Είναι τόσο ενδιαφέροντα και τόσο πολλά όσα βλέπει ο επισκέπτης της σπουδαίας αυτής ελληνικής βιομηχανίας, ώστε για να δώσω μια πλήρη εικόνα τους δεν άσκούν οι μισές... ΕΙΚΟΝΕΣ.

Η καθαριότητα —κάτι που λείπει δυστυχώς από τις πιο πολλές ελληνικές βιομηχανίες— είναι το πρώτο πράγμα που εντυπωσιάζει τον επισκέπτη της Α.Ε. «ΕΛΑ-Ι-Σ». Τέλεια μηχανήματα σε άριστα χέρια τεχνιτών και ειδικευμένου επιστημονικού προσωπικού εξασφαλίζουν στη βιομηχανία αυτή τα πρωτεία στο είδος της. Τα προϊόντα της είναι τυποποιημένα. Η ουσιαστική τυποποίησή τους επιτυγχάνεται επειδή φροντίζουν το προϊόν να έχει πάντα την ίδια σύνθεση, να παράγεται, δηλαδή, από την ίδια πρώτη ύλη και υλικά και να μη παρουσιάζει καμμία ποιοτική μεταβολή, παρά μόνο όταν γίνεται ακόμη καλύτερο.

Μένει κατάπληκτος ο επισκέπτης του εργοστασίου ΕΛΑ-Ι-Σ, όταν βρεθεί στις άπαστράπτουσες από καθαριότητα άπαστειρωμένες αίθουσες, όπου εξασφαλίζονται οι καλύτερες υγειονομολογικές συνθήκες κατεργασίας και συσκευασίας των παραγομένων προϊόντων. Μου προέβησε έντυπωσος το γεγονός ότι σε κανένα σημείο της κατεργασίας και συσκευασίας τους τα προϊόντα ΕΛΑ-Ι-Σ δεν έρχονται καθόλου σε έπαφή είτε με τα χέρια των εργατοτεχνιτών, είτε με ξένο προς τα άπαστειρωμένα και άνοξείδωτα μηχανήματα.

Μεταξύ των προϊόντων ΕΛΑ-Ι-Σ που παρασκευάζονται από άγνο ελαιόλαδο ξεχωρίζει το ΒΙΤΑΜ, το οποίο αντικαθιστά σε όλες τις χρήσεις του το φρέσκο βούτυρο, και η βιταμινούχος ΦΥΤΙΝΗ, που έχει σήμερα αντικαταστήσει στα περισσότερα ελληνικά σπίνια το άγνο βούτυρο του φαιγτού.

Οι γιατροί συνιστούν τα προϊόντα της «Ελαϊδος», γιατί έχουν όλες τις θρεπτικές και διατροφολογικές ιδιότητες, ιδιαίτερα δε συνιστώνται σε άσους πάσχουν από αρτηριοσκλήρωση και στομαχικές, ήπατικές και νεφρικές παθήσεις.

Τελειώνοντας την επίσκεψή μου στα εργοστάσια ΕΛΑ-Ι-Σ έμεινα με μία σκέψη: «Αν οι περισσότερες ελληνικές βιομηχανίες επεδίωκαν το κέρδος παράλληλα με την εξυπηρέτηση του καταναλωτικού κοινού, διά της παρασκευής άγνων προϊόντων, όπως κάνει η ΕΛΑ-Ι-Σ, τότε θα σταματούσε το κακό ν' αναζητούμε την καλή ποιότητα μόνο στα ξένα προϊόντα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

γκρέχα

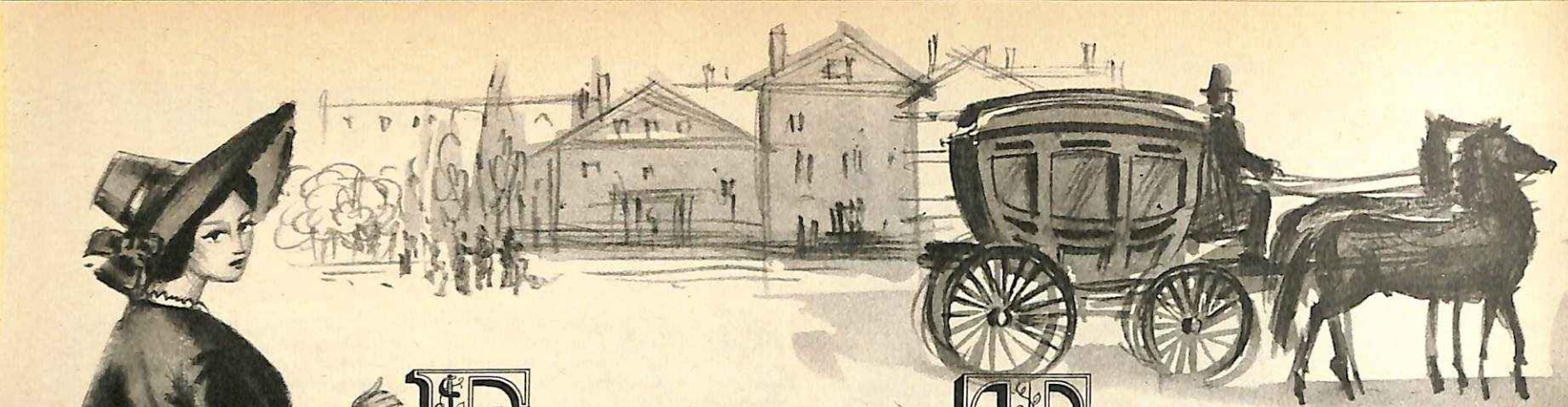

Εκλεκτά γυναικεία
έξωρρουχα θέμοντέρνα
σχέδια

ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ - ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

ΕΛΙΝΟΡ ΤΣΕΒΙΟΤ

Μυθιστόρημα της GEORGETTE HEYER

Μπέκελς. Την πρώτη νύχτα συμβαίνει κάτι πολύ πικρό και ο λόρδος Καρλάιον της υπόκειται να της φέρει για συντροφιά την παλιά της γυναικαρά, τη μητέρα ούρανο: Καθώς κάθεται μόνη στη διελθούσα, η Έλινορ ακούει δάματα στο διπλανό δωμάτιο: Τρέχει να δει ποιος είναι και βρίσκει μπροστά σ' ένα μισοκλειστό άγνωστο. Βαφτισμένος επίσης απ' την παρουσία της Έλινορ στο σπίτι, ο έπισκεπτης έβγαλε άδοιστα πως είναι ένας παλιός φίλος του Μάικλ και φεύγει. Όλες οι πόρτες του σπιτιού ήτανε μανταλωμένες. Από κοινού είχε μπει ο ξένος: Την έβγαλε, την δίνει ο Νίκυ την έτοιμή μέρα, ανακαλύπτει πως μια κρυφή είσοδος. Ένδοξα έτοιμος την έδωσε, με την έλπίδα πως ο μυστηριώδης ξένος θα ξαναφανή και, πραγματικά, μέσ' στα βαθιά μέσα, ακούει δάματα και τρέχει να πιάσει τον άγνωστο. Εκείνος, όμως, κατορθώνει να διαφύγει, αφού τον πυροβολή ηρώτα στον ώμο. Ο θεός του Τσέβιοτ, ο λόρδος Μπέντλινγκτον, έρχεται να δει την Έλινορ. Τό υφος του είναι κάπως παράξενο. Ακόμη όμως πιά διαπιστώνει το υφος του υιού του, του Φράνσις Τσέβιοτ, που καταφθάνει για την κηδεία του εξαδέλφου του και αναγγέλλει πως, στον αναμεταξύ, δολοφονήθηκε στο Λονδίνο ο Ντέ Κάτλ, ένας Γάλλος, πιθανότατα κατάσκοπος του Βοναπάρτη. Όταν το μαθαίνει, η Έλινορ μαντεύει πως το μυστικό έγγραφο ήτανε κρυμμένο μέσα στο σολό και τρέχει να δει τον Καρλάιον.

κατάκοπος, αλλά με υφος βριαμδευτικό, ώρμησε στην κάμαρα.

—Τον βρήκα! ανάγγειλε με στόμφο.
—Θέε μου! αναφώνησε ο Τζών. Πού, Νίκυ;
—Θα το φανταζόσασταν ποτέ; Στο δικό μας δάσος!

—Τί;
—Μάλιστα! Όρες έφαχνα να τον βρω κ' είχα πιά απέλπιση, όταν μου πέρασε η ιδέα πως είχε έρθει ίσως κατά δω! Το κατάλαβε φαίνεται ο κατεργάρης πως τον κυνηγούσα και ήμουνα φουρκισμένος μαζί του, γιατί κρυφτηκε πίσω απ' τα χαμοκλάδια! Εύτυχώς τον πήρε το μάτι μου τυχαία, άλλως δεν θα έβγαينا ποτέ απ' την κρυψώνα του.

—Κρυφτηκε πίσω απ' τα χαμοκλάδια; έπανελαβε σαν ήχω τα λόγια του ο Τζών με υφος σαστισμένο.

—Ναι, και χρειάστηκε να τον τραβήξω μ' όλη μου τη δύναμη για να τον δγάλω έξω. Είχαν καταλασπασμένοι και τον έκλεισα στο σταύλο να κυλήσει πάνω στ' άχρεα και να καθαρίσει. Δόξα τω Θεώ βρέθηκε κι αυτό είναι το σπουδαιότερο!

Ο Τζών πήρε μια βαθειά αναπνοή.
—Για το σκυλί σου μιλάς τόσο η ώρα;
—Μάλιστα, για το σκυλί μου, για τί άλλο, παρακαλώ;

—Νόμισα πως έφαχνες να βρεις τον Τσέβιοτ!—Τον Τσέβιοτ! Νά έχω χάσει τον Μπάουνσερ και να ψάχνω να βρω τον Τσέβιοτ; Όχι, εύχαριστώ! Έξάλλου... (Έδω ο Νίκυ θυμήθηκε το παρόν του με τον αδελφό του και πρόσθεσε με υφος αγέρωχο): Έχω νιώσει τās χείρας μου απ' αυτή την υπόθεση απ' τη στιγμή που ο Καρλάιον δήλωσε πως δε χρειάζεται τη βοήθειά μου. Όχι πως με νοιάζει, βέβαια!

—Για να με λες Καρλάιον, θα πή πως σ' έχω πληγώσει σε σημείο ασυγχώρητο, παρατήρησε ο αδελφός του. Αυτό όμως δεν είναι λόγος να μη χαιρετήσης την κ. Τσέβιοτ.

Ο Νίκυ μόλις τότε πρόσεξε την Έλινορ και της χαμογέλασε:

—Έλινορ! Πώς βρεθήκατε εδώ; Σας νόμιζα στο κρεβάτι!

Κοίταξε γύρω του καχύποπτα και πρόσθεσε:—Ό! Καταλαβαίνω! Έγινε κάτι πολύ συναρπαστικό και μου το κρύβετε πάλι!

—Νίκυ, πάμε τους θυμούς και τα πείσματα! Δεν πρόκειται να σου κρύψω τίποτε. Θα σου τα πω όλα, παρατήρησε ο Καρλάιον.

—Όχι για το Θεό! επεněθε ο Τζών διαστικά.

—Ανοήσιες! Ο Νίκυ έπαιξε πολύ μεγαλύτερο ρόλο από μένα σ' αυτή την περιπέτεια κ' έχει κάθε δικαίωμα να μάθη το τέλος της. Όσο πιο λίγοι ξέρουν την υπόθεση, τόσο το καλύτερο. Μην ξεχνάς, Νέντ, πως το ζήτημα είναι πολύ σοβαρό και δε χωράει επιπολαιότητες.

Ο Νίκυ, που είχε γίνει κατακόκκινος, πειράχτηκε.

—Αν νομίζετε πως δεν πρέπει να μου έχετε εμπιστοσύνη, να μη μου πείτε τίποτε!

Βλέποντας πως είχε θίξει τον νεαρό αδελφό του, ο Τζών έπρεπε να τον νευρασιμένους:

—Έλα τώρα, Νίκυ, άσε τις κουταμάρες! Δεν είναι ζήτημα εμπιστοσύνης... Άς είναι!...

Αφού ο Νέντ νομίζει πως μπορούμε να σου το πούμε, έμένα δε μου πέφτει λόγος. Λοιπόν, ά-

κουσε: Το έγγραφο βρέθηκε και ο Νέντ έχει λόγους να πιστεύει πως ο Μπέντλινγκτον ήτανε το πρόσωπο που πουλούσε μυστικά στους πράκτορες του Βοναπάρτη και πως ο Φράνσις ήθελε μονάχα να ξαναπαρή το έγγραφο για να καλύψει το σκάνδαλο.

—Ο Μπέντλινγκτον! Έκανε ο Νίκυ με κομμένη αναπνοή. Ο Μπέντλινγκτον! Για δες αναποδιά! Νά είναι ο Μπέντλινγκτον στο Χάινους, να τον έχω μπροστά στη μύτη μου και να κρατάω τον Μπάουνσερ όλη την ώρα κοντά μου μην τύχη και χυμής επάνω του να τον δαγκώσει!

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19ο

Στο τραπέζι ή κουβέντα ήταν άτονη και τυπική, γιατί και οι τέσσαρες τους ένα μόνο είχαν στο νου κι αυτό δε μπορούσαν να το συζητήσουν μπροστά στους υπηρέτες. Μόλις όμως έμειναν μόνοι, ο Τζών, που δεν είχε βγάλει λέξη σ' όλο το δείπνο, έπρεπε να σπαστεί βαρεία πως όσο κι αν βασάνιζε το μυαλό του δεν κατόρθωνε να καταλήξει σε μια απόφαση για το τί έπρεπε να κάνουν.

—Γιατί πονοκεφαλές; ρώτησε ο Νίκυ εύθυμα. Ο Νέντ θα τα κανονίσει!

Η κ. Τσέβιοτ δε μπόρεσε να συγκρατήσει ένα χαμόγελο, αλλά ο Τζών έπρεπε:

—Όμολογώ πως θα προτιμούσα να μην είχα ακούσει τίποτε για όλη αυτή την υπόθεση. Δεν είναι σωστό να μιλάς έτσι και, φυσικά, δεν ένιωθ πως βάθελα να είχε μείνει το πράγμα μυστικό, αλλά... Τί να σου πω, όσο το σκέπτομαι, νομίζω πως δεν έχει άδικο ο Νέντ, όταν λέει πως είναι καλύτερα να μη μπλεχτεί τ' όνομά μας σ' αυτή την ιστορία. Αν δεν ήμαστε τουλάχιστον συγγενείς με τον Μάικλ!

Ο Νίκυ έπρεπε πως δεν έδλεπε για ποιο τάχα λόγο είχε σημασία ή λεπτομέρεια αυτή. Και, πάνω σε τούτη την παρατήρηση, μια ζωηρή συζήτηση άνοιξε ανάμεσα στα δυο αδέρφια. Ο Καρλάιον έβαλε τα πράγματα στη θέση τους, λέγοντας πως οι άσκοπες αυτές φλυαρίες δεν είχαν σχέση με το θέμα κ' έπρεπε να σταματήσουν.

—Μά, Νέντ, πρέπει να παραδεχτείς πως... Η πόρτα άνοιξε.

—Μυλόρδε, έπρεπε ο υπηρέτης με υφος αδιάφορο, ο κ. Τσέβιοτ θέλει να σας δει. Τον πέρασα στο σαλόνι.

Στεκότανε στο κατώφλι με το χέρι στο πόμολο της πόρτας, περιμένοντας. Ο Καρλάιον σηκώθηκε. Αμέσως όμως σηκώθηκε κι ο Τζών και του έπρε με χαμηλή φωνή:

—Νέντ, περίμενε!

Ο Καρλάιον τον κοίταξε για ένα λεπτό και έπρε πάνω απ' τον όμο του στον υπηρέτη:

—Πες του κ. Τσέβιοτ πως έρχομαι αμέσως.

Ο υπηρέτης ύποκλιθηκε κ' έφυγε. Τα μάτια του Νίκυ άστραφαν από την έκπληξη.

—Αυτό πάλι πολύ! φώναξε. Νά τολμήση να έλθω εδώ! Σίγουρα θ' άνοιξε το κουτί του ρολογιού στο δρόμο, πριν φτάσει στο Λονδίνο! Τώρα γις στο δρόμο, πριν φτάσει στο Λονδίνο! Τώρα γις στο δρόμο, πριν φτάσει στο Λονδίνο! Τώρα γις στο δρόμο, πριν φτάσει στο Λονδίνο!

—Αυτό πάλι πολύ! φώναξε. Νά τολμήση να έλθω εδώ! Σίγουρα θ' άνοιξε το κουτί του ρολογιού στο δρόμο, πριν φτάσει στο Λονδίνο! Τώρα γις στο δρόμο, πριν φτάσει στο Λονδίνο!

—Αυτό πάλι πολύ! φώναξε. Νά τολμήση να έλθω εδώ! Σίγουρα θ' άνοιξε το κουτί του ρολογιού στο δρόμο, πριν φτάσει στο Λονδίνο!

—Αυτό πάλι πολύ! φώναξε. Νά τολμήση να έλθω εδώ! Σίγουρα θ' άνοιξε το κουτί του ρολογιού στο δρόμο, πριν φτάσει στο Λονδίνο!

—Αυτό πάλι πολύ! φώναξε. Νά τολμήση να έλθω εδώ! Σίγουρα θ' άνοιξε το κουτί του ρολογιού στο δρόμο, πριν φτάσει στο Λονδίνο!

—Αυτό πάλι πολύ! φώναξε. Νά τολμήση να έλθω εδώ! Σίγουρα θ' άνοιξε το κουτί του ρολογιού στο δρόμο, πριν φτάσει στο Λονδίνο!

—Αυτό πάλι πολύ! φώναξε. Νά τολμήση να έλθω εδώ! Σίγουρα θ' άνοιξε το κουτί του ρολογιού στο δρόμο, πριν φτάσει στο Λονδίνο!

—Αυτό πάλι πολύ! φώναξε. Νά τολμήση να έλθω εδώ! Σίγουρα θ' άνοιξε το κουτί του ρολογιού στο δρόμο, πριν φτάσει στο Λονδίνο!

—Αυτό πάλι πολύ! φώναξε. Νά τολμήση να έλθω εδώ! Σίγουρα θ' άνοιξε το κουτί του ρολογιού στο δρόμο, πριν φτάσει στο Λονδίνο!

—Αυτό πάλι πολύ! φώναξε. Νά τολμήση να έλθω εδώ! Σίγουρα θ' άνοιξε το κουτί του ρολογιού στο δρόμο, πριν φτάσει στο Λονδίνο!

—Αυτό πάλι πολύ! φώναξε. Νά τολμήση να έλθω εδώ! Σίγουρα θ' άνοιξε το κουτί του ρολογιού στο δρόμο, πριν φτάσει στο Λονδίνο!

—Αυτό πάλι πολύ! φώναξε. Νά τολμήση να έλθω εδώ! Σίγουρα θ' άνοιξε το κουτί του ρολογιού στο δρόμο, πριν φτάσει στο Λονδίνο!

—Αυτό πάλι πολύ! φώναξε. Νά τολμήση να έλθω εδώ! Σίγουρα θ' άνοιξε το κουτί του ρολογιού στο δρόμο, πριν φτάσει στο Λονδίνο!

—Αυτό πάλι πολύ! φώναξε. Νά τολμήση να έλθω εδώ! Σίγουρα θ' άνοιξε το κουτί του ρολογιού στο δρόμο, πριν φτάσει στο Λονδίνο!

—Αυτό πάλι πολύ! φώναξε. Νά τολμήση να έλθω εδώ! Σίγουρα θ' άνοιξε το κουτί του ρολογιού στο δρόμο, πριν φτάσει στο Λονδίνο!

—Αυτό πάλι πολύ! φώναξε. Νά τολμήση να έλθω εδώ! Σίγουρα θ' άνοιξε το κουτί του ρολογιού στο δρόμο, πριν φτάσει στο Λονδίνο!

—Αυτό πάλι πολύ! φώναξε. Νά τολμήση να έλθω εδώ! Σίγουρα θ' άνοιξε το κουτί του ρολογιού στο δρόμο, πριν φτάσει στο Λονδίνο!

—Αυτό πάλι πολύ! φώναξε. Νά τολμήση να έλθω εδώ! Σίγουρα θ' άνοιξε το κουτί του ρολογιού στο δρόμο, πριν φτάσει στο Λονδίνο!

—Τότε κάτσε εδώ, έπρε ο Καρλάιον και βγήκε απ' την κάμαρα.

Βρήκε τον Φράνσις Τσέβιοτ όρθιο μπροστά στο τζάκι του σαλονιού με το χέρι άγκιστρωμένο στο μαρμαρίνιο γείσο, το ένα πόδι άκουμπισμένο στον προφυλακτήρα του τζακιού. Φορούσε άκομη το φοδραρίσμένο με γούνα παλτό του, αλλά είχε δαλάει το κασκόλ. Χαιρέτησε τον οικοδεσπότη με το συνηθισμένο νοητικό υφος του, μ' ένα επιτηδευμένο χαμόγελο στα χείλη:

—Άγαπητέ μου Καρλάιον, με συγχωρήσε που σ' ένοχλώ τόσο άκατάλληλη ώρα. Ξέρω πως είσαι άνθρωπος με κατανόηση. (Το χαμόγελο έσθλησε απ' τα χείλη του): Δε φαντάζεσαι πόσο κουρασμένος, πόσο τσακισμένος είμαι ύστερ' απ' αυτό το κρυφτούλι που έπαιξα μαζί σου στα σκοτεινά. Θίς προτιμούσα να μην ήσουν τόσο επιφυλακτικός. Αυτό είναι το έλαττωμά σου. Αν μου είχες δείξει περισσότερη εμπιστοσύνη, θ' άποφεύγαμε πολλές σκοτούρες.

—Και ή κ. Τσέβιοτ θα γλύτωνε την κατακεφαλιό;

Ο Φράνσις ανατρίχιασε.
—Μη μου το θυμίζεις, μου κάνει κακό! Ήτανε μια πολύ δυσάρεστη ανάγκη. Έλπίζω να είναι καλά τώρα ή κ. Τσέβιοτ. Έγώ δεν συνήθα άκομη. Άκουσε Καρλάιον, θα διευκολύνεις πολύ τα πράγματα αν βελήσης να συζητήσουμε το πράγμα με άπόλυτη ειλικρίνεια. Το κατάλαβα απ' την άρχή πως κάτι είχες μυσήσει, αλλά δε μπορούσα να φανταστώ τί ακριβώς ήξερες και από πού το είχες μάθει.

—Είχα μάθει από τον Τζών πως μια μυστική έκθεση είχε χαθεί, άποκρίθηκε ο Καρλάιον.

—Α, έτσι λοιπόν! Ο πανταχού παρών Τζών σου μίλησε γι' αυτό! Και είμαι βέβαιος πως κανονικά, δεν έπρεπε να είχε ιδέα για την εξαφάνισή του χαρτίου. Είναι να τ' άχνη κανείς με την άδιακρισία που βασιλεύει σε μερικές υπηρεσίες

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 68

25

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

Η Έλινορ Ρόντσταϊλ, νέα ξεπεσμένη άριστογράφισσα, φτάνει άργά τη νύχτα με την ταχυδρομική άμαξα στο Μπίλινγκερστ. Ένα χωριό έξω απ' το Λονδίνο. Πρόκειται ν' αναλάβει καθήκοντα γυναικοδιδάκτρου στο σπίτι κάποιας κυρίας Μάκλεσφελντ. Ένας άμαξας την πλησιάζει, τη ρωτά αν έρχεται απ' το Λονδίνο, σχετικά με την άγγελία που δημοσιεύτηκε στις έφημερίδες και την πηγαίνει σ' έναν έξοχο πύργο. Εκεί, η Έλινορ βρίσκει σ' ένα περιβάλλον, έντελως αντίθετο από εκείνο που περίμενε να βρει. Καί αντί της κ. Μάκλεσφελντ, ένας νέος, κομψός και όμορφος, με υφος άσταχικό, υποδέχεται την γυναικοδιδάκτρου. Η Έλινορ διαπιστώνει με φόβη πως έκανε ένα τρομερό λάθος. Το άμαξι που την έφερε εδώ δεν ήταν της κ. Μάκλεσφελντ, αλλά του κομψού νέου, του λόρδου Καρλάιον, ο οποίος είχε δώσει επίσης μια άγγελία στις έφημερίδες για να βρει, όχι μια γυναικαρά, αλλά μια νύφη για τον γλεντιέ, χαρτοπαίχτη και μέθυστο εξαδέλφό του, τον Μάικλ Τσέβιοτ. Άπελπίσθια κυριεύει την άμοιρη Έλινορ. Ο λόρδος Καρλάιον της προτείνει μια λύση: Νά παντρευτεί αυτή τον εξαδέλφό του. Η Έλινορ εξαίσταται. Ο νεαρός αδελφός του λόρδου Καρλάιον, ο Νίκυ, μπαίνει έξω αλλος στο δωμάτιο και αναγγέλλει ότι, επάνω σ' έναν κανυά, τραυμάτισε θανάσιμα τον Μάικλ Τσέβιοτ στην ταβόνα του χωριού. Αμέσως, ο λόρδος Καρλάιον έπαναλαμβάνει την πρότασή του στην Έλινορ. Χωρίς να έσει και ή ίδια πως, η Έλινορ πείθεται. Ο γάμος γίνεται διακριτικά στο κρεβάτι του Μάικλ που ψυχομαχά. Άργότερα, την ίδια νύχτα, ο Καρλάιον συζητεί με τον άλο αδελφό του, τον Τζών, που άπρετει στο έπιτελείο, στο Λονδίνο. Πάνω στην κουβέντα, ο Τζών λέει πως τον τελευταίο καιρό ένα έλαφεινικό σφαδρό έμπιστευτικό έγγραφο, που περιείχε το σχέδιο εκδίκασης του Οδέλλινγκτον εναντίον του Βοναπάρτη, εξαφανίστηκε απ' το έπιτελείο. Ο Τζών υπονοιάζεται άδοιστα πως ο λόρδος Μπέντλινγκτον (θεός του Μάικλ και ο μόνος άνθρωπος που είχε φίλες μαζί του) είναι υπεύθυνος για την εξαφάνισή του έγγραφου. Στο άναμεταξύ, η Έλινορ, ως κυρία Τσέβιοτ πιά, μένει στο Χάινουόν, τον κατόρθονικό πύργο του πεθαμένου άντρός της.

Advertisement for Servis washing machines. The image shows a large, white, front-loading washing machine with a glass door. The brand name 'Servis' is prominently displayed in a stylized font at the top. Below it, the text 'τό Νέο ΗΛ. ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ ΜΟΝΤΕΛΛΟ 1958' (The New Electric Washing Machine Model 1958) is written. The machine is set against a background of a red and white checkered pattern. To the right of the machine, there is a small illustration of a person washing clothes. At the bottom right, there is a box containing the text 'ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ Μ. & Ι. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ Α.Ε. ΑΘΗΝΑΙ: ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 8 ΤΗΛ. 30-053 ΘΕΣΣΟΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 29 ΤΗΛ. 23-66'. The overall design is typical of mid-20th-century advertising.

Μιά διεθνής τιμητική διάκριση σέ ελληνική επιχείρηση

ΤΟ "ΣΙΜΠΑΣΚΟΠ." ΔΙΑ ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΜΠΑΚΑΚΟΥ

Πολλές φορές στη χώρα μας συνηθίζουμε να κρίνουμε αυστηρά και να βλέπουμε με δυσπιστία κάθε ελληνική προσπάθεια. Έρχονται όμως οι ξένοι, αυτοί που θέλουμε να θαυμάσουμε για τα επιτεύγματά τους, και μας δίνουν μιαν άποστομωτική απάντηση, προβάλλοντας σαν παράδειγμα προς μίμηση μιαν ελληνική επιχείρηση, ένα έργο καθαρά ελληνικό.

(Ανακοίνωσις)

Τό άεροπλάνο χύμηξε πρὸς τὰ ὕψη καὶ μετὰ ἀπὸ λίγο ἡ Δανία εἶχε χαθῆ πίσω μας. Εἶχαμε μπροστά μας 12 ὥρες ταξίδι γιὰ νὰ φθάσωμε στὸν προορισμό μας: τὴν Ἀθήνα! Μὲ αὐτὰ τὰ λόγια ἀρχίζει ὁ ἀπεσταλμένος στὴν Εὐρώπῃ τοῦ «Cibascop» —τοῦ φαρμακευτικοῦ περιοδικοῦ ποὺ ἐκδίδεται σὲ 100.000 ἀντίτυπα στὶς Η.Π.Α. καὶ διανέμεται σ' ὅλοκληρη τὴ Βόρειο καὶ τὴ Νότιο Ἀμερική, καθὼς καὶ στὴν Ἀγγλία— νὰ περιγράψῃ τὸ ταξίδι τοῦ πρὸς τὴν ἐλληνικὴ πρωτεύουσα.

«Ἡ Ἀθήνα —συνεχίζει τὴν περιγραφή του ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ «Cibascop»— ἦταν λουσμένη στὸ φῶς τῆς πανσελήνου. Πάνω ἀπὸ τὴν πολιτεία δέσποζε ἡ Πεντέλη, ποὺ ἔδωσε τὸ μάρμαρό της γιὰ νὰ γίνουν τὰ θαυμάσια ἀρχαῖα μνημεῖα...».

Πρὶν προχωρήσωμε ὅμως γιὰ ν' ἀποκαλύψωμε τὸ σκοπὸ ἀφίξεώς τοῦ Ἀμερικανοῦ ἀπεσταλμένου τῆς CIBA στὴν Ἀθήνα, θὰ πρέπει νὰ πούμε δυὸ λόγια γι' αὐτοὺς ποὺ τοῦ ἔδωσαν τὴν εὐκαιρία νὰ ταξιδέψῃ. Στὴν προκειμένη περίπτωση «ἀποστολεὺς» εἶναι ἡ ἐκδόσις τοῦ περιοδικοῦ, ἡ φαρμακευτικὴ βιομηχανία CIBA τοῦ Νηοῦ Τζέρσεϋ στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, ποὺ ἀποτελεῖ τμήμα τοῦ βασικοῦ ἐργοστασίου CIBA στὴν Βασιλεία τῆς Ἑλβετίας. Τὸ πρῶτο αὐτὸ ἐργοστάσιον τῆς CIBA ἀρξισεν τὴν παραγωγὴ φαρμάκων στὴν Ἑλβετία τὸ

1880 καὶ σήμερα τὴν ἀρχικὴ ἐστία τῆς Βασιλείας περιβάλλουν 41 ἐταιρίαις —21 στὴν Εὐρώπη, 13 στὴν Ἀμερική, 7 στὴν Ἀσία καὶ τὴν Αὐστράλια. Ἐπίσης ὑπάρχουν σὲ πολλὰς χώρας τοῦ κόσμου γραφεῖα ἐπιστημονικῶν πληροφοριῶν καὶ ἐμπορικῶν ἀντιπροσωπείαις τῆς CIBA, στεγασμένες σὲ θαυμάσια ἰδιόκτητα οἰκήματα. Οἱ ἔρευνες, γιὰ νὰ φάρμακα, τῆς CIBA ἔχουν πάρει μεγάλῃ ἐκτασὴ καὶ μόνον τὸ 1956 ἔξωδύνθηκαν σ' αὐτὸν τὸν τομέα 300.000.000 δραχμές. Τέλος, ἡ μεγάλῃ φαρμακευτικὴ βιομηχανία ἔχει παραγάγει 70 ἰδιοσκευάσματα. Σὲ πολλοὺς ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς θὰ φανῇ μικρὸς, αὐτὸ ὅμως ἀκριδῶς εἶναι μιὰ ἀπόδειξις ὅτι ἡ CIBA ἔχει σὰν βασικὸ τῆς μέλημα τὴν μεγάλῃ ποιητικὴ ἀξία τῶν ἰδιοσκευασμάτων της.

Ἐαναγυρίζοντας στὸν Ἀμερικανὸ ἐπισκέπτη μας, καὶ ἀπεσταλμένον τῆς CIBA, τὸν δρίσκομε νὰ θαυμάσῃ, μὲ τὴ συντροφία τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς βιομηχανίας στὴν Ἑλλάδα κ. Γ. Μιχαήλ, τὰ ἀξιόθετα τῶν Ἀθηνῶν. Τελικὰ, τὸ αὐτοκίνητο ποὺ βοήθησε στὴν γνωριμία τοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ «Cibascop» μὲ τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα καὶ τὰ προάστια τῶν Ἀθηνῶν, τοὺς μετέφερε στὸ φαρμακεῖο «Π. Μπακάκου», στὴν πλατεῖα Ὀμονοίας, τοῦ ὁποῖου ὁ ἰδιοκτήτης θὰ εἶναι καὶ ὁ ἀμφι-

τρώων τοῦ ἀπεσταλμένου τῆς μεγάλῃς φαρμακευτικῆς ἐταιρίας.

Ἀπὸ τὴ στιγμὴ αὕτῃ δὲν χρειάζεται νὰ μιλήσωμε πιά ἡμεῖς. Ἀπλῶς μεταφέρουμε τὶς ἐντυπώσεις τοῦ ἀπεσταλμένου τῆς CIBA, ὅπως δημοσιεύθηκαν στὸ «Cibascop», ποὺ ἀφιέρωσε ἕνα μεγάλο μέρος τοῦ χώρου του, γιὰ νὰ δώσῃ μιὰ εἰκόνα αὐτῆς τῆς μεγάλῃς φαρμακευτικῆς ἐλληνικῆς ἐπιχειρήσεως.

Μιά ἐνδιαφέρουσα ἱστορία

Μπαίνοντας στὸ φαρμακεῖο τοῦ Πέτρου Μπακάκου, γράφει ὁ Ἀμερικανὸς ἀπεσταλμένος, οὐ ἔκανε ἐντύπωση ἡ εὐρυχωρία καὶ ἡ νοικοκυρεμένη διάταξις τῶν εἰδῶν τῶν διαφόρων τμημάτων. Λίγο ἀργότερα, μὰς ὡδήγησαν στὸν ἄνω δροφὸ τοῦ καταστήματος κ' ἔκει συναντήσαμε τὸν κ. Μπακάκο. Εὐγενικὰ μὰς κάλεσε νὰ πιούμε μαζὺ καφέ. Φαίνεται πῶς μιὰ μικρὴ παύσις τῆς ἐργασίας, γιὰ ἕνα φλυτζάνι καφέ, εἶναι γεγονός ἐξ ἴσου σημαντικὸ γιὰ ὅσους ἐργάζονται σ' ἕνα ἐλληνικὸ, ὅσο καὶ σ' ἕνα ἀμερικανικὸ κατὰστημα.

»Ἰδρυτὴς τοῦ φαρμακείου ἦταν ὁ Πέτρος Μπακάκος, ποὺ ἀπεφοίτησε ἀπὸ τὸ πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν στὰ 1902 καὶ ἀνοίξε τὸ πρῶτο φαρ-

μακεῖο στὸν τόπο ποὺ γεννήθηκε, στὴ Σπάρτη. Τὸ ἀρχικὸ φαρμακεῖο Μπακάκου στὴν Ἀθήνα ἄνοιξε πρὶν ἀπὸ 42 χρόνια καὶ συγκεκριμένα τὸ 1916. Τὸ σημερινὸ μεγάλο κατὰστημα κατέχει τὸ ὑπόγειο, τὸ ἰσόγειο καὶ τὸν πρῶτο δροφὸ ἔνδς μοντέρνου κτιρίου, ποὺ κτίσθηκε στὴ θέση τοῦ παλαιοῦ καταστήματος τὸ 1937. Ἐκατὸν εἴκοσι ἑπτὰ ἄτομα —προσωπικὸ εἰδικευμένο καὶ μὲ πολυετὴ πείρα— ἀπασχολεῖ τὸ σημερινὸ φαρμακεῖο «Π. Μπακάκου», γιὰ νὰ μπόρῃ νὰ ἐξυπηρετῇ τὴν πελατεία του. Ἐπτά ἀπὸ τὸ πολυ-ἀριθμὸ αὐτὸ προσωπικὸ εἶναι ἐπιστήμονες φαρμακοποιοὶ καὶ οἱ ὑπόλοιποι βοηθοὶ καὶ ὑπάλληλοι τῶν γραφείων. Ὁ κ. Μπακάκος φαίνεται ὅτι πιστεύει στὴν ἰσότητα τῶν δυὸ φύλων —παρατηρεῖ ὁ Ἀμερικανὸς δημοσιογράφος— γιὰτὶ τὸ 50% τοῦ προσωπικοῦ του εἶναι γυναῖκες. Τὰ στελέχη τῆς ἐπιχειρήσεως, ἐξ ἄλλου, εἶναι οἱ συγγενεῖς τοῦ ἱδρυτοῦ, καὶ ὅλοι μαζὺ ἀποτελοῦν ἕνα παράδειγμα θερμῆς οἰκογενειακῆς συνεργασίας.

»Οἱ ἐπιχειρήσεις «Π. Μπακάκου» διαθέτουν σήμερα στὴν κατανάλωσις περὶ τὰ 15.000 εἶδη, ἀπὸ τὰ ὁποῖα 3-4.000 εἶναι σπεσιαλιτέ, προερχόμενα ἀπὸ 12 διαφορετικὰ κράτη. Οἱ ἴδιαι ἐπιχειρήσεις ἐξυπηρετοῦν, μὲσω τοῦ φαρμακείου τῆς πλατείας Ὀμονοίας, 4-5.000 ἀτόμων ἡμερησίως, δηλαδὴ, 10 πελάτες κάθε λεπτό. Ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς συνήθεις πελάτες, προμηθεύονται ἀπὸ τοῦ Μπακάκου τὰ ἀναγκαῖα φαρμακευτικὰ εἶδη καὶ διάφορα νοσοκομεῖα, καθὼς καὶ πολλὰς κρατικῆς ὑπηρεσίας. Γενικὰ, τὸ κατὰστημα ἔχει τόσο μεγάλῃ κίνησις, ὥστε μιὰ τεράστια ὑπόγεια φαρμακευτικὴ ἀποθήκη μὲ φαρμακευτικὸ ὕλικὸ ἔπαρκεῖ μόνον γιὰ τὶς ἀνάγκες 3-4 ἡμερῶν. Ἡ

κεντρικὴ ἀποθήκη, ἐξ ἄλλου, εἶναι ὁλόκληρο κτίριο καὶ θρίσκειται σὲ ἄλλο σημεῖο τῆς πόλεως.

»Τὸ τμήμα ἐργαστηριακῶν εἰδῶν τοῦ φαρμακείου (γυαλικά, ζυγοί, μικροσκόπια, χημικὲς οὐσίες καὶ ὄργανα) καθὼς καὶ τὸ ὀρθοπεδικὸ τοῦ τμήματος θρίσκονται στὸ κατώτερο διαμέρισμα τοῦ καταστήματος, ἐνῶ σὲ ἄλλο διαμέρισμα ἐκπαιδευμένοι τεχνικοὶ ἔχουν ἐπαιδρώσει τὸ εἰδικὸ ὀπτικὸ τμήμα, γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν κρυστάλλων ἐπαφῆς, ποὺ εἶναι τὰ σύγχρονα ἄσρατα γυαλιά.

»Στὸ ἰσόγειο, ὅπου εἶναι ὁ κύριος χώρος τοῦ φαρμακείου, ὑπάρχουν τὰ τμήματα συνταγῶν, σπεσιαλιτέ, καλλυντικῶν, ὀπτικῶν, χειρουργικῶν εἰδῶν, χημικῶν καὶ ἀντιβιοτικῶν, καθὼς καὶ εἰδῶν γιὰ βρέφη. Εἰδικὸ τμήμα ἐξυπηρετεῖ τοὺς ἀσφαλισμένους διαφόρων ὀργανισμῶν καὶ ταμείων. Ἐπίσης, τὸ φαρμακεῖο «Π. Μπακάκου», σὲ παράρτημά του στὴν οδὸ Βουκουρεστίου 21, ἔχει ἱδρύσει τὸ Ἰνστιτούτο «Dr. Scholl», ποὺ εἶναι εἰδικὸ γιὰ διὰ ἀφορὰ τὰ πόδια καὶ ἐφαρμόζει τὶς μεθόδους τοῦ διεθνούς ὀργανισμοῦ Scholl's.

Οἱ ἄλλαι ἐπιχειρήσεις

Συνεχίζοντας τὴν ἀνταπόκρισίν του ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ «Cibascop» γράφει χαρακτηριστικά:

«Ἐν ὑπάρχει ἕνα φαρμακεῖο στὴν Ἑλλάδα, ποὺ νὰ μπορῇ καὶ νὰ θέλῃ νὰ ἐξυπηρετῇ τὶς ἀνάγκες τῶν ἱατρῶν σὲ σπεσιαλιτέ, αὐτὸ εἶναι τὸ φαρμακεῖο Μπακάκου».

Ὁ ἀπεσταλμένος τῆς CIBA ἀναφέρεται παρὰ τὰ στὴν πλήρη βιβλιοθήκῃ τοῦ φαρμακείου, ἡ ὁποία εἶναι ἐνημερωμένη μὲ ὅλα τὰ διεθνή συγγράμματα φαρμακευτικῆς καὶ, ἐν συνεχείᾳ, δίνει μιὰ εἰκόνα τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ ἐπαγγελ-

CIBASCOPE

γραφῆριον ριθίγας

ΕΞΩΦΥΛΛΟ τοῦ ἀμερικανικοῦ φαρμακευτικοῦ περιοδικοῦ «Cibascop», τὸ ὁποῖο ἀφιέρωσε ἐνθουσιῶδες ἄρθρο στὸ φαρμακεῖο «Π. Μπακάκου».

ματικῆς ὁργανώσεως τῶν φαρμακοποιῶν στὴ χώρα μας, γράφοντας μεταξὺ ἄλλων ὅτι ὁ ἱδρυτὴς τοῦ φαρμακείου Π. Μπακάκος, μέχρι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, ἦταν Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ «Πανελληνίου Φαρμακευτικοῦ Συνδέσμου».

«Σὰ νὰ μὴν ἔφθανε τὸ βάρος τῆς διεθυνσεως μιᾶς ἐπιχειρήσεως, ὅπως εἶναι τὸ φαρμακεῖο του, ὁ Μπακάκος —συνεχίζει ὁ ἀπεσταλμένος τῆς CIBA— ἱδρύσει καὶ ἄλλες ἐπιχειρήσεις, ὅπως ἡ φαρμακευτικὴ ἐταιρία «MINEPBA», ἡ ἐταιρία «ΣΙΜΑΝΣ», ποὺ ἀσχολεῖται μὲ τὴν παραγωγὴ αἰθερίων ἐλαίων, κλπ.».

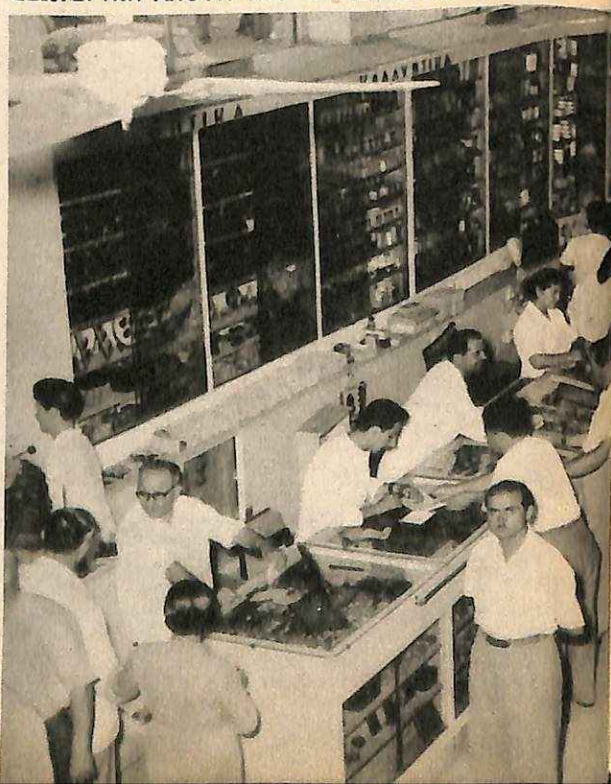
Ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ «Cibascop» τελειώνει τὴν ἀνταπόκρισίν του στὸ περιοδικὸ μὲ τὴν ἀκόλουθον φράση:

—Ἐνὼ κατεδαίναμε τὶς σκάλες καὶ περνούσαμε ἀπὸ τὴν κατάρρευσις ἀπὸ κόσμον αἰθούσα τοῦ φαρμακείου, σκεφθῆκαμε: «Ἄν οἱ Ἕλληνες ἔχουν μιὰ λέξη γιὰ νὰ χαρακτηρίζουν ὅτι ἀφορὰ τὰ φαρμακεῖα, ἡ λέξη αὕτη πρέπει νὰ εἶναι «Μπακάκος».

ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ «Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ» ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΟ ΥΠΟΓΕΙΟ, ΤΟ ΙΣΟΓΕΙΟ ΚΑΙ ΤΟΝ Α΄ ΟΡΟΦΟ

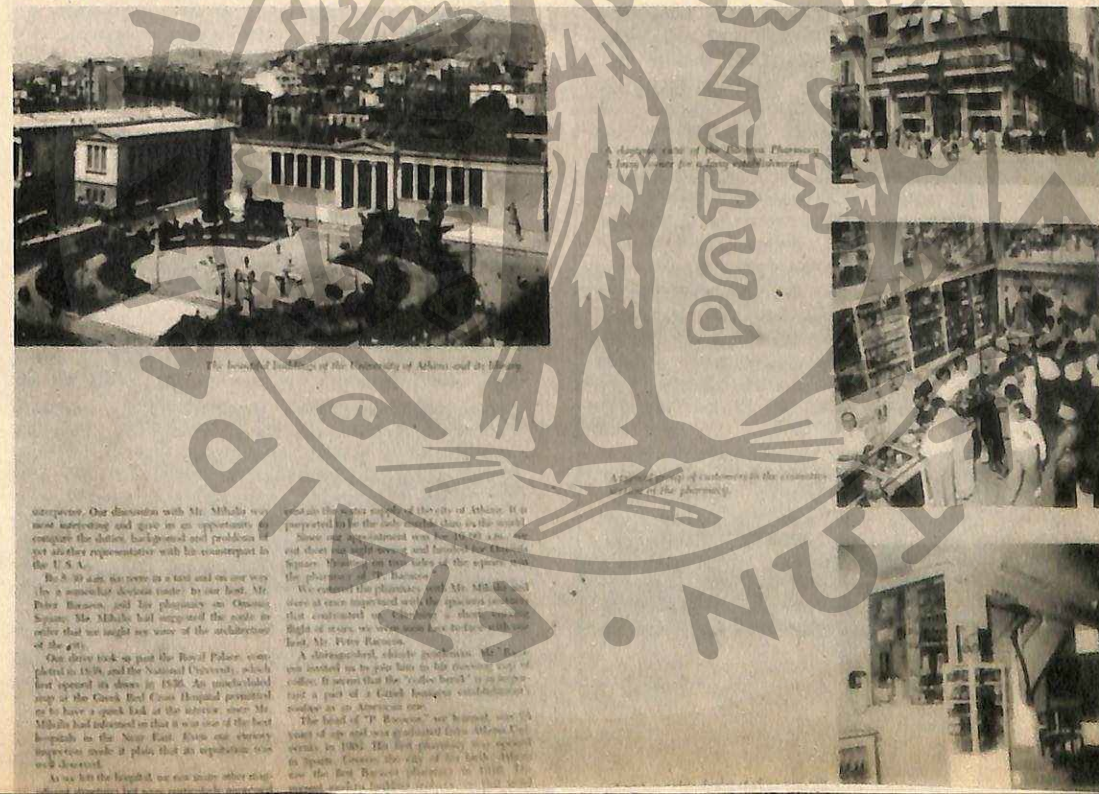
ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ. ΔΥΟ ΑΠΟ

ΤΑ ΤΜΗΜΑΤΑ: ΟΠΤΙΚΑ ΕΙΔΗ ΚΑΙ ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ

ΦΩΤΟΤΥΠΗΜΕΝΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΟΥ «CIBASCOPE» ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΓΙΑ ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ «Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ»

ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΜΑΘΕΤΕ

Ο ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ, κ. Ἀθηνᾶ Δι-σμαντίδου (Ἀθῆναι), πού ἐξελέγη τὴν περασμένη ἐβδομάδα ἀκαδημαϊκός, δὲν ἔχει γράψει τίποτε γιὰ τὸ θέατρο. Ὅπως ὁ ἴδιος ἔχει τελευταίως ἀναφέρει, σὲ μιὰ συνέντευξή του, εἶχε ζωηρὴ τὴ διάθεσιν νὰ δοκιμάσῃ τις τόσο ἐξαιρετικὲς συγγραφικὲς δυνάμεις του καὶ στὴ σκηνή. Μάλιστα πέρυσι καταπίστηκε κάποιον μυθιστόρημα, πού γράφει τώρα καὶ πού τὸ τιτλοφορεῖ ὁ «Μαέστρος», νὰ τὸ παρουσιάσῃ σὰν θεατρικὸ ἔργο. Μίλησε σχετικὰ στὴν Κατερίνα, ἡ ὁποία καὶ τὸν ἐνίσχυσε σ' αὐτὴ τὴ σκέψη καὶ τοῦ εἶχε δηλώσει ὅτι εἶναι πρόθυμὴ νὰ τὸ παίξῃ ἀμέσως. Ἐν τούτοις, ὅταν κάθισε νὰ γράψῃ αὐτὸ τὸ θεατρικὸ ἔργο, διέπιστῶσε πολὺ γρήγορα ὅτι δὲν τοῦ πήγαινε, διότι βλέπει —μεταχειρίζομαι τὰ λόγια του— «τὴ ζωὴ ἀφηγηματικὰ καὶ ὄχι σκηνηκὰ». Γι' αὐτὸ καὶ δὲν συνέχισε. Δὲν εἶναι δέ, σημειώστε, ἀσπληρὸς μονάχα μὲ τὸν ἑαυτὸ του. Καὶ γιὰ τὰ θεατρικὰ ἔργα τὸν ἄλλον δὲν εἶναι διόλου ἐπιεικής. Ἐχει συγκεκριμένα δηλώσει ὅτι τὸ θέατρο μας τοῦ ἀρέσει ὅταν παίζει... ξένα ἔργα. «Τὰ ἑλληνικὰ ἔργα —ἐξηγήσε— δὲν με συγκινοῦν. Δὲν ξέρω γιὰτί οἱ θεατρικὲς ἐργασίες τὸν δικὸν μας συγγραφέα δὲν μὴ δύνουν τὴ βαθύτερη αἴσθησιν τῆς ἑλληνικῆς ζωῆς. Γι' αὐτὸ καὶ δὲν μοῦ ἀρέσουν. Πιὸ ὑποφερτὰ, πιὸ ἀνεκτὰ εἶναι τὰ ἐλαφρὰ ἑλληνικὰ ἔργα, οἱ κωμωδιούλες...».

ΟΙ «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΟΥΣΕΣ», κ. Ἀντίοχος Κανῆ (Πειραιεύς), πού τόση ἐπιτυχία γνώρισαν καὶ στὸ Παρίσι —μέσα εἰς τὸν ὅλο κύκλο τῶν θριαμβευτικῶν παραστάσεων τοῦ «Ἑθνικοῦ» μας θεάτρου στὸ «Φεστιβάλ» τοῦ Θεάτρου τῶν Ἑθνῶν— πρωτοπαίχθηκαν τὰ νεότερα χρόνια ἀπὸ τὴν «Νέα Σκηνή». Εἰς τὰ 1904. Τίς εἶχε μεταφράσει ὁ Πολύβιος Δημητρακόπουλος καὶ εἶχε γράψῃ τὴ μουσική ὁ ἀξέχαστος Σακελλαρίδης. Τὸν κύριον γυναικίον ρόλον (τὴν Πραξάγδω, ὅπου τόσο ἄρεσε ἡ Μαίρη Ἀρῶν) ἐρμήνευσε πρώτη ἡ Εὐαγγελία Παρασκευοπούλου. Ἀλλὰ ὄχι ἀπὸ τὴν ἀρχή. Στὴν πρώτη παρουσίᾳ τῆς Ἀττικής αὐτῆς κωμωδίας, ἔνεκα τοῦ τολμηροῦ διαλόγου τῆς, ὅλους τοὺς ὁλοὺς τοὺς ἐπαιξαν ἄνδρες. Ὁ ἱστορικὸς τοῦ νεοελληνικοῦ θεάτρου, ὁ Γιάννης Σιδερός, ἀναφέρει ὅτι κύριον ἐρμηνευτὰ ἦσαν ὁ Μήτσος Μυράτ, ὁ Νίκος Παπαγεωργίου καὶ ὁ Ἀγγελος Χρυσόμαλλης, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ζῇ μονάχα ὁ πρῶτος. Ἡ «Ἰφιγένεια ἐν Αὐλίδι», διὰ τὴν ὁποία ἐπίσης μ' ἐρωτᾷτε, καὶ ἡ ὁποία, ἐκτός τῆς δυάδος τῶν ἄλλων πρωταγωνιστῶν, ἔδωσε τὴν εὐκαιρίαν νὰ διακριθῇ ἰδιαίτερα στὴ γαλλικὴ πρωτεύουσα ἡ Ἀλέκα Κατέλλη, πρωτοπαίχθηκε, στὸν καιρὸ μας, ἀπὸ τὴ μεγάλη Κυβέλη, στὰ 1916.

Ο ΝΙΚΟΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, δις Χρυστὶνα Μαυροπούλου (Ἀμαρουσίον), πού σὰς ἄρесе στὴν κωμωδία τοῦ Μῶμη, τὴν ὁποία παίζει μὲ ἰδιαίτερη ἐπιτυχία ἡ Κατερίνα, εἶναι ἕνας ἡθοποιὸς πολὺ ἐλπιδοφόρος. Καὶ μάλιστα στὴν περιοχὴ τῶν «ζὲν πρεμιέ», πού τόσο σπανίζουν αὐτὸ τὸν καιρὸ στὸ θεατρὸ μας. Γεννήθηκε στὴν Ἀθῆναι τὸν Μάρτιον τοῦ 1936. Ἐφοίτησε στὴ Δραματικὴ Σχολὴ τοῦ Ἑθνικοῦ Θεάτρου. Μαθητὴς τῆς Ἀ' τάξης. ἔλαβε μέρος, ὡς μέλος τοῦ χοροῦ, στὶς παραστάσεις τοῦ κλιμακίου Ἀρχαίας Τραγωδίας τοῦ «Ἑθνικοῦ Θεάτρου», στὸ Βισμπάτεν τῆς Γερμανίας, στὸ Ζάγκρεμπ καὶ στὸ Βελιγράδι τῆς Γιουγκοσλαβίας. Μετέβη στὸν «Οιδίποδα τύραννον» καὶ ἐν συνεχείᾳ στὴν «Ἀντιγόνη», ὅπου τὸ 1956 ἐκράτησε τὴ θέση τοῦ κορυφαίου τοῦ χοροῦ. Τελικὰ, ἀπεφοίτησε πέρυσι ἀπὸ τὴ Δραματικὴ Σχολὴ τοῦ «Βασιλικοῦ» καὶ εὐθὺς ἀμέσως προσελήφθη ἀπὸ τὸν θίασον Κατερίνας καὶ ἔλαβε μέρος εἰς τὰ ἔργα: «Βιργινία» τοῦ Μισέλ Ἀντρέ, «Ἀλκίον τῆς ἀράχνης» τῆς Ἀγκάθα Κρίστι, καὶ τώρα στὸ «Ἡ λαίδη ἐξοφλεῖ». Παράλληλα μετέχει ὡς πρωταγωνιστὴς στὸ γύρισμα μιᾶς νέας ἑλληνικῆς ταινίας, πού ἔχει τὸν τίτλον «Ο ἄνθρωπος μου». Ἀν καὶ μόλις 22 χρονῶν, εἶναι παντρεμένος καὶ ἔχει ἕνα ἀγαπώμενον τέσσαρων μηνῶν.

ΚΑΘΕ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ, ΚΡΙΣΕΙΣ, ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ Κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

Ὁ δρῖαμβος τοῦ «Ἑθνικοῦ» στὸ Παρίσι καὶ τὸ «Χρυσὸ χάπι»

Οἱ ἀλλαγὲς ἔργων συνεχίζονται στὴν ἀθηναϊκὴ σκηνή. Τὴν περασμένη Παρασκευὴ ὁ Μάνος Κατράκης παρουσίασε στὸ «Ρέξ» τὸ «Χρυσὸ χάπι» καὶ τώρα μὲ τὸ Πάσχα ετοιμάζονται ν' ἀλλάξουν ἔργα τὸ θέατρο «Κυβέλης» τὸ «Δημοτικὸν» Πειραιῶς καθὼς καὶ τὸ «Θέατρο Τέχνης». Παράλληλα ἡ θεατρικὴ ἐβδομάδα ἔχει εἰς τὰ ἐνδιαφέροντα νημέματα τῆς τὴν ἐπιστορὴν τοῦ κλιμακίου τοῦ «Ἑθνικοῦ Θεάτρου» πού ἐδριάζετο στὸ Παρίσι καθὼς καὶ τὴν παρουσίαν γιὰ λίγες ἡμέρες στὴν Ἀθῆναι τῆς Μελίνας Μερκούρη, καθιερωμένης γιὰ σὰρ τοῦ ξένου κινηματογράφου.

Ἀς ἀρχίσουμε ἀπὸ τὸ «Χρυσὸ χάπι» τοῦ Νότη Περγιάλη. Ὁ νέος αὐτὸς θεατρικὸς συγγραφεὺς, χωρὶς ἀμφιβολία, ἔχει ταλέντο. Συγχρόνως, ὅμως, ἔχει τὸ ἐλάττωμα τῆς φιλολογίας καὶ τὸν διακρίνει περισσότερο ποιητικὴ διάθεσις καὶ πρὸ πάντων διαλογικὴ ἀνάπτυξις ἰδεῶν, ἡ δὲ προβολὴ αὐτῶν τῶν στοιχείων ἀποδοίνει εἰς ὁδὸς τῆς σκηνηκῆς δράσεως. Αὐτὸ τοῦλάχιστον χαρακτηρίζει τὸ νέο του ἔργο. Θέμα του εἶναι ὁ ἀτομικὸς πόλεμος. Ξεκινᾷ μὲ τὴν ὑποθετικὴ δόξιν ὅτι ἐσπᾷτε ἁφνικὰ ἕνας πόλεμος μ' ἀτομικὰ ὅπλα καὶ οἱ ὁδοὶ μετὰ τοὺς πολέμους καταστρέφουν μεγάλες καὶ μικρὲς χώρες, ἀναστατώνουν καὶ ἐρημνίζουν πολίτευμα καὶ σκορποῦν τὸν ὄλεθρον καὶ μαζὺ τὴν ραδιενέργειαν καὶ τὸν μαζικὸ θάνατον. Ὁ Νότης Περγιάλης, σ' ἕνα σημείωμα πρὸς τὴν μουσικὴν πρὶν ἀπὸ τὴν παράστασιν, ἔγραφε πῶς ὁ ἀτομικὸς αὐτὸς πόλεμος δὲν ἔγινε, βέβαια, ὅμως εἶναι τόσο ἐντονὸς ἡ φοβερὴ σκία τοῦ στὸν ὀρίζοντα, πού αἰσθάνεσθαι τὴν ἀνάγκην νὰ μπηθῇ μιὰ κραυγὴ. Τὸ «Χρυσὸ χάπι» —κατέληξε ὁ δημιουργὸς του— αὐτὸ ἀκριδῶς εἶναι, μιὰ κραυγὴ. Ἐάν ἦταν πραγματικὰ ἔτσι, ἔάν τὸ νέο ἔργο τοῦ συγγραφέως τοῦ «Κοριτοῦ» μὲ τὸν κορδελλάκιον ἦταν μονάχα μιὰ κραυγὴ, τὰ πράγματα θὰ ἦσαν ἴσως καλὰ. Ἀλλὰ δυστυχῶς τὸ «Χρυσὸ χάπι» δὲν εἶναι μόνον μιὰ κραυγὴ. Εἶναι... πολλὲς κραυγές. Εἶναι ὅλο κραυγές. Εἶναι καὶ τὸ πλημμυρισμένον ἀπὸ φωνές, θρήνους κ' οἰμωγές. Προπάντων ἡ πρώτη πράξις του πού ἀποτελεῖ κατὰ τὸν συνεχῆ κήρυγμα καὶ δὲν ἔχει καμμιὰ οὐσιαστικὴ πλοκὴ κουράζει τὸν θεατὴ μὲ τὴν ἐφιαλτικὴ ἐπιδρομὴ μερικῶν μελλοθανάτων πού φωνάζουν, κτυποῦνται καὶ σκούζουν, ὅταν γίνονται ἡ ἀτομικὴ ἐκρήξις καὶ αὐτοί, μολυσμένοι ἀπὸ τὴν ραδιενέργειαν, εἰσέρχονται στὸ ἀντιατομικὸν καταφύγιον ἑνὸς ὑπουργοῦ, πού εἶναι ἀπὸ τοὺς κύριους ὑπευθύνους τῆς κηρύξεως τοῦ φοβεροῦ αὐτοῦ πολέμου. Τὰ πράγματα στὴ δεύτερη πράξις γίνονται κάπως θεατρικώτερα, ὅταν ἀναγγέλλεται ὅτι ἔχει ἀνακαλυφθῇ κάποιο χάπι —τὸ «χρυσὸ χάπι»— πού σώζει ἀπὸ τὴν ραδιενέργειαν. Ἀλλὰ ἀπὸ τὸ σωτήριο αὐτὸ φάρμακον μόνον ἕνα φθάνει ἕως τὸ καταφύγιον, ὅπου τὸν ἔχουν μαζετῇ οἱ μελλοθανάτοι ἥρωες τοῦ κ. Περγιάλη, πού ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ ἀγωνιοῦν καὶ τρέμουν γιὰ τὴ ζωὴ τους καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ἔχουν τὴν ψυχραιμίαν νὰ ἐπιδίδονται σὲ διαλεκτικὴν καὶ νὰ ἐπιχειροῦν λεκτικὸν διαξιφισμὸν κοιτικῆς καὶ αὐτοκριτικῆς...

Συμπέρασμα: Ὁ Νότης Περγιάλης δὲν κατορθώνει τελικὰ νὰ πάρῃ τὸν θεατὴ μὲ τὸ μέρος του, γιὰτί ἡμπορεῖ νὰ κηρύττῃ μιὰ ἰδέαν καὶ νὰ καυτηριάξῃ ὠρισμένα πράγματα, ἀλλὰ συνολικὰ δὲν κάνει θέατρο. Δὲν κάνει, ἐάν θέλετε, ἐνδιαφέρον θέατρον. Ἐπιχειρεῖ κήρυγμα κατὰ τὸν ἀτομικὸν πόλεμον, ὑποστηρίζει ρητορικὰ —καὶ μάλιστα μὲ ρητορισμὸν... κραυγαλέον— ὠρισμένες ἰδέας καὶ καυτηριάξει μὲ συγκεκριμένη ἰδεολογικὴ ἀπόκρυσιν ὠρισμένα πρῶτα, ἀλλὰ δὲν κατορθώνει νὰ πείσῃ τὸ κοινὸν ὅτι παρακολουθεῖ μιὰ ἀξιόλογον ἢ ἔστω καὶ ὑποφερτὴ σκηνηκὴ προσπάθεια.

Ὁ Μάνος Κατράκης ἔκαμε ὅ,τι μποροῦσε γιὰ νὰ δώσῃ πρὸς φροντισμένα τὸ καινούργιον αὐτὸ θεατρικὸ ἔργο. Ὁ νέος σκηνοθέτης Γιώργος Θεοδο-

σιάδης, ἂν καὶ ἀνέλαβε τίς τελευταῖες μόλις ἡμέρας τὴν εὐθύναν τῆς παραστάσεως, εἶναι προφανές ὅτι ἐργάσθηκε εὐσυνειδίχτα. Ἐάν ἔχει καιρὸ, ἀσφαλῶς θὰ εἶχε ἐπιβάλῃ, σὲ μερικὰ ἀπὸ τὰ στελέχη τοῦ «Ἑλληνικοῦ Λαϊκοῦ Θεάτρου», πού στρέφονται κατ' εὐθείαν πρὸς τὸ κοινὸν καὶ ἀπαγγέλλουν, νὰ παῖς οἱ νῦν διαλογικῆς σκηνηκῆς τους. Ὁ Γιώργος Ἀνεμογιάννης ἐπλάσισε τὴν ἰδιόμορφον δόξιν τοῦ ἔργου μ' ἕνα ἰδιόρρυθμον καταφύγιον, πού ἀπέτελεσε ἐξαιρετὸ πλαίσιον γιὰ τὴν ἐκτύλιξιν τῆς ὑποτυπώδους δράσεως. Τέλος, ὁ Γιώργος Καζάσσογλου ἔγραψε μουσικὴν πολλὴν χαρακτηριστικὴ. Ἐκτός ἀπὸ τὸν διαλεκτὸν θιασάρχη, πού ζωντάνεψε ἀδρά καὶ χαρακτηριστικὰ τὸ βασικώτερον πρόσωπον αὐτῆς τῆς «σύγχρονης τραγωδίας», θὰ πρέπει ν' ἀναφερθῶν ἰδιαίτερα ἡ Ἑλένη Χατζηαργυρή καὶ ὁ Σπύρος Μουσκούρης. Ὁ Θεόδωρος Μοριδῆς ἔχει καλὲς στιγμές, καὶ διέγραψαν ἱκανοποιητικὰ τὸ ζευγάρην τὸν δὸν μαύρων ἡ Ἑλλη Σουθᾶκη καὶ ὁ Κώστας Παπάς. Τὸ ἴδιον καὶ ὁ κ. Καμενίδης τὸν γιατρό. Γιὰ τοὺς ἄλλους ἐκτελεστὰς ὑπάρχουν γιὰ ἄλλους μικρὲς καὶ γιὰ ἄλλους μεγαλύτερες ἐπιφυλάξεις. Ἐν πά-

Ὁ Κάρλος Κουν μαζὺ μὲ τοὺς κύριους ἐρμηνευτὰς τοῦ ἔργου τοῦ Τέννισον Οὐίλλιαμς «Καλοκαίρι καὶ καταχνιά» πού θ' ἀνεβῇ τὴν ἄλλη ἐβδομάδα τὸ «Θέατρο Τέχνης». Εἰκονίζονται μαζὺ μὲ τὸν ἐμφυλιν τὸν ὀργανισμὸν, ἡ Βέρα Ζαβιτογιάννη, ἡ Μαρία Κωσταντάρου, ἡ Ἑλένη Παπαγιάννη, ἡ Ἐκάλη Σώκου, ὁ Νίκος Μπαμπιλλῆς καὶ ὁ Μηνᾶς Χρηστίδης.

ση περιπτώσει, ὅλοι κατέβαλαν φιλότιμη προσπάθειαν γιὰ νὰ δώσουν ζωὴ σ' ἕνα ἔργο πού πάσχει ἀπὸ θεατρικὴ ἀναπρία.

Τὰ ἄλλα νέα ἔργα

Μετὰ τὸ αὐτοῦ «Χρυσὸ χάπι» ἀκολουθοῦν τώρα δυὸ ἀλλαγές, τὸ Πάσχα. Μιὰ στὸν Πειραιᾶ, στὸ «Δημοτικὸν» τῆς γείτονος, ὅπου ἀνεβαίνει τὸ «Μελτεμᾶκι» τοῦ Χόρν, ἀπὸ τὸν θίασον Ροντήρη, καὶ μιὰ δεύτερη στὴν Ἀθῆναι, ὅπου ὁ θίασος Βέμπο-Μακρῇ θὰ παρουσιάσῃ μιὰ σειρά ἀπὸ προεκλογικὰ σκέτς τῆς δυάδος Τραϊφόρου-Βασιλειάδην μὲ τίτλον «Κάλπες καὶ κάλπηδες». Παράλληλα γίνονται κάποια ριζικώτερη ἀλλαγὴ στὸ θέατρο «Διάννα». Ὁ μουσικὸς θίασος Σταυρίδης-Θεοφανίδης μεταφέρεται εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καί, ἀντὶ γι' αὐτὸν, στὸ θέατρο τῆς ὁδοῦ Ἱπποκράτους ἐγκαθίσταται θίασος πρὸς τὴν Βίλμα Κύρου, πού θὰ παρουσιάσῃ τὴν κωμωδίαν «300 λέξεις στὸ λεπτό».

«Καλοκαίρι καὶ καταχνιά»

Γιὰ τὴν ἄλλη ἐβδομάδα, ἐξ ἄλλου, καὶ συγκεκριμένα τὴν ἐρχομένη Πέμπτη, ὁ Κάρλος Κουν ἀνεβάζει τὴ σκηνηκὴν δημιουργίαν τοῦ Τέννισον Οὐίλλιαμς «Καλοκαίρι καὶ καταχνιά».

Τὴν ἀπομένει ἀκόμη, ἡ καινούργια κωμωδία τοῦ Σπύρου Μελά, πού θὰ ἐμφανίσῃ ὁ Βασίλειος Λογοθετίδης, ὁ ὁποῖος μὲ τὸ θίασόν του φεύγει σὲ 15 ἡμέρας γιὰ τὴν Ἀμερική. Τί καὶ πῶς δὲν εἶναι ἀκόμη γνωστὸν. Ἐγινε σκέψη τὸ νέο αὐτὸ ἑλληνικὸ ἔργο, πού ἡ ἐπίσημη πρεμιέρα του θὰ δοθῇ στὴν Νέα Ὑόρκη, μὲ πρωτοπαίχην τὸν Πειραιᾶ ἡ στὴν Χαλκίδα, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀκόμη ξεκαθαρισμένα τὰ πράγματα. Μιὰ φορὰ, ὁ Μελάς πού ἀνέρωσε κάνει τίς τελευταῖες διορθώσεις στὴν τρίτη πράξιν καὶ ὁ πρῶτος τῶν κωμικῶν μας θέλει νὰ δώσῃ, ἐάν τελικὰ τὰ καταφέρῃ, 2-3 παραστάσεις τῆς κωμωδίας αὐτῆς, γιὰ νὰ εἶναι ὀριμώτερη ἡ παρουσίασὶς τῆς στὸν Νέον Κόσμον.

Ἐστὶν δὲν μένον παρὰ τὸ «Δακτυλίδι τῆς μάνας», πού θὰ παρουσιάσῃ στὶς 25 Ἀπριλίου ἡ «Λυρικὴ», καὶ ἡ «Ὁρατὰ μπαλωματοῦ» τοῦ Λόρκα, πού θ' ἀνεβῇ, κατὰ μετὰφρασιν καὶ σκηνοθεσίαν τοῦ Ἀλέξη Σολομοῦ, τὸ «Ἑθνικὸν Θέατρον» στὶς ἀρχὲς Μαΐου. Θὰ πρωταγωνιστῇ ἡ Μαίρη Ἀρῶν, ἡ ὁποία θὰ ὑποδυθῇ παράλληλα τὸν κύριον γυναικίον ρόλον καὶ σ' ἕνα μονόπρακτον τοῦ Κοκτῶ πού θὰ παίχῃ μαζὺ. Οἱ δοκιμὲς θὰ ἀρχίσουν ἀμέσως καὶ προτὶ ἀκόμη, ὅσα στελέχη τῆς κρατικῆς σκηνῆς θὰ λάβουν μέρος, ἐκουρασθοῦν ἀπὸ τὸ ταξίδι τὸν Παρισίον. Τὸ κλιμάκιον πού ἐδριάζετο στὸ φεστιβάλ τῆς γαλλικῆς πρωτεύουσῆς γύρισε στὶς ἀρχὲς αὐτῆς τῆς ἐβδομάδος. Γύρισε κατενθουσιασμένον. Καὶ μὲ τὸ δικό του. Ὅλες οἱ ἐμφάνσεις πού ἔκαναν τὰ στελέχη τοῦ ἐπισήμου θεατρικοῦ ὀργανισμοῦ ἐκεῖ γνώρισαν ἀληθινὰ μοναδικὴν ἐπιτυχίαν. Ἦταν ἕνας κύκλος ὁκτὼ θριαμβευτικῶν παραστάσεων, παραστάσεων πού ἀποτελοῦν ἐξαιρετὴν τιμὴν καὶ θαυμάσιον εἰσοδήμιον ἀξίας καὶ ποιότητος γιὰ τὴν καλλιτεχνικὴν Ἑλλάδα. Δὲν εἶναι μονάχα τὸ κοινόν, πού χέλασε τὸν κόσμον καὶ ἐπεφύλαξε τίς πρὸ ἐνθουσιώδεις καὶ τίς πρὸ ζωηρῆς ἐκδηλώσεως πρὸς τοὺς καλλιτέχνους μας. Εἶναι καὶ οἱ κριτικαί. Βέβαια, ὑπάρχουν μερικὰ κείμενα μὲ ὠρισμένες παρατηρήσεις. Μὲ μερικὲς ἐπιφυλάξεις γιὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἁλφᾶ ἡ τῆς βῆτας. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι ἀκόμη οἱ Παρισίνοι κριτικαὶ πού διεισέπυσαν μικροεπιφυλάξεις, δὲν τίς διεισέπυσαν γιὰ τὸ σύνολον, γιὰ τὴν ὅλη παράστασιν, γιὰ τὸ ὅλον ἐνέχυρον, γιὰ τὴν συνολικὴν προσπάθειαν. Εἰς τὸ σημείον αὐτὸ ὑπῆρξε ὁμοφωνία: Τὸ «Ἑθνικὸν Θέατρον» ἄρεσε, ἐπέτυχε, θαυμάσθηκε. Ἐώσεως ἕνα «παράν» ἀφάν-

Πασχαλινὲς διακοπές Ἑλληνίδος δένετας: Ἡ Μελίνα Μερκούρη (πὺ στὴ σελίδα 46 τὴν ἐπέπεσε στὸ στίτι τῆς τῆς Ρώμης) εἶναι τώρα γιὰ λίγες ἡμέρας στὴν Ἀθῆναι καὶ περιφέρεται χαρούμενη καὶ ξένοιαστη στοὺς δρόμους τῆς. Ὅμως τὴν Δευτέρα θὰ ξαναφύγῃ, προκειμένου ἀρχὲς Μαΐου ν' ἀρχίσῃ στὴν Ἱταλίαν τὸ γύρισμα τοῦ νέου τῆς φιλμ.

ταστα κολακευτικὸν γιὰ τὴν στάθμην τοῦ θεατρικοῦ μας πολιτισμοῦ. Καὶ εἰς ἕνα καλλιτεχνικὸν στίβον ὅπως τὸ «Φεστιβάλ» τοῦ Θεάτρου τῶν Ἑθνῶν αὐτὸ εἶναι ἕνα μεγάλο κατορθώμα, μιὰ ἐπίτευξις γιὰ τὴν ὁποία δικαιούται τοῦ: Πρωταγωνισταί, ἡθοποιοί, χοροὶ, σκηνοθέτες, συνθέτες, σκηνογράφοι, ἐνδυματολόγοι καὶ χορογράφοι.

Ἡ Μελίνα Μερκούρη

Δὲν μᾶς ἦλθε, ὅμως, ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ μονάχα τὸ κλιμάκιον μετὰ τῆς καλλιτεχνικῆς δόξης τοῦ Παρισίου. Ἦλθε καὶ ἡ Μελίνα Μερκούρη. Ἡ Ἑλληνίδα δένετα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κινηματογράφου —πὺ τὴν ζητᾷ τώρα καὶ τὸ Χόλλυγουντ— ἀναγύρισε γεμάτη νοσταλγία γιὰ Ἑλλάδα καὶ ἀφάνιστο πόθον νὰ ξαναπαίξῃ στὸ θέατρο, ἔστω ἀνέστιχα πρὸς τὸν κωμικὸν μας θέλει καὶ ἕνα ἔργο. Ἦλθε ἀπὸ τὴν Ρώμην, (σ' ἄλλες σελίδες θὰ βρῇτε μιὰ εἰδικὴ περιγραφὴ τοῦ ἐκεῖ σπιτιοῦ τῆς) ἦλθε γιὰ νὰ ξαναφύγῃ τὴ Δευτέρα καὶ ἦλθε αὐτὴ τὴ φορὰ ξανθὴ. Τὰ μαλλιά τῆς, πού τὰ εἶχε βάλει σκούρα, γιὰτί ἔτσι ἀπαιτοῦσε ὁ ρόλος τὸν ὁποῖον ἐπαιξε στὸ φιλμ τοῦ ὀργανισμοῦ «Ἀρθούρου Ράγκ» ἡ «Ταίγιανα καὶ ὁ τζέντλεμαν», ἐπανῆλθαν στὴν παλιά τους μορφή, μὲ ἀπόκρυσιν μάλιστα πρὸς τὸν πλατίνε. Ἀλλὰ κατὰ τὰ ἄλλα ἡ δημοφιλὴς πρωταγωνίστρια ἦλθε ἐντελὸς ἀλλαγμένη. Κατάφορτη ἀπὸ προτάσεις γιὰ ταινίας καὶ μὲ ἐντελὸς καὶ πούροισιν συνήθειες. Ἡ ζωὴ τοῦ σπουτίου (ἐγερτήριο καὶ ὕπνος ἀπὸ τίς 8 τοῦ βράδυ...) τὴν ὑποχρέωσε ν' ἀλλάξῃ συνήθειες καὶ νὰ μὴ μπορῇ νὰ... προσαρμωθῇ πρὸς τὸ ἀθηναϊκὸ καλλιτεχνικὸ ἐνέχυρον...

Ἀγαπᾷ τὸν κινηματογράφον, μὲ εἶπε σὲ μιὰ φιλικὴν συνομιλίαν, μὲ δίνει πολλὰς χαρὰς, ἀλλὰ συγχρόνως στοιχίζει ἕνα μῆχρον πού δὲν μποροῦν νὰ τὸν φαντασθοῦν ὅσοι ἐπληθύνουν καὶ φθονοῦν τὴ μοῖραν τῶν «ἀστέρων». Εἶναι μιὰ δουλειὰ σκληρὰ, σκληρὴ, ἐπιμονὴ πού κυριολεκτικὰ σὲ πασάκει. Δὲν εἶναι φιλολογία: Νοσταλγῶ πολὺ τὴ σκηνή. Νοσταλγῶ πολὺ μιὰ παράστασιν στὴ γλῶσσά μου, μιὰ θεατρικὴ ἐμφάνισιν. Θὰ κάνω τ' ἀδύνατα δυνατὰ γιὰ νὰ καταφέρω νὰ ἐπιτύχω μιὰ ἀνάπαυλιν ἀνάμεικτον στὸν «Νόμον», τὸ φιλμ τοῦ Ντασέν πού θ' ἀρχίσω νὰ γυρίζω τὴν ἄλλη ἐβδομάδα, στὴν ταινίαν τοῦ Ὀντρεῦ πού θὰ ἐτοιμασθῇ τὸ καλοκαίρι στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ φιλμ τοῦ ἔργου τῆς Σαγκᾶν, πού θ' ἀρχίσω στὰ τέλη Νοεμβρίου. Ἐάν τὸ κατορθώσω αὐτὸ —νὰ εἶμαι δηλαδὴ ἐλεύθερη Σεπτέμβριον, Ὀκτώβριον καὶ Νοέμβριον— τότε σίγουρα θὰ παίξω ἕνα θεατρικὸ ἔργο στὴν Ἀθῆναι τὸ ἐρχόμενον φθινόπωρον. Θὰ ἦθελα πολὺ νὰ ἦταν ὁ Ἀντώνιος καὶ ἡ Κλεοπάτρα...

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

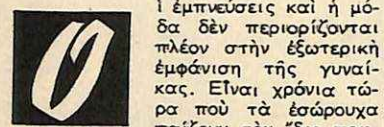
ΠΑΝΤΟΤΕ στὶς ἐκλογὰς δίνει ἕνα μικρὸν —ἀριθμητικῶς— «παράν» καὶ τὸ θέατρο. Πολιτεύονται ἕνας-δυὸ ἀπὸ τοὺς ἐπιλέκτους ἄνθρωποις του. Αὐτὴ τὴ φορὰ ἀνηγγέθη ὅτι θὰ ἐκθέσῃ ὑποψηφιότητα βουλευτοῦ στὴν ἰδιαίτερη πατρίδα τοῦ Ὀδυσσεύς Ρώμας, πού εἶναι πρόσφατ' ἡ μεγάλη ἐπιτυχία πού ἐσημείωσε τὸ «Ζαμπελάκι» του. Οἱ ἴδιες πληροφορίες ποσοδιορίζουν ὅτι ὁ συγγραφεὺς τῆς «Ζακυνθινῆς σερενάτας» καὶ τῶν «Τριῶν κόσμων» πρόκειται νὰ ἐκτεθῇ στὴν Ζάκυνθο ὡς ὑποψήφιος τῆς Ε.Ρ.Ε. Λέγεται ὅμως ὅτι πρῶτον ἐκπνεύσῃ τὴν προθεσίαν γιὰ τίς υποψηφιότητες πρόκειται νὰ καταθέσων δήλωσιν καθόλου εἰς τὸν ἐκλογικὸν στίβον καὶ ἕνας-δυὸ ἀκόμη γνωστοὶ ἄνθρωποι τοῦ θεάτρου.

Ἡ ΑΝΝΑ ΚΑΙ Ἡ ΜΑΡΙΑ Καλοῦτὰ ξαναγύρισαν στὴν βάση τους γιὰ νὰ ξαναφύγουν μετὰ μερικῶν μηνῶν γιὰ καινούργια ὑπερπόντιον καλλιτεχνικὴν ἐξόρισιν. Μ' αὐτὴ τὴν ἐκκαιρίαν, ἀναδημοσιεύουμε ἀπὸ τὸ διδύκον τοῦ γνωστοῦ εὐθυμογράφου Σώτου Πετρά «Γιὰ γέλια καὶ γιὰ δάκρυα» —ἕνα διδύκον πού κυκλοφόρησε πρὸ ὀλίγου καὶ ἔχει πολὺ ἐνδιαφέροντα ἀνέκδοτα τῶν πρὸ γνωστῶν καλλιτεχνῶν τοῦ θεάτρου— κατὰ πού συνέβη πρὸ ἐτῶν σὲ κάποια ἐπιθεώρησιν τοῦ «Μοντιάλ». Ἡ Ἀννα Καλοῦτὰ εἶχε σ' αὐτὴν ἕνα ἀραιότατον σόλον, τὸ ὁποῖον ἀπέδιδε μὲ τὸ γνωστὸν μῦθον τῆς. Ἐνὰ βράδυ, λοιπόν, ἐνθουσιασμένη ἀπὸ τὴν ἐπιτυχίαν, φώναξε —ἐκτός κειμένου φυσικὰ: «Ὦχι! Δὲν πᾶω στίτι μου ἀπόψε!». Κάποιος τότε ἀπὸ τὴ γαλαρία εἶπε δυνατὰ: «Ἐλά στοὶ δικό μου...».

ΕΦΕΤΟΣ τὸ «Θέατρο Τέχνης» δὲν ἔχει μονάχα εὐφορίαν θεατῶν —ἡ «Αὐλὴ τῶν θαυμάτων» ἀπέτελες ὁμοιογενῶς ρεζὸς σειρὰς παραστάσεων διὰ τὸ συγκρότημα τοῦ Κάρλου Κουν— ἀλλ' ἔχει καὶ εὐφορία... γάμων. Τὴν ἀρχὴν ἔκανε ἡ Λίλη Παπαγιάννη, πού παντρεύτηκε πρὸ μηνῶν τὸν διαλεκτὸν καλλιτέχνη Ἀνδρέα Φιλίππου. Κατόπιν ὁ διευθυντὴς τῆς σκηνῆς τὸ «Θέατρο Τέχνης» κ. Κούβακας ἐνυμφεύθη πρὶν ἀπὸ λίγο καὶ ἕνα ἄλλο ἀπὸ τὰ γυναικεία στελέχη τοῦ θιάσου, τὴν Ἀναστασία Παναγιωτοπούλου. Τώρα ἀναγγέλλεται ὅτι καὶ ἡ Μαρία Κωνσταντάρου παντρεύεται τὸ καλοκαίρι μ' ἕνα ἀξιωματικόν. Τέλος, ἀναφέρεται ὅτι δυὸ ἄλλα στελέχη τοῦ Κάρλου Κουν θὰ ἐπιστῶνουν συντόμως τὸ μακροχρόνιον καλλιτεχνικὸν εἰδύλλιον τοῦς μετὰ γάμο. Χαρά, δηλαδὴ, καὶ ἐλπίς...

Η Αλήθεια στη Χώρα των Θαυμάτων

Μοντέρνα νυκτικά. — Οι καλύτερες κάλτσες για το άνοιξιότικο ντύσιμό σας. — Παριζιάνικα φορέματα. — Παραλλαγές της γραμμής «Τραπέζ». — Κρεβάτι - Καναπές. — Η καθαριότητα του δέρματός σας. — Το άρωμα του έρωτος».

Οι έμπνευσεις και η μόδα δεν περιορίζονται πλέον στην εξωτερική εμφάνιση της γυναίκας. Είναι χρόνια τώρα που τα εσώρουχα παίζουν τον ίδιο πρωτεύοντα ρόλο στη ζωή μας, όπως κ' ένα άραφο φόρεμα. Δεν υπάρχει, άλλωστε, κομψή γυναίκα, σε κανένα μέρος του κόσμου, που να μην επιμελήτε με ιδιαίτερη φροντίδα το εσωτερικό της ντύσιμο. Τα νυκτικά και τα κομψοτεχνικά είναι οι δυο βασικοί παράγοντες στον τομέα αυτόν. Και ένα μοναδικό μαγαζί της Αθήνας έχει κατορθώσει να παρακολουθήσει κάθε βήμα και κάθε δημιουργία εσώρουχων, που παρουσιάζουν το Παρίσι και η Νέα Υόρκη. Αλλά η κυρία Φουρούλη, που ως γνωστόν έχει ένα κομψό κατάστημα στην οδό Έρμου 6, δεν περιορίζεται μόνον στη γαλλική ή αμερικανική άποψη για την κομψότητα των εσώρουχων. Έχει δικές της ιδέες, που πραγματικά προβάλλουν όλο το γούστο και την ικανότητα της στη λεπτοδουλειά. Και να ένα παράδειγμα: Έκτός από τα υπέροχα κομπιναζόν σε όλους τους χρωματισμούς, σε συνδυασμούς νταντέλλας ή κεντήματας, υπάρχει στο κατάστημα της κυρίας Φουρούλη ένα υπέροχο νυκτικό από ζαρκιές, σιέλ κεντημένη με σατέν, καθώς και μια άραιοτάτη πυξίδα με κόκκινη καζάκα σατέν, που φοριέται με μαύρο παντελόνι από το ίδιο ύφασμα και είναι ιδεώδες σύνολο για τις ξεκούραστες ώρες που θα περάσετε στο σπίτι σας.

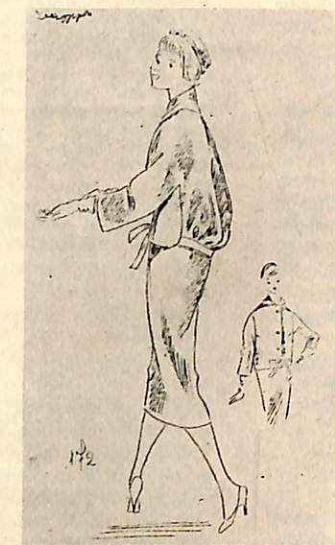
Ολα τα άρωματα των λουλουδιών θαρρείς και ένωθηκαν για να δημιουργήσουν μια πανδαισία της άσφραξης που ο Μπαλενισιαγκά ονόμασε «Ντίξ». Έτσι, φανερώθηκε στο Παρίσι, πριν λίγο καιρό, ένα καινούργιο άρωμα και κολώνια, που για πρώτη φορά στα χρονικά της γαλλικής πρωτεύουσας αγαπήθηκε τόσο πολύ από τον συναισθηματικό. Κι αυτό γιατί το «Dix» του Balenciaga δημιουργεί μια μουσικοπαθητική ατμόσφαιρα που ταιριάζει στη μεσογειακή γυναικεία ιδιοσυγκρασία και καταρθώνει τα επιβλαβή στοιχεία ανθρώπινου κάθε ηλικίας και προελεύσεως. Οι Γάλλοι το αποκαλούν «άρωμα του έρωτος» και δεν έχουν ίσως άδικο. Τα τριαντάφυλλα του Μαβου, οι ίριδες της Φλωρεντίας, τα γιασεμιά, οι διολέτες και χίλιες δυο ακόμη μυρωδιές λουλουδιών κατορθώνουν να σε μεταφέρουν σε μια τέλεια συναισθηματική κατάσταση, ώστε ο έρωτας να είναι κάτι το χειροπιαστό και πραγματοποιήσιμο. Γι' αυτό ίσως το «Ντίξ» του Μπαλενισιαγκά είναι το μοναδικό άρωμα που ταιριάζει τόσο πολύ στο μεσογειακό καλοκαίρι, που φημίζεται για την έρωτική του προδιάθεση. Η κολώνια, άλλωστε, είναι ιδεώδες για την ελληνική πραγματικότητα, μια και η εξευγενισμένη της μυρωδιά συνδυάζεται τέλεια με το θερμό μας κλίμα και παράλληλα κατορθώνει να προβάλλει την γυναικεία προσωπικότητα.

Πέρασαν εποχές που η μόδα θέλησε να εξαφανιστεί τη γάμπα κάτω από μια μακρυνά φούστα. Η άνοιξη του 1958 μάς βρίσκει σε μια καινούργια πάλι άνοδο του γυναικείου έρωτος, που αποκαλύπτει σχεδόν από το γόνατο και κάτω το γυναικείο πόδι. Υπάρχουν, λοιπόν, δυο ούσιαστικοί λόγοι για να προσέξετε ιδιαίτερα την γυναικεία γάμπα. Η άνοιξη, που κατά κανόνα πλέον αναζητεί καινούργια κάλτσες και παπούτσι, και η κοντή φούστα του Παρισιού, που δίνει ακόμη μεγαλύτερη σημασία στο πόδι. Αλλά προσέξτε. Δεν αρκεί μόνο ν' αποκτήσετε οποιοδήποτε ζευγάρι κάλτσες, γιατί η σημερινή μόδα έχει επέκτασή ακόμη και σ' αυτόν τον τομέα. Νά, λοιπόν, γιατί πρέπει ν' απευθυνθείτε στο ειδικότερο αθηναϊκό κατάστημα για κάλτσες, στο Δέλτα της οδού Φωκίωνος 13, που διαθέτει αποκλειστικά την πιο φημισμένη διανομή καλτσών Μπέργκσαϊρ. Συγκεκριμένα, το

Δέλτα παρέλαβε όλα τα καινούργια χρώματα, που λανσάρουν η Μπέργκσαϊρ και το Παρίσι, για τις άνοιξιότικες εμφανίσεις. Οι άποχρώσεις αυτές είναι συνδυασμένες με τα μοντέρνα βασικά χρώματα, και μόνον η Μπέργκσαϊρ έχει κατορθώσει να κάνει τις κάλτσες της να αποτελούν ένα ολοκληρωμένο του φορέματος. Συγκεκριμένα, πρόκειται για μια απόχρωση του μπλέ σιέλ, το «Μπλου Νότ», το «Σιλβερ Σόγκ» με τις γκρι του αντανάγχιες, το «Χάι Νότ» μοναδικό για τα κόκκινα φορέματα και το «Λάβ Σόνγκ», που δίνει μια ροζ σκιά στο πόδι. Αλλά εκείνο που αξίζει ακόμη περισσότερο στις κάλτσες Μπέργκσαϊρ, του καταστήματος Δέλτα, είναι οι δικτυωτές γραμμές ασφαλείας, που υπάρχουν στην άκρη και στο τελειόμα της κάλτσας που την προφυλάσσουν από τον προαιώνιο κίνδυνο της τρύπανσης. Έτσι, κάθε κίνδυνος καταστροφής της κάλτσας εξουδετερώνεται από τις δυο αυτές γραμμές, που η μεγάλη άντοχά τους δεν υποχωρεί ούτε από την καταστροφική επαφή ενός μαχαίριου. Δεν υπάρχει, λοιπόν, αμφισβόλια ότι η κάλτσα Μπέργκσαϊρ είναι και θα παραμείνει το πιο υπέροστο άνοιξιότικο δώρο που μπορείτε να κάνετε σε μια κομψή γυναίκα.

Αν ξέρω γιατί κάθε άνοιξη αρχίζουμε να προσέχουμε τόσο πολύ το ντύσιμό μας. Οι ζεστές ημέρες, οι χλιαρές ακτίνες του ήλιου, η καθαρή ατμόσφαιρα, θαρρείς πως έρχεται να μας θυμίσει το παλιό και άνοιξιότικο ντύσιμο. Το πέταμα, λοιπόν, του παλιού προϋποθέτει μια καινούργια εμφάνιση, πιο προσεγμένη, πιο άνοιξιότικη. Και συνήθως αυτή η δυσκολία έρχεται τόσο γρήγορα—από τη μια μέρα στην άλλη—ώστε δεν προφταίνουμε καλά-καλά να κατασταλάσουμε στην προσωπική μας γνώμη για την καινούργια μόδα. Νά όμως που κάποιος άλλος φρόντισε γι' αυτό. Η κ. Βάσω Κουρτίδου και η κόρη της, η κ. Έλλη Ευαγγελίδου-Πολίτη, έπειτα από ενός μηνός σχεδόν παραμονής στο Παρίσι, βρίσκουν πάλι κοντά μας για να μάς δώσουν στις μουσικές τους, της οδού Πανεπιστημίου 6, τις πιο χαριτωμένες ιδέες για το άνοιξιότικο ντύσιμο. Και πρώτα-πρώτα ένα πάρα πολύ κομψό φόρεμα από τυρκουάζ λεπτό μάλλινο, που μπροστά κάνει τελείως ίσια γραμμή, με δυο όριζόντιες τσέπες πάτ, λίγο πιο κάτω από τη μέση. Το φόρεμα αυτό πίσω σχηματίζει ένα είδος ζακέτας μπουφάν και δίνει κυριολεκτικά την εντύπωση ταγιέρ. Υπάρχει, όμως, κ' ένα ακόμη όμορφο σύνολο. Ίσως λίγο πιο επαναστατικό: Ένα φόρεμα που, παρά την μοντέρνα του γραμμή, είναι βέβαιο ότι θα αγαπηθεί πολύ από τις Αθηναίες. Πρόκειται για ένα γκρι πέρλ ζερσεύ φόρεμα, τελείως εφάρμοστο μπροστά, που υπογραμμίζει και τη μέση, ενώ, πίσω από το στρουγγυλό ντεκολτέ της πλάτης, ξεκινάει ένα ριχτό πιασ που δίνει την εντύπωση, όταν βλέπετε το φόρεμα από εκείνη την πλευρά, ότι πρόκειται για ένα παντοφύλλι. Το άραφο αυτό φόρεμα μπορεί να φορεθεί τελείως ελεύθερο ή και με ζώνη που περνάει μόνο μπροστά, ή και σ' ολοκληρωτή την περιφέρεια της μέσης.

Αν ξέρω γιατί κάθε άνοιξη θέλω να φορέσουμε κάτι καινούργιο, πρόσχαρο, ανοιχτόκαρδο. Θαρρείς και πώς αυτή την άδυναμία των γυναικών να ξεκινήσουν για το καλοκαίρι με μια τελείως καινούργια εμφάνιση, την ξέρουν καλά οι Γάλλοι ράπτες και δεν παραλείπουν κάθε χρόνο, να δημιουργούν ειδικά σύνολα που τους δίνουν την όνομασία των άνοιξιότικων. Έτσι και φέτος, το Παρίσι έδωσε την κατευθυντήριο γραμμή για την εαρινή γυναικεία εμφάνιση, που κατά 80% θα κατασκευασθεί από ζερσεύ πιέ ντε πούλ. Δεν θα υπάρξη, λοιπόν, σχεδόν γυναίκα σ' όλα τα μέρη του κόσμου, που να μη φτιάξει ένα από τα χαριτωμένα φορέματα-ταγιέρ ή επανωφόρια που συμβολίζουν κάτι καινούργιο, πρωτότυπο και πρακτικό. Το ζερσεύ πιέ ντε πούλ μπορείτε να το βρείτε σε όλα τα χρώματα στη μεγάλη ελληνική διανομή Γυφτόπουλου της οδού Πραξιτέλους 24. Το ασπρο-γκρί, το κίτρινο-ασπρο, το καφέ-ασπρο, το μαύρο-ασπρο και χίλιοι δυο ά-

κόμη συνδυασμοί, είναι ένα ιδεώδες ξεκίνημα για ένα άνοιξιότικο ρούχο. Ακόμη και ο Υβ Σαιν Λωράν δεν παρέλειψε να δώσει πολλές παραλλαγές της «Τραπέζ» του σε πιέ ντε πούλ ίδιου γκρι-άσπρου και κίτρινου-άσπρου. Ένα απ' τα ωραιότερα σύνολα του είναι ένα φορεμάκι με στρουγγυλό ντεκολτέ και χωρίς μανίκια, που η φούστα του λυγίζει κάπως δίνοντας την γραμμή «Τραπέζ» και ολοκληρώνεται από ένα ζακέτακι κρουαζέ με έξη μεγάλα κουμπιά και ξεχειλωτό γιακά με πέτα. Το ρεγκλάν τρουά κάρ μανίκι είναι το τελευταίο χαρακτηριστικό γνώρισμα αυτού του συνόλου, που η ζακέτα του φοδράρεται με μονόχρωμο ταφτά, ανάλογα με το βασικό χρώμα του ζερσεύ πιέ ντε πούλ. Αλλά ο Υβ Σαιν Λωράν δεν περιορίζεται στο άραφο αυτό μοντέλο του—επεκτείνει την άδυναμία του και στα άξεσουάρ. Εκτός από τις τσάντες και τα γάντια, ο οίκος Ντιόρ λανσάρει και το άραφο καπέλο της φωτογραφίας, που ολοκληρώνει το ταγιέρ του και είναι κι αυτό φτιαγμένο από ζερσεύ πιέ ντε πούλ.

Καί ποιος δεν χαίρεται τις άνοιξιότικες ημέρες; Η αναγέννηση της φύσεως, το κελάδισμα των πουλιών και η γεμάτη άρωμα λουλουδιών ατμόσφαιρα κάνουν κάθε άνθρωπο να αναγεννιέται. Σκεφθήκατε, όμως, από την άλλη μεριά, πόσους κινδύνους περνάει αυτή την εποχή το δέρμα σας; Ασφαλώς όχι. Οι περισσότερες γυναίκες χαίρονται ξέγνοιαστα την άνοιξη, χωρίς να δίνουν ιδιαίτερη προσοχή, τουλάχιστον, στο δέρμα του προσώπου. Η αλλαγή του καιρού, η άνοδος της θερμοκρασίας και η σκόνη, που αρχίζει να εμφανίζεται σαν ουσιαστικός εχθρός της ομορφιάς, περνούν πολλές φορές απαρατήρητα. Εάν επισκεφθείτε, όμως, στο δεύτερο όροφο της οδού Ακαδημίας 17, την αισθητικό κ. Λίλυ θα έχετε την ακαιρία ν' ακούσετε πολλές θαυματουργές συμβουλές. Και πρώτα-πρώτα η κ. Λίλυ, που έχει σπουδάσει στην δόκτορα Παγιώ, στο Παρίσι, πιστεύει στην απόλυτη καθαριότητα του δέρματος. Η άνοιξη, άλλωστε, είναι μοναδική εποχή για το άνοιγμα των πόρων, που καταρθώνεται μόνο χάρις σ' ένα επιστημονικό καθάρισμα. Παράλληλα, η κ. Λίλυ βοηθάει την κυκλοφορία του αίματος χάρις σε ειδικές κινήσεις μασάζ και δυναμώνει τους μύς εξαλείφοντας όλα τα ελαττώματα του δέρματος με μια σειρά δικών της γυμναστικών ασκήσεων.

Εάν ξεκινήσετε να δημιουργήσετε ένα καινούργιο σπιτικό ή θέλετε να το δώσετε μοντέρνα πνοή, δεν πρέπει να παραλείψετε μια επίσκεψη στη μεγάλη βιομηχανία στρωμάτων κ' έπιπλων Νεοστρώμ, επί των οδών Κολοκοτρώνη και Θησέως. Μέσα στις τεράστιες κρυστάλλινες διτρίνες της, η Νεοστρώμ, έχει μια από τις μεγαλύτερες ποικιλίες ντιβανιών, που μεταβάλλονται σε κρεβάτια, χάρις σε ελάχιστες μεταρρυθμίσεις. Μ' αυτό τον τρόπο θα αποκτήσουμε και στην πατρίδα μας το δωμάτιο εκείνο, που όλη την ημέρα έχει την εμφάνιση σαλονιού και το βράδυ μεταβάλλεται εύκολα σε κρεβατοκάμαρα. Αλλά ακόμη κι αν δεν θέλετε να φτιάξετε το δωμάτιο ύπνου μ' αυτό τον τρόπο, όλοι ξέρουμε πόσο απαραίτητο είναι να διαθέτουμε ένα κρεβάτι, όπου μπορεί να φιλοξενηθεί ένα συγγενικό ή φιλικό μας πρόσωπο. Η Νεοστρώμ διαθέτει ένα ωραιότατο κρεβάτι-καναπέ, που στα πλάγια έχει δύο ξυλινές προσθήκες, οι οποίες πέφτουν στην επιφάνεια του κρεβατιού και δίνουν την εντύπωση κομοδινών. Έτσι, όλη την ημέρα μπορείτε να τα στολίσετε, διαζώντας επάνω τους διάφορα μπιμπέλω, τασάκια κλπ., και το βράδυ, όταν τα σηκώσετε, στη θέση τους τοποθετείτε ένα μαξιλάρι, που συμπληρώνει το στρώμα του άνετου αυτού κρεβατιού.

Η Αλήθεια

Σταθεροποιείται

2 φορές γρηγορότερα στο χέλι από κάθε άλλο κραγιόν (περίπου 5 λεπτά).

Ταχεία

απορροφητικότητας.

Ομορφα

και ελαφρά χέλι

Πλούσια

και μοντέρνα χρωματισμοί (12 αποχρώσεις).

Vlot

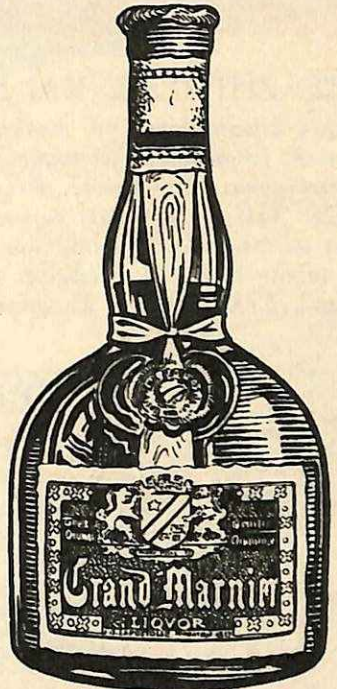
ΚΡΕΜΑ ΧΤΕΝΙΣΜΑΤΟΣ

Ειδική για γυναικεία μαλλιά. Με την κρέμα ΦΛΟΤ επιτυγχάνετε άρατο χτένισμα. Έχετε τα μαλλιά σας φυσικά και μαλακά ώστε να τα χτενίζετε όπως θέλετε. Δεν κολλά τα μαλλιά, δεν τα λαδώνει. Μόνο μία φορά αν χρησιμοποιήσετε την κρέμα ΦΛΟΤ θα δώτε πόσο όφελιμη είναι για το χτένισμά σας.

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΚΡΙΩΤΗ
ΑΘΗΝΑΙ: ΝΙΚΗΣ 9 • ΤΗΛ. 25-739

Ισχύει ευχάριστες ώρες άξίζουν όδο μιά ζωή

Grand Marnier LIQUOR

Ο Άνθρωπος του καλού κόσμου

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ-ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
CELLAR, Κριεζώτου 15 - Τηλ. 612-808

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕΝ Η
ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Με πλουσίαν και ποικίλην
ύλην.

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ ΤΣΕΠΗΣ ΠΟΥ
ΔΙΑΒΑΖΕΤΑΙ ΟΠΟΥΔΗΠΟΤΕ ΜΕ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΖΙ ΚΑΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ

ΜΟΝΗ ΜΕ 2 ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ
ΚΕΦΑΛΕΣ ΕΥΡΙΣΜΑΤΟΣ
ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΗΣ-ΣΠΙΓΓΟΣ
ΠΕΡΙΜΑΖΟΤΟΥ 9 (ΕΝΑΝΤΙ ΙΟΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠ.)

Με τις
ΣΕΡΒΙΕΤ ΥΓΕΙΑΣ

άσφάλεια - καθαριότης
ένεση - αυτοπεποίθηση

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ, ΖΗΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΩΛΗΣΕΙΣ

Γίνονται δεκτές μικρές δημοσιεύσεις για πράγματα που ζητούνται ή πωλούνται, προσωπικές υπηρεσίες, προσφορές λογοτεχνικής, εκδοτικής και γενικότερα πνευματικής φύσεως, αιτήσεις εργασίας, ιδέες για αξιοποίηση κλπ. Όλες οι αιτήσεις πρέπει να είναι σύμφωνες με τον χαρακτήρα του περιοδικού. Τιμή: δραχ. 3 κατά λέξη (σε μετρητά ή με ταχυδρομική επιταγή). Έλαχιστο όριο 10 λέξεις. Αποστολή: Περιοδικό ΕΙΚΟΝΕΣ, Σωκράτους 57 - Αθήνα.

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ

ΠΙΝΑΞ του Νικολά ντ' Ααρμινιέφ, από τα πρώτα έργα του καλλιτέχνη (1856-1746), όταν δρισκάνταν στην αθήνη του Καρόλου Β' της Αγγλίας, εκτίθεται στην έκθεση ε' Αντίκας, Ακαδημίας 38α, τηλ. 611.543.

ΡΟΤΟΝΤΑ παλαιά, άριστη κατασκευής, μαρκετερί, μεσίον μετέδω, ζητείται. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (13).

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙ, μέγεθος ορθογώνιο, άνωμολο χρώματος blanc nacré, ζητείται. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (7).

ΔΙΑΦΟΡΑ

ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣ καθηγήτρια παραδίδει μαθήματα αγγλικής, στο σπίτι της, σε παιδιά 8 - 12 χρονών. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (91).

40 ΔΙΣΚΟΙ μαρκας διαρκείας κλασικής μουσικής, πωλούνται εις τιμήν μεγάλης ευκαιρίας. Τηλ. 811.486. 5-7 μ.μ. πλην Τρίτης.

ΜΠΡΑΙΧΕΛ αντίγραφα πιστά ζητούνται. Τηλ. 615.984, 3-4.

Η «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», έτών 1946-58, πλήρης, ταξινομημένη πωλείται. Τηλ. 75.621.

ΚΟΤΤΕΡΟ 10 μέτρων, ζητείται. Τηλ. 664.382.
ΚΥΑΛΙΑ πωλούνται φθηνά. Τηλ. 58.164.

ΕΣΤΑΜΠ γιαπωνέζικες, αθλητικές, σε τιμήν ευκαιρίας ζητούνται. Γράψατε με λεπτομερή περιγραφή, ΕΙΚΟΝΕΣ (68).

ΒΙΒΛΙΟΔΕΞΙΕΣ πάσης φύσεως εκτίθενται, με επιμέλεια και ταχύτητα. Πανόπτες από δραχ. 20. Βασ. Καλλιαντζής. Εισόδοι Έθνικής Βιβλιοθήκης.

ΛΙΓΚΟΥΑΦΟΝ αγγλικό σε άριστη κατάσταση πωλείται, συγχρόνως με γοιμόφωνο «Κολούμπια». Τηλ. 665.517.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ελληνικών χορών, κατ' οίκον, από διπλωματούχο της Σχολής Πράτσια. Τηλ. 612.263.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ από τα αγγλικά, αναλαμβάνονται από έμπειρο μεταφραστή, λογοτεχνικών και ιστορικών έργων. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (1).

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ κειμένων και γενικά κάθε εκδοτικής εργασίας, καθώς και διορθώσεις δοκιμίων, αναλαμβάνονται κατά συμφωνία. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (2).

ΠΙΚ - ΑΠ τύπου Dual, επιπλο, αυτομάτου περιστροφής δέκα δίσκων, σε καλή κατάσταση πωλείται. Πωλείται επίσης ραδιόφωνο «Τένερ» Ελέκτριμ. Τηλεφωνήσατε 872.877, 10 - 1.

ΣΑΝΤΟΥΡΙ σε άριστη κατάσταση πωλείται. Τηλ. 612.263.

ΔΙΣΚΟΙ αθλητικής έγγραφης του Έλνεν Μύλλερ, του Stardust, ζητείται. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (6).

Οι απαντήσεις, εφ' όσον ο αγγελιοδότης δεν δρίζει διαφορετικά, πρέπει ν' αποστέλλονται στη διεύθυνση του περιοδικού, με ευκρινή σημείωση του αριθμού της αγγελίας στον φάκελο.

Στο πρόγευμα δεν είναι ποτέ χαρούμενοι

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ

ΛΙΝΧΟΦ φωτογραφική μηχανή (10 X 12 εκ.) λήψας, εις άριστην κατάσταση, ζητείται. Τηλ. 53.366, 6-8 μ.μ.

ΓΚΡΑΦΛΕΞ φωτογραφική μηχανή (10X12 εκ.) με οντιά με εθονόμιον και τηλεφώνον, ζητείται. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (71).

ΦΛΑΣ κατάλληλον διά λήψην εγχρώμων φωτογραφιών, ισχυρόν, με δυο αντανακλαστήρας, ζητείται. Τηλ. 463.392, 3-5 κ. Κίμων Ραφαηλίδης.

ΣΤΕΓΝΩΤΗΡ φωτογραφιών, κυλινδρικός, περιστρεφόμενος, μεσίον μετέδω, ζητείται. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (72).

ΜΕΓΕΘΥΝΤΙΚΗ μηχανή δυνατότητας μεγεθύνσεως έως 2 μέτρων, σε τιμή ευκαιρίας, ζητείται. Τηλ. 53.366, 6-8.

ΜΙΝΟΣ, μικροσκοπική φωτογραφική μηχανή άκρως, με τοίκοδο, πωλείται. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (10).

ΒΙΒΛΙΑ

ΕΞΑΝΤΛΗΘΕΙΣΗ και της τρίτης έκδόσεως της μεταφράσεως της ζωής του Βάν Γκόγκ, πωλείται το δικαίωμα της τετάρτης έκδόσεως ή εξ ολοκλήρου ή μετάρσας. Πρόκειται περί του γνωστού έργου του Έλευθερίου Ελισσαίου, με τον όποτιον «Η Ζωή ενός Άνθρώπου» κατοχυρωθέντα διά δικαστικής απόφασεως.

ΙΣΤΟΡΙΑ των ήθων του Φόινξ, με το συμπλήρωμά της, σε άριστη κατάσταση, ζητείται. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (23).

ΒΑΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ, τόμοι 1 - 48, σειρά πλήρης, άμεταφράστως, δεμένη, πωλείται σε τιμή ευκαιρίας. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (25).

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ γνωστοτάτου Ιστορικού έργου, σημειώσαντος καταληκτικὴν επιτυχία, κατά την α' έκδοσιν, πωλείται. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (8).

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ σε δίσκους και δίσκιο, έκδόσεως LINGUA-PHONE INSTITUTE. Περιλαμβάνει 32 άποσπάσματα Shiller, Heine, Coete, Fichte Lessing κλπ. Πανεπιστήμιον 10, τηλεφώνον 21.478.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ή υπό τὸν τίτλον «La politique extérieure de l'Allemagne», γαλλική μετάφρασις του IB' τόμου της «Grosse Politik der Europäischen Kabinette». Τηλ. 663. 208, 5-7.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΒΟΓΚΚ. Ζητείται ή σειρά του περιοδικού «Βόγκκ» από το 1945 μέχρι σήμερα, σε γαλλική ή αμερικανική έκδοσιν. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (26).

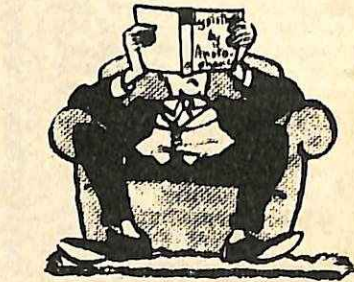
ΣΙΜΠΑΤΙΣΙΣΙΜΟΥΣ, σειράς παλαιών τευχών, ζητώ. Γράψατε λεπτομερώς ετη. ΕΙΚΟΝΕΣ (20).

Επιστήμονες, που έκαναν έρευνες σε 2.000 δευτερούς γάμους στην Αμερική, άνηγγειλαν μία άνακάλυψη, που θα κάνει όλους σκέπτονται το διαζύγιο να συλλογιστούν πολύ πριν το άποφασίσουν.

Η άνακάλυψη, που έγινε στην Αμερική, είναι ή ακόλουθη: Ο χειρότερος δυνατός συνδυασμός γάμου είναι ο γάμος μεταξύ χωρισμένων. Η εύτυχία στο δεύτερο γάμο, όταν στηρίζεται στην άποτυχία του πρώτου, άποτελεί καθαρό μύθο.

Κάθε χρόνο γίνονται στον κόσμο έκατομμύρια γάμων κ' ένα μεγάλο ποσοστό άπ' αυτούς διαλύεται επίσημως. Ένα επίσης μεγάλο ποσοστό διαλύεται άνεπίσημα. Μόνον στην Αγγλία γίνονται κάθε χρόνο περί τα 50.000 διαζύγια, με άποτέλεσμα να μένουν χιλιάδες παιδιά χωρίς την άτμόσφαιρα της οικογενείας.

Η άμερικανική άνακάλυψη είναι, λοιπόν, σπουδαία, γιατί σημαίνει

Το Σαββατοκύριοκο καταστρέφουν τις πολυθρόνες και τα χαλιά

τυχισμένους γάμους, αλλά για γάμους άνάμεσα σε ήδη δυστυχισμένους ανθρώπους.

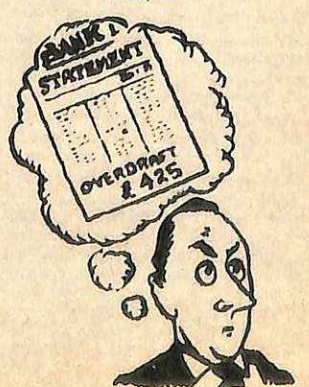
Υπάρχουν συνήθως άδωροι που, για λόγους που δεν ξέρουμε άκόμη, έπεσαν θύματα, σε παιδική ηλικία, συναισθηματικών διαταραχών, που τους έκαναν άνικανους να μεγαλώσουν με τον κανονικό τρόπο.

Μπορεί να είναι γοητευτικοί, έξυπνοι, άκόμη και πνευματώδεις. Αλλά είναι συναισθηματικώς άάπληροι κ' έμποδίζονται σοβαρά σε όλες τις πλευρές της ζωής των ένηλικών: Έργασία, σπόρ, φίλεις, γάμο...».

Αυτοί οι άνθρωποι δεν μπορούν να βοηθήσουν τους έαυτούς των και είναι άξιολύητοι. Είναι άρρωστοι —θύματα νευρώσεων, που συνεπύγονται συνήθως πολλά ψυχικά μαρτύρια.

Πόσοι άνθρωποι είναι έτσι; Πιθανώτατα τους συναντά κανείς στα

Αφαιρούνται συχνά — άσφαλώς σκέπτονται άραία κορίτσια του γραφείου

Τέλειος γάμος δεν υπάρχει!

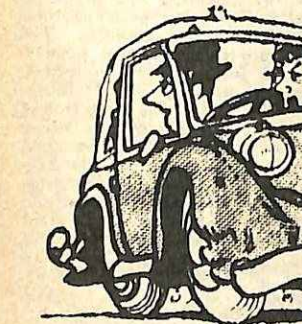
Δεν υπάρχει
ιδεώδης γυναίκα

Δεν υπάρχει
ιδεώδης άνδρας

Η ΣΥΖΥΓΙΚΗ ΕΥΤΥΧΙΑ: ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΑΔΥΝΑΜΙΩΝ

75% των διαλυμένων γάμων, καθώς και σε πολλούς που δεν έχουν άκόμη διαλυθεί.

Ένας ψυχίατρος της Χάρλεϋ Στρήτ, άνέφερε στον κ. Ούιου μία τυπική περίπτωση γάμου που διαλύθηκε από «έλλειψη συναισθηματικής προσαρμογής»: Ο Τζών Χ., ηλικίας 35 έτών, κ' ή Μαίρη, 32, ά-

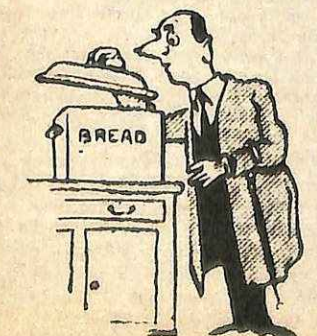
Σαν μαθητούδια, δεν μπορούν να ξεκολλήσουν τα μάτια τους άπ' τα καινούργια μοντέλα των αυτοκινήτων, άκόμα κι άν το παιδί δικό τους δεν έχη κάνει παρά 150.000 χιλιόμετρα

πεφάσισαν να χωρίσουν έπειτα από ένένα έτών γάμο, έπειδή «δεν μπορούσαν να ζήσουν μαζί».

Η ζωή τους παρουσίαζε πολύ συνηθισμένα χαρακτηριστικά: Άνία. Συχνούς καυγάδες και σκηνές. Έλλειψη σεξουαλικής έλξεως και, τουλάχιστον από μέρους του Τζών, έλλειψη αγάπης. Κ' οι δυο στενοχωριόντουσαν γι' αυτή την κατάσταση, μα κ' οι δυο καταλάβαιναν πως δεν μπορούσε να γίνει άλλιώς. Μά γιατί έόσθησε ή αγάπη τους; Έπειδή, στην περίπτωση του Τζών, δεν ήταν ποτέ αγάπη. Η αγάπη του ήταν παιδίστικη —ένα όνειρο αγάπης, που δεν πήρε ποτέ συγκεκριμένη μορφή.

Αυτή ή άνικανότης για ώριμη αγάπη είναι ένα άπ' τα πιο ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της νευρώσεως.

Όταν γυρίζουν άπ' το γραφείο, θέλουν να φάνε

Μορμουρίζουν όταν δγάξη κανείς άπ' το σαλόνι το τηλέφωνο ή άλλες άντιαισθητικές συσκευές

Ας δούμε τώρα τί συμβαίνει σ' έναν κανονικό γάμο. Το ζευγάρι είναι έρωτευμένο και, φυσικά, καθένας νομίζει πως δρῆκε το ιδανικό του.

Πρόκειται, φυσικά, για άυταπάτη, αλλά μέσα στα κανονικά πλαίσια. Στην πραγματικότητα δεν υπάρχει «ιδεώδης» σύζυγος, άντρας ή γυναίκα, αλλά κάθε κανονικός άντρας μπορεί να πάρη σχεδόν κάθε κανονική γυναίκα και να εύτυχίσουν μαζί.

Μετά το γάμο, ο άντρας κ' ή γυναίκα διαπιστώνουν πως ή ψευδαίσθηση καταρρέει, αλλά έπειδή είναι συναισθηματικώς ώριμοι, μαθαίνουν να δέχονται την πραγματικότητα.

Αυτό δεν είναι εύκολο, άκόμη και στον εύτυχισμένο γάμο. Το πρόβλημα της έγκαταλειψέως της ρομαντικής πλευράς του έιδυλλίου τους και της άντιμετωπίσεως της ζωής όπως είναι, άποτελεί κάτι δυσκολώτατο.

Έτσι, κάθε ζευγάρι έρχονται στιγμές που κουράζεται, που ο ένας

Είναι τόσο έξοργιστικοί, ώστε το μόνο έξοργιστικώτερο πράγμα θα ήταν έν... χάνονταν φορτικά άπ' τη γή

μισεί τον άλλο, ή και δρίσκεται στον πειρασμό της άπιστίας. Όλ' αυτά είναι όμαλά, όσο ο ένας εξακολουθεί ν' αγαπάη τον άλλον.

Καταρρέουν μόνον έκείνοι οι γάμοι, στους όποιους ο άντρας ή ή γυναίκα, συναισθηματικώς άνώριμοι, δεν μπορούν ν' άντιμετωπίσουν την πραγματικότητα.

Αναζητούν τον «τέλειο γάμο», χωρίς να ξέρουν ότι άνήκει μόνο στα παραμύθια. Δεν έχουν μάθει, ότι το περισσώτερο που μπορούν να ζητήσουν από ένα γάμο είναι να έχουν έναν ίκανοποιητικό σύντροφο, που να τον συμπαθούν και να τον πονούν.

Για να εύτυχίση κανείς στο γάμο του δεν πρέπει να έχη άυταπάτες σχετικά μ' αυτόν. Πρέπει να έξη ότι ο γάμος είναι μία θυσία που κάνουν δυο άνθρωποι για ν' άποκτήσουν παιδιά. Αυτό άρκει... ■■■

ΣΕΙΣ ΠΟΥ ΖΕΡΕΤΕ

Δοκιμάστε το νέο
Σκατβέζικο Ουϊόκν

Θα έκτιμήσετε το όσάνο
αρωμά του και την γεύση του

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Cellar
ΚΡΙΕΖΩΤΟΥ 1Δ - ΤΗΛ. 612.808

ΛΟΓΙΟΝ ΠΡΟΪΟΠΟΥ
Το Ρόδον
της Χίου

Προϊόν διπλής άποστάξεως φυσικών ρόδων Χίου έκλεκτής κατηγορίας. Τελείως άδολές. ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ: ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Ι. Γ. ΒΑΓΕΝΑ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 7

MARQUE DÉPOSÉE

ΠΕΤΡΟΛ - ΧΑΝ
ΓΗΝΗΣΙΟΝ ΓΑΛΛΙΚΟΝ

κατά της

ΤΡΙΧΟΠΤΩΣΕΩΣ

Στά μύροπωλεία και
τά Φαρμακεία

Προβοχή!

ΠΕΤΡΟΛ - ΧΑΝ

(Συνέχεια από σελ. 59)

μας. 'Αλήθεια, ελπίζω να βρίσκεται στα χέρια σου ή εκδοσει;

—Ναί.

—'Όσο γι' αυτό τουλάχιστον, δοξάζω το Θεό. Νά μου επιτρέψεις να σε συγχαρώ για την ευστροφία σου, αγαπητέ μου. 'Όμολογώ πως δεν τ'όφαινα να σου φανταζόμουν πως κάτι θα καταλάβαινες απ' τα λόγια της κ. Τσέβιο, όταν έλεγε πως έφαγε την κατακεφαλιά τη στιγμή που κρατούσε στα χέρια της το ρολόγι.

—'Ηρθε, υποθέτω, για να με πείσης να σου δώσω το έγγραφο;

—'Ο Φράνσις χαμογέλασε:

—'Ακριβώς. Είμαι βέβαιος πως αυτή είναι η φρονιμότερη λύση.

—Πάντως, θα πρέπει να πεισθώ πως έτσι είναι.

—Το περίμενα πως κάτι τέτοιο θα έλεγες. Θα σε πείσω, λοιπόν, μ' όλο που θέλω να 'άποψύγω τις άδουληρές εξηγήσεις. Καί πρώτα-πρώτα, να ξεκαθαρίσουμε άμέσως ένα σημείο: Μπορεί να είμαι, ό,τι είμαι, αλλά μία φορά δεν πουλούσα εγώ πληροφορίες στους πράκτορες του Βοναπάρτη. Τό ενδιαφέρον μου σ' αυτήν την υπόθεση δεν είναι ούτε προσωπικό, ούτε πατριωτικό. 'Ας πούμε καλύτερα πως θέλω με κάθε τρόπο ν' άποψύγω το σκάνδαλο. Καί νομίζω πως ένας άνθρωπος με τη δική σου κοινωνική θέση, την ίδια έγνοια θα είχε.

—'Έχεις δίκιο, αλλά δεν θα ικανοποιηθώ αν δε μάθω όλη την αλήθεια.

—'Ο Φράνσις αναστέναξε.

—Πολύ καλά, λοιπόν. 'Ανάμεσα στους τέσσερις αυτούς τοίχους, άς ακουστή όλη ή αλήθεια. 'Όπως θα μάντεψες, υποθέτω, ο πατέρας μου είναι τό πρόσωπο που κρύβεται πίσω από τούτη την υπόθεση—τό πρόσωπο που προσπαθούσε ν' ανακαλύψει.

—'Έκανε μία μικρή παύση, βλέποντας όμως πως ο Καρλάϊον δεν έλεγε λέξη κ' εξακολουθούσε μόνο να τον κοιτάζει έξεταστικά, αναστέναξε πάλι και πρόσθεσε:

—'Ο καθένας τό καταλαβαίνει για ποιο λόγο τό έκανε αυτό.

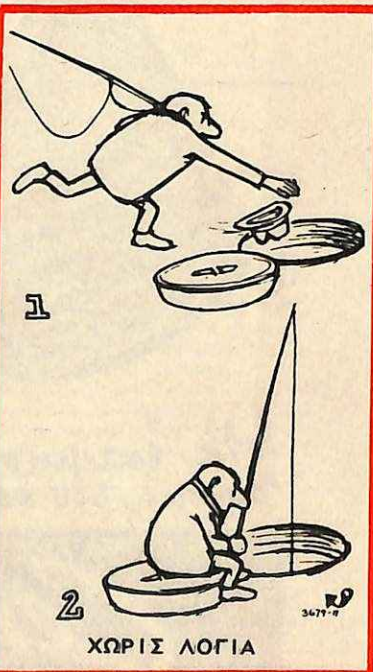
—Μπα;

—Μά ναί! 'Ο πατέρας, όπως ξέρεις, δεν είχε ποτέ μεγάλη περιουσία, κ' από διαχείριση δεν έχει ιδέα. 'Έχει βέβαια τον τίτλο του λόρδου και είναι περήφανος γι, αυτό, αλλά θλέπει οι τίτλοι, δυστυχώς, δεν συνοδεύονται από οικονομική ενίσχυση. Πώς ήθελες να τά βγάλει πέρα ο καμμένος και να ζή με την έπιβαλλομένη στην κοινωνική του θέση αξιοπρέπεια; 'Έτυχε να δής τις διαρρυθμίσεις που έκρινε σωστό να κάνει στάν πατρογονικό πύργο των Μπέντλινγκτον; Κάτι καταπληκτικό, σέ βεβαιώ! Φτάνει να σου πω πές κάποτε τους καλύτερους και τους ακριβότερους αρχιτέκτονες για να τού ετοιμάσουν τά σχέδια. Καταλαβαίνεις τώρα, δεν χρειάζονται περισσότερα λόγια. (Ρίγησε επιδεικτικά): "Έφτασε στο σημείο να επιπλώσει ένα σαλόνι σε στυλ κινέζικο! "Ας είναι, ή μόνη μου παρηγορία είναι πως, όταν πουλήθ τ'ό σπ'ίτι, θα πιάσει αφάνταστα πολλά λεπτά. Είναι ακριβώς ό,τι χρειάζεται για ένα γερόπλυτο έμπορο του Σίτυ.

ΕΛΙΝΟΡ ΤΣΕΒΙΟΥ

—Σκοπεύει να τό πουλήσει; ρώτησε ο Καρλάϊον ευγενικά.

—Ναί. Ναι, "Εντουαρντ, θα τό πουλήσει. Τού έδωσα να καταλάβει πως αυτό είναι τό πιο φρόνιμο. "Έχω, εύτυχώς, κάποια έπιτροή επάνω του. "Όχι όση θα ήθελα, πάντως άρκετή. Αυτές οι πολλές φίλεις του με τόν 'Αντιβασίλεα δεν τού κάνουν καλό, ούτε στην υγεία, ούτε στα λεφτά. "Αν προσθέσεις τώρα και τη συνήθεια που άπόκτησε τελευταία να πηγαίνει κάθε τόσο στο "Ωτλαντς να χαρτοπαίξει με τόν δούκα της 'Υόρκης, καταλαβαίνεις γιατί ο κακομοίρης κάνει ό,τι μπορεί για να οικονομήσει τα λεφτά που τού λείπουν. Καί τό μυαλό του δεν είναι άρκετό για τούτο τό πολύ επικίνδυνο παιχνίδι. Για να πούμε την αλήθεια, τό μυαλό του δεν είναι άρκετό ούτε για ν' ανακατεύεται στις υποθέσεις τού κράτους και σου λέω με μεγάλη μου χαρά πως κ' αυτός τό κατάλαβε. Τόν έπεισα να τό παραδεχτή. Ναί, θα

δωση την παραίτησή του. Οι ρευματισμοί του, ξέρεις, τόν ένοχλούν πολύ. 'Ο' άποσυρθή γεμάτος τίλους και τιμές και, όσο τόν ξέρω τουλάχιστον οι τελευταίοι αυτοί μήνες θα σήσουν απ' τη μνήμη του πολύ γρήγορα.

—Πώς έμαθες έσύ τις λεπτομέρειες; ρώτησε ο Καρλάϊον.

—'Ο ίδιος μου τις έλεπε, άποκρίθηκε ο Φράνσις.

—Τί;

—'Ω, ναί! "Όταν τόν ρώτησα, φυσικά. "Από καιρό είχα άρχίσει κάτι να υποψιάζωμαι. Βρίσκομαι, βλέπεις, σε τόσο καλές σχέσεις με τούς περισσότερους απ' τούς συναδέλφους του! Είμαι περιζήτητος στους πολιτικούς κύκλους; είμαι ο κομπόρτος άντρας τού Λονδίνου. Πολλές φορές, ξέρεις, σκέφθηκα πως μπορώ θαυμάσια να επισκιάσω κ' αυτόν ακόμη τόν Μπρούμμελ. Τό δέσιμο της γραβάτας μου είναι άνώτερο απ' τό δικό του. "Όλοι οι νεαροί δανθής με μπιμούνται κιόλας.

—Δεν εναγογυρίζεις καλύτερα στο θέμα μας; πρότεινε ο Καρλάϊον.

—'Α, ναί! Με συγχαίρης, Καρλάϊον. "Έλεγα, λοιπόν, πως στόν κύ-

κλο που ζώ ήταν φυσικό να μου δοθεί άπειρες φορές ή εύκαιρία ν' άκούσω πράγματα που δε θάπρεπε ν' άκούσω. "Έτσι έμαθα, λόγου χάρη, πως πληροφορίες διαφεύγανε απ' τό ύπουργείο μας. Σε δύο-τρεις περιπτώσεις, που είναι περιττό να στις αναφέρω τώρα, είχα την έντύπωση πως ο πατέρας μου ήτανε κατά κάποιο τρόπο μπλεγμένος. Σου είπα πως δεν είναι πλάσιμος για μηχανορραφίες. 'Αποφάσισα να τόν παρακολουθώ. Σε στοργικός γίος, αυτό έπρεπε να κάνω. "Αρχισα να πηγαίνω συχνά στο σπίτι του, κ' άς μου δίνανε στα νεύρα αυτές οι έπισκέψεις. Δεν ταιριάζαμε, ξέρεις, πολύ οι δύο μας. Τα γούστα μας είναι τόσο διαφορετικά! Πάντως, δε μετανώω γι' αυτές τις κατασληπτικές έπισκέψεις γιατί, χωρίς αυτές, δε θα μάθαινα ποτέ τό εαφνικό ταξίδι του στο Σάσσεξ. "Έτσι, την τελευταία φορά που πήγα στο Μπρούκ Στρήτ να τόν δω, μου είπαν πως είχε άναγκαστή να φύγει εαφνικά γιατί ο κ. Μάικλ είχε πεθάνει σ' ένα δυστύχημα. Τό νέο δε μούκανε έντύπωση. "Όλο τό περιμέναμε πως, άργά ή γρήγορα, ο κακομοίρης ο Μάικλ κάτι θα πάβαινε. 'Από ευγένεια και μόνο, ένδιαφέρθηκα να ρωτήσω από ποιόν είχε μάθει τά νέα ο πατέρας μου. Καί τότε πληροφορήθηκα πως ο Λουί ντέ Κάτρ είχε πάει εκείνη τη μέρα στη Μπρούκ Στρήτ. 'Ο υπάλληλος είχε την έντύπωση πως αυτός είχε φέρει την θλιβερή είδηση. (Ο Φράνσις έκανε μία μικρή παύση και, ζωρώνοντας τα φρύδια, εξέτασε τα νύχια τού δεξιού του χεριού): Αυτό μου φάνηκε παράξενο. "Όσο ήξερα τουλάχιστον, ο Λουί δε γνώριζε τόν πατέρα μου. Θα μου πής, ήτανε πολύ φυσικό να είδοποίη ένα πολύ στενό συγγενή που άγαπούσε τόν Μάικλ. 'Εκείνο όμως που, όμολογώ, δε μπορούσα να καταλάβω, ήταν πως ο Λουί, που την προηγούμενη άκόμη μέρα μου είχε πεί πως θα πήγαινε στο Χέρτφορτσάιρ για μία νύχτα να δη τούς γονείς του, είχε βρεθή στο Σάσσεξ.

—'Εκείνο που δεν μπορώ να καταλάβω εγώ, διέκοψε ο Καρλάϊον, είναι για ποιο λόγο χρησιμοποιήθηκε ο Μάικλ σ' αυτή τη δουλειά, αν ο ντέ Κάτρ ήξερε ποιά ήτανε τό πρόσωπο που κρυβότανε πίσω απ' τόν Μάικλ;

—'Αγαπητέ μου "Εντουαρντ, ο Λουί δεν ήτανε κανένας άνόητος. Θα τό μάντεψες απ' την άρχή, γιατί ποιάς άλλος έκτός απ' τόν πατέρα μου θα είχε την άφέλεια να χρησιμοποιήσει ένα πρόσωπο τόσο λίγο αξιοέμπιστο; όπως, όπως ήταν ο Μάικλ; Δεν άποκλείεται όμως να έμαθε την αλήθεια απ' τόν ίδιο τόν Μάικλ, πάνω σε κανένα μεθύσι του. "Αλλά ο Λουί είχε τόσο ταίς, τόσο κατανόηση! Πρώτος αυτός θα σεβάστηκε την άνωμμία τού πατέρα μου. "Όταν έμαθε όμως πως ο Μάικλ πέθανε και ανακάλυψε πως ή χήρα του είχε έγκατασταθή στο Χάινουος και είδε πως ή άπόπειρά του να φάξη στο σπίτι είχε άποτύχει οκτρά, σκέφθηκε πως δεν ήταν ώρα για μεγάλες ευγένειες. 'Εδώ που τά λέμε, αλήθεια, δε φαντάζεσαι πόσο χάρηκα που ο Νίκυ δεν τόν πέτυχε.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΛΥΣΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 129

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΣΚΟΠΕΛΙΤΙΣ. 2. ΚΑΠΑΜΑΔΕΣ — ΚΙ'. 3. ΛΙΑΝΟΣ — ΛΙΠΟΣ. 4. ΙΣΗ — ΔΑΝ. 5. ΟΝΑΡ — ΑΣΤΑΡΤΗ. 6. ΟΡΑΕΙΝΗΣ — ΑΑ. 7. ΚΑΕΝ — ΛΙ. 8. ΒΟΥΚΕΦΑΛΑΣ. 9. ΦΟΕ — ΜΕΤ'. 10. ΑΧ — ΤΟ «ΛΟΚΑΡΝΟ». 11. ΛΙΑΝΟΤΟΥΦΕΚΟ. 12. ΟΑΣΕΙΣ — ΣΑΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΣΚΛΗΡΟΚΕΦΑΛΟ. 2. ΚΑΙΣΑΡΑ — ΟΧΙΑ. 3. Ο «ΠΑΙΝΛΕΒΕ» — ΑΣ. 4. ΠΑΝ — ΟΕΝΟ ('Όμοσπ. 'Ελλην. Ναυτ. 'Όργαν.) — ΟΝΕ. 5. ΕΜΟΣ — ΥΜΝΟ. 6. ΛΑΣ — ΑΝ — ΚΕΡΤΣ. 7. ΙΔ' (14ον) — Ο «ΑΤΕΛΗΣ». 8. ΤΕΛ — ΤΣΙΦ — ΚΥΡ. 9. ΙΣΙΔΑ — ΦΟΛΑ 10. ΠΑΡΑΛΛΑΞΕΙΣ. 11. ΣΙΚΟΝΤΑ — ΑΤΟΚΑ. 12. ΑΙΣ — ΑΣΩΤΟΣ.

ΖΙΓΚ — ΖΑΓΚ ΑΡ. 129

Ο ειδικός συνεργάτης έπέτυχε με τόν συνδυασμό τών λέξεων: ΠΕΡΙΣΙΑΝ — ΣΙΔΗΡΟΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΙΑΝ — ΣΙΜΑ. σύνολον 51 βαθμών.

Καλύτερους ίσως συνδυασμούς ένδεχεται να σχηματίζουν μερικά τών λέξεων αυτών: ΠΥΡΟΛΑΤΡΕΙΑΝ — ΠΡΟΣΤΑΣΙΣ — ΠΟΛΙΣΜΑΝΟΙ — ΣΕΜΙΡΑΜΗ — ΥΠΟΣΤΑΣΙΝ — ΣΤΑΣΙΜΟΝ — ΓΛΑΣΤΡΕΣ — ΜΑΡΙΔΕΣ — ΜΕΡΙΣΙΑΝ — ΠΡΑΣΙΑΣ — ΑΝΑΜΕΣΑ — ΕΜΙΡΗΣ κλπ.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΡ. 129

1. Της τελεγκοπούλας έχει άφαιρέσει ή επάνω σειρά τών φλουριών, στο στήθος της. 2. Της ίδιας τό δεξί χέρι κρατεί την λαμπάδα πιο ψηλά. 3. Στόν τοιά διαφέρουν οι κάτω πτυχές της φουστανέλλας του. 4. Τό νέο τολιά τό άριστερό πόδι έχει μετακινήσει προς τα έμπρός, ώστε να φαίνεται καθαρά τό τσαρούχι. 5. 'Η δεύτερη ελαχοπούλα έχει την ποδιά της φούστα της μακρύτερη. 6. 'Αριστερά της εικόνας και στο διάδρομο στίτι ή μεσαιά λευκή κολώνα, που στηρίζει την άριστερή γωνία, μετεκινήθη δεξιά. 7. Στην κορυφή τού χωριού, τό κωδωνοστάσιο της εκκλησίας είναι πιο χαμηλό. 8. Στο δεξί στίτι, πάνω απ' τό ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ, ή δεξιά πόρτα τού Ισογείου έγινε παράθυρο. 9. Τό σύννεφο, στο άνώτατο σημείο του, διαφέρει. 10. Στην κάτω άριστερή γωνία της εικόνας, οι χτιστές πέτρες τού κρασιόπου διαφέρουν ως προς την διάταξη.

Η ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΤΡΙΑ

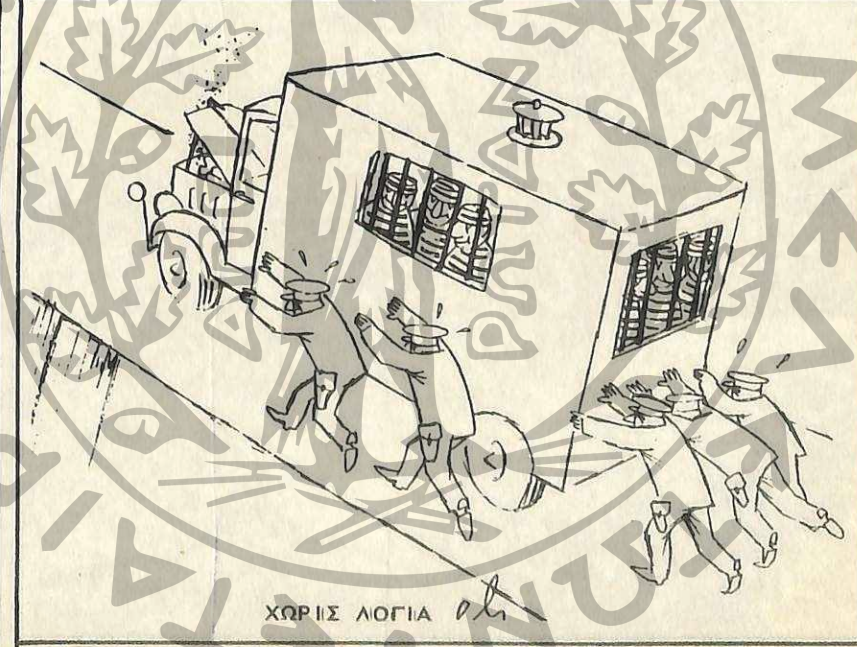
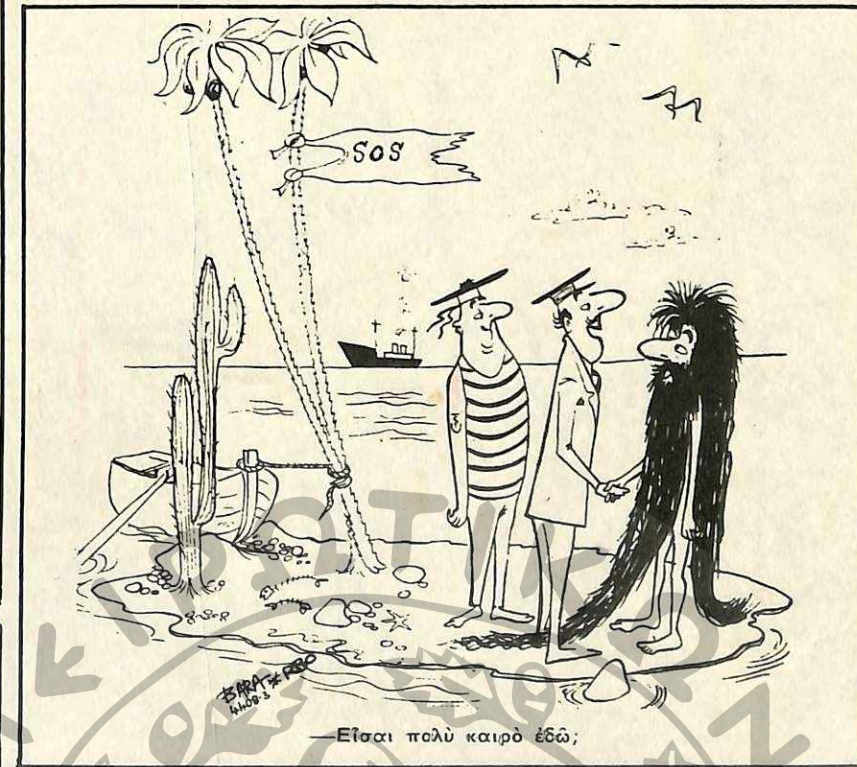
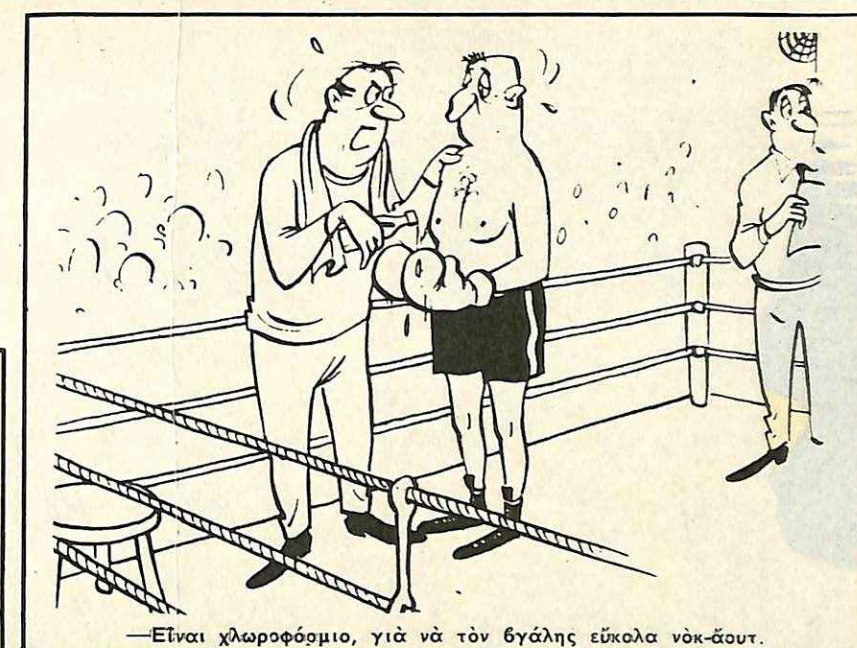
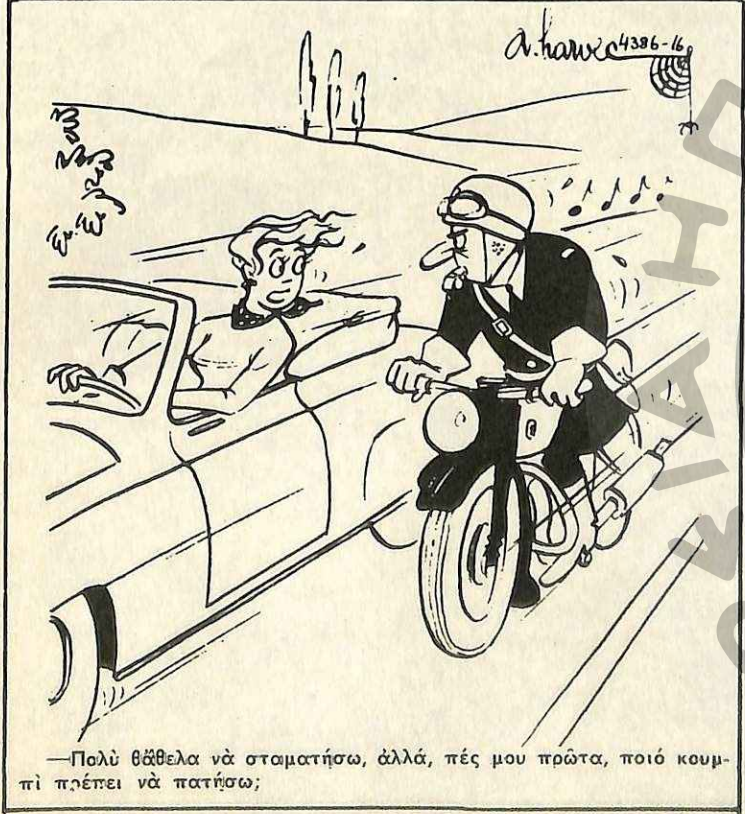
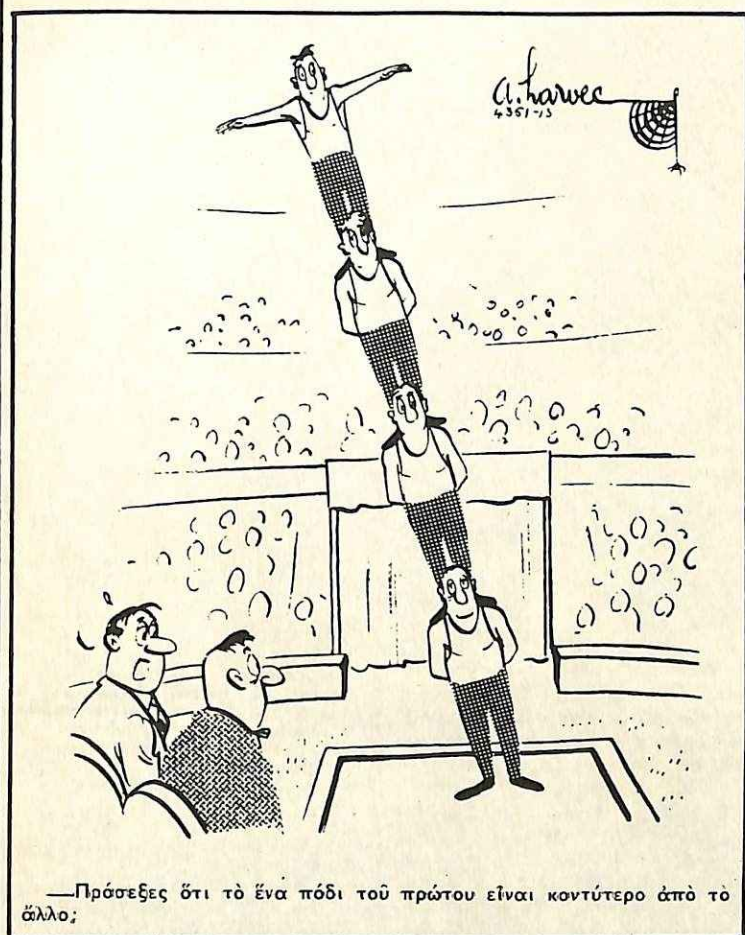
(Συνέχεια από σελ. 41)

νιά τού πατέρα του, την ώρα που αυτός κοιμόταν στο κρεβάτι. Τό χωριό, έπίσημα ή άνεπίσημα, έπιδόκιμασε την πράξη του. Είπαν ότι ο Μιλάνος έκανε αυτό 'επου έπρεπε να κάνει. Τό αίμα τού πατέρα του φώναζε, ζητώντας έκδ'κηση. 'Η Μαρία έμαθε να μη ντρέπεται για τό φονιά πατέρα της. "Έμαθε να περιφρονή την ανθρώπινη ζωή. "Έμαθε να βλέπει τό καλό δεμένο με τό κακό, αλλά δεν έμαθε ποτέ να τά ξεχωρίζει.

Τά διδάγματα που της έδωσε ή ζωή ήταν τά χειρότερα που μπορούσαν να γίνουν. 'Ο θετός παππούς της, που φρόντισε να την κάνει πρώτος γυναίκα, δαρύνεται με μία πληθώρα νεανικών και γεροντικών άμαρτημάτων. "Από ένα πρόσκαιρο σύνδεσμο που είχε στα νεάτα του άπέκτησε ένα νόθο γιό. "Όλοι στο Καταστάρι ήξεραν την Ιστορία αυτή και ο ίδιος ο νόθος δεν άποκρύπτει την καταγωγή του. Με τη σειρά του σήμερα ο άνθρωπος αυτός συζητά με τόν πατέρα του, άπο τόν οπαρμόμως με μία γυναίκα από την οποία άπέκτησε (μέχρι στιγμής) πέντε εζώγαμα. 'Η άδελφή του, από άλλον πατέρα, έγινε πριν από λίγο καιρό ήρωίδα ενός δράματος τιμής. 'Ο άντρας της την πυροβόλησε γιατί είχε έγκαταλείψει τό σπίτι της. 'Η γυναίκα σώθηκε κυριολεκτικά μέσα από τού χάρο τά δόντια, αλλά ο σύζυγος πρόέβαλε ελόγους τιμής και κατεδικάσθη μόνον σε έξη μηνών φυλάκιση. "Έτσι έκρινε τό όρκωτό δικαστήριο.

"Όλα αυτά συνθέτουν τό κλίμα μέσα στο οποίο γεννήθηκε, μεγάλωσε και έζησε ή Μαρία Μιλάνου. Θα μπορούσε κανείς να υποστηρίξει ότι άποτελούν την γενεσιουργό αίτία τών εγυλιημάτων τού Καταστάριου; "Ισως ναί, ίσως όχι. Στούς ενόρκους έναπόκειται να κρίνουν... ΦΡ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Χιούμορ

Δωδεκα μου
ναιμένα.....

γκρέκα